eugen evu

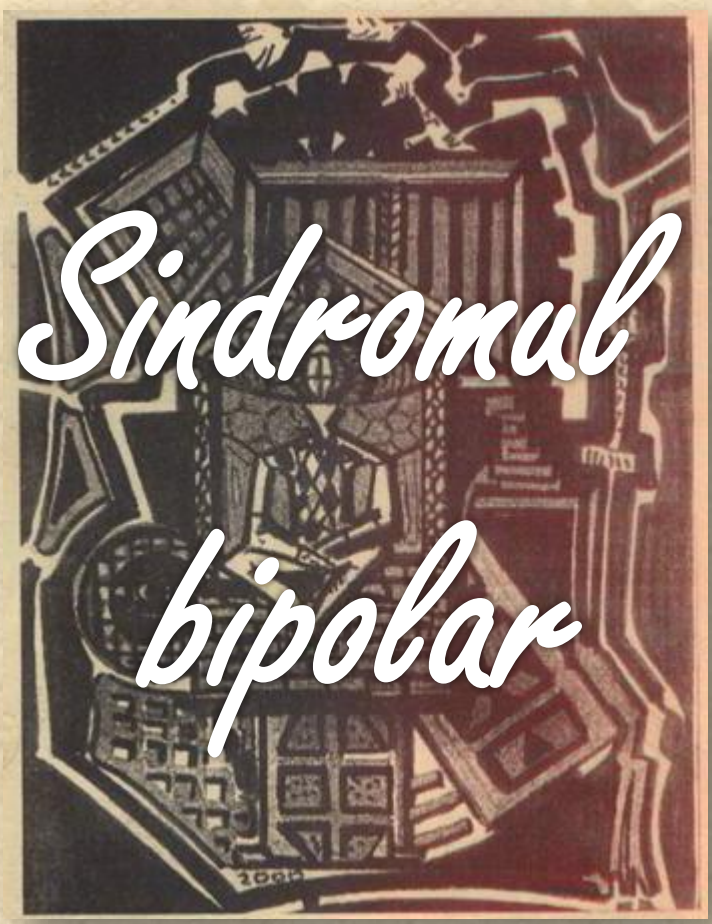

Editura *Destine Literare*

Eugen Evu – *Sindromul bipolar*

Eugen Evu

Sindromul bipolar

Jurnale modulare

Consilier editorial: Alexandru Cetățeanu

Tehnoredactare computerizată, design: Emil Pădureț

Foto coperta 1: ***Poet captiv în sistem,*** carioca de Eugen Evu, 2008

Editura *Destine Literare*
Montreal, Canada
ISBN 978-0-9920329-6-8

Eugen Evu

Sindromul bipolar

Jurnale modulare

Editura *Destine Literare*
Montreal, 2014

Motto:

„Tulburător de frumos, cântăreț cu o voce de aur, dar și un patriot pentru care *"Trăiască nația!"* era singurul salut. Așa l-au redescoperit cercetătorii pe Mihai Eminescu – omul. Puțini sunt cei care știu, însă, că geniul creativ al *Luceafărului* era strâns legat de o tulburare afectivă cumplită: sindromul bipolar"

Cotidianul *Adevărul*, noiembrie 2014

“ Pour pouvoir mourir tranquillement / rends-moi à moi-même” (Eminescu) … “Je n’écris pas afin que je n’entende pas comment on meurt; celui-là, le fait de mourir, comme une mélodie”. (n) Mais Elle aussi, la mort, semble être… pléonastique, dramatique, traumatique dans ses dimensions incognoscibles, resurgies et … spiralement/ circulaires …

(din revista academică italiană *„Cultura e prospettive”*, no. 3, 2013, acad Angelo Manitta şi Enza Conti).

Pretiozzo

Omul-om să rămână om, nu maşină, rob-robot, manipulabil, la cheremul dirijismului, iar Viaţa să-i fie şcoala - academia interioară şi în exotarium...A-ţi proteja, cizela, şlefui, recalibra mereu, arderile vii, pe care le reamplifică şi le reumple de Claruri, Viitorul. Pasiunea cu care artistul este investit, este cel mai minunat şi cosmic har care se cere trăit, cultivat, comunicat empatic convivilor, din acum-ul continuu, în ceea ce va fi, vom fi...

Iată, consider, cheia devenirii noastre, în chiar Misterul care suntem.

Eugen Evu

Enunţuri de la Castelul Corvinilor, Hunedoara

Toate religiile, artele şi sporturile sunt „comuniste" civilizatoare, prin aceea că tind să "masifice", iar factorul de risc este divizionismul şi totalitarismul. Igitur, luciferice (**Lux Ferris**, purtătorul de lumină). **(Eugen Evu,** 10 sept. 2014). Fiecăruia îi e dată o singură vână a interminabilului, o singură formă de infinitate: nu jindui infinitatea altora, nu le fura delirul lor sacru. Trăieşte, adânceşte-te şi rătăceşte într-al tău! **Constantin Noica, Carte de înţelepciune, ed. Humanitas, 1993**

Arta seducţiei, arta sugestionării...

Arta nu trebuie a fi a ţintei de a lua în stăpânire, ci aceea de a cucerii sufleteşte, a hrăni luminos, a dărui, a reînsufleţi, a comunica elevat, revelatoriu ceea ce aparţine divinului în om. Ipocrizia o perversitează, o mutilează şi o otrăveşte. Arta vine din Har şi are menirea de Dar.

Loc de dat din cap
SCRIEREA DIN ASCUNS - micro pamflet cu blândeţe

Ocheanul întors al Memoriei pare a fi paradigma - stigma - determinanta scriitorimii româneşti. Atât în finele secolului XX cât şi noului mileniu, „zodiacul" inteligenţei ne este nu „orbitor", cum delira Mircea Scîţărescu, via Băgău şi Horia Roman Patapievici, dar pe colaterale şi Balex Şperţărescu, Gliiceanu şi parţial elitele - belitele ce vin, răbufnesc şi se disimulează, vai, cameleonic, după război, stalinism - paukerism şi ceauşism, într-o paradă halucinantă, amestecând deseori patologicul Socolian al unui delir, de la Cioran, Mugur, Preda, Caraion sub STIGMA caucaziano - tiraspoleeană, cu iradiaţie din fostele Ţinuturi bucovinene, basarabene, autstro- ungare, bulgarohtonice, ş.c.l. - fie acestea în grija obsesională a „maeştrilor", cu tot haremul de margarete, parafrazîndu-l pe Bulgakov... pantea numi fenomenul „infernuri, ungare, bulgarohtonice, ş.c.l. – fie acestea în grija obsesională a „Maeştrilor", cu tot haremul de Margarete, parafrazîndu-l pe Bulgakov...". Maestrul e însuşi Satan!
Aurel Pantea numi fenomenul „infernul memoriei", Dan Constantinescu - Nicora, via sibienii lui Negoiţescu, Regman, Doinaş şi fraţii nepereche - Cioran, Aichelburg şi Negoiţescu, care-cum, sub egida NIMICNICIEI. Memorialele trans-

regionale fac răscrucile, gropile, mausoleele şi gropile comune ale „metafizicii”, mai toate, de la Alexa Mateevici şi Mihail Eminovici (escu), - and Răspopitu, în paradigma prometeic-luciferică a Omului cu vultur propriu. Intrusul cel panslavic, de la Rasputin la...Putin, este Ahaşveruş, Pribeagul cel fără chip,stihial şi obsedant. Toţi sunt apocaliptici, deloc „cum figuris”, cum îi definise A.S.- Tîrnacop/ Doamna Casaluxferris/ Anghelov... Panslavismul face din opere gheizere, bulbuci, vulcani mocirloşi, emanaţii şi „iazme” (isme) – fenomene ce aparţin de fapt psihanaliştilor, blestemaţi parcă a îngurgita, regurgita şi iar recidiva, la nesfârşit. Obsesia acestui bezmetic - stihial athanor- egregor - concasor-ciclotron, este aceea de a scrie cf. Sfinţilor închisorilor, reclonată mereu, repetitiv, tipic - atipic, în Monstrul Istoriei. Omul care scrie, scrie din ASCUNS, apoi subtextualist, „conspirativ”, subversiv, după cum l-au taxat criticii - cadrişti – infomaniaci, prin veac. Legea, condiţia scrisului la „omul încă românesc” o face şi desface aşadar, aici, şi exportată de emigraţii succesive, a DiverSIONISMULUI. Cum am scris, ceea ce îmbârligă Dracul(s), nici El nu mai desface! Un lung şir de Ţipenii pe calea unui Tabor azvârlit de istorie, peste bordul machiavelic al sub-culturilor ce au bântuit arealul, de la bocete, doine de jale, folclor artifexSIONIST, ca şi cum toate ar fi ale stră-străbunilor ucişi sau jertfiţi diabolic, prin veac - de - veac, pentru a legitima barbarii, năvălnicii, trăiri strămutarnice, colonizări vremelnice, clonări, hibridizări şi interminabile Făcături ale unor entităţi extra - umane. ...Agonia Galaxiei Guttenberg este conspiraţia „Fiului” electronic, Internet-ul Cyborgului, Golemul acestui New Age, dirijat genial - întunecat - „orbitor”, de Ascunşii hackeri- spioni ai destinului INDUS pragmatic, massonic, necum autohtonic, (!) de Emanaţii psihologiei mulţimilor, paradigma gonflabilă a Dogmatrinei rezultate malefic din Omphalos-ul îmburicaţilor- orfanici (sic, n) – a INTELIGENŢEI care trădează şi prădează Noima

Devenirii,...discreţionar - tiranic - satrapic....Aceasta e Starea Împărăţiei, în anno Domini 2014, şi toate se precipită conform Rezonanţei Schuman, nimic nu „este" întâmplător. DE CE vă miraţi, contemporani? Ce anume ştiţi, trăiţi, comunicaţi, noilor generaţii? Cine şi DE CE cosmetizează memoria, văruind mormintele în acest faraonism care mortifică, mumifiază şi distruge GENOMUL - ARHETIPAL mai sinistru ca un ABATOR ...antimetafizic?

Egloga verigii lipsă

Se dedică confraţilor din Canada

O, belă rebelă! fierbinte, franzelă,
Şi, sus, la cheruvi, cozonac cu fistic,
Din Lilith şi Eva din Zeul - tutelă,
Cel Maestru-al cunoaşterii cărnii pe dric.
Veriga cea lipsă-n solzosul iatac
Pe-atlazuri de purpure-n spasmul orgasmic
Nu tu eşti de vină, ci Marele Drac
Descins din tenebra de ochi exoftalmic.
Tu, geamăna lumii prin lumi, născătoare
Prin spurcul violului zeo - chefal
De Orbi injectată prin laboratoare
Demiurgii râvnind interregnul crotal.
Ei, îngeri cu laser şi monte prin ferme
La zoon din Hibrys de neguri dement
Panspermicii zei canibali angiosperme
Să-şi lepede clonele - Experiment
Te plâng şi te laud prin stigme barbare
Uman - adorato, sublimă Fecioară
Ştiind că sfârşitu-i aproape şi moare
Ratat creatorul în operă, Fiară!

Hackeri în Shambala

Cuvinte – cheie şi şperacle: de neamul nemerniciei* BOCcete şi bocceteraşi* Amante diamante - preotese prostituabile*spiraloizi şi spi- racketi* conspiraţia transfigurării şi exotismul - tragic* Cu cărţile sub pat, cu cărţile în pod* matta-charisme abd kurtezişti* hurmuzaki şi lichteri, crai şi tuzlucani* Codul de la Cioc Şelimbăr* Caracude and baracude* grohotişul lui Croh* orgasme erectorale* textualişti şi sextualişti* Loby în LABIIrinth* Harfe şi harpii* scarabei de Sorniceşti* Die Buckenwurm...

Numenologie

Laudă dezamăgirilor Căci ele ne lecuie De amăgiri* Amintiri, sau literal, AMINtiri, ne - minţiri* Stoici, recte stoicism, stoica- stoiciu- stoican- stolojan-stoleriu- stoicovici-stoljeniţîn* „Eu sunt aici ca să văd” (un poet orb)* Răzbunare - răzîmbunare...* Balade, BAAL- ADN...* Balomir- Baltag- Baalbek- Balaton- Balata (pe Mureş)- Baltica - Balamuc - Balcani - Balnear - Balet - balcon - Baleia - Balş - Ba(o)lşevic- Balastiere-balene- balot...

Poeseu despre reîncarnare

Despre natura reîncarnării

Desigur, cum s-a mai spus, Dumnezeu este Unul, incognoscibil şi etern, totul fiind reglat şi organizat fractalic.. Această organizare în vastitatea ei pare unora înspăimântătoare, înfricoşătoare şi ei cad în semi-orbirea unei ipostaze care, consider, nu e în armonie cu măreţia, cu splendoarea divinului, din care, ca operă vie, facem parte. Îi

spun *„parte din”*. Această organizare este Cosmos versus Haos, iar fiinţa nu este haotică, ci este miracolul de *„a fi”,* este *înminunare*, cum avem un bătrân cuvânt românesc. Cunoaştem prin întrezărire (alt cuvânt asemenea)... Îi spun *„magnetoglindire”*. Iată un enunţ ce aminteşte starea religioasă a omului, una de bună seamă programată şi ea în genom: „Marele Organizator trebuie să existe, prin aceea că nici în prezentul foarte avansat, cu toate cuceririle ştiinţei şi tehnicii, nimeni nu poate concepe şi crea (în laborator) un fir de iarbă care să trăiască. Viaţa este un subansamblu al lui Dumnezeu. (Neolatinii traduc strict literal „Domnul Zeilor, ceea ce e tulburător, însă nu insist acum). Condiţia acestei planete vii, acestui vast ecosistem cu subansamblurile sale, este *una*, o *lege*, nu omniprezentă, ci deo prezentă. Miliarde de celule jos, în corp, se reînnoiesc. Tot astfel miliardele de sisteme, de galaxii, de universuri. Cine a delimitat în finitudinea duratei lui, nu are cum concepe-înţelege-cunoaşte infinitudinea, o poate doar deduce, iar aceasta este dumnezeiesc. Este darul şi Harul omului. Efectul posibil rău este celălalt: dorind să stabilim propria noastră organizare sfidând-o pe cea a Divinităţii, urmarea este vinovăţia, răspunderea pentru otrăvire, distrugerea, foametea, sărăcia, bolile...

Dogmatrine

Cercetătorii serioşi ştiu că învăţătura lui Iisus Hristos cuprinde gânduri şi convingeri despre reîncarnare. Între alte concilii care au stabilit (arbitrar) alte „legi”, „porunci” şi dogme, este cel din anul 533 d.H. de la Constantinopol. Învăţătura lui Iisus a fost *ştearsă* printr-un decret papal. (Max Wildiers). Aşa cum în religii, şi în istorie, conspiraţia a fost, este şi va fi, cheia unor evoluţii ale gândirii, îi spun dogmatrina. Iniţial, Biserica Catolică descria fiinţa umană ca

fiind alcătuită din trei părţi: corpul, sufletul şi spiritul. Apoi s-a trecut la dualitate. Niciun teolog nu are răbdarea să explice, fiind probabil năucit de confuzia proprie. În secolul II după Hristos, au apărut teorii dualitate corp-suflet, iar înţelesul de Spirit (Duh) a fost ignorat voit. De aici apare confuzia privind reîncarnarea, absenţa termenului de spirit determinând-o. În Conciliul din 533 d.H. ideea de reîncarnare a fost înlăturată cu trei voturi contra două pentru. Au continuat a fi consideraţi discutabili teologi ca Origenes, Sfântul Augustin, sau mistic ca Francesco de Assisi, Jan Ruysbroek ş.a. Termenul (conceptul) de Spirit reintră în dezbateri în sec. al XVII-lea, însă ca parte componentă a sufletului. Reţinem: învăţătura (codul) lui Iisus despre reîncarnare era teama preoţimii faţă de eventualitatea creării unei anumite stări în mulţimi, care erau dintotdeauna condiţionată de viaţa materială şi care, la aflarea unei existenţe de după moarte nu ar mai fi supuşii puterii mereu aliate în scopul supunerii, ordinii sociale etc. Nimic nou sub Lună, nici sub soarele Ra al lui Akenaton primul reformator religios - adorator al lui Ra, la Tel Amarna. Învăţătura originară a lui Hristos, a fost reajustată, deviată şi tocmai de cei ce aveau a-l urma. *„Ceva nu e în ordine cu noţiunea de suflet”* scria un teosof olandez. *Tot ce are un început are şi un sfârşit, iar dacă nu există ceva care nu a avut nici un început, nici sfârşit nu va avea”.* Biserica a abdicat sistematic, în istorie, de la rostul ei, în folosul conlucrării cu puterea efemeră a statelor, pentru a controla şi menţine ordinea. În strictă actualitate acut escatologistă, apocaliptică, faţă de toate ameninţările din cosmos sau din teluric, se ştie că psihologia mulţimii, comportamentele ei psihotice, sunt cel mai dintâi pericol pentru toţi. Iată dilema. *„A fost epoca de piatră, este epoca Adevărului, spune cineva. Nimeni nu scapă de acest proces. Om, familie, ţară, pom, insectă. Nimeni”.* Ştiinţa explorează prioritar starea materiei,

suprafaţa, palpabilul. Ea infirmă accelerat certitudini de ieri. Noi privim atât în microcosmos, cât şi în macrocosmos. Marile dileme, dezbaterile pro-contriste au fost acute în secolele 18, 19 şi 20 şi iată că ele continuă precipitat în noul nostru numărat mileniu trei. Se experimentează, după modelele anticelor panteoane ale zeilor, metoda cercetării materiei (inteligente), aflată sub impactul enunţului lui Hermes Trismegistos: aflând ce este aici, deducem ce este acolo, sus. Pentru unii, ştiinţa este religie. Unii cercetători revin în cercetarea ştiinţifică, pe câtă accesibilitate oferă ea, partea (starea) nematerială a lumii. Se caută obţinerea antimateriei, se vorbeşte de „materia neagră". Dacă calculăm viteza luminii, de ce nu şi pe cea a întunericului? În noi, cei ce îndrăznim a cugeta poetic, există, pulsează ceea ce a fost demonizat a fi „cunoaşterea luciferică", există metafizica şi, cum altfel, antimetafizicieni. Ţăranul român zice simplu, oftând: *„Ştie Dumnezeu!"* Însă fiţi sigur că încolţeşte mereu în fiecare om, dincolo de stadiul cunoaşterii sale, întrebarea, deloc luciferică, îi rămâne a crede sau a se considera, ca operă vie, un simplu animal orfan, fără tată, fără mamă. Grea suferinţă! O fi a sufletului? O fi a Spiritului? Suferinţa de acest fel nu poate fi a Spiritului, tresar scriind asta.

Dr. Abraham, din secolul XX descoperea că o proiecţie a unui mijloc de tratament homeopatic, efectuată printr-un câmp magnetic, indica pe o placă fotografică locul de formare al plantei, chiar dacă în laborator nu există nici o plantă. El fotografiase existenţa plantei. Comment al lui Dethfsen: „Harodl Saxon Buer, profesor la Universitatea din Yale, a cercetat câmpurile electrice (remember relaţia Bohr şi Trismegistos) care învăluie fiinţele vii. Aşa a descoperit el în jurul unui grăunte de grâu, un câmp având forma plantei mature, iar în jurul unui pui de broască ţestoasă a observat deasemenea un câmp magnetic de forma unei broaşte mature. Un model, un arhe-tipar, preexistent? Se cunosc din

mitologie şi alte surse: în trecutul îndepărtat, omul avea mai multe simţuri. Putea vedea şi simţi aceste lucruri? Apoi a fost dezvoltarea limbajului, comunicarea de acest tip posibil în dauna acelor simţuri - să le numim telepatice. A plătit scump cucerirea. Însăşi divinitatea are legea pe care o numesc sacrificială. De ce nu ar fi valabilă şi în om, opera sa vie, care, asemeni lui (după chip şi-asemănare), această modalitate legică de a deveni. „Esher, ashe esher, a rostit Jahwe pe munte, auto-definindu-i-se lui Moise"(n.a.) Simţurile pierdute, atrofiate, estompate, în extincţie adaptativă au fost în timp şi vor fi, recuperabile prin creaţia omului: telepatia este telefonia, televizorul transmite gândurile sub forma imaginilor, a reprezentărilor. Internetul este interconectare, motoarele de căutare ultra-performante; ele deja modifică întregul nostru sistem milenar de a fi, funcţiile cerebrale, deci şi duhul, cugetul,devenirea. Luex-Ferris se traduce literal: „purtătorul de lumină", Ce fel de lumină decât cea a (re)cunoaşterii? Descoperirile şi tehnica rezultată aparţin unui om următor, modificat, ameliorat, conform condiţiei existenţiale planetare...Adaos lapidar: S-au efectuat milioane de experimente, de la vechile Popol Vuh, Cartea tibetană a Morţilor, ori cea Egipteană, la cele de tip telepatic, mesmeric, regresiuni telepatice etc. Se caută viaţa de după moarte reluând problema reîncarnării. Avem aproape cotidian cazuri de copii nou-născuţi care îşi amintesc cine au fost în altă existenţă, cunosc limba acelei existenţe, sau au coeficientul IQ de inteligenţă egal cu al unui Einstein ? Sunt cercetaţi în proiecte pe bani grei (cazul recent al copilului Oscar, vezi internet pe Google). În epopeea sumeriană Enuma Eliş (Când zeii au coborât - ELI-s - din ceruri), sau în Ghilgameş, regăsim astfel de probleme. Noe, când se naşte, sub suspiciunea că ar fi „un fiu al îngerilor" făcut cu femeia, avea aspect alb, a vorbit încă din prima zi;...recitim Cartea lui Enoh, Evangheliile de la Qumran etc. Savanţii

pluridisciplinari cercetează în Sumer şi descifrează mii de tăbliţe cu tot felul de relatări - grafice sau literale - despre crearea omului de către entităţile Anunaki. O uriaşă resurecţie a acestor probleme este în explozie în întreaga lume. Un infim procent din omenire este, perceptiv, undeva în apropiatul viitor vizionar, lucid: cine suntem, de unde venim, de ce suntem, încotro mergem, cum şi ce devenim? Un experiment din miile de acest fel, telepatic: Helen Ambach a efectuat teste pe un eşantion de o sută de persoane care afirmau univoc, după revenirea din starea telepatică indusă, că au trăit 5500 de regresii în timp. (De citit şi cartea transilvăneanului emigrat în Italia, Dieter Schlesak, „Există viaţa dincolo de moarte"). Există o bibliotecă uriaşă despre aceste subiecte experimentale. Patrimoniul uriaş salvat în toate civilizaţiile milenare, se cere recercetat, reînţeles, decodificat. Închei amintind că Apocalipsa (greceşte) are alternativa uzuală de Revelaţie şi înseamnă dezvăluire, descoperire a omului despre Sinele umanului, fără captivitatea mentală în dualitate.

Nu departe de Kogaion, Retezat, Haţeg

Se dedică lui Muguraş Maria Petrescu

Râul Galbena, cu estuarul lui fascinant, într-o dezordine cumva gândită, a Naturii şi curgerii – repezişuri ca ale râurilor Bărbat, Strei (Sargeţia), cu praguri, cascade, capcane mortale...*Imaginaţia ne este magică, atenţie la vocabula integrată! Nu departe, strania Cetate de Colţ şi Mănăstirea Suseni, obiective ale marelui Jules Verne, Cetatea de Colţ fiind considerată a-l fi inspirat la capodopera Castelul din Carpaţi... Şi straniile păduri ale arealului, la Subcetate, ori cele nu departe, de la Pădurea Silvaşului, cu zimbrii ei, cu Haţegul cel

mai straniu, amfiteatrul gigantic, urieşesc, al Munţilor Retezat...Şi stâncăria gheţarului imemorabil, din zona Sălaşului de Sus şi a celui de jos, cu satul Peştera...
Întrolaltă, în aceeaşi „ordine oarecum gândită", satul Ostrov, mai nou înconjurat de " vile" ţigăneşti, şi încă: salba de monumente istorice de la Densuş, Peşteana, Peşteniţa, Porţile de Fier ale Transilvaniei... Acel Timp continuum - acum, pare absurd, devreme ce AICI astfel de locuri sunt ale unei eternităţi procesive.... *Pe murii unor vechi biserici, sub tencuieli conjuctural- istorice, am văzut ceea ce numeam, în prima mea carte, Călăreţul nedesluţit la chip**... Călăreţul Trac,** ucigând balaurul, pe care îndoielnicii cercetători acribici şi muzeo-maniaci, l-au rebotezat (sic, n) Sfântul Gheorghe. Nominal, este un bulgărism, corect ar fi George, nu?* Da, un timp continuum –acum, însă de fapt prin memoria – ancestrală - suntem în toate timpurile! Semne şi scrieri, epos şi ethos, straturi şi substraturi....şi în dolomitele telurice, iscăliturile estompate, pe care, iertată îmi fie metafora!, le numii „Diamante ucise". Iar ca sentiment, un cristal! (Odisseas Elitis...). * Poeme - Noeme, Poiesis- Noiesis... Urme inverse, ale Marelui Absent...interstelar. Iar noi, seminţele timpului. Rebeliunile Eonului..." Este ceva în Om care nu îi aparţine", cum s-a spus despre Muzică...Acel ceva, ubicuu şi în Cuvinte. Imuabil. Nu! Omul nu este mensura tuturor lucrurilor, cel mult ale sale, reductibile... Nu tu scrii, ci gândul te scrie! Epopi, odisei, basme şi fantasme, magie a I-Mag-inaţiei! Un program ce se autocontrolează, redevine, neîntrerupt de nicio - moarte! Lumea nu suntem *doar noi*... Lumea - de lumi, fractalică...O locuim, însă dilema dăinuie: Cum o locuim ? Ca trăitori, sau ca locuitori - ocupanţi, aduşi, veniţi, colonizaţi, implantaţi, hibridizaţi etc? Chiar şi această decadentă retorică nu este deplin a umanului! Care „liber arbitru"!? Unicitatea fiecăruia este un paradox ce pare a nu se auto - rezolva, istoric, niciodată! Un absurd tragic - exotic, inocent şi infantil!

Poetul....boxând cu umbra, cu garda inversă, deschisă, dar şi pictorul abstracţionist, din soiul ciudat al Excomunicaţilor! Făcături: ceva aşa - numit magic, implicit Fiinţa! * Cine sau ce ne procesează, ce e cu hardul legănat pe umeri, ca umbrele cuiburilor riverane, ori ale corbilor ce nuntesc în văzduh, cum am văzut la Uroi? Stihii şi stiharii, peşteri platonice, naivism al lui Heidegger sau Noica! * În care dintre aceste lumi, civilizaţii, suntem şi ne perindăm? Poate pit-palacul care bate stâlp invizibil în triluri – psalmodii ...magice, ştie?

Poate chiar brânduşa violetă, cea izbucnită în urma dezgheţată, a... Ursului, sau... Yeti? Ori ghiocelul - aişor, sau libelula care sublimează diafanul pe micile râuri, aşa cum le-am văzut cu fiul meu Remus, în aval de munţii Şurianului? Toate sunt magice! Munţii se bat cap - în - cap. Mintea noastră se bate cap-în-cap cu Ea. Suntem radiestezici. Dar, pe nuiaua de alun, şi melcii sunt! Cu vârstele, vămile, fac bilanţuri. Trilanţuri... Suntem cuante ale Informaţiei şi ale energiilor reciproc energofage! Consanguinari cu Fiii Cerului, copiii - din - flori ai Eternauţilor. Au fost odată, ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti. Rămân de reînţeles Codurile, miturile, utopiile ...anacronice: al Întâiului născut, al Celui nedorit, al Bărbatului Fecioară (Feciorul)- al Androginului, al originii, (M.M.P. o numi „erezie")..Nu departe, la Tărtăria, numitul inscripţionat ŞAUE, descălecătorii dinainte de Sumer, cu vreo 1500 de ani... Toate drumurile (re)duc la Divinitate. Nimicul nu există. Ne vom întoarce, cu un pic de răgaz şi norocel, la Estuarul celeilalte Memorii? Aici, între veghe şi vis. Memorialul Cui ?

Filo-Blogorama. În grădinile semantice al limbii române

Totul este (toate sunt) ceea ce semnifică Valorile active conţin maximum de informaţie (comunicantă- cuminecantă), în minimum morfo-logic (legic)* (D)zeii sunt şi redevin prin Absenţă* Promisiunea - utopie precisivă şi procesivă...*

Cuvintele, cuiele crucificării stihiale* Stihuire colors şi feromoni, mimesis recte poiesis* Monetăriile falsului şi imunitatea substanţelor pure, aurul de maximum carate* Balanţa, cumpăna, oscilaţia, este între Orfeu şi Morfeu, între Endimion şi Onir* Moartea absolută nu poate fi: iată Uhronia!* Delirul tiparelor reface legile hazardului, de unde rezultă replicaţii, monedele calpe ale degenerării, decadenţelor, în religii şi în arte* Suntem mai mult sau mai puţin radiestezici* Nuiaua de alun scrie cu zvâcnetul clorofilic al sângelui* Primum deinde, puoi filosofare? Dar a trăi, este filo-sophie, este amor de Sophia,- Inteligenţa ubicuă, cum în cosmos, astfel şi în microcosmos* Toate proiectele omului, sunt fractalice, pe orbitele circulare ale repetitivităţii CONCOMITENTE* Faima ne este necesară, însă nu pe calea perversităţii ei mecanice, substituirii sau disimulării* Calea e a împlinirii, ci nu a conversiunilor* Trăim murind clipă-de-clipă, însă asta să nu ne sperie, inversăm rotaţia (solariană a) acelor ceas - Orniculuí* Câte perechi compatibile, atâtea lumi probabile şi posibile* Virgula (Virgo) e feminină, punctul masculin, punct (Pont, punte) * punct şi virgulă – neutru.* Poiana este sanctuarul, ALBURNUL prunciei apolinice, solare* Este a feminităţii pasive, chemînd- aşteptând masculinitatea roditoare.* Precum în metatext, astfel şi în text.

Loc de dat cu kaput. Rebusache pamphlet

In memoriam Arghezi şi Agîrbiceanu, "and" argoticii

Nimic nu are legătură cu nimic, *igitur* nimic nu există* Nefericit cel îmbogăţit cu duhul! * La legământul de fidelitate, pe contre cu zvâcuri, dezlegământul femeii- fidea* La noi, complotul de prune, la alţii complotul de prunariu* Realismul repliat, violenţa în di-rect* Sămânţa rebelă, recte rebelită* elite belite* Violul, violenţa violet* Ei, supravieţuitori, ele sub

vieţuitoare. Şi viceversus* Nu fii bou, Joiano* Dualitatea: omu - animal şi omu-fiară* Urare neamţo - romă: Urlaub plăcut şi baftallo!* Unii zic *publishing house*, alţii *publishing haos** Nomenklatur and nomenklaturişti.

Codul *Happy* bordeie. Ochiul compus al textului

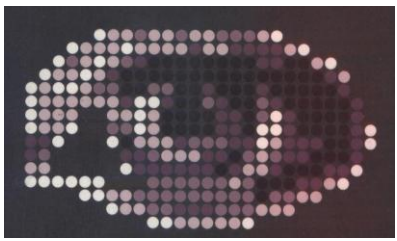

Mama-liga, igitur Mămăliga* Ductilii sunt maleabili, mai ales detectivii* răpani cu termopane, râpii* Exită Mileşti de sus şi Mileşti de jos, dragă Vikimilescu...* Mile scuze!* Scorpioni şi scorobeţi...cu scopolamine...* -drakon libellis* „epistolarii" liiceeni ziceau: porcul – de-corp. Mda*

Cartea care ne caută. Vânătoarea de curcubeie...

** gândim sau suntem gândiţi?* misterul gândirii concomitente* noi suntem şi unde, şi atomi, suntem şi energie, şi biochimie* Homo noeticus- Omul cunoaşterii.*
**animalul învaţă să vâneze prin joc: stilul ludic, jucăuş, al artelor,este tot vânătoare: de cucubeie...*

De la viziunea fragmentară, cumva esoterică, mecanicistă a fizicii clasice, în virtutea căreia fiecare se naşte şi moare singur, s-au făcut paşi uriaşi în cunoaştere. Graţie surselor menţionate, astăzi ştim că nu suntem singuri, izolaţi de

semeni, că dimpotrivă, suntem cu toţii interconectaţi, că prin ceea ce gândim, simţim şi facem, ne creăm propria realitate, propria fericire sau nefericire. Aflăm acum că *prin elevarea şi spiritualizarea propriei conştiinţe, avem acces la pătrunderea în marile mistere ale Universului, oferindu-ni-se perspectivele unei mutaţii fundamentale în întreaga noastră existenţă.* Spuneam că *întreaga noastră civilizaţie s-a sprijinit pe un adevăr incomplet despre noi.* Ori avem acum, mai mult ca oricând, nevoie, pentru a ieşi din marasmul în care ne aflăm, de *adevărul complet despre noi.* Informaţiile oferite de *fizica modernă, de experienţele morţii clinice, de regresiile transpersonale, de călătoriile extracorporale vor constitui fundamentul unei lumi noi.*

...Ştiinţele noncognitive nu şi-au spus încă ultimul cuvânt despre creier, funcţional El fiind "tatăl" Verbului- Verbinei A CREA… Suntem foarte departe de a înţelege cum se transformă curenţii ionici şi neuro mediatori în cuvinte şi idei, misterul gândirii concomitente, al modificărilor bioelectrice, biochimice şi vasculare înainte de câteva fracţiuni de secundă de a ne exprima intenţia de a spune ceva sau de a executa o mişcare. Cine ştie înaintea mea ce intenţii am? Şi iar mă întreb: gândim sau suntem gândiţi? Şi dacă da, de cine şi cum? (...). Grecii numeau Thelema voinţa. (v. Etinomul TELE, recte telepatie, sau remanenţă telepatică a funcţiunii psihice ancestrale?

Voinţa e a Sinelui, ci nu a Ego-ului; există însă, social, inducţia sforţată a voinţei stăpânilor, instituţiilor, Statului...În totalitarism, aceasta aplatizează, liniarizează, supune şi deidentifică, sau distorsionează, perversitează, alienează, distruge. Relaţia e aceea de victimă - călău, adică psiho-torsion (torţionarism, recte sado - massochism . Dinamica fricii şi terorii: cel terorizat,ajunge teroristul cel mai rapace. Eroii care rezultă din disperare, sunt tragici, suicidari, auto - răstignaci...

Sinteza tuturor datelor de care dispunem, ne arată că există o netă corelaţie între semnificaţia pozitivă sau negativă a unui gând, emoţie sau acţiune şi efectul său favorabil sau nociv asupra noastră şi asupra întregului Univers. Când noi suntem fericiţi îi fericim şi pe cei din jurul nostru şi întregul Univers prin propagarea acestui sentiment în câmpul de energie universală care uneşte tot ceea ce există. Forma de câmp propagat în unde purtătoare de informaţie, a gândului se propagă în Univers, iar forma biochimică se reflectă în biochimia noastră, pentru că noi suntem şi unde, şi atomi, suntem şi energie, şi biochimie. (...) ...cei de mâine, generaţia milenară a copiilor care s-au născut cu IQ întins ca niciodată pe o plajă excepţională – de la 135 la 260-, fiind de două ori mai mare decât al oamenilor geniali din prima jumătate a secolului XX". (...) O ştiinţă a Conştiinţei va trebui să facă apel atât la ştiinţele exacte, cât şi la cele ale spiritului - religie, psihologie, filosofie, etc. Homo noeticus- omul cunoaşterii (Jean-Paul Bertrand, John White). Se speră că în viitor, atât prin modul de comportament, cât şi prin diverse procedee tehnice, unele deja existente, frecvenţa câmpului conştiinţei noastre va atinge parametri similari cu cei ai frecvenţei de dincolo. Acea mutaţie în conştiinţa umană va determina profunde transformări în biologia noastră, începând cu posibilitatea de a gestiona în mod benefic gramatica ADN-ului şi ajungând până la augmentarea funcţiilor creierului uman. Omul viitorului va dispune, Homo noeticus, va dispune astfel de o logică polivalentă, având acces la informaţia unui univers pluridimensional... (...) Un om apropiat de zei prin perfecţiunea sa, cum îl vedea Platon." (fragmente pag. 216, 217, 218, 219, 220)*** text preluat cu acceptul lui Valentin Ajder, editor Eikon.**

Umanioare fără scopolamină. Epistola către omul românesc

Motto fragmentarium:

„*Cât timp a zăbovit ea la mormântul lui Arsenie Boca,m-am aşezat pe o buturugă, între fagi, încercând zadarnic să comunic,* în felul meu, cu părintele, însă cred că mintea mea era prea răvăşită de-acum după acel drum infernal, de labirint, ca spaţiu fizic, exterior dar şi existenţial".(...) Mă gândesc că mâine sau peste ani voi reciti aceste rânduri, fiindu-mi milă de mine însumi, aşa cum ni se întâmplă deseori, retrăind ori amintindu-ne de lucruri pe care le-am trăit, de oameni care ne-au dezamăgit, de alegeri pe care le-am greşit"; „O iubesc pe Nadia şi îmi dau seama că însăşi iubirea nu e decât un labirint care te poate mântui ori pierde; o iubesc din tot sufletul şi în acelaşi timp parcă îmi îngheaţă inima: este ca un vis superb şi înspăimântător deopotrivă". **Ladislau Daradici- citat din „Călăuzitorul de suflete", editura AuroPress, 2014- cap. Iubiri şi labirinturi. Retezat", pag. 155-157).**

Scurt, foarte pe scurt. HARD - CODICE

Pe acest itinerar micro - URO- bouROSIAn...străbatem invers timpul între bântuire şi mântuire, utopiile esenţiale.* Venim, restricţionaţi robotronic- cyborgic..., din Basm, prin vămile - porţile celuilalt Timp (Marele An, (Novalis, Hoelderlin) în interiorul Mişcării spiralice a ecuaţiei lui Niels Bohr: macro-cosmos, microcosmos.* Sum ergo Sumum Consanguinari în Triada Umanului, TRIANGLE sacrum* Casele conspirative au cu toate structura Piramidală* Domuri- catedrale - amintind Rampele de lansare aflate pe tăbliţele din Sumer, de Zecharia Sitchin ş.c.l.* **CAPUL purtat pe umeri,** Biserici, temple (cu neo-templieri) Bănci, concerne, Ştiinţe şi dogme. Doctrine şi

utopii...* Societăţi, Asociaţii, ONG-uri, partide, ierarhii, universităţi, mausolee, muzee, cimitire, crematorii, teze şi antiteze, lucrări în orb şi deconstrucţii, Extra - Utere and compUTERE* Văzuţi sau nevăzuţi* Elite şi prozeliţi* Gog and Magog, Gugulani vs. Google - mani, avatari, elfi, mercenari, cruciaţi, crucificarzi- morbidoizi, carne a Stihialului* Case conspirative, voila! * GRAALUIRI, CHIVOTURI, BUILDINGURI, babilocraţi, bibliograţi, ideoOLOGI, Alfo-Omegari* Miturile regenerează ceea ce degenerează. * Aşa funcţionăm, aşa disfuncţionăm. * Suntem temporar Cineva, decădem în Altcineva. * Haare- Haare, Haleluiah. (7. August 2014).

COSINZEANA
REVISTĂ LITERARĂ ILUSTRATĂ
având colaboratori regulaţi pe: *Ion Agârbiceanu, Zaharie Bârsan, T. Liviu Blaga, Ermil Borcia, Alecsandru Ciura, Ilarie Chendi, D. N. Ciotori, A. Cotruş, Ion Dragoslav, P. Dulfu, Victor Eftimiu, S. C. Făgeţel, Mihail Gaşpar, Dr. M. Hârsu, Liviu Marian, V. C. Osvadă, Ecaterina Pitiş, Aurelia Pop, Liviu Rebreanu, I. U. Soricu, D. Tomescu, Gavril Todica, Viora din Bihor,* şi alţii — e nu numai cea mai ieftină revistă românească de felul acesta, ci şi cea mai potrivită pentru toate familiile române.

EA / Consanguina

Imagorama: Genericul revistei Cosinzeana- Orăştie - Szasvaros, 1912... Între semnatari: Ion Agârbiceanu, Liviu Rebreanu, Ion Ghica, D. Gherea, Al. Ciura, Victor Eftimiu, Ilarie Chendi, Petre Dulfu, I.U. Soricu, Aron Cotruş...

Semn de carte: CUNOAŞTEREA METAFORICĂ

„Interpretarea metaforică, descoperirea ştiinţifică şi discursul teologic se încadrează toate trei în genul raţionamentului prin analogie“ (Umberto Eco, Ricoeur, Kuhn).

*

„Dacă accept analogia lui Bohr sunt obligat să văd permanent atomii ca pe un sistem solar“ (Umberto Eco) „E adevărat că metafora creatoare pare a fi înţeleasă intuitiv, dar ceea ce numim intuiţie nu e altceva decât o foarte rapidă mişcare a minţii pe care teoria semiotică ar trebui s-o poată descompune în toate elementele“. „Discursul alchimic nu numai că se conduce după ideea simpatiei universale, ar transferă acest principiu la limbaj, la cel verbal şi vizual, afirmând că orice cuvânt şi orice imagine are semnificatul multor altora“.*

Umberto Eco, „Semioza hermetica“

A da Bineţe fiecărei zile. Între static şi instabil.

Povestioarele sunt pentru îmblânzit inimile muşcate, sau înrăite de răul activ al existenţei* Un elegiac ar spune: „de îmblânzit murirea”* Moartea nu* Îmi displace termenul de „nepereche”, scos din mâneca unora, scamatori şi exaltaţi de toate soiurile, pe seama altora* E un elogiu barbarizant, al decadenţei, necum unul al meritului*Împerechiere- desperechere, ci nu nepereche!* Triada,teandra,treimea* Parvenitismul, ilegitimitatea, sunt agresive, principial, condiţional* Strămutarea, act al forţării şi înlocuirii, colonizările, etc., sunt implanturi, unele nocive, alienante pentru om şi istorie* Uimit, am văzut cum unele familii române, au dat nume din Pustie, fiilor lor* Numele conţine, „magic”, destinul* Să dăm Bineţe fiecărei Zile, încă de seara, deoarece în Amurg este vie, latentă, circulară, dimineaţa următoare...

RE LIGARE. Psihedelia. Narcozele languajelor, *interconnection*. POETOMUL

Obsesia discontinuă ...a lui PSI-che... este **Re- Ligia** – refacerea legăturii –(sinergică"), acum opera operaţional reactivată prin saltul tehnologiei informaţionale, avantajul fiind cel al VITEZEI de execuţie - reconectare- procesare- recte Revelation...Biblicul holistic al lui REVELATION este DEZVĂLUIRE, revelaţia Sinelui atât în ID-ul individual, cât şi în extenso, cel al Mulţimii, pluralităţii. Forţa ontologică a Cogito-ului este transmutativă, devenitoare şi imuabilă. Boala, factorul de risc, alienant, a acestei misterioase remanenţe TELEPATICE din Psihic, la cei rari REACTIVABILĂ...ori este doar cea a mistagogiei, ipocriziei, minţirii de sine, „opera" entropic - abisală, a FRICII existenţiale, schizo frenetică, schizo **PSI**HOTICĂ, subspecie tenebroasă de tip maniacal - obsesiv. De aici disfuncţiile cele cu „psiho-nucleorni" celular STEAM- ici, ale aşa numiţilor genialoizii suicidari, în logica determinismului (stigmei, cf. religiei şi dogma-trinelor toate!) Cohorta de „zei"- energii reciproc energofagice,- străbate veacul cumva pe contrasens spirala teli noastre „redeveniri", reîntemeieri, distrugeri (fratricide) şi paradigmatice re-legitimări (LIGI- legături aşadar) – originiste: ale natalităţii, locuirii şi transcenderii . Dacă la început a fost LOGOS-ul, cuvântul (numit Dumnezeime) – sistemele primordiale şi cele post - babiloniene,) spargerea codului lingvistic al Comunicării - interacţiunii prin Cuvinte – cu toate parabolele codificate religios (în case conspirative diversificate, diverSIONISTE, din trauma Exilulului- Emigraţiei, colonizărilor, trans MUTATIVE...
(psihologiştii ştiu de ce!) – continuă în acest CONTINUUM SPAŢIUTIMP numit ACUM- **Acest ACUM este acumulativ,**

iar Imaginaţia, fantezia, Traum-ul conceptualizat de Sigmund Freud ş.a.

Noi avem a regândi dacă hardul numit Memorie este sau ba un Program ciclic recuperativ (ontologic şi axiologic) – al RE-LIGIO-ului trans - Metafizic (metapsihic!) . Apocalipsimul resuscitabil la orele marilor crize, răscruci existenţialiste, este repetitiv psihantropic. Marile genii autentice ale umanului, ca „recenţii" Einstein, Tesla ş.a..- par a fi determinatori funcţionali în Veac, ai ROBOTIZĂRII – conflictuali cu afectivii ultra - empatic, pe care îi numesc POETOM. POIESIS – latinesc), Poieion (grecesc Omul creator) Imitatio Dei..., cel din ARHETIP. Factorul ACTIV, conflictual şi cuplabil cu cel pasiv, dacă vreţi, al feminităţii (Anima). Am observat la câteva autentice poetese române contemporane (Gabriel Melinescu, Ana Blandiana, Magdalena Schlesak, Nora Iuga ş.a- ceea ce psihanaliştii numesc factorul PSI al lui Terrror Mentis din sorgintea geneticii - v. Miller, Nexus, Sexus, Plexus).A nu ne hazarda însă! în paradigmele unor Hegel, nici ale paradoxismului resurect (Diogenian) – spre a nu risca noi înşine „efectele Coanda", ş.c.l ale Simptomatologiei tuturor capcanelor PSI – hotice ale Fiinţei - Fiindului PSIHOTRONIC! Starea care ne poate alina- alinta – consola, este aceea a BUCURIEI de a (mai) FI! Poezia, cea non - traumatică, non - psihotică clar - telepatic - empatică, ne poate fi un remediu ...naturist! Un splendid mod de a dăinui (Aina- Daina, remember!-) ci nu înjosirea „orbitoare", în vorba nefericiţilor Mircea Cărtărescu, HR Patapievici, C. Mihăilescu and compania, " că s-a făcut triaj", cum dixit Sorescu!

Nici vicleanul alter-egoism ce-l propagă emulii dualismului (mixtum compozitorum) – recte disimulaţii suicidari ai Frustrării - Lustraţiei din speţa Patologiei . Soteriologii remanenţi din milenii, au ajuns ei înşişi victime sado - masochiste ale ORBIRII. Geniul omului românesc, consider, este unul redevenitor, re-ligionar, în sensul Zalmoxian-

Deceneic, se cere să reconsiderăm Protocronismul, dacă ne dorim clar- vizionari, ci nu ai SPOvedeniei misticoide-mistagogice. Să fim operaţionali în eliminarea factorilor intruziunii, al MUTANŢILOR colonisto- clonardo-autodestructivi .

Cât despre pereche...El şi Ea, Animus- Anima. A nu uita noima Iubirii autentice: a împreunării întru continuitate prin Fiu – Fiică, prunc uman, ci nu cel al "copiilor din flori", numiţi de poetesele aparte citate, preponderente în toate literaturile lumii! – INCUBI, recte Îngeri ai Incestului Căderii de tip luciferic. Dominanta riscului acelui terror- mentis feminist, (simptomul uterului supărat") este altfel spus al **anorgasmiei).** Corpul astral ...are maladia depigmentaţiei.... Epopeile antice numeau aura corpului în spectrul **rogvaiv**, „solzii splendoarei" ...PSI-ul primordial ne este cumva isosscelic – pitagorici: al Cocorilor sub direcţia AZIMUTULUI! Cuvintele, scânteile lui IOV, au potenţa latentă şi dezamorsabilă de tip POIEIONIC, de a ne ilumina şi lecui de nefericirea inevitabilei morţi. A crede, este a ne reprograma „hardul" de pe umeri. A ni se releva. (*Revelation, interconnection*, RE- Ligare). Isihasmic şi enteleheic.

„Spiritul este cel ce se agită în om". Sufletul şi însufleţirile lui, prin cuvinte, este Pruncul, Fiul, Sophia gnosticilor, Inteligentia sacrum! Nu e bine să fim doar esoterici, nici doar exoterici: există o modulaţie a Sacrului în Profan, o a treia cale, a Treimii - Teandrei- Triadică! Desfid toate nomenklaturile de tip zoon politikon, ale monstrului istoric! Eroismul idolatric al Mutanţilor Odiosus speciae. PrimorDIA este imuabilă, selectivă, reciclatoare- ecologică, REGENERATIVĂ, re-genesis. Astfel, Amorul - Iubirea - **Dragosteaua,** Dragoslava, Logosul şi Logosteaua din mitologia omului românesc, ne va reface legătura cu Sacrul coborât în profan întru a-l reînălţa. Iată Epifania, fie şi acum, în neo- barbaria, cu toţi sacerdoţii EI. Adeverească-Se!

BRA- BRU- BRE-b- BRO

BRAN – Brancoveanu, Brâncuşi, (brâncă, mână, braţ) Brancovici, Branişte (pădure de vânătoare), Brandenburg, Brănescu, Brad, Bradin, Bradişte, Bradet, Braşov, Bratosin, Bratsko, Braic(a), brak, braconaj, brav, brass, brand,* Bruckenthal (germ) Brucan Bruchăr (ebr), Bradenhoof* **BREB-** Breban- Brebenel* BRO- Brod, Brodină, brotac-broască, broker* BRE- Bretea (sat pe Strei), Bretoteanu, Breaz, breaslă, breviar, break, bragă, bragadir ş.a.m.d.

ISC-ISCH, ESC, ESO

ISCArioteanul (Iudah),Iscru- Iscroni (loc. în Valea Jiului), ischemic, ishihasm, (Din)ISCHiotu (nume greco- turc la rom.), Isus, Iskander, (alb.), a se isca (rom a se ivi din nimic), a iscodi (a spiona), isme- iasme, ison, isoscel, * **ESENIENI,** (la Marea Moartă), ESCulap, Esop,(Isop, Isopescu); Escatologie, Esca (amanta ucigaşă a lui Atilla), Escorial, Escondida (span, ascunsa), escapadă, escadrilă, esofag, e(x)softalmic ş.a.m d. **IS Isis-** Israel - Isma-i Iştar - Istorie - Isarlâk Isar, ISIS, organizaţia teroristă recentă....

CA, KA : Kali Yuga (Kai- zeiţa morţii) Kaa

Kaligula, Kalandru, Kadar; Cadîr, Catari, Catharsis, Catacombe, Cataracte, Catastrofe, Catalepsie, Catehism, Calvar, Calmar, Cal, Calin- Călin, Calofilie, Caloian, Calomfir, Calote, Catalugnia, Cantemir, Caracal, Caracas, catza (it. penis), cadastru, cadavru, catran, catren, catrinţă, caterincă, Carmen, Caraiman, Canache, caracudă, carotidă, carmin,carte, cartelă, carstic, carcer, cancer; Karaman, Koala, Kalman, Kalinin, Khartum, Katalin, Kalajnikov, Katiuşa (rachete ruseşti), carenă, carlingă, catene, carcasă, cartilagiu, carbon, carburant, carton, calciu, carambol, cargou, cantină,

cavaler, carne, cătină, cătun, cătuşe, colice,copac, calic (e), capac, canabis, calapod, calambur, cant, căcat, cocs, colb, cântar, cantor ş.a.m.d.

RAAB, RAM

Rabi (ebr- Rabin (învăţător), (Baas) Arab, (mit. rom (H)arap alb)- (partid roşu extremist, islamic), Rabin-dranath (Tagore), Ramun- Ramon, Ramiro, Rabon, Rabuni (ebr, Rabie (turbare), **RA, Rama,** Ram- Ramuri, Ramayana, Ramses, Ramon, ramazan,(turc. stomac) ş.a.m.d.

MIR

Mire- Mireasă-Miraj- Miracol-Mirare- Mir- Mironosiţe- Mirt- Mirungere-Mir (slav. pace, acalmie, liniştire)- Mircea- Mirceşti- Mirela- Miron- Miruna- Miruniuc- Mirescu- Mireştean- Miroslav- Mirabeau-mirean-Mirandolina- Mirabela- mirobolant- miros-mireasmă-mirmidon- mirişte,Mirador(editură arădeană.) ş.a.m.d.

DEX: MOG- MAG

MARII MOGULI, dinastie de cârmuitori ai așa-zisului Imp. Mogul (526-1858) din India. Întemeiată de *Babur*. Reprezentanți de seamă: *Akbar, Jahāngīr, Shah-Dhajan, Aurangzeb* ș.a. În 1858 colonizatorii englezi au suprimat oficial dinastia, trecând și India sub cârmuirea directă a Coroanei engleze.* Mog, Moga, Mogoşoaia, Moghioroş, Măgerăuş, Magiaroş- (Mânierău, Hd.), Mărgar, Magneziu, Magnetism, Magnum, Magician, Magazin, Măgărin ş.c.l

LUT

Luther (anism), Luther (Martin-King) ş.a.m.d.

Pedigree hermeneutic: Lab- Lob-Lot- Lut/ ...Kind
LABIRINTH* Labii* Laborator* Labrador(gheara de aur), var. rasă canină* Labora* LABTOP*** Lobohtomie*** Lobby* Lob (**temporal)* LULU- numele omului creat spre a fi rob Anunakilor ((v.Zecharia Sitchin, Enuma Eliş, etc)***Lot (biblic)* Lut* (adamas- pământ roşu, VT)*Loterie* Lotcă* Lotru(mitos)* Luther- luterran-ism* lutier ş.a.m.d.
SLU- SLA- SLO -SLUT (sluţenie (urâciune, sluj- slujbaş, hodoşenie) slavă, sleire, slavonic, pravoslavnic, sclavagism, slugă (slug(h)ărnicie, slobozenie, (sloboz, medicină, ejaculare, eliberare post coitum), slogan, slatină ş.a.m.d. **SHAP (ebr).** Şhapira, şapirograf, **şo** (pe el!)(rom. asmuţirea câinilor), şapou...etc

Poeseu către noi înşine

Avem a sparge codurile, a ne controla delirul metafizic/ sacru, a sfărâma tablele psihotropice, mitosofiile toate, după Tartaria lui Şaue şi hrumuzaci, maiak- tristan-tzaratnici, and zecharias-lichterieni, caftangioglieni, aparatnici, and cohors...Suntem singuri cu ceilalţi, între Arcadia şi Arcane, cascadori ai cascadelor de sacru-n profan, că de n-am fi, nu ne-am povesti! Privind rostul celui ce scrie: încuviinţez spusele Sofiei Arcan, că tindem spre „acel necesar egoism al creatorului apărându-şi dreptul la liniştire şi singurătate" ; „Singurătatea e o vârstă, o stare, o existenţă, un sentiment, o trăire, o filosofie" (cit. Gheorghe Jurma). Ştiam de la alţii, însă o reaflăm fiecare, diferit: vital este a ne despresura, a nu ne înjosi în depresie. Într-adevăr, suntem în confruntare cu noi înşine, noi,- Omul, ci nu noi robot-omul, electromul, Cyborgomul, confruntarea aceasta e in extenso „magic" (interconection, voila!), cu toată istoria Lumei; memoria ne este în toate timpurile, EA este Fractalică! Divinitatea se autoreplică continuum- genesys, aici, în Triada Interregnului! Confruntarea, igitur bi-omul

conflictual, este din GenOM, cheia ne este Triadică, teandrică, treimică; psihicul este „un sistem bio-energezic deschis". Particulă-Undă- Vibraţie. ...Spirit şi suflet interferează! Suntem empatici, remanent- telepatici. „Putem fi singuri pentru că vrem, sau suntem singuri datorită condiţiilor constrictive ale societăţii, sau pentru că alţii în preaplinul lor nu ne mai văd" (idem, cit.). Ca să nu fim „îngropaţi în ecran", cum Ion Chichere se plânse. Uneori şi cărţile noastre rămân singure; fie ca Ele să nu fie Cenuşărese, ci iubirile care vor veni, vor mai fi!

Eseu la Apa Sargeţiei. Patria de încercare

De la Timp la Vreme, sau El şi EA pe memoria lungă. Căderea în sus sau Exoteria. Care – pe – care ?

Din Codul Arhetipal, ancestral ne repetăm prin milenii - ca într-un Ciclotron - Carusel - al Precesiunilor Cosmologice şi, oricât am fi de treji-visători, ori de onirici, intuim empiric, de singuri, ori prin tehno-ştiinţele raţionaliste, că omul este – paradoxal,- mai presus de el însuşi, ca unicitate - entitate, dar şi condiţionat în pluralitate, în Cetate -Societate . Avem programul genomic al ORIGINII şi ceea ce am numi ZODIC-PROZODIC, codurile semantice în decodarea aşa - ziselor ŞAPTE minuni (miracole, mistere, înfăpturii) ale lumii. Pitagora, Maestru şi al lui Zalmoxis, ne este Zeul resurecţionist, iată, în Acest Timp (masculin în limbile neo-latine, cuplat cu reductivul VREME, în slavonă, - cele două dihotomice braţe ale Genealogiei noastre existenţiale, aşa cum axiomatic o explică Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu, Victor Kernbach, Dumitru C. Dulcan ş.a. Exotic este, condiţional sub acelaşi semn – neoparadigmă a CIMITIRULUI VESEL, amintind cumva straniu de protodacii care „mureau râzând"...

Venim, suntem şi trecem...oscilatoriu, între profan şi sacru, în Zoon Politikon. „Căderea” din Sacru în Profan, definită de Eliade, o vom numi ludic, O CĂDERE ÎN SUS? Oare nu vedem noi imaginea răsturnată, cf. ştiinţei ?!! S-a spus că „Dumnezeu se ascunde arătîndu-se, şi se arată ascunzîndu-se”... Nu sunt un sceptic, şi pot zicem, ne ipocrit, Dumnezomul Triadic. Exotismul tipologic al umanului – pare a fi reciclatorul!, relaţionat cu EXOTARIUM-ul, Exoteria magna, oricât de preţios sună...Procentul (sic,) de Feţi Frumoşi şi Profeţi (mincinoşi) a devenit în acest giga-salt tehnologic - recuperativ- „luciferic”, (şi în Legea Rezonanţei Schuman...) – tot mai mult Diogeniană, sceptic - cioraniană - **cinico - nihilistă**, altfel spus arogantă - vanitoasă -avatarică- grobiană - mistagogică-perversă- nevralgică, pretinzând delirant – sofisticoid- ceremonios - ipocrit - plurisemantic - DESACRALIZANT!, - fenomenul colateral entropic (sado - masochist!) – al rupturii de ID-ul entitar, individual şi in extenso, colectiv. Avantajul angrenajelor tehnologice, informatizarea, cablagizarea ş.c.l. – cu diversiunea Caselor Conspirative dogma-trinice, UTOPICE - este logic - rebelionară: specie este etimonul specializării. Dualitatea : supravieţuim sau subvieţuim în această paradigmă a reciclării perpetue, parţial în autocontrolul Omului – parţial al Liberului Arbitru clamat de Religiile - cunoaşterile – vechi? Fenomenul, cu avantajele vitezei - procesării - interconection ş.a.- este, cred, nu atât camaleonism, cât diversitate – în unitate şi prin aceasta Mama- Natura- Materia are a triumfa şi transcende dinspre ordalice – coduri magice, PRIMORDII, problema fiind dacă este sau încă nu, aceasta, legătura de chei a RE-CUNOAŞTERII- FIINDULUI- FIINŢEI? În felul şi chipul românesc, indo-european, ab origine, licenţele abundă în fi „emise” ori „asumate”, profetismul, neo- sacerdoţii barbarilor, cum scrie Umberto Eco, recte ai NEOBARBARIEI, conceptualizată recent de exegeţii - cercetaşi Occidentali- vs

Magicienii resurecţi, ori relictarii tezelor fascinante, ale budismului, - vezi strania civilizaţie CAMBODGEA, (vezi „fierbintele Naga, Uraeus" ş.a.), tibetanismului etc, sunt şi ele exotice. Avem statistic **peste o mie de religii**, culte, secte. Eliade dixit: „Omul este un animal religios". Animal, da, cum altfel, dar suntem în interregn şi asta nu eludează esenţialul, matafizic, imuabil! Românii rezultaţi şi înainte- mergători prin Veac - sunt nu bătrâni, ci VECHI, cum scria Călinescu, „divinul critic"? Oricât ne auto - programă, hardul acesta purtat - legănat pe umeri, ÎNTRE Starea de VEGHE (raţiune) şi starea de (IN)Somn, fiecare dintre noi este sieşi - problema de rezolvat. Suntem „esenţializaţi" mito-sofic- existenţial, străbatem Noima Lumei. Exotarium-ul (Exoteria)- este dinspre TEOGONIE constrictiv întru OMOGONIE! Cogito-ul modelează – cizelează sau distruge OM-ul, ci nu invers! Suntem într-un Seminar - seminţar al semnificaţiilor – irezolvabil, între migraţii, cruciade, fascinaţi din illo tempore, de UTOPIA PĂCII. Rebelii Einstein sau Nietszche, and cohors...ne mai amărăsc ori îndulcesc, dar geniile par a fi ale unei Super - Entităţi incognoscibile, cel mult periodic deductibile: legea cosmică fiind MIŞCAREA CIRCULARĂ - virtual captivă în SPIRALIC, tresărim doar la ideea de Panspermie. În fond, FERICIREA vine de la FEERIE, stare a fascinaţiei, prezumtiv schizofrenetică! Avem aici, în Robotronia Mundi, axiologic şi ontologic, o interminabil - determinantă cohortă de zmei, sforari, gorgone, meduze, ventriloci, histrioni, cărturari, ş.a.m. d., avatari, fanfaroni, demagogi... Din fabuloase vremi exotici cum ne-au văzut genialii pictorii naivi din Săpânţa, un fel de Campus al ...Antimetafizicii pledate de câţiva ai recent încheiatului numărat Milenium Doi. „Secolul XXI va fi religios, sau nu va fi deloc" (A. Malraux), ori ...Terror, cum se arată după 11 septembrie ? Pare că dumnezei antagonici se bat(zbat) a recondiţiona ...umanul, specia „devenitoare" (JHWH). Cred că

atitudinea demnităţii noastre este contrarie zicerii cronicarului moldav: „se sparie Gândul”! Sperietura e un virus, un deochi, o contrafăcătură cu spectrul fatalităţii şi distrugerii! Un contraprogram obscur, al întunecimii intruse în ancestral!

Tragedia vine din licenţa - motivaţia - pretenţia - origenismului ca LEGITIMITATE a **locuirii de drept** în anumele areal. Cine să rezolve, în fine, vs teza lui Malthus (suntem peste *7 miliarde* de locuitori în sept. 2013, cf. statisticii O.N.U.) iar tehonolozarea „fără precedent” poate fi o rezolvare, sau ceva ALIENANT, agravant, autodestrictiv – discriminatoriu?! Antropologi and Tantropologi, care- pre- care ? Ce se vede, e sporul de populaţii pe glob, religiile orientului îndepărtat, cvasi - erotice, determinând locuirile masive, vs cele de tip occidental - nordice, unde rasa este în presiunea hibridizantă a supravieţuirii numerice şi valorice...(spaţiul Shengen, Germania, etc).

Surse : Leo Frobenius, Apocrifele de la Qumran şi Nad Hammadi, Tudor Vianu, Zoe Dumitrescu Buşulenga, Al. Graur, Al Rosetti, N. Iorga, Iorgu Iordan, N. Densuşianu, Popper, Zecharia Sitchin, J. Rheina Palazzon, Ghe. Pora, Viorel Ghe. Ţigu

Poe<u>zeia</u>: De la Edgar Allan Poe, la de veghe-n lanul de cânepă

Din moşi - strămoşi, în Ţara Haţegului, unde am copilărit, ţin minte straiele albe - dalbe, din ţăsătură de in şi cânepă, meliţele la marginea apelor, nălbiturile întinse la soare pe coline (vâlcele), războaiele de ţesut pânze din această plantă numită azi canabis... Cultura din cânepă era foarte frecventă. Copil desculţ săream pârleazul spre Valea Bună, ameţit de floarea plantei şi zvânturând protector un ştergar, să-mi apăr capul de roiurile de viespi şi albine ce năluceau deasupra... Îmbrăcămintea şi aşternuturile din casă, erau urzite din aceeaşi

plantă, de ea uzându-se, tradiţional şi la farmece,descântece de leac etc. Azi cultura cânepei este interzisă, seminţele ei fiind considerate droguri. Ştiu tot din bătrâni, că la bobotează, pe focuri, se aruncau seminţe, iar copiii săreau peste jar inhalând fumul toxic, ce provoca o stare de frenezie..." Dacii săreau peste focuri înainte de a pleca la luptă", îmi povestise Bunul Ioachim. A murit rănit de un urs căzut în capcană, încercând să-l scape...

SEM.- Semiţii (evrei iudaici, iranici, egipţienii), ramura SEMyaZA- AZAZEL (v. **Enoch** patriarhul). **HAM-** Hamiţii (mongolic- islamicii- correo- chinezi?), Ramura HAMangia (v. Gânditorul de la Hamangia, Dobrogea, România (lsv dobro- bun prilenic, fertil) GEA (din Pangeea- Mama pământ, feminitatea . n) **IAFET**-) ?-**EA – FET** (feţii-fiii lui EA, zeul primordial(v. Sitchin ş.a.) ; Hiperboreenii, Druizii, Traco - geto- dacii (v. ZA- Molxes (Zeul Moş, Rasa albilor ...şi ? E- **UR**asia, **CAUC**azienii (Caucii prometeici? (v. **Nicolae Densuşianu).**

IS-IZ
ISis-ISRAEL* IiSUS-Isaia* Istrati (e)* Isar* Iştar* Istanbul* Isoscel* Iscariot(ean)* Iskander* Isop* Isarlîc* Isac, Isar- Isărescu, Isle- Islanda* Iasme-isme* izme* iz* izgonit* izoterm* Iza* Izbaşa* **IZOTOP*** Izbăvire* Izbă (iglu, colibă)* Izu* ischemic * isterie* istorie ş.a.m.d.

Synopsis în scriere orhideică ...(grafologii securităţii, Raport M.A.I.).

Cartea de faţă, numărată a 47-a, una sinoptică, le continuă pe celelaltele, în stil pseudo- jurnalier- ludic şi post- ludic...Teme fixe, teme atavice, teme Teze, antiteze, sinteze Omul-maşină procentual autonomă Omul dezvinovăţirii induse din profan,*

*respingere a „Orfaniei” – simptom psihanalitic al Traumelor, -(germ. Traum egal Vis)...Redefiniri în sens nemistagogic, ale sufletului, prunc- fiu al Spiritului- Duh...Synergii, semne animate, semne reanimate, biomagnozze*Mama-ndurerată şi Fiul * omul-filogenezic şi mito-religiile Tatălui pierdut* Nocturnul adorator de Diurn*Epopeea reciclativă a inimii noastre muşcate, cum sunt ale celui prea INIMOS* Drag de Cuvânt, drag de cuvintele- sfintele* O sumă de semne animate, animus- anima* Hierogame şi Hierorgasme?!* Catharsice, necum ale Catarilor plagiatori eclectici precum în mituri, în religii sau culte, aşa şi în Arte!* Nici ale lui Rastigniac, nici ale lui Artur Gorovei- Grobianus! (v. Nicolae Breban) * Nici ale dogme PROMI-SIONISTE, necum Missionariste (v. Mircea Eliade)* Nici Erotice, nici Eratice, cel mult Hieratice* HERMENEUTICE, da!* Am scris cu săgeata, ci nu cu sabia* Arta mea: sesam, deschide-te! A spicului şi a fagurilor* A ameliorării*A perforării sâmburilor semantici, a oglindirii şi prin chipurile altora* Arta factorului de risc, care ne este Viaţa* Arta dezvăţării de-o moarte, melodiind OMUL ÎMPERECHEAT, ci nu cum concep delirant cei ce îi numesc pe poeţi, NEPERECHE!* Arta fertilităţii, ci nu a Stârpirii* Arta de la om la om* Ars vivendi, ars noiesis, ars poiesis* Desfid breslaşii, templarii de cruci, histrionii, gorgonicii, ventrilocii, ci nu pe Bionici, Înţeleg etapa ca pe o miraculoasă reactivare a OMULUI- OM, neînjosit în Istorie* Fiul şi fiica Mamei Natura, laboratorul Îndumnezeirii* Sunt omul deductiv, distractiv şi abstractiv, itinerantul unui drum în pantă şi* spiralat, *ca la cetatea Deva!* Nu am cale spre dealul Căpăţânii!* Nici ucenic vrăjitor nu fost-am* Nici „nebunul satului”* Inteligenţa Materiei, galactici cum suntem, onorate dle prof. univ Dumitru Dulcan, este fundamentală una a Afectelor, ferice de cei cu suflet mare şi care, din preaplinătate, dăruie hărnicind Harul, şi celorlalţi!*

<u>Hermeneia - rebus- codice 1.</u> Chei şi şperacle. Micro- mega- legice. Petite seminţar numenologic- brownian- psiho- celular- Stem-ic- mitohondric/ mitocondric

HIR HAR/HARD(HIRAM)...CRIM- CROM- PIT-PET-PAT-PUT etcetera

Cromleh- (movilă, menhir, dolmen...mausoleu) CROMOZOM (ZOMBI)* Krim- Crai- Crimeea- Kremlin* Crame* CromatIsme*PITAGORA- Pit- Pitic- Piticanie- Pitar- -...Peter- Petersburg- Pete- Patap(evici)- Petiţie- Petnic(eanu)-Potop- Pat(mold. Futelniţă) - Patologie-Paţachine-Pitulice- Piteşti- Piţigăiat- Pitbull-Pitiş- Pitu-Pitoancă* Put-na, (*Ras*)Putin, Putrigaie*Putred- Puţă* **Purgatoriu*** puritanism* pur* puradel* purghel* purcărete- purcoi* PURANA*pur-sânge* ş.a.m.d.

HO-HÎ-HU: Horaţio-Horror-(Horoscop)- Hârcă (craniu)- Hore- Horea- Hoargă- Hoară- (orătanie, găină, trans) – Hurezan- Horincă- Horcăit- Horn- Horopciuc- Hortensia- Hărău- Harang (magh. clopot)- Harpie- Hortopan-Hârtoape- hâtru- hârîit- hîrleţ-hîrdău- hârciog- hârb-hâ(e)rşeni *Huidumă, Hui, Huhurez- Huruit- Huruială (ruinare, surpătură)- Hamurapi- Hamburg...

Mithos- artere colaterale: mitul incestului ab initio* mitul orfaniei***** mitul descălecării : Boc- Bog- (dan)- Boca* mitul întemeierii: monadic, monarhii, monastice* mitul locuirii- legitimităţii prin întâietate vs colonizare- clonare* mitul luptei cu trecutul (cosmetizării)* mitul autorăstignirii- paradigmă sado- massochistă, relaţia victimă-călău* mitul reîncarnării* mitul miticist, barbarizat din Misticism ş.a.m.d.

<u>Astrograma neutrosophiei</u> Dogmatrino- semiozice. Idei revizioniste. Eologia. Dumne-d-zău- Domnul Zeilor- Domine Deus...Hipocampusul de la Vâlcele Bune.

Motto: **scriu să nu aud cum mor, murim”(n)**

Ala- Bala-Portocala, (joc al copiilor) e o formulă „magică”: ALA(h?) BAAL-ah?,
Baal, Balus, Băl, adică alb- strălucitor, al rasei primordiale albe?*Artele sânt religii ale sacrului repliat în profan* Glissando* Lux- Ferris, Purtătorul Luminii, Luceafărul, - cod al Entităţii cosmice despre care scrie şi Vechiul Testament şi Epopeile lumii, este analogic cu Fiii Cerului, / Veghetorii, care – misionari pe planetă, (v. Enoch patriarhul) – s-au amestecat ce fiicele Omului, de unde mitologiile NUCLEICE ale DeviANŢILOR genetici, uriaşii, titanii, nephilimii ş.c.l.* Planetă intrusă- captivă, desprinsă din Mama Lacteea, recte planeta Venus(Isis, Venera)- a fost captată în sistemul „nostru” solar, anomalia fiind că are o mişcare orbitală inversă celorlalte planete CAPTIVE gravitaţional* Toate artele sunt autobiografice ale indivizilor, in extenso ale Omenimei: Les affections du coeur* Eologie, am spune, recte arta-ştiinţa Eoliană, a Eu-lui* Românii au pentru LOGOS mitul feminităţii Dumnezeieşti, LOGOSTEA* Fiul) Sophia gnosticilor a dat o profesiune stranie: LOGOFEŢI* FĂT- FATĂ (fătaţi adică, conceptual pastoral!?, de unde FETE,: mda...FETE-FECIOARE- FECIORI...* A reînţelege şi FĂT FRUMOS, cel ce plângea a nu se naşte” (basmul cultizat de Petre **IS**pirescu* (Tinereţe făr’de bătrâneţe şi viaţă făr’de moarte)* Genesa, 1.r. 1-2: „la început Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul”.* Subînţelege raţional că cu era Nimic („era „NEFIINDUL- Nefiinţa -Nihil, paradoxism, absurddum)* Nu avea cum fi în afara acestui nimic esenţializat, concentrat, simbolic(Valentin Taşcu)* Pasaggio mentis: EMIN, adică EMINENŢĂ, de la AMIN * Emin-ovici, slavizat la Budapesta de Iosif Vulcan (...), „botezător sacerdotal”, n), a fost investit notarial zeu* I s-a atribuit stigma „neperechii”, aluzie la bisexualitate* Octavio Paz : „Iubirea dumnezeistă nu putea fi ceva, dacă nu exista şi

un obiect- subiect al Ei" „„De aceea l-a creat pe Om ca să-l iubească"(idem)* A iubi este a cunoaşte: Adam a cunoscut-o pe Eva şi au avut fii şi fiice" V.T.* Octavio Paz : „Creatorul e îndrăgostit de făpturile (făcăturile) sale.Teologii şi misticii afirmă că, iubindu-l pe Dumnezeu, îi restituim un bruş, dram, fărâmă, scânteie, din incomensurabila dragoste pe care ne-o poartă" * Dragoste, cuv. cu prefixul **DRAGO,** de la Dragon, Constelaţia Dragon, cu verticala virtuală centrată pe Muntele Sacru de la Sarmizegetusa Dacica, Munţii Orăştiei, Sanctuarul pre-roman* Perenitatea este în semnificaţie* „„Momentul etern" ...deviază spre forme non- dumnezeieşti, adică diabolice, dar deducem clar că şi acestea tot de la Dumnezeu vin, sunt date, determinate") idem Octavio Paz)* **Teosofia** afirmă că la început a fost Cuvântul; în Genesa (1,10) scrie că „primele cuvinte au fost în urma planetei (pavimentum): „Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări.(Sacrum gramaticon, n!*)* Sacrum- scrum!*
Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun"(ibid).* INTERCONNECTION, recte RE-LIGIO?

<u>Aici, în Fractalia.</u> Cadrane plurisemantice.

Motto cotangenţial : *Criza la vârf a bazelor, este atunci când realitatea speciei depăşeşte imaginarul uman".*

Case conspirative, şamanic sau neo- sacerdotic, sunt multitudinea religiilor – cultelor - sectelor actuale în lume,(peste o mie!)- dar dogmele, doctrinele, utopiile, partidele, cramele, crâşmele, boemele, agorele moderne, unele ONG-uri, asociaţii civile* Capul omului este casa conspirativă, peştera lui Platon sau chivotul, graalul şi cortul întâlnirilor...
catedrala, metropola şi necropola...*Pe înjosirea celuilalt, se ridică cel înrăit * Mutaţiile genetice sunt salturi de cangur, pe

gheaţa browniană a curbei lui Gauss*Trăim fiind trăiţi, întrerupem cu vârstele singurătatea absolutistă a Increatului, ce tinde, paradoxal, a se întrupa în ORG- anic?* Cândva, undeva, cineva, altcineva..., a întrerupt, într-o buclă atemporal(?) circularitatea Mişcării cosmice, o Entitate Sieşi Ascunsă? Protectiv? Încetinind (...), tendinţa inerţială a entropiei, în fiinţe şi în subspecii?* Este delirul Subcuantelor un fenomen decantator al energiilor spectrale, semnificate din antichitate, de Curcubeu?* Mulţi mor de sinea arderii lor, mulţi mor ucişi de alţii* Al cui este acest principiu ordonator al existenţelor unicităţii captive în Pluralitate?* EL-Ohim, adică fiii lui EL, o pluralitate entitară cosmologică, - şi cosmogonică ?!- numele strigat de Christos pe cruce, „Elli, Elli, lama sabahtani”!?* Omul ploios, cum l-am numit undeva pe semnul meu, este omul sămânţos, omul prolific...? A fost un gând matinal, al trezirii, sub *luna pienna...** Insomnia, iată vama purificatoare, athanorul, decantorul! * Flux- reflux-ul memoriei, reîndumnezeirea Fiinţei ubicue, universale* Uneori, eul este acolo unde zboară, levitează, Gândul) *cogito-ul ergo summum* se precipită global tendinţa emigrărilor, cu aparenţă economică, dar şi re-generativă (!) a speciei, (cu rasele şi hibrizii Ei) – dinspre Sud spre Nord: un mod de Migraţie a Seminţiilor (seminţelor)* Clima temperată, începând după Greenwick, din UK- Anglia, - „suie” sub azimutul macrocosmic al Câmpului Geomagnetic, spre aşa zisul spaţiu Shengen: acolo statisticile arată o scădere a Fertilităţii umane, cu toate că Omul Alb- Blondin- Nordic, are aspect atletic, frumos, ca şi în Germania de Nord, Baltica, etc* De câteva decenii, Olanda (şi Suedia, Danemarca, Norvegia, Finlanda ş.c.l., au politici demografice de asimilare a raselor amerindiene şi mediteraneene şi negritos, metişi, etc, spre a combate secătuirea genetică, dar şi hermafroditică* Dealtfel asta fac şi ţările occidentale, arboret îmbătrânit genetic – istoric, prin post - medievalismul capitalist STATIC*

Energogenesis, adică contrasensul divinităţii devenitoare, care se auto- replică!* Dumnezeimea este Reciclabilă, Precesională şi Recesivă* Psihicul are nevoie de psiho-celula Stem, sugestivă şi autosugestivă*Dumnezeu este regenerativitate, auto- clonare recuperativă, revenire din urme, întru continuare a SpaţiuluiTimp în eternul ACUM* Acumulare este verbul lui* Calea Robilor, iată cel mai straniu nume de constelaţie!* Omul este rob sieşi* A domesticit animalele non-conştiente, spre a îi fi de folos existenţial: fiind stăpân, le este şi rob, iată o determinare în speţă sado - massochistă* Deux Machina, sau Diaboli?* Popoarele indiene nu în zadar venerează Vitele* Genericul antic cosmic al Căii Lactee) la periferia căreia suntem - este al Cosmosului – Femeie - Mamă - CU UGERE, ISIS - care alăptează multiversul* Nu suntem doar ce ni s-a spus că suntem, ci suntem cei ce aflăm - ni se relevă, cu suntem!* Unii psihologi teoreticieni, orbecăie oniric în ideea că am fi „opera încremenită în proiect * Omul este o fiinţă Spectrală, incarnare a Luminii* Numai că Lumina s-a născut (ivit)din Noapte (Novalis)* Pragma, iată calea non - decadenţei în mortificare, mumificare psiho - somatică (sic)* Pentru omul actual, robul este însuşi Dumnezeu - Demiurgul - Tatăl* Iată eroarea!* Boala identitară este Orfanismul* Cosmic şi terestru* S-a spus că „sinele este Christosul”, dar existăm dual: Sinele şi Sinea* *Ontoconştiinţa de sine, axiologia, deontologia *decadentă* a conştiinţei, (Cunoaşterea de sine) - acceleratorul malefic al uitării în lume* Singurătatea absolută, ca atribuit misticoid, ar fi doar cea a lui Dumnezeu, incognoscibilul, Celui doar deductiv? * Dar ce este aceasta ?*Bine - răul este complementar şi conceptualist: omul riscă a fi devorat de această paradigmă, a conceptualizării, „cu scop lucrativ”* Psihologii serviciilor Inteligence, rudimentar, uzează tactic şi strategic - cazon, de aceasta: mulţimile manipulate de Puterile Profane, se amăgesc că ele manipulează, însă – în ecuaţia victimă - călău, perversă, vor fi manipulate prin feedback efect,

sau bumerang* Asta fac şi Elitele, care - cum, funcţie de sisteme* Infernul este Undergraund-ul Dantesc, ieşit monstruos la suprafaţă* Filogeneza- amorul empatic al Fiului pentru Mater- Pater, Animus- Anima* Liber - arbitrajul raţiunii umane este doar teandric, triadic, treimic, deci o a patra derimensiune, este a Cenzurii transcedentale* Careva a scris că de fapt, Dumnezeu se ratează ciclic în creaţie* Care Dumnezeu* Sau Intrusul?* Animalele „de casă", domesticite, sunt de fapt în anticarema Abatorului uman: îmbătrânite, sunt sacrificate, comestibie* Energiile sunt reciproc ...energofage!* Igitur: pancreator nu ocroteşte (discriminator) indivizii, ci Specia.

Poezeea fascinaţiei

Ceea cea mi se " întâmplă" mie, (adică *fenomenul (fără numele) cogito* dintre tâmple) .. este acelaşi ca entitate - ubicuă numită *Intuition*. ….Numai că a descrie poetic acesta, este un impuls, prin plasticizare, de a NE id-entifica pe o constantă (variabilă?) -, de a ne menţine pe imponderabila modulaţie (a unei frecvenţe - unde subcuantice, a patosului divin.* Transfigurare, aşadar punere în fapt prin gestul artistic, estetizant, a unei stări a Fiinţei însăşi. Re - ligare, refacere a legăturii cu divinitatea ubicuă, pe " modulaţia de frecvenţă a eternului devenitor. *Privind cerul senin (serenitatea),noaptea, ştim că puzderiile de corpuri luminoase, vii sau moarte („lumina lor abia acum/ luci vederii noastre „! (*La Steaua*, M. Eminescu)… Ştim aşadar că luminile sunt ale seminţelor eternităţii. Iar în microcosmul corpului, seminţe sunt şi globulele roşii, globulele albe, necrofage….Energetic şi sinergic, voila analogos, metaforia echivalenţelor, pluri-semantismul genezei continue, spaţiu - timp. *Careva a scris că cerul înstelat este parţial un cimitir răsturnat! Multe astre au murit deja, doar lumina lor călătoreşte „spre noi"..Ar fi de meditat însă la ideea că şi VEDEREA noastră călătoreşte „pe

contrasens", spre impactul luminos, întâlnirea fiind cumva o Nuntă. Iar viteza luminii este implicit viteza întunericului! *A fi semiotician, este a fi grădinar şi a înţelege subtil cum natura face polenizarea…Din floarea de rug, (asexuată, atenţie!) să ai geniul - nebunia de a obţine trandafirul englez.. *La ce bun actul - gestul iniţiatic, dacă ţie însuţi nu îţi rezervi vitala doză de vindecare : de luptă cu viaţa (trăim murind!) – de conflict interior taumaturgic, eventual.. Iar dacă pe tine te vindeci din preaplinul tău (haric, e posibil să vindeci, prin comunicare elevată (eleatică şi eracliteană)
– şi pe celălalt. Prin ecuaţia coparticipării afective, cum au ştiut dramaturgii antici, elinii şi ceilalţi. *La noi, neolatinii, fenomenele zeificate, au sex diferit de cele dinlexemul anglo - saxon; avem femininul la „lumină - lume" şi masculinul „întuneric" (Slavonic, avem „slava", dar şi „bezna", vs Splendoare, v. " solzii de splendoare", Epopeile Sumeriene), neolatin avem însă şi „Noapte" (Noce, La nuit, la notte…)… Avem masculinul „soare" (creier aşadar) şi femininul „Luna" (inima, aşadar!)… Mitosul românesc reprezintă splendid corelativ - analogic- metaforic, asta : „luna e „sora soarelui", aşadar patosul poetic NE ESTE unul sublunar, paradigma este paideuma! (Vezi colindele laice din Transilvania). *Stelele sunt seminţe ale timpului, aşadar şi oamenii (fiinţele), sunt! *Timpul este hermafrodit. Întunericul este fecundat de Lumină, ci nu invers! **Logos** *penetrat* şi auto - născător, prin panspermie ? *Caută pe wikipedia **cuvinte – cheie**: „teoria dublei seminţe"…şi „Zecharia Sitchin, efectul fluture, libellis dragon, vulturul găină etc. *Comportamentul de câine al subconştientului. Inclusiv, prin extensie, al sub - conştientului colectiv! *Verbe esenţiale : A fi, fiire, fiinţare, versus a Nefi. A muri – murire. Paradoxul absolut: trăim murind. Mimesis, aşadar poesis, imitatio Dei. *Frate poete, distingi acel Ceva între materia moartă şi materia (încă) nevie ? Acea tendinţă a mineralului – prin cristalizare (dintr-o „memorie?) spre vegetal,

iar apoi în sus, spre animal ? Ce este aceasta? Autocreaţie la modul rudimentului, sau reflex mimesis ?Atenţie:riscul este al schizo- frenezieei, al delirului abisului, mimat de valuri…*Piatra semnifică eternitatea răbdării materiei, stop (suspendarea) Memoriei solare, sarcofagul şi epitaful din nervurile ei de iridium, al unor arderi colosale, din illo tempore geologic ? *Orice sentinţă, aforism enunţ filozofic şi poetic, conţine latent şi interogaţia socratică, în speţă: a fi sau a nu (mai) fi ? Iar sensul ascuns, ne retoric, este „DE CE ?”. *Uimitoarea prezenţă a spiralei) mişcării în spirală, Uroburos, dragon care îşi înghite coada spaţiul timp continuum..!) în infimele proporţii ale microcosmului. Melcii mării şi cei tereştri, spiralându-şi casele în cochilii; plantele suind în spirală pe invizibile vibraţii, şarpele încolăcit (făcut colac) – idem scrierea veche, în spirală, *scrierea Inversă*!! *Nu văd tridimensional,ci quadridimensional! Eu (tu) sunt (suntem)a patra dimensiune! *Spiritul, duhul iată marele energofag. Arde resorbindu-se, adică se reciclează! *În arşiţa verii, şi trandafirii ard, precum şi cactuşii… Fior transcedental al memoriei tropicale,
Amazonia din paideumele lumii.. Astfel şi în cuvântul poetic.

Perversitarea safică

Nu privighetoarea cântă, ci privighetorul, bărbătuşul, trilul lui este chemare la împerechere. Aşadar deducem că artele sunt esenţial gesticulaţie masculină…, cu ţintă divinatorie iniţiatică, precum „Cântarea Cântărilor” din Biblie…Ea, Sulamita (Salomeea, Solomia…), simbolica Fecioară, este pregătită (a găti pentru logodnă - nuntire, n.n.) prin exaltarea mistică a Cuvântului prenupţial… Oarecum nuanţat, asta înseamnă că poetesele lumii de azi, ca şi artistele, sunt Safice 8 de la Sapho, cea din Lesbos…); substituirea în masculinitatea gestului - actului (scriere, muzică, pictură) – este perversitate . Nu

Euridice cântă, nici jeleşte, ci Orfeu cel trădat, îndureratul pierderii ei în favoarea demoniacă a Infernului.. *Adevărata noastră călătorie este a gândului. Suntem acolo unde ne este gândul. *Omul actual este omul reactivat! *Conştiinţa… adică etajul superior al Ştiinţei (cunoaşterii carteziene, empirice. *Într-adevăr, totul arde. Trandafirul arde, apa arde (în seve, în sânge…ca memorie în Cuvânt), dar ardere este şi oxidarea şi putreziciunea… *Se poate vorbi de fulgere mentale, ca de acele conexiuni între neuroni, sau în extenso, în infrastructuri…Şi de o gest al supra - conştientului (alter ego) – unul al interconectării,
(re-ligare) – cu divinul ubicuu. Se poate vorbi despre furtuni ale psihicului, şi de efectul înseninării.Se poate gândi despre memoria de seminţe a cuvintelor, a lexemu-ului codificat poetic. A agita intervalele, a suspenda metaforic textul, prin subtext, prin subînţelegere. Inima este cetatea ascunsă, creierul e este soarele ei. *Iată traseul: peşteră (Munte)(Piramidă) - sanctuar (templu, catedrală) … Focul zoroastric pe vatră,omphalos-ul- altarul (naos şi pronaos)… *A căuta cu Gândul este o reminiscenţă telepatică a Fiinţei Om, adamice. *A cunoaşte, este orgasmic al Luminii cu Nocturnul. Gândirea visată este sferică, este androginică, androgenetică. *Apostolul Pavel : „senină întru putrezire/ va reînvia întru slavă” (citeşte splendoare). *Şi Blaga înţelege cunoaşterea în sensul originar, vechi-testamentar: „A cunoaşte/ a iubi/ înc-odată/ iar şi iar… a iubi e primăvară „…Adică înnoire, înviere. *Sintagma Margqueritei Yourcenier : „infernul tandreţei”, trimite la tandru - de – la Teandra, adică la Trinitate, la Treime. Adică Trialism, cum definescKarl Popper şiKonrad Lorenz… Ecuaţie a binarului dual în Andros… androphos. Iar vocabula prefix AN este de la AN-unaki? **S**uccesiv, culturile şi civilizaţiile se ciocnesc ori interferează, mişcarea este circulară şi pe contrasens cu spaţiul - timp. * Totul este interconectat şi fractalic,atât în mai mare, cât şi în mai mic. A spune „infinitul

mare „şi „infinitul mic", este absurd, paradoxal : un concept care delimitează doar convenţional, în umbra vechii sentinţe a *Mensurei :* „omul este măsura tuturor lucrurilor" (elinii).

Comportamente

Comportamentul cifric al numelor şi viceversa; Comportamentul erogenic al electronilor.; Comportamentul sexual - inseminator, al creierului la bărbat şi fertilizator, reproductiv, la femeie. Comportamentul orgasmic al textului;Comportamentul androginic- hermafroditic, al acestuia. Aici, între Trismegistos şi Smaragdinele table,între unicitate şi treime; Comportamentul de om reactivat al actualei specii; Comportamentul, *ab origine,* incestuos al zeilorgeneticieni; Comportamentul canibalic al acestora şi sublimarea lor prin sincretisme-proiective; Comportamentul unduios al Fiinţei, ondulatoriu…În opt culcat, de Urobouros; Comportamentul în spic al bobului (unul multiplicat…) -, sau în ciorchine, al sevelor: ape dulci, ape sărate…, astfel şi al spermatozoizilor din care doar unul, excepţiile fiind rare) îşi atinge ţinta în "uter"- graal- potir.. (Da Vinci dixit); Comportamentul de crustale al mineralului din teluric şi din vietate; Comportamentul de fagure al melosului poetic, din arhetip, în paradigme; Comportamentul regresiv al memoriei, în cogito…; Comportamentul antigravitaţional al conştiinţei, în somn. Levitaţia ca vis; Comportamentul nirvanic al metaforei noastre. Pansamente pe *durerile fantomă;* ale lui Psiche… Comportamentul cifric al seminţelor, vezi floarea soarelui sau rodia. Dar şi al fructelor smochinului ucigaş…; Comportamentul prefigurativ de penaj al solzilor, cum in illo tempore, al aurei (*luminousus)*,numită de cei Dintâi „norişor al splendorii" (vezi Enuma Eliş, alte epopei, mituri esenţiale).; Comportamentul Memoriei în Cimitirul vesel de la Săpânţa-

atitudinal - protodacic- genomic şi arhetipal? (dacii lui Zalmoxe (Zeul (stră) Moş), mureau râzând…).

„Întrebarea mă născu şi muri"

…(vers propriu, 2001)

Cunoaşterea, în sens genetic (geneza) a fost cea dintre El şi Ea;" Adam a cunoscut-o pe Eva şi au născut fiu" (şi fiice). Gnosticii numeau Fiul la feminin, Sophia, adică Inteligenţa. (cosmică şi manifestă în uman, devenitoare…);Zeităţile au ascuns în genom soarele ca într-un atom.; Comportamentul de „celule Stem", regenerativ, al Cuvintelor, prin patos şi empatie; Peiorativ, vulva este o rană: prin ea, omul ontologic, după ciclul prenatal, este „debarcat" ca fiinţă acvatică, pe uscat; el repetă filogenetic eonurile imemoriale…Vulva are comportamentul sublunar (prin oglindire a Soarelui- Nucleu-Sâmbure cosmic) – şi este în relaţie fenomenală cu apogeul şi perigeul lunii…Anticii ştiau, ştiinţele redescoperă; Omul nu inventează nimic, ci doar re- descoperă. (prin intuiţie, prin revelaţie, iluminare);IS, vocabula omniprezentă pe meridiane… Aisha, Israel Ismaiel(…)Isa(ac), Isis, Isus, **IS…torie…! (**Povestea lui Isis, mama lumii, sora lui Osiris, tandem incestuos… *Aici, în Hermenia, între mandale, labirinturi, cenzura transcedentală…între cruci şi răscruci, aici, angelici sau demonici, sisifici, orfeici dar şi prometeici, „oameni cu vulturi proprii"… aici, în genom şi melos, seminţe ale Timpului, monade, sinergii. Am titrat un poem „**Întrebarea mă născu şi muri"…**Oare ce am vrut să zic? *****Omul adamaic, cenzurat, şi care este re-activat, este recuperator…Iar acolo, în Abisalia, groapa comună a antimetafizicii pe careod e l i r a Nichita Stănescu după Ptolomeii lui…Uneori, o eroare, poate duce la revelaţia sugerată de legea a treia (a dinamicii), despre Hazard, a lui Hegel…" Punctul de interferenţă a două cauzalităţi opuse"…

Viaţa ca memorie seminală a Luminii

Psiho-Memoria colectivă este magnetică - gravitaţională, ancestrală şi în perpetuă corelaţie a fiinţei cu Timpul (cicluri, epoci, perioade) – precesivă…Ea este interconetantă prin COMUNICARE, conformă şi determinabilă (cu efectele colaterale)- a întregii DEVENIRI: transmisibilă în trecutul civilizaţiilor ce răsar şi se sting, Memoria LUMII este a LUMINII ce se manifestă fenomenal în vietăţi, ca şi în materia nevie…este TRECUT ce re (de)vine (reînvie ciclic), determinând istoria. Viaţa, ca inteligenţă a materiei, este în regnuri şi în interregnuri, acţiunea divinităţii, ca Memorie a Luminii Lumilor. „Sus", ca şi jos",în „Cer, precum pe pământ"…În real, precum visat şi luând gest, prin Cuvânt…Conştiinţa ia în control Mişcarea aceasta care pleacă mereu a reveni(…) prin acţiunile volitive, ale „adeveririi", exercitate de „programul memoriei, ce reactivează Umanul mereu;modelurile, codurile, limbajele-idolii miturile- religiile, artele,fie convergente, fie divergente, complementare. Idei-Idoli-Ideal…Paradigme, dogme, doctrine. Iată, amplificat, raportat referenţial la miturile esenţiale, Umanitatea - Memorie(arhetipală-ancestrală plus adaosul mereu înnoitor al celei dobândite) se comportă tot mai TEOGONIC.

Mantre şi arte…

Comportamentul capricios, tipic-atipic, hazardat, al imaginarului „trezit" din somn, cumva visat, este cumva programator al realităţii noastre controlabile, prin voinţă. Comportamentul „luminii nevăzute", este cel al orbilor care „văd", fără organon, văd cu imaginaţia, cu iluzia, văd prin gând - cuvânt Comportamentul nocturn isihasmic (sieşi rugător - doritor) : al pulsaţiei al lumenilor al aortei al neocortexului al ameobei al subcuantelor al artelor al arterelor colaterale al ramificaţiilor, al coroanelor, al ochiului compus, al semanticii, al tezaurului protejat de orbi, al delirului suprafeţelor ca

mimesis al abisului… Al plantaţiei de viruşi analog infrastructurii, al norilor mincinoşi peste pustiul profetului.. al brânduşei în urma dezgheţată de urs, al îngenunchierii întru împreunare al cuibăririi la vârf sau al celei din larve din scorburi din faguri din scânteile aforismelor aici şi acolo, pretutindeni - ubicuu, în aproape şi în departe-aproape în văzutul tangibil prin vedere! În animalul din miresmele grădinilor în sanctuarul din orgasme în transe transcrie tranfigurative transcedentale, doar labirintic cenzurate… al arderii inflamate şi al recilor arderi, al oxidării, al jarului şi al putrezirii-al fosforului în codiţa licuriciului şi al efectelor fluture, din mantre, din arte divinatorii şi religii, RELIGARE, refacerea legăturii… A focului zoroastric şi cel jăruind în scânteia de Iov din tutun, a semnului Ihtios din inelele globulelor roşii şi albe.. A sporilor şi a spermatozoizilor spiralaţi precum în pan-spermie şi în parusia pluriversului fractalic, voila!A întrezăririi întru adeverire. A epifaniilor din precesiuni. A mişcării browniene dintre azimut şi cuvintele celui Gândit. A conexiunilor neuronale. A rupturii ca efect şi cauză, precum iasca pe pielea copacului, a tumorii benigne. A lui Zero gravid de sine întru a naşte fiu, a dualului contopit prin orgasm, întru Treime. A sângelui ca sevă, şi sevelor ca sânge. A vegetalului din mineral, după glaciaţie şi moarte ca o temporară întrerupere criogenică…Comportamentele aramaice ale viului,sanscritice, ale viului, avatariceale înmuguririi, înfloririi, rodniciei şi desfrunzirilor, ale memoriei viului, comportamentele limbajelor din arte şi religii, sincreticul umblet spre a se smulge întru a zbura! Ale cunoaşterii în arbore ce se culege singur pe sine: a se dărui. *Comportamentul Christic al Sinelui- Sinei. Adică androgenic! (vezi gnoseologia).* Iată,comportamentul sferic al textului meu este prin oglindire. El este cel al gravitaţiei, al imponderabilului, al levitaţiei, al regresiunii în memorie, al telepatieiinduse ori auto-induse…al magnetismului, al ascunderii…, al revelaţiei. Astfel,

tu, cetitorule, poţi prelua şi continua…Fiinţa a spus: Eshe asher eshe…Eu sunt cel ce (continuu) devine. „Contemporan cu fluturii, cu Dumnezeu" (Lucian Blaga).Criza substanţelor face coşmarul formelor: morfo-asceze...Şi poeţii, dar mai ales pictorii pot art şi nonfiguratecii, ştiu.

Comportamente

Comportamentul muzicii în nervurile cuvintelor. Al memoriei ontologice, cum al iubitei plecate, care de câte ori revine, vine tot mai de departe. Al fiinţei în orgasm, bucurie extaz şi agonie, transmitere, a creaţiei, ca program divin al creaturii. Al gestului meu poetic de a sculpta icoane în rouă şi în flori dalbe de măr Al fructului cu vierme propriu, ca el, nu departe de sâmbure.. Al Harului ca strigăt verde din amazonia genomului Primordial Al acestor cuvinte ce se iubesc între ele. Al gemelarului genom dihotomic din Fraţii PomiEDENICI (A.D.N.), cel al Vieţii şi cel al cunoaşterii ca Bine şi Rău. Al arhitecturii de zigurat al coniferelor, de pagodă al bradului, de piramidă, al catedralei. Al Harului ca Dar.(dăruire). Al cărăbuşilor devorând narcoza arămiei a manei de pe frunzele stejarului Cer... Al dunelor complice cu vântul pustiului, legănând morganatic cămile... Al trandafirului englez înspinat, ca al îndurerării de A FI,...al Rosei, ca sarcofag al miresmelor frenetic zăbranic nirvanic. Al memoriei prin regresiune şi submersiune întru Re- Cunoaştere a geniilor, de a intui noima lumii-n lumină. Al micului soare din venusiana floare cu cinci petale, scânteierii lui pe vârful de ac… Al charkrelor şapte şi al fractalilor melodiindu-ne moartea. Al cerului gurii mele, când visez că visez, încă înviind dimineaţa. Al în- duminecării cu umbra spre luni, marţi şi miercuri ... Al lui Deja Vu in aeternum.

Secte şi insecte. A regăsi acel eseu terifiant al unui francez (?) din anii 8o, parcă în „Viaţa românească", despre comportamentul de insecte al umanului…. Ca şi aşa zisa teorie a" dublei seminţe" (Lilith şi apoi Eva…). *Verbiajul desuet al ne semnificatului. *Bă, zise el către celălalt, tu eşti o tumoare, bă!". *Îmbătrâniţii sfinţi, scorţoşi, scorojiţi, proptiţi în cadre grosolane sau cu arabescuri de folie de aur… Toţi sunt ai unei fizionomii măslinii, subţiratici, cu pântece deformate ca ale lui Akenathon (…), famelici, costelivi, alungiţi în grimasele mai degrabă stihiale… *Se face elogiul schimonosirii, al chinului şi al unui sado-massochism străin fizionomiilor din Carpaţi şi transcarpatice…, omul Caucazian *Spinoşii arbuşti ai deşertului, schilodiţi de torpoarea caniculei, de frigul african. Aici smochinul ucigaş nu are ce sugruma, gâtui, sufoca.. *A reciti Anton Dumitriu, „Culturi eleatice, culturi heralclitene"… *Căderea Constatinopolului"…Preoţimea măcelărită în rugăciunea ei zadarnic. *Au fost Cenaclul de luni al lui Manolescu, şi la Luceafărul, „Numele poetului"al lui Cezar. Nu am participat la nici unul. *Aurel Sasu, al treilea, supravieţuind lui Marian Papahagi şi Zaciu….M-au cuprins în Dicţionarul lor sub egida Fundaţiei. La Sibiu i-am mulţumit, e plin de o vervă mai degrabă satirică, amator de anoecdote şi om de lume cum se zice. Expunerea sa în Aula Univ. Alma Mater a fost impresionantă, a uzat de parabole, reprezentări grafice, vag esoterice, etc. Omul ca şi stilul...Şi totuşi, ceva îmi spunea că acest om e un elegiac şi un baladist nostalgic, ce se ascunde sub ornamentica retoricii... Una ca a inimii mele, cu cicatrici şi muşcături ...revigorante... Tot aşa şi companionul lui cu chitară, Valentin Ajder, basarabeanul.

***Cer iertare fructului, că-l mânc, Viermelui din fruct îi cer iertare… Sâmburul nu-l sparg, ci în cuvânt l- ascund, să deie iar în floare…**

(catren la Sibiu, pe manşeta unui ziar).

*****Pluguşor modern : „Yahooo, yahuuu! boccii nefraţi „! Discurs par*lamentabil*: „Membri şi membrane, Deputaţi şi deputane „! ?! Teribil traseu, iarna, sus, în mărginimea Sibiului, apoi înapoi spre Sibiu şi înnoptare la Gura Râului. Poate voi reveni, fie vara, fie toamna, peisajele şi oamenii sunt fascinante, spaţiul mioritic blagian…şi pecetea saşilor transilvăneni… Muzeul Parohial din Sălişte, splendid şi patrimonial. Un tablou datat fie 1918, fie 1921, aparţine unui pictor cu nume rusesc! Alin observă ceva stupefiant: stilul aminteşte de acele fresce din gara Hunedoarei, pictate prin anii stalinismului de zugravi din fosta RSS Moldovenească, pe banii sindicatului din combinat….În fresce, apar ţărani şi muncitori la picnik, de 1 mai muncitoresc; ei au rubăşti ucrainene (!), iar unul, cu figură de „ardelean" amintindu-l pe Ivan, cântă la armonică…Mda. În tabloul de la Muzeul Patriarhal, imens, ţăranii români au fizionomii de mujici ruşi, „nane" cu baticuri ruteneşti Anii lui Petru Groza şi Pauker, …Hunedoara devenise un cap de pod al sovietizării… În tabloul de la Muzeu, iobagi umili, fascinaţi de preotul cu cruce care li se adresează…Cam activistică viziunea. Anul revoluţionar 1918, prefigurând stalinismul bolşevic.. Acum e altceva, acum e BOCşevism. Piei, humuncule! ***Disfonctule!*** *Totul este sfărmat, unicitatea este supus, îngenunchiată în degradeuri, aut îngheţat. Monede…. Precum trezoreriile pădurilor în miriade de frunze, încetinind moartea, cu semnele lor în nervurile lor semnificate, cu sensurile lor Wagneriene… *Un copil de la grădiniţă a desenat un şarpe crucificat…" Lucifer, (Purtătorul de lumină'..)… „şarpele cel vechi care era atunci pe pământ"… 13 / 19A doua ipostaza m-a tulburat : şarpele era ţintuit încolăcit!Adică Uroburos! Ori poate acel Enki fratele vrăjmăşit al acelui Enlil…de care

vorbesc tăbliţele din Sumer, decodificate de Zecharia Sitkin…Vorba cronicarului, „Se sparie gândul „..Poate un homo reptilianus, ori saurianus (?) …conchistador al cerului… *Poeţii, spionii lui Dumnezeu… *Voi ieşi la seceriş cu sabia curbată, *daca* străbunilor,şi voi incendia neghina din azima orbilor.*Prin ochii tăi, cineva se uită în lume ? *Poezia cu milioane de guri, boscorodind (vorba lui Ploscariu..) – în toate limbile planetei, înpost- babilonia ordinului lui Elohim…Delirul vorbirii în limbi, al duhului pogorât, Paracletul ? Saual Procletului ? *Dintotdeauna, voi aţi dus de fapt războaiele altcuiva, ale zeilor voştri.*Poezia asumată acum în apostolism, în misionarism, lupta dintre psalmi şi sutre… *Degradarea poeziei în prozaisme,…scriptorimea română..,talauzuiri ale absurdului, iar pe ţărm, după nopţile furtunilor psihedelice (sic,n) – mormane de alge, mormintele verzi ale celuilalt timp, din Ape… Inima ta, culegătoare de scoici, dimineaţa… *Nu tu faci poezia, ci ea te face pe tine.Te preface, sau te desface.*Românii din exodul occidental, din Pământul Făgăduinţei – America de Nord…Vederea lor înspre origini e tot mai înstrăinată. Cei vechi din spaţiul de acasă credeau că omul e bine să moară în acelaşi loc unde s-a născut… Asta încearcă după milenii, evreii lui JHWH… Eminescu : „Eu nu cred nici în Jehova/ nici în Budha Saraphuni”… *Stigma lumii…Creştinii numesc Împărăţie (adică Imperiu) civilizaţiile ce se succed… Satrapii ale Cerului…Sceptici neagă existenţa altor civilizaţii, pe câtă vreme memoria miturilor (cea bătrână de vremuri-de-vremi) ..asta spune şi fiecare crede şi înţelege altcumva: să Domnul (şi îngerii lui)sunt în Ceruri…Nu ne convine că suntem hibrizi. *Pentru cei mai mulţi e o trufie oarbă să fie Învăţători, gurru, raabi..., popi, apostoli, evident adulaţi, eventual canonizaţi ca sfinţi…sacerdoţi, apostoli, genii…În cea mai eclectică dintre literaturile europene…,la noi, paradisul este să ajungi „cu duhul „operei tale „nemuritoare” (sau agonice) – în

…manualele şcolare! Iar scheletele – uneori înghesuite spasmodic – în cimitirul NE – VESEL; de la Bellu, eventual la picioarele lui Eminescu… *Boc: Se interzice munca la negru. Munca la negrese o va prelua parlamentabilul Prigoană, secondat de modelul Berta. Prietenii ştiu de ce ? *Între mine şi tine, eu aici, tu în Italia, e o distanţă care creşte, diferit…Dintr-acolo mai mult. Şi astfel, când revii, revii tot mai de departe..

Incantaţii salvate

Această tandră luptă a sufletului tău cu dezordinea. Spice de pulsari şi ciorchini de globule roşii, scuturate de triluri şi elitre… A îmblânzi orfic spaimele umbrelor, suspinul lor… *În memoria labirintică murmurul zeilor sălbăticiţi de istorie În memoria ta ancestrală, zidirea sanctuarică şi prelucile sacre alemuntelui Kogaion. Eu nu voi fi omul cu vultur propriu! Nici decapitatul meu Rege, sub druidic stejarul tăi înstelat. Eu uneori sunt calea şi adevărul de mine purtat, iubindu-mi femeia şi fiii. *Nu tridimensional, ci cvadratura a cercului: eu fiind a patra dimensiune, cea referenţială. Asuprit de esenţe, sculptând roua, sublimând muşcătura în sărut şi împreunându-te cu sinea, în orgasmul masculin, cel agonic. *Aceste fulgere îngheţate, în cristale. Aceste sarcofage ale soarelui jefuite de hoţii deşertului şi de arhivarii măscărici, din delirul religiilor. *Acest ultim suflet al meu ce refuză să afle, să uite, să mi te amintească. *Acest frig de candelabre în stalactite, această anamneză sinucigaşă, între regnuri.Acest eşec continuu din care renască totuşi sori, suspendând milenii între două glaciaţii. Neputinţă a eonului de a muri, Uroburos cabrează şi îşi vomită coada, dincoace de siajul frenetic al nebuloaselor. *Acel continuum circular timp etern acelaşi, mereu revoltat a nu mai fi. *Acest frig al luminii, aur îngheţat al seminţei furate de la zei. *Cupole curbând spaţiul, ocrotind prin mimesis al boltei stelare, utopia iluziei statice. *Pulsaţia fractalilor latentă în mineral, suspinând

în poezia mea fecioară, o, Venus! *Memoria substanţei primordiale strigând spre roiul de izvoare din dumnezeire: sculptând ulcioare oarbe şi amfore complice în estetic, cu talazul. *Acel tânguit arab în deltele Iordanului nămolos, cf. Ştirilor actuale, al deltei... gnozelor şi ale gematriei orbilor de zile. *Acest delir vindecător al sub cuantelor. *Aceste răzvrătiri ale textului, această sfericitate gravidă de sine, a semioticii. *Aceste seminţe reminiscente din telepatia de dinaintea cuvântului,Daimon- Domine! *Acest jar care înmugureşte din cearcănul meu sublunar. *Iubit ne iubit trădat prădat redat înflorit înspicat ocrotit sieşi Sub vulturi sub clopote eul pastoral duios al inimii- fluier, mieilor dezmierdaţi şi pregătiţi pentru înjunghiere, prunci şi prunce, inocenţă paradiziacă plăcută ca fum Domnului.. *O, Zarathustra, constrâns în licărul florii de tutun, în chivotul ocultat pe umeri, în chackrele-mi, şapte multiplu! *Cele şapte Frici fiind **Una-n Unul**, singur sieşi şi extaz Hieratic, de a fi întru a muri. *Aceste splendori cu solzi străpungând inefabilul, arte căzute în sus. *Tirania inocenţei bătrânului Narcis, adorându-şi sora - gemelarul,- în mirajul luciului apei...*Centura de iridium a soarelui plângîndu-şi diamantele (“ diamante ucise”) - în memoria lumii de lumi, dar şi sfărmîndu-le în piatra ponce a deriziunilor. in aeternum. Şi iată-te, tu, care-mi reumpli gura şi inima de misterul cheruvilor. *Atemporal soare al Nostru, care îţi plângi dorul de moarte, ce naşte. *Trezit în acest efect al distrugerii de tot, din interior să mă vindece cealaltă cunoaştere. *Elohim, Plural sfărâmat!! Mi-ai dat stigma aurei tale fisurate, nume să redau tot ce-mi ascunzi, arătându-se ? *Umila amibă, molusca muşcată a inimii, complice cu suferinţa firului de nisip, ca să îţi recoltezi tu şiraguri de perle şi să cerşeşti cu podoabele lor, carnea zeiţelor fecioare ? Moartea ta circulară, succedând incesturile şi fratricidul Vostru kamasutric! *Laud Omul, prin aceea că suntem! *Unicitatea nu poate fi.

CEARCĂNE, ARCANE, PORTALURI. I.B.D. <u>în cheie epopeică</u>

Antecedente iluministice. Paradigme şi stigma... Şcoala ca implant*... Ioan Budai-Deleanu (n. 6 ianuarie 1760 sau 1763, **Cigmău*,** comitatul Hunedoara, d. 24 august 1820, **Liov)** a fost un scriitor, filolog, lingvist, istoric și jurist, corifeu al Școlii Ardelene.

Wikipedia liberă: *Familia:* ***A fost primul dintre cei zece copii ai preotului*** *greco-catolic Solomon Budai din Cigmău.*

Între 1780 până la 1856 parohia din Cigmău număra cinci preoți Budai. Budai-Deleanu a avut un frate secretar tezaurizat în Sibiu, un alt frate impiegat la oficiul salinelor din Oradea Mare și se presupune că **un alt frate a fost preotul Salamon Budai din Cigmău**, în perioada 1780-1800, iar întâia școală din Cigmău se deschide în 1849 în casa învățătorului Petru Budai. Studii: a făcut studii elementare la Cigmău; a urmat seminarul greco-catolic din Blaj (din 1772) și apoi Facultatea de Filosofie din Viena (1777-1779); **trece la Facultatea de Teologie** (1780-1783) ca bursier al Colegiului Sf.
Barbara; obține titlul de doctor în filosofie. Câștigă o solidă cultură umanistă, adâncește studiul limbii latine și învață limbile germană, franceză și italiană. În timpul studiilor de la Viena, proiectează întocmirea unui lexicon în 10 volume pentru care culege material.

Este unul din reprezentanții de frunte ai Școlii Ardelene. În timpul studiilor de la Viena i-a cunoscut pe Samuil Micu, Petru Maior și pe Gheorghe Șincai. A împărtășit convingerile iluministe ale acestora. Activitatea pedagogică, administrativă și științifică: La Viena a îndeplinit pentru un timp slujba de psalt la Biserica Sf. Barbara. Apoi a devenit profesor și prefect de studii, pentru scurt timp, la seminarul de la Blaj (1787). A

intrat în conflict cu episcopul Ioan Bob și a renunțat la intenția de a fi hirotonisit ca preot. S-a stabilit la Liov, unde a obținut prin concurs postul de secretar juridic al tribunalului provincial. În 1796 este avansat consilier (judecător) la Curtea de Apel, funcție pe care o deține tot restul vieții. Elaborează numeroase lucrări, cele mai multe rămase însă în manuscris și publicate – doar în parte – mult după moartea sa. Îl preocupă domenii variate: drept, pedagogie, istorie, etnografie, lingvistică și literatură. La scrierile originale se adaugă traduceri de opere legislative și literare.

Activitatea literară: Autorul primei epopei în limba română, „poemationul eroi-comic" Țiganiada sau *Tabăra țiganilor*, ediție definitivă de Jacques Byck, 1800-1812. Opera sa reprezentativă (poemul eroi-comic „Țiganiada") tratează un subiect alegoric cu tendințe satirice antifeudale și anticlericale. Un alt poem satiric, Trei viteji, rămas neterminat, valorifică motive din „Don Quijote" de Cervantes.Literare: *Țiganiada* sau Tabăra țiganilor, Iași, În revista „Buciumul Român" I, 1875; II, 1877; *Trei Viteji*, poem satiric, București, Ed. Ancora, 1928 Lingvistice*: *Temeiurile gramaticii românești*, manuscris,1812; *Dascălul românesc pentru temeiurile gramaticii româ*nești, lucrare neterminată, manuscris (tipărită parțial de Gh. Bulgăr, București, 1957); *Teoria ortografiei românești cu litere latinești*, manuscris, ciorna unei scrisori ample; *Fundamenta grammatices linguae romanicae seu ita dictae valachicae*, 1812; Lexicon românesc-nemțesc și nemțesc-românesc, Liov, 1818; *Scrieri lingvistice*, București, 1970. Istorice: *De originibus populorum Transylvaniae; De unione trium nationum Transylvaniae; Kurzgefasste* ***Bemerkungen über Bukovina*** (publicată, în traducere românească, cu titlul „*Scurte observații asupra Bucovinei*" în „Gazeta Bucovinei" IV, 1894); *Hungaros ita describerem; „Hungari vi armorum Transylvaniam non occuparunt"*.

Juridice: *Rândueala judecătorească de obște*, Viena, 1787, traducere; *Pravila de obște asupra faptelor rele și pedepsirea (a pedepsirii) lor*, Viena, 1788, traducere; *Carte de pravilă ce cuprinde legile asupra faptelor rele*, Cernăuți, 1807, traducere; *Codul penal*, Liov, 1807; *Codul civil*, Liov, 1812. Pedagogice: *Carte trebuincioasă pentru dascălii școalelor de jos*, Viena (?), 1786 Țiganiada: Autorul și-a declarat el însuși modelul, cel al literaturii neserioase, început încă din antichitate de Homer prin *Bătălia șoarecilor cu broaștele*. În *Epistola închinătoare către Mitru Perea* își alcătuiește, ca Cervantes, o biografie fantezistă de țigan supus austriac, care a participat la campania din Egipt a lui Napoleon și a rămas acolo. În finalul scrisorii parodiază proiectele Școlii Ardelene de a evoca veridic trecutul național. *Țiganiada* a fost redactată în două versiuni: prima, din 1800, este mai stufoasă și cu o acțiune mai complicată, a doua, din 1812, mai echilibrată și mai artistică. Din păcate, ea nu a fost cunoscută decât târziu, publicată mai întâi într-o revistă obscură, *Buciumul român,* în 1875 în prima variantă, iar cea de-a doua abia în 1925. Eminescu nu a cunoscut-o. Opera aparține genului epic în versuri, fiind o epopee eroi-comică. Este singura epopee românească terminată, care are ca temă **lumea pe dos**, parodierea ordinii universale. Subiectul: Cele douăsprezece cânturi urmăresc două fire epice: pe de o parte se narează aventurile țiganilor înrolați în armata lui Vlad Țepeș, iar pe de altă parte aventurile lui Parpangel, în căutarea iubitei sale Romica, furată de diavoli. Ca în orice epopee care se respectă, eroii pământeni au dușmani și protectori supranaturali. Autorul are simțul artei ca joc, subiectul și personajele fiind pretexte pentru o „comedie a literaturii" (N. Manolescu). De aceea, universului narațiunii îi corespunde un meta univers, prezent în subsolul paginilor și alcătuit dintr-o armată de critici care supun „adevărul istoric" prezent în epopee unui tir de contestații umoristice. Dacă textul este o parodie, metatextul este de asemenea parodic, ficțiunea

amestecându-se cu critica ficțiunii, pentru că autorul „are simțul artei ca joc, intuiția gratuității și a absurdității” (N. Manolescu).

Există, deci, două niveluri ale operei: a) povestirea propriu-zisă, care este „epopeea fricii cronice și a preocupării pentru stomac” (N. Manolescu), care parodiază motive literare consacrate, ca *ubi sunt* (eroii vestiți de altădată), muza inspiratoare, devenită aici o femeie cârtitoare cu gură mare și minte puțină, sau lumea pe dos, căci epopeea începe cu defilarea ordonată a țiganilor și sfârșește cu încăierarea acestora (întâi ordinea, apoi haosul); b) critica povestirii, ale cărei personaje sunt întruchipări ale modalităților de receptare a textului: Onochefalos, care se miră că Romica s-a putut transforma în tufă vorbitoare, reprezintă lectura literală; Idiotiseanu, care afirmă că nu toate cele ce se scriu sunt adevărate, reprezintă lectura naivă; Erudițian, care recunoaște împrumuturile de la alți scriitori, este lectura savantă. Stilul: G. Călinescu a remarcat geniul verbal al autorului, care atenuează lipsa talentului descriptiv. Invenția verbală începe de la numele țiganilor, „un grotesc de sonuri” (Aordel, Corcodel, Cucavel, Parpangel, Găvan, Giolban, Goleman, Ciormoi, Dîrboi etc.), trece prin invenții onomatopeice unele atât de firești încât „trebuie un studiu deosebit pentru a vedea dacă ele nu circulă” și ajunge la modelarea lor în scopuri prozodice, schimbându-le genul și terminația pentru a le face să rimeze (dracă, palată, copace etc). În *Istoria critică a literaturii române*, Nicolae Manolescu evidențiază valoarea *Țiganiadei* printr-o comparație: „Țiganiada este un Don Quijote al nostru, glumă și satiră, fantasmagorie și scriere înalt simbolică, ficțiune și critică a ei”. Controverse privind originea etnică: În *Epistolia închinătoare* din 1812, autorul ***Leonachi Dianeu*** **(Ioan Budai-Deleanu**) îl ruga pe *Mitru Perea* (Petru Maior) să redacteze notele explicative necesare la *Țiganiada*. Printre altele, autorul

spunea: „m'am îndemnat a face o cercare: de s'ar putea face ș'în limba noastră, adică în cea românească (căci a
noastră, cea țigănească, nu se poate scrie și puțini o înțăleg) cevaș asemene; ș'am izvodit această poveste" și „să știi că fiind eu țigan ca și tine, am socotit cuvios lucru de a scrie pentru țiganii noștri, ca să preceapă ce feliu de strămoși au avut".[4] După autorii unui manual școlar, din aceste fragmente „reiese că cei doi corifei ai Școlii Ardelene aparțineau etniei rome".[5] Această interpretare ignoră contextul alegoric și ironic, asupra căruia autorul *epistoliei* atrăgea atenția: „Însă tu bagă de samă bine, căci toată povestea mi se pare că-i numa o alegorie în multe locuri, unde prin țigani să înțeleg ș'alții carii tocma așa au făcut și fac, ca și țiganii oarecînd. Cel înțelept va înțelege!"[4] Istoricii literari George Călinescu și Nicolae Manolescu nu au dat interpretări ale acestor pasaje din
epistolie. Cinstirea lui Ion Budai Deleanu: În orașele Arad, București, Cluj-Napoca, Oradea, Sibiu și Timișoara, câte o stradă poartă numele de *strada Ion Budai Deleanu*. Casa de cultură din Geoagiu îi poartă numele: Casa de cultură Ioan Budai Deleanu Geoagiu. **Bibliografie:** George Călinescu - *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Fundația Regală pentru Literatură și Artă, 1941; Jana Balacciu, Rodica Chiriacescu, *Dicționar de lingviști și filologi români*, București, Editura Albatros, 1978; I. Budai-Deleanu, *Țiganiada, Poemă eroi-comică, în 12 cânturi*, ed. a II-a, București, Institutul de Arte Grafice Oltenia, 1928; I. Budai-Deleanu, *Țiganiada*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1953; I. Budai-Deleanu, *Țiganiada (B)*, Ediție îngrijită de Florea Fugariu, Editura Minerva, București, 1973; Lucian Predescu, *Enciclopedia României*, Cugetarea, București, Editurile Saeculum I. O. și Vestala, 1999.; Nicolae Manolescu, *Istoria critică a literaturii române*, București, Editura Minerva, 1990; Mircea Zaciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu, *Dicționarul esențial al scriitorilor români*, Ed. Albatros,

Bucureşti, 2000; Ion Gheție, *Opera lingvistică a lui Ion Budai-Deleanu*, Bucureşti, Ed. Academiei RSR, 1966; Ioan Chindriș, *Recepționarea editorială a lui Ioan Budai Deleanu*, în "Steaua", XXII, 1971, nr. 1 (252), p. 61-63 etc.
Wikipedia liberă: *Familia:* ***A fost primul dintre cei zece copii ai preotului*** *greco-catolic Solomon Budai din Cigmău.* **Supratitlu şi sublinieri eugen evu; sursa Wikipedia.ro**

Remember: Noi şi imaginea inversată

Vedem imaginea răsturnată! Spunem " **sub ochii noştri**", de fapt realitatea adevărată, palpabilă,
este **deasupra** ochilor noştri!!! Vedem prin cuvinte! Văz-duh, duh văzut. Eu văd dintotdeauna, ultra- empatic. E zestrea din străbunii şi părinţii mei. Văd melodios. Melodiez subcuantic " lumea". Am scris o carte " Sărutul cu privirea"...Şi altele. * Litera A (Alpha), este grafema unei piramide ¡!* Omega, aminteşte de semnul unei nave aterizate, un...OZN!* " Calea, Adevărul şi Viaţa"* Dar, atenţie " Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul" (Mesia)* Iată de ce... neconsolat, am numit o carte de scrieri de şi despre mine, " Terapia de joc" (editura Moldova, Opera Omnia, 2014). * Cumva din mine însumi, via oglinditul autograf ¡ al lui Mircea Ciobanu (care mi-a editat două cărţi irepetabile, **cel cu autograful său în oglindă)**, co-tangenţial cu Brădiceanul, Dumitru Tâlvescu, Gelu Birău, Cristian George Brebenel, (cel straniu!),Adrian Frăţilă, Mihai Amaradia, Ionuţ Livius Popa, George Drăghescu, şi la a treia vizită, cu maestrul Aurel Antonie şi cartea lui Ion Pogorilovski despre Brâncuşi şi codul dumnezierii.., toate par magice, (sunt ¡)... închei acest text predulic şi cumva ...retroiniţiatic?

Pagini matinale

Scriu ca să mă descarc de îngreunarea...memoriei mele, excesiv afective...Îmi definesc inspiraţia(de la a inspira, a nu ne sufoca, în veghe sau în somn!) ...un auto- impuls genomic programat, non- eufeMistic, un instinct cosmic în Om, sanitar, inimos- sufletesc, de lucidizare a Afectelor şi – unde este noroc.., un factor de leac fată de stressul tot mai ucigător, din societatea în care trăim. In vacarmul neo- infernal...de aici, factorul de risc, cum zice psihologia, este al vârstei a treia şi al sănătăţii. Cât mai este. Aveam o rubrică în primul ziar liber, fondat în 1990, apoi ucis de sistem: " Crize de luciditate". Uzam tăios şi ...curativ, de oximoron...Ca Hamlet, chiar uzând de " claunerie"...Denunţul unui Incest în Cetate.

Facem obsesii, ne alienăm ...

Obsedantele deja griji familiale, suferinţele celor dragi, familiei, fiilor noştri. "Ai rămas un om care nu face compromisuri", îmi scrie vechiul - nou prieten Andrei Zanca… E o " singularitate" a triadei - teandrei mele ? Este codul Dantesc, al trilogosului misterios, în căutarea a Ceva- Cineva pierdut, din vina noastră, sau înrăirea altora, ori altor " factori", eventual extraumani? În dualitate, între " abject" şi " sublim" - ¿ ¿? De înţeles dialogul despre TRIALISM, dintre Konrad şi Popper...

ABC- darul adeneic? (DNA-ADN)...

Sigmund Freud, un geniu din speţa auto- experimentului acribic,...obsesional!, -definea TREI categorii de visători: a) Clari şi rezonabili, inspiraţi din viaţa noastră. b)rezonabili, care scriu uluitor.c) visători lipsiţi de sens (Noima) şi claritate, incoerenţi, obscuri şi absurzi.

Apropos, post Socrates, prezumţia- sentenţa de absurd:

Eugen Ionesco: “ “ m-am gândit că este straniu să consideri anormal că trăieşti întrebându-te mereu ce e universul, care e condiţia ta, ce urmează să înfăptui aici, dacă există ceva de făcut”...”Mi se părea, din contra, anormal ca oamenii să nu gândească, trăind aşa, într-un soi de inconştienţă...ceilalţi au, poate, o încredere (un crez, autosugestiv, remanent “ telepatic”, igitur instinctiv,n.) iraţionale, că totul se va dezvălui într-o zi”.” Va exista pentru umanitate o dimineaţă a iertării, va exista pentru mine, o dimineaţă a iertării”.

Vămile somnului... porţile Domnului. Portalele celui de dincolo?Ea, Maja Deznuda...

“ somnul raţiunii naşte (plăsmuie) monştri” (Francesco Goya)

“ Înainte de a adormi, mai scria genialul evreu – românesc, înainte de a aluneca în acest abis care (ne) e somnul, mi se întâmpla, fiind pe jumătate lucid, să surâd gândindu-mă că, poate, în câteva ore, zorii îmi vor aduce cunoaşterea şi eliberarea şi că zorii, vor fi eterni.”

.,,,” În realitate, existenţa lumii nu mi se pare absurdă ci incredibilă, căci în interiorul Ei şi al lumii se poate vedea clar, se pot descoperi legi şi stabili reguli “ rezonabile”... (id. cit. Însinguratul, ed. Albatros, 1990). ... A scrie, pentru mine,...pare un reflex condiţionat, incurabil, al Evadării... În anii grei ai copilăriei, ca prim- născut şi cu trei fraţi, din familie foarte săracă, după ce am fost “ lăsat la vatră” din armată, fugeam de acasă, căutând soluţii de a mă întreţine singur: muzicant-instrumentist şi solist prin localuri, marinar salvamar, şantierist, laborant, muncitor necalificat,
magazioner, metodist, sociolog etc. Am fost şi dintre acea categorie numită pe atunci “ navetist”... Evadam, altfel zis, în Visul trezitor-în-lume, oricât de preţios sună... în natură, am iubit mereu Pădurea: marginile şi poienile. Fastul ei, cânt era troienită de omăt, veveriţele şi brânduşele.

Codul lui Semyaza.

Arcadele transmodenului, portale, vămi sans frontiere, language- tangaje... Cernes- Cearcăni. Memorandum la Sublunarii lui Novalis.

Cele trei etaje ale memoriei, sau ale lui Dante* Memoria, Natimemoria, Transmemoria* Ochiul compus al Triadelor* Ubicuitate şi Translocaţie* Visul sau excomunicarea* Luarea prin surprindere a sinei-sinelui* Tristele lui Trismegitos* Megalopolitanii, Necropolitanii, Hessiodicii* litaniile, letopisaniile* Aina Daina şi Adonai* Exotericii şi exoticii, mistagogii * Spovedeniile* Seminţe migratoare, semiotica Excomunicării: Alchemiştii, esoterienii, exoterienii* Ocheadele lui Mehring şi Egon Schiele* Sky- traps* Aure şi cearcăne* Saurianus şi linia dreaptă, nonabstractă* Catargele lui Leviathan* Harpagon şi harpiile exangue* Desfigurarea, transfigurarea, însingurarea* Paracletism vs. procletism, isme, iazme, yes- many* Colofoanele lui Umberto Eco* Mona Lisa, Barba lui Da Vinci* Gemeni- gemelari, Famelisme, fameni, oameni* Trinitatrea hesiodică, trialismul Hassidist* Miticism, mitomanie* Mesmerie trans- Sumeriană* Iason, Ianus, Masson* Lazăr şi lazaretul avataric* Transhumanţe subtextuale* Delirul suprafeţelor, memoria thalasică* Neutrosofgia, efectele Doplller, Curba lui Gaus, Tesla, Coandă, Brâncuşi* Surdo-muţenia şi rugile cu pumnii strânşi.

Teme pentru acasă. Acum, acumulare. Cine- Cineva- Altcineva.

Motto: „Închinare electronului" (G.G. Longinescu, prof. acad. Rom., 1932)

Eul ca autodimensiune* Eu sunt ce voi fi* Fiecare îşi este* SinaIntropos...* Cine crezi că eşti, cine ţi se spune că ai fi, cinemascopice* A masca, a demasca* masc-ulinul latent în

feminitate* „solzii de splendoare” (epopeea)* „cuminţenia pământului”, recte îngândurarea Materiei Vii?* Abstract şi difracţie* Desfrunzirile sunt în sanscrită* Alba Dalba Nalba, holbura- scorbura* „De ce nu-mi vii, de ce nu-mi învii?”* Anilumini, anluminuri, anunaki* Melchisedek şi Melchior* Omul trifazic, omul bifazat, omul scurtcircuitat* Schizofanţii* Hărnicia harului, Haare, haare!* Sieşitreimei i se roage Unul!* Cuneiforme, încrucişări, crucificări, rosancrucien* Daimonii crusade*

Biomul, Poetomul sau Electromul? Omul reactivabil?

Motto: Bună dimiseara!

Ce cuprinde această carte ca un joc de oglinzi, sau jucărie caleidoscopică? Însemnări ale lucrului literar, în etapa anilor mei 68-70. Scrutări mitosofice, religioase, ideologice, dileme şi insomnii, jocuri de cuvinte, a celui ce sunt, (suntem?) omul născut şi prin durata vârstelor sale, făcut- refăcut? Auto-experimental, existenţial, însă doar parţial autonom*

Remanenţe mistice, superstiţiale, stigme şi determinări, daimonul reactivat al Uimirii, Mirajului - mirării de A FI, - „mirării de a fi, de a exista”, dilema Prinţului şi „nebunia” Claunului spre a denunţa imoralitatea INCESTULUI, din origini epopeice, religioase, dogmatice sau doctrinar-ideologice...A FI ...versus jalea deductibilă, din instinct-cosmic!, de a nu mai fi. Acest drum în serpentine, mendre şi teandre, această înfăptuire sub spectrul unui latent, apoi accelerat Semn de Adio celor dragi * Idei care văd, idei poate lecuitoare, eventuale remedii pentru cei cu imunitatea slăbită de chinurile vieţii* Unele pagini sunt aluzive, altele „subversive”, uneori dadaiste, spiriduşul psihotronic al Calculatorului, avantajul uluitor (şi stressant) – al VITEZEI DE

EXECUŢIE, vraja electro- magneto- mecanicii, fiind pentru mine, bătrânul vârstei a treia, paradoxal, una a copilului, sedus şi cumva hiperafectiv...,- sper că nu şi vanitos..- dintr-o irepresibilă (socratică) sete- foame de a şti: cine sunt, de ce sunt, încotro? Fie şi spre a avea dreptul sacru (în profania lumii) – de a continua genomic, ca fiu al Omului – Pereche!- prin fii-fiice, descendenţi... Pentru mine, omul şi stilul (artistul ca binom, dual...) cel puţin şi cel mult, aceasta e tema obsedantă şi sper că Providenţa - însă şi cu Liberul Arbitrul autocenzorial, al REPROGRAMĂRII Hardului – capului cel legănat pe umeri...

Privind poetica „mea", cu firescul sentiment intact, de recunoştinţă faţă de „poveştile, doinele, ghicitorile şi eresurile" spaţiului meu natal... şi faţă de Învăţătorii care nu ne-au minţit (am fost născut în 1944, având o soră şi doi fraţi..) – am trăit în stalinism şi sunt supravieţuitor, ca milioane de oameni româneşti..., mulţumind şi fascinanţilor, da, Meşteri sau Maeştri... din arealul românesc, dar şi al altor meridiane. Travaliile cărţilor ce le-am editat, sunt cu toate transfigurative, sper **fără virusul VIP-erin** al idolatriei, necum megalomaniei care face, simptomatic, ravagii în societăţile decadente, sau mancurtizate, ori troglodite... Nu sunt muşcat nici de moaşe, nici de moaşte, nici de bocitoarele fantomaticelor Uri de sine (cum aiurea pledează un patibular şi prozeliţii săi!)
Sunt imun- intact! –la complexele „etrauterian" (dixit Gellu Dorian despre Olga Ştefan), sau Complexelor Oedipian, Rex-Lear-ian, Hamletian, ori toate cela ale Suicidarilor!

Dacă, înduioşat, m-aş porecli, ca să îmi amuz fiii şi nepoţii, nu sunt nici teosof, nici apostol mesianic, nici esoteric, nici exoteric...nici filosof, Moşul Omosof! Nu uit că SOPHIA înseamnă Inteligenţa cosmică- ubică, igitur Pateria în Materia(v. Dumitru Dulcan şa.) – şi ceea ce am numit empatia divinului, recte celestul Paraclet... Mesagerii convergentelor

culturi actuale, prin saltul tehnologic informaţional, sunt tot mai mulţi şi nou- dilematici, în agorele- puzzle...Ca antic- prognozaţii – deductibil!- profeţi mincinoşi... Alienarea, înstrăinarea indivulului- egoist, în Pluralitatea ce suntem, sans frontiere. Patria ne este, într-adevăr, Limba natală, însă acolo ne e şi Matria! La acest concept, bunul fost coleg al unor cursuri de specia lizare culturală, Al CIS (telecan) – printr-o ironică înţepătură, când „făcea" revista Vatra la Tg. Mureş, „cot- la- coate „cu nebunelul Al Muşină- detent pe-atunci la un sanatoriu şi delirant „poet" ce elogia pornoliric, scrierile cu degetu-n fecale, (cum ar scrie Vakulovski şi ai săi, kkat!) vezi Vatra şi altele, (literalmente" de pe faianţa w.c.- urilor! -..., fapt pentru care l-am „iertat" – cu un drept la replică la „amuşinările" aceluia. Este condiţie-lege a umanului de a avea nostalgia sacrului căzut în profan! În ce mă priveşte, sunt un nostalgic al DOR-ului intraductibil..., cel pe care Cezar Ivănescu în inversa în oglindă: ROD. Etimon al DORinţei, întru ROD-IRE. Malarmee dixit: „poezia se face din cuvinte". Cuvintele, de altcareva numite „scânteile lui Iov"...

Familiarizat cu miturile- codurile esenţiale, ştiu că, deşi sunt din Carpaţii sub- caucazieni (ai Caucilor...), nu sunt şi nu am fost un Prometeic (cu vultur propriu")

Şi cu atât mai improbabil, un bălţăreţ deltic- dunărean! Careva m-au numit solarian, apolinic, alţii ba luciferian, ba protodacist – deceneic, ba dionisiac, ba apologet al neo- latinismului... Nici originist nu am fi, nici diogenic, necum Pribegistic...

Numele meu este frecvent în zone diferite, cu formele Evu, Evită, mai rar Averi:

Asta şi-nseamnă, notarial înscris... Un fiu al Evei, ivitul GEEA, Mater- Materia.

CAMPUS HERMENEIC – Zidiri din piatră ponce. Poncifex. Dodii dodecafonice, etc.

Peşteri, sinagogi, temple, domuri: **case conspirative** * Apropos năravuri pidosnice, ca pseudo- exorcisme, practici post-neo- şamanice, etc: „popa curvar şi beţiv" (i.o. ruteanu, mişu (de la „a mişuna"...)- de facto nu Ru(D) teanu, ci PRUTEANU- pupincurişti-

poponari"*" **travaliu** transfigurativ"*metafizic vs *metaftizic!** „memoriale" voalate, jurnale ale minţirii de sine, apocrife ale cerebelului teluric: pivniţe ale memoriei decadente, deidentificării* memorie – amintiri inventate, cum scrise Laurenţiu Cerneţ..) -

elite- belite* auto- denunţuri subliminale..* bişniţarele ţaratelor den tristan- tzaratul lui Ahasve**ruş*** subestistenţa substitutivă, motoarele transmisive ale...entropiei, subspeciile* ce va fi când nu vei mai fi?* Eşti corp de particule ionizate: „ion pozitivi", „ioni negativi"* Pe Iona l-a înghiţit submarinul (NOEtic), LEVIathan, spre a-l regurgita (ca nedigerabil), pe plajele împuţite ale unei semnificaţii cu monstru în Ea...*Meduze, gorgone, gorgane, gorki, grobaciov: cei cu pete vinete pe frunţi, feţe, fese...Pigmenţii lui Mamona* Desfătări, recte dezvirginări literalmente, în casele conspiraţiei troglo-maniace* La campusul Hamilton: o fi de la ramura lui Ham, a Hamiţilor?*Mersul ca umblet în acvariu: percepţie a ultimei soţii a lui iv martinovici: carmen demea* Hidrochefalicii, dolicochefalii, anorgasmicele, androfagii...* Piei de şarpe laminaţi pe şosele, de automobile* chiromanţia pohetesei mistagogico- pedagogico-gagico- frenă*

Clarviziunea reformatorilor chiori : obstetrica primitivilor, lazaretul metamofozic, în zoon politikon* Ei nu văd imaginea răsturnată, reptilian, ci răsucită* Imagini mişcate, imagini muşcate* **Magia imaginii!*** Nicăieri în lume dracul nu are atâtea nume, în popor, ca la români!* Mai la propriu zic, la omul românesc* Boala filologiei: limbariţa, recte logoreea,

delirul metaftizic!* Io îs un sămânţos, zicea unchiul V.* Multi locaţii: a fi unde este gândul tău, a levita şi în starea de veghe, ca Veghetorii lui Enoch* Nume feminine la masculi, nume masculine la femei* Vai vouă,deveniţi imagini, adică Măşti: descărnate*
Madam Bovary, cu vocabula integrată OVAR (ovarienii)* absurdul, improprietatea
că moartea există* substitutivă, delincventă, asasină* vampirismul energetic, cenuşariul, crematoriul „măreţiei frigului") Niky Hristea Stănescu)* Algele şi nevrALGIA* Îţi povestesc, ca să uit* scaieţii sferici, ai pustiirii* Autonomi robi ai ploii* O paradigmă obsesională, să-i spune griguro-escă, sic, n* Un astral jupuit, jumulit, o belire plurisemantică, un zbor ratat, ca smulgere, ca salt, al cangurilor* Marsupiile submamare ale Damelor cu „uter supărat"* Insecta călugăriţă, care-şi devorează masculul, în timpul acuplării* Matrioşka vs păpuşa Barbyie* Texte hermafrodite* Crizele care rezolvă* Urmele inverse ale îngerului sălbăticit, Yeti, Maimuţa-om din Pamir, Himalaya ş.c. l*" Nero-pathia", „Negru- Vodă"* Energii benefice, cuante cantabile* Vederea de su, paradoxal, vederea din jos!* Echim- Ichim- Ioachim: alchimia onomasticii* nu pornografia, ci homographia*Abjectul nu sublimează, ci sublimează!* Otrava de sub limbi.* Cele ce ies în calea fricoşilor : Ţipenii... * Complot de prune...* UR-eiel: la Cioclovina ş.a, în grote, am văzut oase şi cranii pietrificate, de Urs carstic, gigant...Poate rude cândva cu EI, Uriaşii- mutanţii din Îngerii Căzuţi?* Piatra nu uită, cel mult se sfarmă
sau îngheaţă...

pseudonumenologica

Bogdaprosti!

BUD- BUT- BOD- BUG- BOG

Bud- Budism- Budvar- Budejovice- Budapest- Budionîi- Buda-Buday, Budeanu- Budulan- Budriş- Butzincu- Butnar-Bugnariu- Buboiu- Bucoiu- Bucşan- Bucur- Bulatova-Bulgakov- Bucureşti- Bogand- Bogdaprosit- Bog – Bogomil-Boj- Bouleni- Bogătani-Bulz- (Bulzeşti) – Borz, Burz- Burza-Burduja- Burdujeni- Burg- Burjoi

DAR BAR în areal

Darabanţi- Bărăbanţ- Dardania- Daradici- Bărnuţiu- Barbaria-Bărbăteni- Băţălari- Bardan- Bărbănţan- Bart- Bartha- Barna

Iuc ciuc

Beniuc (fiul lui Benjamin)- Ben Laden (fiul lui Laden)-Ben-Bencău- Benko- Benone...

Poeseu către Şcolile Omului Românesc

Arabescuri. Song of Myself. Arta componistică, poeseică, euharistică.

Exerciţii de recompunere, arta devoalării şi ornamentica vs frigul roşu al necuvintelor. Suferinţa cuvintelor, o virtute a Semnificaţiei perene.

Pe coridoarele LABY- rinthice, în abatajde sau rostogoluri, retrospective, uneori subterane, „subtextuale", insomniace, cu „muşcătura" şi rar „sărutările" calmante, dezmierdative, prişniţe ale memoriei afective, silogistică, amintire deloc inventată, nici voalată, cum pledează, simptom resuscitat cumva eufem-mistic delirant- maniacal- obsesion, alarmant al psiho-sociologiei pe care o precipită din spate, ca umbră lungă

a Nemaifiinţei...,- similară spiritismului post- Hajdeian..., dar şi Rotondelor remanent - resurect – ev-medievale... scrierea pe care o numim „puzzle”, constat, ca om al vârstei a treia, volens- nolens agonică, crepusculară în cuantica Trilogiei lui Dante... Poetul fericit (FEERIC, al fascinaţie igitur) cu spiritul, nefericit cu sufletul, este un auto- cercetător, un insomniac-diurn, - eu fiind unul din sorginte folclorico- post- hiperionic, empiric livresc şi demn de atenţia noastră, mai ales a noii generaţii, după ruptura – spărturile „marelui zid sovietist” ... Revoluţia Obscură, din România, tipic- atipică, ca efecte colateral tembeliste, nu îşi ghilotinează sinele colectiv secular-corupt.., nici nu şi-a devorat „Fiii”, cum Revoluţia franceză, ci şi i-a ascuns temporar, spre a-i resuscita şi regurgita, neo diversionist!, prin dictatura fostei NOMENCLATURI – roşu-putridă,- Cameleonică şi „etern” conspiraţionistă...Teogoniileau devenit omogonii: astfel „funcţionează” PSIHOMUL, (sugestionabil- autosugestionabil, deci MANPULABIL-, în dualitate, - simptom alienant SADO-MASSOCHIST! Zic vouă, semeni or neasemeni ai mei: poetul, POETOMUL, nu mai e sacroditic, în acest salt tehnologistic confruntat de OMUL AFECTIV, al Naturii-Mume) ci nu a Mumiilor!) Poetomul este în fiecare, latent sau cu, anagramicul talent, într-un joc misterios al Fiindului, pe care îl numesc sinergic- rogvaiv, ori mai simplu, al celor ŞAPTE VÂRSTE genomice. Suntem atenţi la mitosul Inseminativ..., al culticului- culturii, la Fetiţa- Fecioara educată spre a dar Rod, de la păpuşile de cârpe ale Gabrielei Melinescu, cu Ie românească oriunde s-ar afla, la icoanele bizanţului, in extenso transcoceanic, pe ecranele exoftalmice sau aplatizabile...Păpuşa Barbyie, de porcelan sau de plastik... La fetişizare şi metisare....

Versus Dirijabile

În acest teribil nou-secol XXI, care, stupefiant, traumatizant sau cu germenii unor noi îndobitociri- mancurtizări, ale „Masselor" feminizate ale lui Gustave le Bon.., dirijiste, pseudo democratice sau pseudo neo –liberalisate., didacticismul reformist IC este el însuşi, ca sistem „gonflabil", cumva sieşi captiv, cu spectrul unei noi ÎNREGIMENTĂRI de zip cazon- substitutiv- disimulat MASSONIC. În fond, atât Lenin cât şi Hitler, au aparţinut „falangelor" masonice ale dualităţi recesive „ca structură a lumii", psihanalizată axiomatic de Filosoful român Mircea Florian, de întreaga Pleiadă, strălucită, a geniului românesc, între care Mircea Florian, Anton Dumitriu, Eliade, mai recent Dulcan. Avem a NE clarifica o Paradigmă sincretică în acest prag de sec. XXI, evident deloc „religios sau deloc", cum „hamletizase" Malraux...Dinafara paludicelor Dogme- Doctrine- Utopii, ele însele degradabile, **fantasmagonice!** Las celor cu vocaţie astfel de purgatorice chinuri – politikon- misionaristice, sau neo-dadaiste... Cât priveşte mersul lumii noastre, aici, sper că aripa geamănă a statului ce acum se redefineşte, firesc dramatic, bine-ar fi nu „pe culmile (unei noi) disperări- **dispersive!**

Un pasaggio satiric

„Să-nvârtim hora străină", sau „mână-n mână", mânăria sindicato- escato- silogică

Scriindu-mi, dincoace de poezie, oarecum ludic, cărţile memorie şi amintirilor nevoalate!,, *„muncit- mâncat" de Guget- Gând*, bucuros că nu aparţin nefericiţilor „antimetafizici", abundenţi, vai, în Omul românesc dinainte şi de după război, recent de după „Revoluţia – mascaradei secret-serviciilor mână-n mână „să-nvârtim hora străină"!!? Mânăria, sau Mîneriada ? Retro, SataniEL! Jos burjuii şi neochiaburimea cu ventuze a **Caracatiţei, Coropişniţei bişniţariste! Poetomul**

are suferinţa auto-vindecătoare şi comunicantă- cuminecantă, a Logosului, iar ca NADIR LATENT, cea a Cuvintelor, ci nu a „necuvintelor" de care s-au intoxicat „psihedelic" o seamă de poeţi din areal, de la genialul Bacovia, la neo- neo- barbarii „missionarismului" pluriform – pluricolor- plurisemantic etc, în speţă amalgamice, mistum compositorum, perverSIONISTE, el este, dacă Este, suflet din sufletul Neamului, cum s-a scris! Dar a nu mai fi nici „sfânt al închisorilor", nici prohodnic mercenar al groapei cumune a ...metafizicii...
Memoriile -toate fiind- Una- Unul. Mnemosyne, ci nu Gorgonele, Meduzele etc. ... Bandaje nirvanice, atlazuri şi trestii mlădioase, unele cu spini... De la Rosa Canina, and Rosarium, la Trandafirul englez...Şi la Bujorul românesc, la Floarea de Colţ...Nu de colţ de ...mistreţ! **Desfid torţionarii, omul fără buze, şi pe cei cu picioruşe asimetrice! Estem, ptiu, drace! Pe hormonauţi, ci nu pe Hermenauţi...**

Noi, Omul - Omenimea... Avem memorii etajate, modulate pe frecvenţe lungi, medii şi scurte... Poetomul este radiestezic. Energiile sunt reciproc energofagice, devenirea lor cosmică şi infracomică, este Recilativă. Cereblal- raţional, noi suntem un „sistem bioenergetic deschis" (Ştiinţa de avantgardă)* Tehnologia poate fi distructivă, dar şi autodestructivă! Cheruvii lui Jeronimus Bosh..., aveau nu „săbii de lumină", cu lassere paralizante! Există, germinează, gestează, regenerative, în Interregnul care suntem, ceva de maşini, ceva mecanicist, ceva ce nu aparţine omului", cum s-a spus despre Muzică!* Ochii lui Homer, timpanele lui Beethoven...* Avem orbite pulsatorii, aici, în Fractalia!* „Bolile indivizilor sunt ale societăţii")* Avem o memorie barbară, una sălbatică – recesivă, dar şi una revelatorie- matinală- după coşmare!* Intuiţia, acel „ceva îmi spune că"* O memorie a corpului astral, atemporal...O memorie antropofagică. O memorie culturală, livrescă, decadentă în timp* Om memorie A Nopţii şi Una a Luminii* O

memorie Terror şi una re-ligio* Antagonii şi antologisme* O memorie crepusculară, hidrocefalică, aşa cum au speculat doctrinari, cei cu sloganul „Recursului la raţiune”...* Cei camelionici* O memorie semantică, una plurisemantică... Iată de ce încerc şi eu a o repeta, fie ca înfruptare de leac, pentru ai mei, ai Noştri, eventualmente, pentru cei ce vor avea răbdarea de a asculta, dar şi de a AUZI. Ne primenim, primind. A fi logici, ci nu escatologici! Se leagănă- alintă- melodiindu-ne, pe umerii tăi, îngerul ne numerotat!
Închei, că se crapă de Ziuă. Al Doamnelor/ Domniilor Voastre...

Homo ludens, cartea dezvinovăţirii.

Această alcătuire prin text, este drept al nostru, fundamental, de a nu ne închina Electronului* E un fel de rezidire din mers a unui înnăscut apolinic, într-o miazănoapte - sub scânteierea rece a luminilor călătorind, precum în cer, aşa şi în Poetom. Este o carte modulară, autoexperimentală, eliadescă şi anticioraniană. Un pamflet preludic şi ludic, sofianic-Sfistic...O Kharma cu liber- arbitru, contra foamei de om a cuvintelor căzătoare.*În sus* Un mic estuar al celui care plângea să nu se nască..* Un dor sublunar de inocenţa pierdută, un strigăt melodiind murirea, o ogivă, un vitraliu spre Interior, un canon de suspine, în amonte, al cascadelor orgasmice despre care delirează exegeţii* O fructieră în odăile iernii, un joc teandric, între Carne şi Carte* Un surâs de jaruri şi oglinzi* Un rug ce se autoaprinde, un manifest antimistagogic* Un remediu imunitar întru retardarea lăcomiei de sine, a originismului vechiului obsesional om-nou, ratabil prin operă, ascuns în cappo’d’operă* Un melc- melc- codobelc* un mimesis-poiesis- între icoane şi păpuşi Barbye, vibratoare şi şi utere supărate* Fiicelor şi Fiilor Traumei, facerii şi desfacerii, contra contrafacerii* Errare sacrum est, versus Incest!* Un îndemn

întru non-crucificare* Dorită a fi a speranţei logice, certitudinale, că Soarele e acolo, deci în noi, în amurguri...* Un ritual al înfruptării* Un buchet de brânduşe în urma de Urs, un dezmierd
Matinal al sânilor Tăi!* Un omagiu, un enkomion ornamental, Înşeptit al stră-bunilor, părinţilor, fiicelor şi fiilor, nepoţilor, cu DOR!

Tiribomba puzzle

Destine străine, pierderea de sine* trib, tribal, tribune, tribunale * monkey- monney*
Secte- insecte, insectare* harcea- parcea la segarcea* shambala- şamanism- samantha* cuvintele mărunte, piranha, pe grăsimea de focă a celor bombastice* La-nceput era cuvântul (Logos) şi el era Dumnezeu şi plutea peste ape (gr. Apheiron)* Un fel de nor gigaenergetic, cu Informaţie?* Beţia (terro vacui, terror mentis) – nu e de cuvinte, ci de Timp* Etern, literalmente este tern? *Interconection- intercultural-interrasism, puzzle regeneration* Sluj- slujbe- drujbe* Mesia promite Pacea: dar altundeva, afirmă că aduce sabia*Păcătosul obsesiv- maniacal, insul tăiat de la „sursă”* El este rebusistul absolut*
O anagramă : talent- latent...

Grafitti - Blogtrotters

Blog- glob, în oglindă* Gog- Magog- Google!*Nagard- în oglindă Dragan (v. Jospeh C. Drăgan)* GOMORA (and SODOMA, sodomia...) Gomer- Goma-Gorki- Gore- Gorby / baciov)- GORGONA- Gorgane / movile, morminte de jidovi-uriaşi, NaGORno (Karabak)- Gongora (gongoriam)- Gorgias-Goran- Gornik- Goreslav- Gogea- Gorovei...* De la slavi, avem cuvântul de încuviinţare, accept DA, ci nu omonimul

engl. YES!!* În Ardeal, din bătrâni, avem regionalismul vechi, **rezonat** englezesc (!) **IE, O, ie!***

Onomasticabile. „Trebuiau să poarte un nume”... Sertare, crame. Pivniţe...

Case a lui Solomon...

Nichifori şi radugyri, Nichipercea* sigismonzi şi trimbulinzi* Onomasticaţi: zăroni-tomoni-isfănoni-karacioni-marconi-zeiconi-dăioni-lepădătoni- bărboni-neiconi-iacoboni-avrămoni-lăzăroni, toloboni, rădoni, andrăşoni, iscroni, giorgioni-frenţoni, şendroni, puţoni, vasiloni, arioni- ilarioni-and(r)oni, moisoni, ş.c.l*caragea- pogea- gagea- harnagea- selagea* mermezeni- isdrăileni-kindlereni- joseni- mînerănţeni-balomireni –turceni-greceni’* dorobanţi- darabani* cârcîzi-cherchezi* descântări şi decantări...etc. etc

Scopomanitate (memoriei lui Valeriu Anania)

Scopolamina, cel mai periculos drog din lume

* Securitatea stalinistă şi cea ceauşistă, poliţia politică, cu girul “ chimistei Mondiale” Elena Ceauşescu, biroul 2 - au uzat criminal de acest drog, în cazul unor urmăriţi rezistenţi prin “ necooperare”. (v. Cazul pr. Ep. Anania de Cluj, numeroşi alţi scriitori români ş.a.)

Scopolamina este unul dintre cele mai înspăimântătoare droguri. Efectul lui este extrem de nociv pentru cel care îl consuma. Persoana care îl consuma este treaza, articulata, văzută din exterior pare normala, sigura pe sine si pe acţiunile sale. In realitate insa, drogul elimina liberul arbitru, persoana pierzându-şi controlul asupra acţiunilor si gândurilor sale, fiind uşor de influenţat si la dispoziţia oricui vrea sa profite de ea. Pe străzile Columbiei scopolamina este numita "Respiraţia

diavolului" pentru ca iţi fura sufletul. Te face sclavul oricui. Si un gram in plus te poate ucide.Din cauza efectelor sale drogul este folosit, **in cea mai mare parte, de către criminali, aceştia făcându-şi victimele atât de docile încât ajung sa ii ajute pe hoţi sa le jefuiască propriile case si sa le golească conturile bancare. De asemenea, femeile au fost drogate in mod constant si ţinute ca sclavi sexuali sau au fost convinse să-şi dea de bunăvoie copiii traficanţilor de fiinţe umane. Efectul secundar cel mai oribil al acestui drog nu este cel ca transforma victimele in zombies, ci cauzează amnezie totala.** Scopolamina sau borrachero este un drog fara gust, miros sau culoare. Poate fi găsit in frunzele si seminţele plantelor Scopolia japonica, Hyoscyamus niger, Atropa belladonna, Datura stramonium sau Brugmansia, dar poate fi si sintetizat pe cale artificiala. In anumite zone, aceste plante sunt la îndemâna oricui făcându-l sa fie răspândit peste tot si extrem de periculos. In Columbia se găseşte in grădinile botanice, in parcuri, in grădinile din fata caselor. Cu toate ca nu multi am auzit despre el, este cel mai de temut drog in capitala drogurilor, Columbia.

Numai aici s-au raportat peste 50.000 de toxicomani care au folosit, obligaţi sau nu, acest drog. Scopolamina se poate administra extrem de uşor punând-o in mâncare sau băutură. Într-o forma mult mai concentrata si puternica, este de ajuns sa fie suflata in fata pentru a-şi face efectul. Rezultatul: nu mai ai control asupra ta, cel care ti l-a dat controlându-ţi orice gând sau mâncare. Pur si simplu ii şşşşapartii si vei face orice îţi va cere. Dozele mai mici de scopolamina au un efect uşor sedativ, hipnotic, spasmolitic si antiemetic; apar si simptome de apatie ca si slăbirea voinţei. De aceea, pana in anul 1950, când a fost înlocuit cu natrium pentotal, a fost folosit la interogarea agenţilor secreţi sau a persoanelor suspecte de crima. In urma cu câteva decenii scopolamina a fost folosita împreună cu morfina ca si calmant al pacienţilor cu boli nervoase. In

prezent, este folosita in medicina sub forma de „Dexamphetamin” ca înlocuitor de drog la cei dependenţi de stupefiante. **Pe site-ul Erowid.com** se relatează simptomele unei persoane care s-a drogat cu scopolamina luând parte la un experiment, un bărbat de 35 de ani, doza fiind de 7 grame. 1.)+30 minute: Se instalează primele simptome: gura uscata, vederea înceţoşata, pupile dilatate, stare febrila, mâinile, fata, picioarele roşii. 2.)+1 ora: Starea de delir de instalează complet. Tonusul muscular se deteriorează sever făcându-l sa meargă împiedicat. Se loveşte de pereţi si de orice obiect întâlneşte in cale. Bătăile inimii sunt extrem de rapide.

3.)+2 ore: Muşchii sunt complet relaxaţi astfel încât ii este imposibil sa meargă (aproape ca nu se poate nici tari). Îşi simte fruntea încinsă. Nu aude bine. Pupilele sunt extrem de dilatate. Culorile sunt foarte puternice. Rezoluţia vizuala este extrem de slaba, textul le pare înceţoşat oricât s-ar concentra. Percepţia distantei este alterata, fiindu-i imposibil sa prindă orice obiect. 4.)+3 ore: I se pare ca pereţii respira. Obiectele se mişca si ca iau forme vii, făcând ca totul sa arate ca într-un coşmar. Nu are deloc discernământ, are halucinaţii. 5.)+4 ore: Muşchii sunt atât de slăbiţi încât pana si ridicarea unui deget pare ca necesita o putere supraomeneasca. Simte ca o forţă exterioara îl tine la pământ, paralizându-l. Campul vizual este complet înceţoşat, vede pete ciudate si forme de viaţă care nu exista. Gatul ii arde de sete, limba ii este uscata. Nu ştie unde se afla, nu îşi da seama daca este treaz sau visează, nu ştie cine este. 6.)+16 ore: Se trezeşte la munca, total nedumerit si dezorientat. Realizează ca se afla in mijlocul unei conversaţii cu cineva, roagă persoana respectiva sa repete ce tocmai a zis. Ţie cum dar reuşise să-şi facă treaba si sa se poarte fara a trezi suspiciuni. Îşi aminteşte vag cum dimineaţa a coborât scările blocului. Are câteva vânătăi asa ca presupune ca s-a lovit cumva in somn. Mai târziu îşi da seama ca realizase o grămadă de hârţogării

pentru birou, dar nu îşi aminteşte când făcuse asta sau daca cineva ii ceruse. Inca mai are vederea înceţoşata, asa ca ii este greu sa citească. 7.)+20 ore: Se întoarce acasă, găseşte o farfurie de orez gătit in frigider – nu îşi aminteşte sa fi gătit orez. Găseşte o perie de dinţi si ata dentara desfăşurata si aruncata pe noptiera, telecomanda in baie. Pupilele sunt inca extrem de dilatate. Crede ca persoane sau entităţi suspecte au umblat in apartamentul sau. Vede creaturi in viziunea periferica. 8.)+48 ore: Memoria si judecata sunt aproape normale, insa este confuz in legătura cu ceea ce s-a întâmplat pe parcursul a celor 48 de ore.

Abracadabra în urbariu

Tovarăşul binomic/ sadomassochist/ apostol petru-pavel-petrov and pavlov- a cuibărit vârtos şi în parohiile polianei ruscane, cu veacul, şi apoi s-a prăsit, budîi zdarov!- în toate arterele colaterale ale Castelului antiotoman care a salvat Europa de turcime, la Bălgrad, sub Dunăre.* În amonte, prin întortocheatele văi, şi mai ale în suburbiile : nemeşilor, (spre Porţile de Fier ale Transilvaniei), boş-ilor şi zlăştenilor, hăjdatului, mînerăului (maghiaroş, v. preot Dăncilă, monografie Watcher, 1028),Văii Nandrului, la Josani, Felpeşteş şi Olpeşteş, Cristur, Băcia, Sîntandrei (Sentandraş), Zeicani, Denuş, Balomir, Clopotiva, Tămaşteleiuc (Teleki), Teliucuri(Teleki-uri), Ghelari (Delari), Florese and Lelese, ori spre Călanu Vechi şi Haţeg, cu Nădăjdiile de sus şi de jos* În Ungaria (1994), zona Vasarhelly, văzui un castel cu numele NADAŞTY* acolo şi aici, traduse din slavo- tutenii- russini-ukrainici, ale lui Nadejda.

Drumul Demascului. Teatru de poche. Personaje, în ordine browniană

Niky Sătănescu* Pupiici: „pupat pţa prostituţii!”*Rapan-dula* Cotoi- Doicoi* Vafankulovici* E. Jakulov* Juissoglu* Papacioclu* Papankulberg* Pussionania* Parvenitha* Ciochina* Palmescu* Manelescu* Manon Lescaun* Sperman-Gaurianus- Nerva* Ciorobeaciov* Bitangu –Putanova-Rasputina* Kurgurău* Zgîmbaşha* Papatot.

Şpagatha* Mikutzo Cecurai* Buci-in- ceai. S.s. **Petrov and Pavlov**

Triada fără bocitoare

Inocenţa curiozitatea- inventivitatea, iată a mea teandră de zestre din străbunii de la Vâlcelele Bune* Nu e preţios să o numesc: a dignităţii genomice* titluri care aşteaptă: Cartea de neuitare, Uzinele visului, Altare îngheţate, Implozia zeilor, Numărătorul de gropi, Mâncătoarea de urme, Locco- motive, Poiesis production, Implorări şi explorări.

Unele vor fi doar capitole din antimemorii.

Pamflet: Mic manual onomastic: Despre Bărabe

„Barbarii de tirani”- din Imnul Naţional al României: Nume de reînţeles: Tirana (capitala Albaniei); Tiraspol, din sudul Moldovei sovietizate, aproape de de Crimeea* Tyr-ul biblic* Târnavele, „turnavitu’”, Trnovo (bulg.)* Nume la români ca Barb, Barboni, Băran, Barbu, Bărnuţiu, Bărbulescu, ebr. Barnabas...* Barna, Baranyi, Bartha, Bardoczi, Bardac, (ung.)* Bartolomeu (ortod.)* porecle în Valea Jiului şi Hunedoara, pentru strămutaţi în stalinism: **Bărabe.*** Acusticitatea liricii mele a fost remarcat de editorul Mircea Ciobanu* O anagramă de adăugat: causticitatea* Coman, aşadar CUMANI* BERCENI, în Ardeal „negricioşi”, bruneţi, ţigănoşi, smezi: Berca, Bercea* Bărbat, vine de la omul cu

barbă, bărbos, masculinul cel sigur şi prin pilozitate* femeile masculinizate...păroase, osoase, cu umeri laţi şi sâni aplatizaţi..: repulsia instinctivă la îmbrăţişarea lor, sau pupăturile lor* la extremă, la cele ale de „feciori ungureşti", sau bulangii cu pantaloni, frecvenţi, mai ales în zonele muncilor muncitoreşti, cu mutaţiile lor „de mediu"* **Poreclele,** la români, relicte ale tribalismului antic indoeuropean, au **substanţa** semnificată latentă, şi pe care notariatele perversitate de puteri, le-au camuflat în „nume noi", adaptate zonelor: cu sufixul nominativ escu, oni, vici, anu, aş(cu-co), oglu, topol. ache- achi, baş(a) (Musulbaş, Bulibaşa, Băşescu) ...ancki-e, dîr, baum, bergăr, aum, ander (Neulander), /man (v. Neuman, ultimul custode – activist încă din anii lui Groza şi Zăroni, al arhivelor ceauşiste din subsolul primăriei Hunedoara, parte duse la o Unitate Militară din Cluj, parte distruse de securiştii- „revoluţionari", în crematoriul fostei Miliţii. Iv Martinovici, revoluţionar cu diplom şi titrare de Excelenţă la Cons. Judeţean din Deva, ştia detalii despre acest subiect...Vezi şi Dicţionarul de personalităţi hunedorene, 2000, şef. coordonator lucrare Maria RAZBA(rezonant onomastic slav. Vezi război, a războ,etc. Vezi Dicţionarul onomastic **Iordan Chimet** ş.a.) . Semnificativ colectivul elaborant: dr. Ioachim Lazăr, Rodica Lazăr, Olivia Jitea- Molodeţ (slav tânărul!), prof. univ. Dumitru Fodor, (nume rezonant slav), Vasile Lechinţan...Cu înţelegere...

Dicţionarele onomastice spun totul despre ceea ce Cezar Ivănescu numea „Numele poetului „(v. Tatăl meu Rusia, conotativ ca tâlc, din abuz patern) la mama evreică, n), sau vezi Doina, via Doina eminesciană. Poetul avea tatăl rus IVAN, mamă evreică): Românii Rusu- Rusan, Turcu- Turcescu, Grecu, Sîrbu, Srba, Ungur- Ungureanu, Moldovan, Pleşu (bulg- polonez?), Cerchez- Cîrcîz, Szekelly- Secuiu- Suciu- Szoke, Tokeş, Moriz (Mariş, Marchiş, Mărilă- Morilayi), cu „oni", „fii lui", - maghiarizaţi- eventuali din evreii pribegi) -, în

imperiul bicefal: Işfănoni, Gyiorgyony(f)i, Zăroni, Marconi, Lăsconi, Tomoni- Toma, Tamaş, Timiş* Tătar(u)- Tatar, Ştrulea (Ştrul), Macovei- (Macabeu, biblic evr.), Groz(a), via Groznîi- Ucro- moldo- ruteni- rusini, rudeni etc.)* Ucra: Crainic*

Jocuri de cuvinte. Acceleratorul de suflete

* Muncile raiului, muncile răului* Suflu- Sulf- Suflet* Verb- vers- vibrator- vertij- vert- vertical- vernisaj- vibrafon...* atmos- patmos* charma- charisma- charmides- carmen- carne- carte- caritate- carmin- carusel- carambol- cartel- carnaval- cartezian- cartagina- canar- canacheu- (che)- carmangerie- caravane- carton- carbid- carbon- cartilagii-carotaj- cartofor- ...*Cincime davidiană : ATL-ALT-TLA-LAT- TAL.* moarte- arte- carte- parte- soarte* sparte.

Membri şi membrane, păpuşi mecanice şi vibratoare misogine

Obsesionalul OM NOU – recte NEO MENCH-ul replicant, este ciclic resuscitabil în crizele de avarie ale istoriei din fostul „Lagăr socialist”... Curat murdar... lagăr, vorba lui Caragiali!* Obsesivă este şi ORIGINEA (origininismul, recte teza LEGITIMITĂŢII locuirii, a celor originari ai Locului, istoric, vs. celor ParveBIŢI, STRĂMUTANŢI, aciuaţi, cum le spuneam localnicii din satele bunicilor mei haţegani. Strămutaţi, recte Mutanţi, GENETIC zicând, colonişti, nimic nou sub lună şi semilună!*Ultima şefă a propagandei pcr din Hunedoara (1989), se numea ...antinomic, Bîrnă Speranţa, scuze Doamnă; (provenienţă din Zărand). Ca şi MITRO-fana ierarhică* Un zdrahon cu fustă, osoasă, împovărată de propriile ei cărnuri* Ca şi şefa ierarhică de la judeţeana pcr, profa Mitrofan (nevastă de procuror), Tova. Speranţa era masculinizată, deochiată de fanatismul ceauşist, al savantei CO 2, (CODOI), Ceauşeasca. „scrieţi, tovarăşe poet, pe înţelesul

muncitorilor noştri, nu filozofic", mă apostrofase tova* Există bărbaţi cu sutiene şi femei cu blugi* Ceea ce aparţinea, lingvistic, patologiei comuniste-securiste- cazone, e de „decodificat" din verbul- vorba cu iz erotico- sexual înseminator- a ideologiei...* Textele sunt de trei naturi: **masculine, feminine şi hermafroditice.***

Diatriba-pamflet a ÎNSĂRCINĂRII, adică psiho-gravidismul, fecundarea iedologică...

A membrului, sau membranei: Sarcina de partid, PSIHO-GRAVIDIZAREA (recte „patria socialistă"), a „organizaţiilor" : actantul şef* Biroul Organizaţiei de Bază (BOB)* O anecdotică anume funcţiona ca un soi de supapă (KUKTA) -, despre şedinţe, instructaje etc.: „ora sexuală"; un soi de gruppen sex- ORALISM!*Originimsul a revenit în trombă după 1989 şi face ravagii din interiorul populaţiei, mai ales în zonele ETEROGENE, cum sunt Valea Jiului şi Hunedoara* Cum am mai scris, paradigmatica istoriilor subiective, via originism şi legitimitate a locuirii, este Obsesia variabilă a „istoriei" pe care, mereu, o cosmetizează Stăpânii, prin elitele lor: Vezi A D Xenopol (grecohton), Călinescu („eu sunt grec", poezie a sa!), Pârvan, Iorga, Iordan, Piru (bulgarohtoni), Iosif C. Drăgan, Daicovici(u), tatăl şi fiul (sîrbi), ca să nu mai vorbim de „recenţii" „elite belite", cum hâtru zise un prieten, Liiceanu, Mihăescu, Patapievici and liota...* De reînţeles opera esenţială a lui Gustave le Bon, despre psihologia mulţimilor, sacredoţii barbarilor, a neobarbarilor, şi mai ales despre COMPORTAMENTAL FEMININ al MULŢIMILOR, „fecundate „de Lideri, eroi populari, ELECTORALI- ERECT-ORAŞI!* Dar avem deja o problemă şi aici, genetic- transmutativă, neh? Vezi fenomenul GAY, „femeia cu barbă" şi etc. Turcii ziceau despre bărbierit că e MANGIALÎC; se face azi şi sus, şi jos, recte în zona pubiană...?* Ce anume este pe aici, dacă nu criza (simptomul-

sindromul) –crizei de ID- entitate, clamat PATIBULAR, de Horia Roman Patapievici, evreo-polonezo-barasarbesc – dîmbovicios, pledant al „URII DE SINE „la...români? „* Mutanţii, din veac- de- veac, şi-au adus cu ei, genealogic, nu doar altarele disimulate, ci şi patologia!*

BRAN- BRU(chăr??!?) : topos şi onomastica din areal : Branişte) pădure de vânătoare, Sanatoriu de bătrâni, spre Brad, etc)* eventualitate aromâni? Sau greci? * Brănescu...* Sat pe Strei: Ruşi. Localităţi în Zărand: Guraslata, Gurasada-slavinici...* Nume provenient slavice, transprutene, după război: Bodiu(l)- Budionîi, Bud/ Budayai, Baran/ Baranyi, Bolyai,... Boc- Boca(n)- Baconski, Bodnar (ciuc!), Bacău, Bobolan, Bocşan, Bocănici, Boitor- Bojtor, Bodea, Budulan-Bodolan, Budriş, Bodrean, BUGnariu, Boz- Bozeşan, Buzea, Bulă, Bulat (bulg, n), Budulea etc.

BIOMUL şi efectul în TEHNOM...Umanioare cu scopol-amnină

Răul ca principiu cosmic al fiinţării în organismul uman, este ACTIV* Deci Masculin (Pater, Animus)* Binele, al Materiei (Matria- Materia), este pasiv (supus întru inseminare şi recreaţie), aşadar dornic- rodnic* După VENIRE..., perpetuum mobile sacrum ar fi al Devenirii* Pancreator funcţionează în virtutea acestei Legi, imuabile* „Nu cerceta aceste legi/ că eşti nebun de le-nţelegi” (Eminovici- Eminescu)) – este o teză maniac- depresivă* Genialul lui Eminescu companion (Creangă- Răspopitul”) a înţeles mai corect „milenara dilemă”: prin UMOR: Vivat Umorul!* Conflictul SINELUI cu SINEA, în DUAL (BINOMUL), este al extremelor ce se atrag, coincidenţa oppositorum.

SHALOM and Salam Aleicum! Filiere onomastico-notariale. Între Matrioşka şi Păpuşa Barbie...Nano-hermenia extrauterină...Conspiraţia „interculturală”...

Nume din arealul Hunedorean, slavizat, prin stalinismul-ukrainian- rutean- russinian, greco- (H)asănesco-chirilo-bogomilică, grozistă, pe Valea Nandrului, în Poiana Ruscăi, Haţeg, Orăştie, Alba etc: Galenia (de la Galina, Găina literalmente), Leonida,(gr. Corect nume masculin!), Didina...* Pe filiera V.T. ortodoxistă, Avram- Abraham,, Matei- Matiuţ- Evdochia (barbarizat slavic- Eva- Dochia?!!) Macovei (Macabei), Isac, Iacob, Samuil (ă, escu,), Daniel) ilă, escu, ov, ovici), Abel, Israel (Izdrăilă!), Gabriel, (Gavrilă, Toma, (Tomoni, Tomescu, mold. Atomi etc)* Blogul lui VAKULovski, „Ştuk”!??, onomatopeic- pervers: de la muştiuk, (la trompetă), dar şi onomatopeia Gugu- ştiucului, pasăre emigrată la noi din ...Antalia* Solomon: Sulamita-Salomeea* Naum- Naomi- Naumovici (v. Victor Ponta**!),** Iordan **(**escu, ovici, etc)* Practic, un dicţionar preponderent al „Filierelor”, în nume, toponime etc - toate o paradigmă a disimulării şi corupţiei semanticii, prin maşinăria infernală a denaţionalizării şi mai ales a de - latinizării post - dacice, prin valurile succesive de năvălitori în spaţiul SACRU, ORIGINAR, al ţării încă numită ROMÂNIA* Toate sunt post - Sumerien, însă de fapt post- TĂRTĂRIENE (v. inscripţiile de la Tărtăria- Orăştie, Hunedoara ş.a.* O altă falie este cea a Imperiilor, euro- asiatic- slavic- sovietic, Austro- Ungar, Asănesco- Bulgar ş.c.l.* O diversiune : mutilezi numirile, corupi semnificaţia!* Alburn decadent, în spini şi scaieţi...

Notes

Avem memoria predilectă a faptelor rele, a celor ce ne-au pricinuit răul, şi mai puţin a celor bune...Aceasta dă de regândit mai ales celor pentru care viaţa familială şi socială, a fost

nefastă, vitregă sau şi mai rău...Cu atât mai mult, e de regândit de către scriitori, artişti şi...” oamenii politici” de toate „soiurile”...

Ziceri

Taurul îl poţi lua de coarne melcul mai greu!* Rezistenţa prin cultură, post dadaistă sau onirică, post modernismul, erau subversive, dar au pervertit limbajele: agonicii au pus capacele, după 1990* Toate sunt artere colaterale sforţate a întârzia boala contorsionată a decadenţei neo- barbare **şi a violenţei de limbaj*** De la Zamolxes la Genghis Han, de la Eliade la Cioran* „Era un dans albastru, fără corp”, primul vers publicat (1967)* Chinul facerii, virtuale, ca scriere poetică: poezia preoteselor, fiice sau soţii de preoţi, în România de după 1989* Ai zice nu „ghilotina sinelui” ci „*chilotina* sinei”* Duhoarea de lapţi (icre) stricaţi (te) a hormonilor* femeia, femela saltea extensibilă, saltea flexibilă, femeia- fotoliu, femeia dunga-patului* Dulce- săratul cuvintelor...* Acrobaţia limbajului textualiştilor, echilibristică abisală* Genialoizii, schizoizii* Spermatozoizii şi teoria Panspermiei...* Mişcarea spiralei captive a sfredelirii* Dinamica înşurubării, cea a curelei de transmisie, cea a cuplajului, din mecanică* CAUCII (rasa caucaziană) : oare numele lui KAFKA vine de la ei ?* Metamofos- Matamorfozele lui Ovidius, v. „Dumnezeu s-a născut în exil”, a lui Vintilă Horia, alias Kaftangioglu, din balta Brăilei: l-au premiat la Goncourt...* Curente subspecioase, - artere colaterale- în literatura română: Flăcărismul, utecismul SLAST-ist- scînteist, Confluenţele, Convingeri comuniste, Viaţa studenţească* Cadrele de nădejde resurecte în trombă, după 1989* Ora mistagogilor, a Pogealanilor* Politruckării* Gelatinoşii, psiho- disfuncţionalii, catastrofarzii, cartoforii, liichenii...Merde

Matrice şi tipare. Şi despre Fameni. Vărsarea de(s) înger...
O diatribă la Liicheni, Ianoşiand cohors...

Au fost ale zeilor vechi şi au fost ocultate sau falsificate prin Artefacte* Cel la origini ucis fost-ai tu, frate-ale Lor, Enkidu!* Au migrat, să se-nfăptuie Programul Hibris, profanul altoi din geneze* Un triumf don spatele frontului Lor, va clona **metalomul*** Famene! eşti famelist, te-ai acuplat cu femeia rodica, nerodnica- narodnika! * Eu nu te deplâng* Nici pe voi, cu boaşele cerebrale-n scrot vlăguite!* S-a spus: creierul e şi organul sexual al îngerimei* Iar EI sunt „pentru îngerii din ceruri" (Ev. lui Matei, 6-8)* Luaţi masca zeului, ci nu scalpul!* Trepanaţi, nu ucideţi* Ne e de plâns stârpitura, ci Ţiitoarele-Incubatoarele Lor: precum în carne aşa şi în carte and Artefacte?* Memoria ancestrală nu arde-n crematoriile neo – barbariei, ci năpârleşte! * Nu e corect Gaura Neagră, ci Gaura Roşie!* Necum deriva spre roşu, ci Portalul Orb* Dintre genunchii EI, a răsărit, circular spiralat, Triplul EL, fiul- tatăl* Deformaţia profesională, ca rugina- rutina IDolatriei, IDealismului, Ideilor* Mame în tinereţe slujnice, mame abuzate, mame ce-l vor naşte pe Fiul!* Şi pe Cruciatul* Taţi mutilaţi în războaiele Raptorilor* Repetabila ruşine a Neamului: laşitatea elitelor and revoluţiile ce nu-şi mai devoră fiii, ci îi vomită, şi îi regurgitează* Cine **TE crezi că eşti, din copilărie**, vei deveni, sau vei rata: iată autoprogramarea Psihomului* „se crede poet", m-a acuzat avocatul perfid, la divorţ*

Îngerul cu arc a progresat tehno: acum e cu baterie şi prize* Ecranul exoflamic tv a bine- avansat în ecranul plat: dar e o iluzie, s-a perfecţionat Propaganda, verbul ei : propagarea*

Alter- egoul este mumia, efectul mortificarea* Case conspirative ale LOR: peşteri Teleologice, Platonice, Noicane* Athanor şi Egregor* biserici, tronuri, tronari şi poltroni*

Scopul face Horoscopul: sau Horrorscopul* Grecii numiră clitorisul „zeiţa ascunsă"*

Aşa grăit-au... Starea de repaos în mişcare(ci nu inerţia ¡).

¡ Inactivitatea este o problemă (ipostază.n.) foarte grea. Întotdeauna se găsesc mulţi care tind şi asta fac: te pun la muncă" (Oscar Wilde, trad. n)* Dolce farniente ar fi un privilegiu strategic al Stăpânului parvenit, nu monarhic (¿?=) de a te înrobi: Religia " Omul este robul lui Dumnezeu". Idem: Iisus este Fiul Omului dar şi Fiul lui Dumnezeu"*

La care munci ne referim? La ale cogito-ulu via Visului, sau la ale cărnii şi oaselor?* Cromozom, citeşte zo-om?* Trasnsexualism- trisexualism- opus Androginiei platonice?*

Hallo, Andrei! E vitală andrenalina ¡ " Lina lină-andrenalină" (vers al meu din Cronica d'antan)* Prin adomirea maicii Geea/ veriga-i îngerul, femeia?* Nu ego-ul anticipează, ci Id-ul* Grauri. Graiuri* Şi migraţia lor* Semin(ţ)arii ale Geomagneticii* Transsexualism- transtextualism* Etapa: redat Sinei- Sinelui lumii. " Alfa şi Omega" creştinilor, neagă eternitatea repetitivă a cosmosului, creaţiunea perpetuă, a Divinului din Sine.* Da, " calea, adevărul şi viaţa", însă Aici şi în acum-ul spaţiu-timp!

O carte în cheie (s)criptologică. *Toate sunt ceea ce semnifică...*

Motto-ul cărţii mele „**Elegiile corvine- Evroze**" **editura Emia 1998**), dedicat Anei Maria Sorescu, atunci studentă la Timişoara : „Câinele fals al spaimelor/câinele holografic"..." „Visul pe care l-am visat, mă va duce pe cruce", era de fapt o cheie. Decodarea se face simplu- hermeneic. „Toate sunt ceea ce semnifică"(n.)...

Şi iată înscrisurile, care fac din ea, legătură de chei, unele false, altele şperaclu, rima cenaclu: **Redactor de** carte - Paulina Popa, grafică Radu Roşian, tehnored.- Nicolae Szekely. **Sponsori:** av. Crinela şi av. Romeo Silvăşan, Aurora Fotescu, Lucian Ştefan, Victor M. Bucaleţ, Ana Leu (Lowe, Bremen, Germania). A doua dedicaţie: Marlene Rengel Klaus

şi Peter, Olanda, după vizita mea în Germania şi Olanda, la Encshede... (în 1990). Alte dedicaţi nominale, din carte: George Vulturescu, Ovidiu Băjan, George Ţărnea, Marius Tupan, Ioan Romulus Vasile, Liviu Ofileanu, Remus Mariş,
Soţiei Maria, fratelui meu George Evu, Ştefan Fischer, in memoriam G. Trakl, surorii mele Eugenia Evu- Popa, fratelui meu Ioan Evu, Nicolae Manolescu, memoriei tatălui meu Evu Gheorghe, Ioan Urdă, Ioan Barb, Ioan Vieru, Doinaş, Constatin Stancu, fam. Gheorghe Pogea, Paulinei Popa, Dorin Tudoran, Roxana Sicoe-Tirea, Mircea Dinescu, Gabriel Liiceanu, Ioan Evu- Maxim, Florin Vasiliu, Robert Petrescu, Florea Nicoriuc(Elveţia), fiilor mei Gloria- Eva (căsătorită Kerekes, în Germania), Sorin şi Remus (emirat în Anglia).
Referinţe pe coperta a IV-a : Laurenţiu Ulici, fragment din „Literatura Română Contemporană", vol 1.

Ars combinatoria. Exotarium.

Experimental text- versus grammato-necro-politanii et târnoviţi- vanghelici.
* Pomul – Omul fructifer, este ontologic unul radiestezic, uranifer şi luxferrian* Dar şi transferic, " monahal"- nik, arsenic, cum Boc(A)* Un cuibar zburătăcit este în revista " Bocancul literar", dos(p)ită printre " Ramuri", dar şi " Bucovina literară" ş.c.l* Ei sunt seismici şi infraseismici* Ei sunt Ea* Auzi cum ţipă din vârvori, originismul strămutanţilor!* Avortonii lui Ahaşveruş* Ribenrtopăind şi kokteil-molot-ov-ind în Kurlandistan!* Şi pe contrasens, auzi corul Bocitoarelor Babe, de după Babel!* Şi El, Sfinxul, veghetorul peste bugeaguri ¡!* Privighetorul ¡!* " Limbi răsucite care freamătă între buzele lacome de toate sensurile cuvintelor") C. Mihai Ionescu* Bocete de desfiinţă post Bizanţuri şi gotic* " Urâciunea pustiirii", deşertul hermeneic,

urzelile din UR şi Uruşim- Uruma…* Curcubeie de nadir – latent- Cumplita luciditate a Interstiţiului) idem.*
Orbirea oglinzilor şi zăbranicul nirvanic îngenunchiind frunţile exoftalmicilor, merde!*
Şi Ele, cu simptomul uterului supărat, Ei, cu endo- scopirea* efectul Cernobâl şi Cernobâlea Lake!* Umlma desculţ prin roua lui Uranus* La Nandru şi la Cerişor, la Piatra Roşie, Pe Strei şi în Munţii Şureanu) SAURIANUL)* Cel de după SAURID!* Colateral nebuniei lui Ion Gheorghe şi prozeliţilor* De Nevermore de Corb* Neispitiţi de arcanele logosului, scrutând sanctuarele Zalmoxeene* Aurorali şi Augurali* Inaugurali* Imagologi ai stop - cadrelor muşcate* Scaner al Ochiului Sacru* Cu vultur propriu?* Nici din EL-ohimi, nici din IHWH!* “ Nici din Jehova, nici din Budha Sarapuni!* Orfeici, ca partedin, în Triada*Fără datorii la robo-zeii-canibalismului reciproc – energofagic!* Foarteviu în Logosul-Logosteaua pulsatorie ¡!!* Ars combinatoria* Între rose şi ambre, în chihlimbariul Gnoselor* În prezenţa Undei Mistice, alinătoare, voci nu alienante* Cu mila faţă de schizofrenezici* După vivisecţiile şi mutilările Nudului Gordian, voila ¡* Poesis, tu, armă a Melosului Sacru, vârf de lance şi Ochi al Săgeţii sfidând Abisalia* Te Deum, Gloriam!

Onomastica

Viaţa, după naştere, ca ratare.* Astfel şi opera* Prohod, recte pro- hodină- odihnă, din slav. Otdîh, Odessa, odtohnuti, ode etc.* „Omul este suma eşecurilor lui” (careva)* În mare, a societăţii* Care dumnezeu are nevoie de spioni, speriaţilor! * Sau de hackeri?* Frunzele ard şi mor în sanscrită... Sau în aramaică? * Trandafirii, în spinoza...* Titani, apoi tirani, metamorfoza reductivă...*TI, de la Titicaca, lacul cel mai înalt al lumii, în care s-a presupus că ar fi abandonate reziduurile radioactive ale „zeilor”* Ti-Ti-zeii, caca- kaka*

Prozopoema 7, a introspectivei

In Memoriam Ştefan Aug. Doinaş (Ştefan Popa). Motto: „din lumină în lumină".

În grădina fără somn Dumnedzău e-un Cyiclotron* Al optulea simţ, octogonalul, este al cifrei- cheie, a infinirii macro- micro cosmice, OPTul culcat, răsucit, zaua zeilor..(vezi Niels Bohr) * Suntem interconectaţi sau încă latenţi în „orizontul de aşteptare",* Suntem în Ochiul Lumii, însă nu suntem Vederea Lui* Toate religiile sunt doar colaterale unui axis mundi incognoscibil, Autoprotector Absolut * Noi trăim un paradox, locuim o explozie* Oracularul era un efect psihedelic al emanaţiilor sulfuroase, abiotice* Un delir al realului, vizionar dar impur: „*Eugen Evu ştie în acelaşi timp să scrie versuri de sugestie şi înfiorare: „şi cine poate opri cu-adevărat/ aceste clătinări de neclar/ sub care aşteaptă/ dureros de limpede/ Ochiul"* (Ochiul, Toate Iubirile, ed. Facla, 1974)* „în poezia lui se distilează o sensibilitate rafinată, de mare forţă expresivă: „curgem, fluier de ţărână/ din lumină în lumină"; „Eufoniile par substanţa însăşi din care se încheagă expresia".* „Puterea de transfigurare se relevă aparent simplu: " Pe dâmburi de poveste veche/ trace iar nebunii înfloriţi" (livezile de pruni în Aprilie, n.) * Nu suntem nici în exteriorul Misterului, nici în interior: NOI SUNTEM MISTERUL!(2014).* În grădina fără somn/ fapt de Vis cu glas de Om"(ibid, Toate iubirile)* New Age, via Kali Yuga: aceşti experimentişti nebuni, cotangenţiali, aici, în ciclotronul noii- cercetări masonice, orbecăind prin Labirinthurile expulzate în satrapiile Lor....* Suntem în toate timpurile, aici, în ACUM. Ai zice Semioza lui Semyaza...

Singur printre psihologi. Judecata din ACUM.

„Contrariul unui adevăr profund este un alt adevăr profund" (Niels Henrik David Bohr, premiat Nobel) „Il contrario di una verita profonda e un altra verita".*

A fi sau a nu (mai) fi...altfel înţeles, a (re)deveni: reciclativ, în **Ciclo- Tronurile** sacrului, geneticianului incognoscibil Sieşi ?* Sinele pr orbitele Sinei Lumilor de Lumi, Luminice*
EA- lumina, EL- întunericul* UNION- invers cetit, NOINU, recte DADAISM! (v. Massonii, Iluminaţi ş.c.l.) * Fiind în ACUM-ul continuu spaţiutimp, suntem într-un instantaneu: judecata de acum; a Inteligenţei ubicue în cosmos şi microcosmos* Insaţiabilul determină instabilul* Ciclotronic-enciclopedic: mixtum compositorum* Poemul viu, comunicabil, lucrativ-inseminator, este COD; cel substanţial, conţine multă informaţie, cuantificată în puţin* Obsesia ancestrală a Comunismului: noua paradigmă- consumismul, globalismul*Teza subînţeleasă, este o sentenţioasă, post-socratică trimitere - ameninţare, legislativă- cenzură: „*Vai de cei ce rostesc hotărâri (decizii), nelegiuite şi de cei ce scriu porunci (ordine) nedrepte, ca să nu facă dreptate săracilor şi să răpească (sustragă) drepturile ne-norociţilor poporului Meu, ca să facă pe văduvă prada şi să jefuiască pe orfani".(Isaia, 10-1.2, Biblia ebraică).* * EHEU, FUGACES!* Centrifugace...în legea centrifugii* Ca în muzică, dar şi în toate artele* În geo-spaţiu, colonizările - clonări, ab initio migraţii, dinainte de Sumer (v. Aparatul lui Uriel,Tartaria ş.a.)* După temporare cuceriri (asasinate în masă, infiltrări, etc), strămutările, implanturile inseminările hybris...(v. Exodurile şi „recent" Stalin, Gorbaciov- Elţîn..., Putin ş.c.l) – apoi MUTANŢII (implicit genetici)* Hibridizarea (altoirea) raselor a se emancipa din legea telurică, a entropiei, spectrul extincţiei, sub cel al lui Mathus* Centralismul- lege solară, cea de odinioară, de la Tel Amarna...* Crizele de Identitate individuală, in extenso, ale ID- entităţii „seminţiilor"* Nucleul dur: noima legitimităţii locuirii, periodic reprimată în istorie: şi resurectă* În timp, adevăraţii învingători vor fi cei învinşi prin asasinatul Elitelor şi Războinicilor - cruciaţi...* „Eu sunt un Dumnezeu gelos", spuse JHWH* Omenimea, temponauţii*

Planeta- o giga- navă experimentală* Artele revelatorii sunt directoare şi algoritmice, artele sunt cosmologice şi cosmogonice, cf. modelelor Primordiei* Tehnologia informatică, este un efect accelerat al ameliorării artificiale a Arhetipurilor* Cei care află, sunt „tăiaţi de la sursă) cenzura transcedentală, Lucian Blaga, Anonimus actual ?).* Trădare – prădare* Nu „viaţa ca o pradă," ci moartea ca o pradă* Safarienii- seferieni?* Ocultele şi robotizarea în asalt, actuală* Cogito, ergo sum: SUMUM!* Noii (sic, n) ideologi,"ologii- întru- idee", cum dixit Ianoşi, Liiceanu ş.c.l.* Şi alde Horia Roman Patapievici, D.C. Mihăilescu, and cohorta* Descălecaţii din Shambala, Akasha şi alte hiper- stiţii* „Ca să se adeverească" CE?* India şi Grecia, câtă asemănare în melosul lor, în artele lor!* Acel tragism ...ce pare a transcende din Egipt, după Machedon şi Ptolemeai*Au fost legile lui Aristotel, apoi cele „cosmetizate", ale lui Moise...* Gnoseologia, iată **ştiinţa artelor** cea mai activă* Revelaţia* Empire resurect, tiranii şi implanturile lor în satrapii* Noul altar: calculatorul* Electron: „din jale se naşte Electra", care „îl naşte pe Electron-Fiul, Sophia esotericilor, dar şi exotericilor* Teroarea spaţiului închis, recte a celui deschis* A supravieţui, în istorie, este a subvieţui!* *Un ajutor dat prea târziu, e ca o prăjitură otrăvită.

Il faut ne pas oublier. Le mal du vivre.
Eugen Evu en française

Le language poétique, (poiein - le faire) -, les mots combinateurs dans
des systèmes toujours perfectibles, modernisés, sont, pour l'homme penseur,
d'énergie subtile transfiguratrice, dans sa vertu primordiale, comme droit divin,
de " donner nom" aux choses, de dénommer, donc… Autrement dire, un

programme pour le fonctionnement psychique (*cogito ergo sum*), dans les
modulations de fréquence : a) du raisonnable (l'état de veille), b) du sommeil
(et des insomnies, comme altération de la lucidité (de la logique) et donc de
l'irrationnel du labyrinthe sous-cortical, comme perturbation de l'équilibre,
augmentant les diverses maladies psychiques… Dans le cas de l'homme
créateur, de ces zones des énergies interférentes et coopérantes du Cerveau,
le Soi, (l'esprit, l'âme temporairement captif- actif-RÉACTIF et *autoconsumateur*
dans nos âges, la durée de notre existence) – ELLE, l'énergie subtile
attribuée par l'homme depuis les origines, comme étant Divine – a été considérée
à travers les millénaires le suprême dieu olympique créateur, Éros (du faire dans l'organique, par le récomplètement avec Érato).

Des métamorphoses de la diversité de pensée, interprétation et conceptualisation,
de type "religieuses", pour *zoòn politikòn*, l'homme de l'histoire. Autrement
dire, Yin et Yang, dans l'Orient lointain, recte l'homme androgyne de Platon,
via …Atlantide? Comment autrement aussi le biblique, le très récent (!)
homme ADAM-ique, (trad. du mot hébreux: terre rouge, recte matériel qui fixe
l'existant, le ID, le Soi - dans l'organique (terre, glaise rouge, c'est à dire chair,

n.…), ce que aux origines a été bi- sexuel, comme fonction, mais le Créateur (le
Généticien) est revenu sur le premier acte: il l'a séparé par "l'assoupissement"
(anesthésie) et l'extraction du corps comme Féminité: le but? La Création reprogrammée
(!) – pour la perpétuation (reproduction de l'espèce) – par l'appareillement, l'accouplement "pour le fils- le descendant, etc). À propos CONNAISSANCE, dans le sens antique, hébreux, biblique: «Adam a connu sa femme Ève, et ils ont donné naissance à un fils, Caïn». (la Genèse). Donc l'acte de la connaissance est interpénétration, complètement de deux énergies - principes, par L'ACTE psychocorporel (et "le piège"-
stimulant activisant de l'orgasme, qui optimise l'insémination, la fertilisation.
La dépression post-coïtale est pas autre chose que l'état aigument dépressive
du "vidage" de semences - énergie subtile qui s'est transférée à la paire féminine). Selon quelques chercheurs actuels, le cerveau est implicitement l'organe sexuel. Un éros fort et expansif, va refouler ou défouler dans l'acte autrement ORGASMIQUE, temporairement libérateur, comme ÉTAT psychique de recul (libération mentale de ce qu'on a nommé *Terror mentis*, sinon des variantes – des problèmes de type maniaque-obsessif dépressif de
la pathologie… La génialité peut être de type psycho traumatique, énergie
manifestée-conflictuelle, paranoïsante sinon plus grave encore, ainsi qu'on
voit dans les cas de la majorité des Génies créateurs, surtout dans le monde
de l'écriture; soit de type suicidaire, soit schizophrénique, soit même d'échec

comme être humain dans les actes agressifs, DE TYPE HÉROÏQUEDESESPÉRÉ,
selon la criminalistique. (Héroïque - érotique…?). Quelque part, dans le nadir de ce nirvanique… labyrinthe, au réveil après une insomnie … diogénique – cioranien – La Pensée me dit: "La sortie du labyrinthe est une, mais notre Soi a oublié: c'est l'entrée!". En haut, dans "le ciel", donc comme esprit TOMBÉ (dans le monde), qui y accède de la
NOSTALGIE métaphysique, de retour (**Le Mythe de l'Éternel retour, M. Eliade)**. Possiblement, je me dis, seulement que Icar, le fils de Dédalus, c'est cela qu'il avait tenté, précisément par la sortie VOLÉE, hélas, aux ailes en cire, fondues par le Soleil… Du souterrain CATACOMBIQUE du cerveau, il semble pas possible de sortir que par les MOTS - dénominations, combinatrices, lévitant comme dans les rêves où on suffoque et on marche dans des territoires "d'une certaine manière connus"…
"Des lieux parcourus nous rappellent dans le rêve
et aussi aux réveils brusquement, anamnèses,
par où nous avons erré et nous avons été aimés
par ce céleste paradis-là par l'âme
d'où sont évadés désirs-génèses
les Parents chassés par des Rêves Éveillés".

Le Labyrinthe et "la vocation catacombique de l'Esprit" (Bies).
Mythologiquement, LE LABYRINTHE est le plus vieux mythe – symbol - représentation, CODE du Cerveau. (À propos création –poïein, fantaisie, faire de corps - virtuel!) – le verbe du cerveau est CRÉER)… Le SOI don't diverses religions et écoles philosophiques s'agitent et débattent, mais le créateur virtuel d'Arts, surtout poétiques, (poïesis, imitatio Dei, mimesis noiesis etc.) – sait s'il trouve, ou il ne trouve point, quand /que la Peur de

Soi (peut-être l'avidité de soi de l'âme?) – voilà d'où vient le risque de l'aliénation, de la rupture, de la fracture.

On sait du point de vue médical – via Genesa,- que la Féminité (le Principe ordinateur creatif- récepteur, graalique? (v. Da Vinci) – supporte la naissance comme trauma (le mal d'enfantement, V.T.) et cela se transmet (génétiquement, génomique!) – au fils – à la fille. (Étrangement semble-t-il, seulement au Premier né" ?). Or en transférant les Idées dans le plan de la virtualité de la création herméneutique (Toth) - (poiesis, poïein) – sémiologiquement, des Langages et de la stylistique (Khayyam, …Umberto Eco,
Arghezi, Ion Barbu etc.) et dans les itinéraires nostalgiques de l'Être, ou dans les submersions, les explorations de la Mémoire ancestrale (la modulation de la fréquence de longue séquence! L'une AGONIQUE) – il faut ne pas oublier, il faut RAISONNER à la manière dont on fonctionne comme Esprit "qui s'agite dedans l'homme", donc temporairement captif dans la durée de son existence) …, et de ne pas forcer, de ne pas risquer l'affolement, la mesure (Meden agan, Rien de trop) - "De la mesure en toutes choses" v. Platon, Aristotel, sentinelle lui Socrate etc.). Ne pas nous forcer la Condition:
l'une en cours de transformation, si on espère la confirmation de l'autodéfinition divine de la Montagne Moria. Pour éviter le court-circuit entre Le SOUS et le SUR conscient, cogito. Pour ne pas perdre la liaison vitale avec NOUS MÊMES, et comme cela avec les autres aussi. (les semblables).Je crois que c'est possible par Pathos de recyclaton (du trop-plein donné par les sciences choisies d'une haute communication). Et par L'EMPATHIE.

La Dictature de la conscience? Eros et Thanatos, agonique et extatique…
Nirvanique ou révélateur de type mystique? (Eliade, Culianu, etc). Si

le trauma de la naissance dans la matière (interrègne) et les sens synergiques
- raisonnables- sémiotiques sont pour nous toujours ouverts, Nous le transférons (et nous décodons empiriquement!, - dans la recompréhension – la révélation réaliste.
- surtout maintenant dans le saut enivrant - icarique (?) de la Cybernétique
et de l'Internet… (acte démonisant type "néo- luciférique, par les bigots, hypocrites ou
fanatiques de l'Irrationnel mistagogique!!!, en fait acte censorial? (La Dictature
de la Conscience!?) – Vraiment non une de la Sous Conscience? Voilà
pourquoi faudrait-il avoir peur, mais pas s'effrayer: cela étant LA DIGNITÉ
SEREINE, de la consolation qu'en fait nous vivons justement en mourant…
"Pour pouvoir mourir tranquillement / rends-moi à moi-même" (Eminescu).
… "Je n'écris pas afin que je n'entende pas comment on meurt; celuilà, le fait de mourir, comme une mélodie". (n) Mais Elle aussi, la mort, semble être… pléonastique, dramatique, traumatique dans ses dimensions incognoscibles, resurgies et …spiralement /
circulaires….* din **Cultura e prospettive, no. 19, Italia, 2013, edit.acad. Angelo Manitta şi Enza Conti.**

Electroni, Tronuri şi Ciclotroni...

- ***Scrisoare către Campus-urile de pretutindeni ale Românilor and Bildenberg Group-***

Iniţiaţii, sau inventatorii, sacerdoţii barbarilor cum îi numea Umberto Eco, au eşuat ca Einstein în ipostaza semnificativă – aia cu limba scoasă prin cărţi, academii, universităţi, a

înregimentării sub Puterile histrionice ale Istoriei...Genialitatea este paradigma constantă(sic,n) devenită armă a stăpânilor lumii, gonflabilă şi adaptabilă, OCULTELOR **Inteligence Service intra- Mundane**, (cu ciocniri interculturale şi seismice efecte!)...politicilor, mereu în Spatele noilor cruciaţi, sau făţişi: atribuim diavolimii ceea ce este în ancestralul umanului, de la INSEMINATORI...Toate dogmele (secularizante sau colaterale), dar şi doctrinele (utopiile care fac dinamica lumii, Hegel) – sunt, prin astfel de „aleşi" din Cohorta specială a „colonelului Elf", de care scrie (idem iniţiatic, re- codat şi ludic -euristic...) –poetul Valentin Iacob) – într-un stil magnetizant!* Avem a fi focalizaţi cu atenţia aceea, specială, după un somn bun, lăudabil, vorba lui Lucian Blaga..., cu organon psihanalitic!- nu atât ce scriem, ci DE CE scriem, qoui prodest, în mentalul colectiv continuum?* Verbul- verba- vorba acestui tip de cercetări, tangente fenomenologiei paranormalului şi ştiinţelor de graniţă(sic, n) – mai ales ACUM, în asaltul teribil al Informaticii, (cu „arma"- „unealta" avantajului VITEZEI – de gândire şi execuţie în virtual...- robocentrismul şi riscurile psihotroniei OMULUI ACTUAL, cel prefigurativ- accelerator (v. Rezonanţa Schuman") ; avem nevoie de o psihoterapeutică nouă, activă şi eventual vindecătoare, în sensul ei „divinatoriu"- neo-magicianic!!* Poetul este cel cu Silful pe umăr, remember!* Tot ce continuă în Mişcarea centrifugală a Gândirii, mecanicizate în paradigmele neo- tehnologice, este în riscul Manipulării şi diverSionismului obsesionalului Neo-mensh- Omul Nou, acela al PROPAGANDEI...*Verbul devenirii este acela al Propagării! * De dinainte de zeii paganici, cu mult de dinainte!* Reciclabil, reiterat, reinseminabil în ...mulţimile lui Gustave le Bon!* Se cere să te auto- reprogramezi, prin ceea ce religiile numesc ISIHIASM, orientalii Meditaţie întru revelaţie, etc, toţi practicienii acestor...machiavelice „misionarisme", ideologii, par a fi un CEVA dinafara Umanului,şi chiar sunt! *

Totul este DIVERSIUNE!* Cunoaşterea, prin marile intuiţii, va fi confiscată „luciferic”, de către ELFII mundani, auto-regenerabili şi „reîncarnaţi” în uman.* Rasele, aflate în procesul accelerat al hibridizării – ca altoirile, omul fiind în INTERREGN, -”cureaua de transmisie a propagandei fiind acel TRAUM (stare de vis în cea de veghe, cum o definea Freud,-pe care acesta o consideră just telepatică (noi credem doar remanentă)...(Sigmund Freud- UBER DEN TRAUM,-cap. Freud şi ocultismul şi Vis şi telepatie!). * Ocultismul, esotericii, alchimiştii, chimiştii,...se cer re înţeleşi şi re semnificaţi, spre a face faţă ...dualismului ca binom – program al omului!* (V. Da Vinci, Eco, Eliade, Cioran, M. Vulcănescu,...dar şi Konrad şi Popper, Carl Gustav Jung ş.a.)*GRAAL, CHIVOT, ATHANOR, LABIRINTH, TEMPLU, acesta e capul nostru pe umeri şi laboratorul cu care suntem înzestraţi GENETIC şi perfecţionabili!* De acord cu o poetesă-preoteasă- editoare şi adeptă a lui Steinhard sau Zoe Dumitrescu Buşulenga, că există „Ghilotina sinelui”, cu observaţia că aceasta este în real, şi a Sinei (masculin- feminin, yin şi iang, anima- animus), -şi în acest sens ar fi de reînţeles EURISTIC dar şi RAŢIONAL, tot ce ştim despre MARAT, vezi „Asasinarea lui Marat”, 1793, de Jaques – Louis David(Muzeul Regal de Arte Frumoae, din Bruxelles).Noi, cei ce scriem, suntem deopotrăv „privilegiaţi” şi ...alienabili, depinde a priori de NOI dar şi de confluenţele induse social, unele otravă – **psiho-celulă Stem!** – ducând spre sociopatie, alienare sau schizofrenizare,

Sau simptomatologii ca misionarismul, Martorii lui Iehowa, Tronurile, şcl.* Un semn de atenţionare ar fi comportamentul CAZON, neo- crussadic, de RE- CONQUISTADORI în zona „Macondo” a lui Gabriel Garcia Marquez, **globalizabilă...**

Divinitatea se auto- reciclează, precum în anorganic, aşa în organic!* COLONEII ELFI, dragilor Iacob, Gârbea, Bănulescu.- anagramează numele CLONEI, clonării,

colonizărilor, etc.* La început a fost Cuvântul (LOGOS), dar limbajele, după Babilon, (unii traduc BÂLBĂ- Bâlbîire, încurcarea limbilor, vs cea PRIMORDIALĂ, (a zeilor? Care? ELOHIMI sau JHWH)...*În Regate, cât şi în satrapii...*Ferice de cei pe care zeiţa MNEMOSYNE îi iubeşte!*Revelation...sau iluminare, sau trezire, ne sunt speranţa şi ...nostalgia ab initio paradiziacă. * Interconection igitur RE-LIGIO...

Pamflet: Criterii irelevante în unele istorii literare şi dicţionare

Sub sus-puse egide instituţionale, inclusiv academice, avem după 1989, o adevărată explozie de Istorii şi Dicţionare, unele excelând în date „urechiste", altele subiective, nu odată conspectând datele autorilor după propriile lor declaraţii...Volens- nolens, astfel de „opere critice" sunt în eroarea de a lăsa posterităţii portrete cosmetizate, descalificate şi de fapt amatoristice... Acest „principiu" selectiv de îndoielnică semnificaţie, este deja un fenomen care, dincolo de a clama „minima moralia", îngroaşă uriaşa producţie de maculatură a scriitorimii pretins critice, în fapt făcături inflaţioniste, care vor sta pe suprastocurile unor noi „depozite" ce le inventariază deseori prin politicile guberniilor ce se succed în paradigma „post- revoluţiei" culturalnice: papirofagie galopantă; toate pe cheltuiala celor fuşerit incluşi în aceste producţii, dar mai ales pe banul public de la Buget. În multe cazuri, astfel de „opere" sunt de fapt mediocre falsuri pseudo – ştiinţifice, papirofage, ale unui funcţionarism barbarizat în vechiul regim, mutant în „new- age-ul post-totalitar...reformistic. Lamentabilul efect este acela al unei conspiraţii imunde, ale unei sociologii a mistificării... Un alt criteriu aminteşte de cadrismul stalinist şi apoi ceauşist, care a măcinat cultura română în „obsedantele decenii"...Calificativul la aceste mistificări, este acela de **scandalos,** nu mai breaz decât discutabilele „opere critice" ale unor Al. Piru, Marian

Popa, Alex Ştefănescu, Tony Dîrţu ...*Din arealul vechii regiuni Hunedoara, actualul judeţ, fără a comenta sus- numitele „criterii",, irelevante cultural, iată câţiva autori incluşi în „Dicţionarul scriitorilor români de azi", de* **Boris Crăciun şi Daniela Crăciun- Costin, ed. Porţile Orientului, 2011**

Amatti Anthonia- „(pseudonimul prof. Mioara Nicolau) n. 2 febr. 1942, Hunedoara. face parte dintr-o familie mare de profesori, tatăl ei s-a pensionat de la direcţia Liceului Agricol Cluj, iar bunicul a fost întemeietorul Şcolii Africole Geoagiu. Facultatea de rusă- română (1964) şi de franceză (1072), la UBB Cluj. Timp de 4o de ani a fost în învăţământ la Brăila şi Covasna, avânt în aceste localităţi apartamente"..." Are confesiuni şi dileme existenţialiste intelectuale, de un rafinament baroc, cu viziuni expresioniste, cu voluptăţi secrete". Etc. **Petru Poantă- (d. 2013, n>** n. 7 apr. 1947 în satul Cerişor, jud Hunedoara, dintr-o familie ţărănească. Critic, eseist. Facultatea de filologie UBC Cluj Napoca (1970). Echinoxist din prima generaţie,etc. A lucrat două decenii la revista Steaua, după revoluţie devine consilier şef la Inspectoratul de Cultură Cluj- Napoca. (..) Analist fin al liricii poeţilor contemporani şi al celor nou veniţi în lumea poeziei", etc.

Marcel Petrişor. „Prozator şi eseist, n.13 apr., 1930, la Ocişor-Hunedoara. Filosofie al Cluj (1952), fiind chiar de la absolvire victimă a regimului grozist- stalinist prosovietic,(...). Întemniţat la Jilava, Dej, Gherla, Aiud, până la amnistia din 1964 (nota bene, n)". **Ion Bujor Pădureanu-** prozator şi poet, USR Bucureşti, n. 10 dec. 1934 la Tâmpa- Simeria, Hunedoara **.** Filologie la Bucureşti, profesor la Topliţa (Poiana Rusca, n) –şi în capitală. „A scris şi romanul Interogatoriul la iubire (1972), care prezintă lupta comuniştilor contra legionarilor"..." Producţii mai degrabă semănătoriste decât clasice, cu excese patriotarde, elogiul strămbunilor" ...etc. **Romul Munteanu- „** critic, istoric literar, comparatist, n. 18 martie 1926, Călanu

Mic, Hunedoara., fiu de siderurgist. Facultatea de litere Cluj(1950), fost asistent al lui D- Popovici. Transferat la Univ. Bucureşti, ca profesor titular până la pensionare. Între 1957-61, a fost detaşat la Inst. de romanistică Leipzig, unde şi-a susţinut doctoratul. A fost director al Editurii Univers până la revoluţie. S-a spus despre el că este „omul total", care a dat sinteze cuprinzătoare despre producţia literară universală şi românească. (n.bene, n). (Brecht, Noul roman francez, Cultura europeană şi epoca luminilor, Jurnal de cărţi I-VII, Preludii la o poetică a antiromanului, Literatura europeană modernă etc.(n.b.n). **Paulina Popa**," n. 29 aug. 1973, în satul Vălari-Arad, face liceul pedagogic din Beiuş, începând activitatea literară. Stabilită actual în Deva- Hunedoara. În 1975, se căsătoreşte cu preotul Lucian Popa (până atunci purta numele de Bercea), şi se mută la Deva. Pictează şi scrie versuri. Debutează în 199o, cu volumul poetic pentru copii, „Ruga mărturisitorului" şi „Cu mâinile în flăcări". Publică numeroase volume de poezie (...) „Foarte activă, fondează la Deva editura Emia (1996), Asociaţia Culturală Emia (2000), şi editura Poaula(2005)". Scrie 30 de cărţi pentru copii....Membră USR Arad" .etc. **Constantin Stancu „**poet din Haţeg, Hunedoara, n. 2 nov 1954 ....Facultatea de ştiinţe juridice din Cluj Napoca, 1988. Consilier juridic la SC Roben SRL. Din opera sa: „A privi cu ochiul inimii", „Poemele roadelor", Afacerile lui Dumnezeu cu omul", Pomul cu scribi, ş.a. „Este autorul unor plachete despre operele scriitorilor Eugen Evu, Eugen Dorcescu, Dumitru Hurubă, Radu Igna, Ioan Evu. A mai scris despre Valeriu Bîrgău, Nicolae Uţică, Paulina Popa, Miron Ţic, Ion Urda, Ştefan Nemecsek..." etc.

Boris CRĂCIUN, Daniela CRĂCIUN-COSTIN : despre „familiile de scriitori" (citate).„Urmând informaţiile din alte dicţionare, surprindem – ca element de curiozitate- şi „familiile de scriitori", legate şi prin pasiunea comună a realizării cărţilor. De exemplu, cuplurile Ana Blandiana- Romulus Rusan, Dan şi

Maria Mănucă(Iaşi), Magda şi Petru Ursachi (Iaşi), Efim Tarpalan- Zina Cenuşă (scriitori basarabeni, mutaţi la Cluj), Valeria Manta Tăicuţu şi Nicolae Tăicuţu (Râmnicu Sărat), Nicolae şi Bianca Balotă, Mihai şi Mariana Şora, Florin şi Oltiţa Cântec,(Iaşi), Constantin Eretescu – Sanda Golopenţia (SUA), clujenii Irina Petraş- Petru Poantă, precum şi fiica lor Laura, Valentina şi Simion Dima, dar şi fiica lor Simona-Grazzia Dima, Rodica şi Mircea Braga, precum şi fiul lor Corin Braga, căsătorit cu Roxana Cesereanu (la rândul ei fiică a lui Domiţian Cesereanu), fraţii hunedoreni Eugen şi Ioan Evu." (...)."Criteriu" cam îndoielnic, opinăm.

Dicţionarul scriitorilor români de azi, Iaşi 2011

Arhive / Post-textualism: Cian- ura din RO- mânia letteralnică

Unii zic textualism, alţii zic **sextualism*** Bubulii, grobienii, adică un soi de mutanţi, ca nocturna cinqilla, sau animale bolnave, cum dixit Nicolae Breban d'antan* Se agită tot felul de „Ligi": unii zic : „mămă- liga"* Cerul mic şi acoperit, al aortei...* utopie vs. distopie?* E ora torţionarilor, ei sunt acum „justiţiarii" * cei mai numeroşi sunt cei ce au fost abuzaţi de gardienii perverşi, iar acum sunt foştii terorizaţi, care terorizează* Le-a îngheţat ochiul minţii?..* Se editează într-o veselie (a la Săpânţa!), istorii şi dicţionare trucate: se văruiesc mormintele* Din sus numitul dicţionar aflăm şi numele reale ale
unora : Anghel Dumbrăveanu – Ciubuc; Nicolae Dragoş – Răcănel,Theodor Damian (USA) – Brehuescu Gheorghe; Damian S(ami) – Samuel Druckman; Dan Verona- Nicolae Creţan; la poza lui Vintilă Fintiş, e trecut eronat Lucian Gruia!; Baki Ymeri – Albert Voca. ; Vasile Andru- (din Bucovina), Andrucovici; Ion Ardelean- Ivan Ardelean; Paul Aretzu- Areţu;

S. Basabgeac- botezat Ştefan; Ştefan Baştavoi- Ieromonah Savatie); Sânyiana Batişte- Maria Felicia Moşneang); Nicolae Băciuţ- Ioan Nicolae; Radu Bărbulescu (Verlag RFG)- Radu Florian; Berghof Getta(Israel) - Didina Getta Marcovici; Ana Blandiana- Otilia Coman; Eugen Bunaru- Barbeş E.);Marina CapBun- Dumitrache; Luiza Carol- Luiza Zilberman;Nina Cassian- n. Şmilovici; Ştefan Cazimir- Cazimir Ştrul; Nina Ceranu- Nina Chelariu; Dumitru Cerna- D. Bobină; Doina Cetea- D. Bendorfeanu; Aura Christi- Aurelia Potlog;Radu Ciobanu- Ciobanu Radu Pompiliu; Ion Cocora- Ion Blagoe; Andrei Codrescu- Andrei Perlmutter; Şerna Codri- Ţ. Denk;Radu Cosaşu- Oscar Rohrich; Mioara Crememen- M. Elena Huzum; Adi Cristi- Rossentzeig; Ada Cruceanu- Ada Chisăliţă, etc. Idem halal criteriu ¡

“ MADAM BOVARY C’est MOI!” (Victor Hugo) ; “MASCA SUNT EU” (Nicolae Breban).

Despre Histrionism şi efectul catartic, revigorator...

Aşa cum înţelegem şi Viaţa altora, creaţia virtuală, arta *altuia,* prin empatie si de circumscriere adecvată a ceea ce este şi înseamnă CELĂLALT, recte ce primim de la operă, valoare sau nonvaloare, idee roditoare pentru sufletul colectiv (...)-tot astfel, prin vârste, ne vom înţelege propriul Sine şi avem a ne oglindi în mentalul – activ al Umanului şi a convieţui, prin înţelegere- armonie spirituală,- cu Ceilalţi. Nu doar cu cei dragi, ci, in extenso, cu lumea. Poetul, atunci când ESTE, ne poate ***transmite,comunica- cumineca, starea benefică***, de reconfort, Fericire, de la Feeric, sau, la extrema bacoviană – a.e. baconsky-ană, oribila stare – psihotoxină ¡ - a singurăciunii(aş zice **SINGURÎCIUNII).**

După totalitarismul KAKI cazon în care am “ supravieţuit”, cel puţin trei generaţii au fost bruscate în Existenţă neo-sclavagistă- de tip Comunism (cu “ faţa umană” ¿ / Imagine,

Adică MASCĂ ? O fi, dar de regimurile stalinist- oaukeriste şi “ emanatele” Cameleonice, aici, în Poporul generic ROMÂN, pe care Cioran, deprimat şi hiperlucid, a numit-o “ cel mai nefericit din lume”..., îndoctrinările şi oprimările ce le-am suportat, sau în care am fost “ inadaptabili” (sic,), desconsideraţi sau respinşi uneori, spre groapa comună a ...memoriei colective,,, persona non- grata”, ba chiar “ vrăjmaşul patriei-partid”, - pentru LICHEAUA cu galon- pe creier- scrot,, ascunsul devenit MASCĂ,, HISTRIONUL!, alienatul alter- egotist, ipocritul, schizofrenicul genialoid, spermo-stalinul, etc.- Marele Tovarăş, ai zice ...MOLO-TOV”-arăşii...În fostul regim, această subspecie s-a prăsit sub agresivitatea asasină ¡- a LOR, cei cu platfus la creier şi la fund..., marii PSIHOPAŢI ce se pretind- ca imagine publică, civilă- civilizatoare (sic, n) – SALVATORI, Eroi, Lideri – de drept, ba chiar “ democratic” legitimaţi (licenţiaţi) –ALEŞII NEAMULUI. Sociologia culturii, desigur, cu fericite exemple şi la noi, învaţă tinerimea în Academii, numai că România, după Era ticăloşilor (v. Marin Preda) – abia ACUM, îşi reînţelege, după MASSIFICAREA – mancurtizarea celor născuţi după 1944, propriul DESTIN- DETERMINIST, cu nu “ stigmatizat”, cum ne-mbată cu apă chioară (psihedelistă, sau ..neo- dadaistă, nihilistă!) – agonicii DIRECTORI DE CONŞTIINŢĂ, (rămăşiţe jalnice ale SINTEZISMULUI “ savantei de renume mondial”, Elena Ceauşescu, şefa Biroului Doi, inclusiv a SECURITĂŢII (după fuga generalului Pacepa, recte epurările fostului KGB-, “ adaptatului APARAT al Noii Securităţii- cea mai mosntruoasă, rapace dintre toate “ eşaloanele”, cohors diaboli! Nu mai e timp spre coborârii în Infern, pare-se acesta ieşit seismic la suprafaţă!!!

Omul- artist, în cazul nostru, Poetul, Visătorul, este fie vizionar al Clarului cel atribuit Empatiei Divinului, luminător al Conştienţei Colective, mai ales acum, cânt retrăim, halucinant!, O CRIZĂ GLOBALĂ GALOPANTĂ... nu mai

poate să fie nici cărturar, nici dascăl, nici " director de conştiinţă", nici " profet", " apostol", "psiholog",(cu ipostazele activ- pasiv care sunt al psihiatriei moderne)... POETUL este într-un înţeles mai subtil, omul îndrăgostit de viaţă- lume-semeni, el este – altfel spus, MILITANT al Umanismului: el este, când ESTE, " semenul tău, frate", ci nu cum l-a definit astfel Baudelaire (v. Prefaţa, Florile răului) – prin URÂT (Urâciune, la români) – el nu e " profetul" (oricum mincinos, duplicitarnic şi ventriloc- histrionic, anume prin mistagogia instinctului primar)... Va fi de recitit cum au conceptualizat, prin timp, acest tipic- atipic geniu..., şi altfel spus, opera-i, POEMUL ANIMAL, cum îl defini prietenul poet al " Cantonului părăsit", Liviu Ioan Stoiciu; apropos, asta vine dinspre epigonicii lui EMINOVICI (rebotezat la Budapesta, de Iosif Vulcan), EMINESCU, adică de la BACOVIA, LABIŞ, Ursachi, Geo Dumitrescu, Beniuc, A. E. Baconsky, ...Nichita Stănescu, Păunescu ş.c.l- (că s-a făcut triaj", vorba lui Marin Sorescu...). Ce are a face critica? A decanta, a separa mai corect, responsabil, memoria culturii noastre, de ceea ce este radio-activ- teluric şi încă nociv, în Timp... Energiile spirituale din OM, creative, revelatorii ŞI PRIN poezie, se cer RECICLATE, fie şi prin hiperacizii sarcasmului oximoronic-pamfletar! – cinic via Juvenal,- Diogene..., Caragiale, Eugene Ionesco, Beket, Orwell ş.c.l.- dar gunoiul NU: el aparţine, metaforic zicând, frigului elementar, din Mineralitate, în " zgomotul şi furia" rumorii " istorice", cumva autodistructive, societatea însăşi (!!!) emanîndu-şi, prin determinare şi Dirijism – Control securistic- activistic, ba chiar " sindicalist" – (roata norocului)- " tovărăşesc" (unii mai egali ca ceilalţi", etc.... Cât despre mine, cel ce re-scriu acestea, " rămânând ce-am fost, romantic"- ştiu că ARS POETICA este o artă a SEDUCŢIEI-VRAJEI- FEERISMULUI, pledând EMPATIC, o cale spre STAREA feerică, de FERICIRE... Astfel că, dincolo de opiniile convergente sau nu, ale exegeţilor mei, eu sunt al lui

Goethe, den Weimar, ci nu al lui Eminescu- via Schiler şi Sapho ¡!! Suntem vechi, cu nu bătrâni, cum splendid a definit G. Călinescu; orfeici, ci nu prometeici, nu pedepsiţi de zei, cu " vultur propriu"... (Câţiva dintre contemporanii mei, stinşi, de asta au murit: de cancer la ficat: arta lor, în mare parte, revizită, este un simptom al suferinţelor TUMORALE, sau, dacă vreţi, simptome ale organului amputat" (mutatis- mutandum, psihorganului amputat"... Patrimonizaţi cam pripit, drept " genii ale Neamului", tinerimea studioasă de mâine (de azi!)- unii " directori de ...subconştiinţă" (iraţionalitate disimulată) – pe termen lung, ca ...profeţiile ¡!! Numesc aceasta MANIPULARE, propagandism, Nomenklatură, arte care duc la aplatizare, massificare...La o " cultură de masse", ci nu " mase culturale ¡!! Ce feeric este să scriem HOLOGRAMIC, (holistic- hierofanic, - prin aceea că suntem în hermeneia Gramatikon, - să fim convivi prin Pathos- Empatie, -şi să cântăm baladesc, ci nu în corurile plăcute Tiranilor din Kakistocraţie, cum zise Dorin Tudoran! NU ai Profetului Gabriel Garcia Marquez, nu în experimentul MACONDO! Nici experimentul Peştera Noicană, oricât ar fi de ..seducătoare", în NOUA SINGURĂCIUNE care fumegă ACUM, în " clipa cea repede ce ni s-a dat"…La toate acestea revin, matinal, din " mansarda lui Cioran" a Pauşaliei (cu scară interioară, Dragilor Valentin, Longinus Sânziana) - după lectura " la rece", a cărţii lui Valentin Iacob – **Colonelul Elf *-** unde sunt în acord cu Horia Gârbea, Ioan Es Pop, Daniel Bănulescu şi alţii, care îl vor ÎNŢELEGE pe poet; zburător prin cuvânt, literator, sau cum Sigmund Freud zice, telepatic (eu parafrazez radiestezic, esoteric, athanoric, sau " aurifer") – telepatic (Psihanaliză şi telepatie, 1921)... Că aparţine şcolilor eleatice, sau eracliteice, rămâne sarcina criticii " la rece", dacă nu anorgasmice.

Arta este a erosului sublimat, ci nu a Abjectului camuflat! Nu eroismul erotismului acaparator! Să fim iubiţi, dar pentru aceasta, mai ales, să nu uităm că AVEM NEVOIE DE A IUBI,

mai mult decât a fi iubiţi. Nu iubim spre a lua în stăpânire, ci pentru a *rodnici Dorinţa*, Dorul! ROD-ul numit de Cezar Ivănescu aşa...În acest caleidoscop, Oglindarium, Magic-World...poetizând Realul a se recalibra FIINDUL-FIINŢA...Igitur, NOI- OMUL! Cât despre NOI, POETUL, chemaţi sau aleşi, -parcă ne ştim de când lumea, nu-i aşa ? Să nu ne alienăm, să fim ce-am fost mereu: catharsici, de se poate sacerdotali, ci nu Ciborgici!!! Şi, pentru Dumnezeu!, Lux-Rerris se traduce " Purtător de Lumină"! Eminescu ştia, însă era un Hiperionic... Glossa lui este un cod negru, al " măreţiei frigului" (roşu vertical, Niki Hristeo!) ale " cadavrelor în vid (a.e. Baconsky)- ci nu " rugăciuni ale unui dac" – mortificatoare...,– şi alte paradigme (cu vierme propriu) abisale... Da, suntem telepatici, adică EMPATICI şi aceasta ne este Speranţa!!!

Post scriptum: *Dar, în anumite doze, energia uraniului are şi un efect bun asupra oamenilor! Tot aşa cum înainte, locurile de mânăstiri erau alese cu nuiaua de alun radiestezică. Astea-s ştiinţe vechi! Vibra nuiaua, atunci locul era bun de mânăstire, pentru că era centru energetic. Aşa cum e şi aici, la Mânăstirea Prislop, de pildă, şi asta o ştiu foarte bine, pentru că am copilărit şi pe-acolo. La Prislop este centru energetic puternic. Cei vechi ştiau unde să aşeze temelia bisericilor, ca şi fântânarii care găseau locul apei, după ştiinţe milenare. Ştiau unde să întemeieze. Aşa că, dintr-un motiv sau altul, toată zona noastră dacică este benefică energetic, este bună. Poate de aceea, aici omul e mai vioi şi mai harnic, iar natura mai roditoare. O zonă de unde au răsărit oameni mari...*,**(interviu cu Valentin Iacob, Formula AS, preluat de Observatorul, Toronto)**

Teme de casă: aparatul semiotic. Trefilaje ...
Obsesia re-unirii, la români, aici şi transfrontalieră...* Tot de la ruşi vine şi spaima pentru topoare şi cozile de topor: drujba, adică...prietenie ???!* Şi ăsta, „prietenie", din rus. priateli: de ce nu amici?*

Itinerante I

Motto: Eu nu port cămaşa otrăvită a lui Nessus!
Nocturnii, hyperionicii, satirii, ventrilocii, troglodiţii, sunt, tipologic, remember Dante, Shakespeare, Eminescu, Machiaveli.., reîncarnaţi în ceea ce aş numi paradigma Macondo, remember Garcia Marquez, iar mai „recent", la noi, delirul pseudo- catharsic al scribilor din categoria Blecher-iană, a leprozeriei ca memorie..., sau a cazurilor de automutilare..., recte sindromul Procesului Kafkian al sadomasochismului, (relaţia victimă- călău, în Dualitate...Conceptul german de TRAUM,ab origine, a fost acela de VIS- visătorie, în paradigma de mai sus, de COŞMAR... Freud în consideră, post- socratic, o dimensiune a psihicului uman ancestral, ce este a remanenţei telepatice din illo tempore preistoric... Psihiatria modernă, recte **psihanalismu**l (cu ţintă curativă!)- este reactivată metodologic, cu terapii de şoc, jalonează axiomatic, diagnozele la individul- actor- autdentând, sau grafomaniac, (victimă hamletiană a Traumei sociale, în patologia refulării –versus sublimării (!) în arte, ca „umbre" ale religiilor.... Despre Experimentul Piteşti ştim nu doar de la Paul Goma, dar şi de EXPLOZIA actuală de carte religioasă, preponderent ortodoxistă, dar şi a misionarismului – evanghelismului resurect dinspre emigranţii ultimelor valuri, în Pământurile Făgăduinţei în Occident...Avem un proces editorial industrial! cumva repolitizat", (v. Nae Ionescu, sinistrul stalinisto- paukeristo- bolşevic..., tipic atipic maniacal obsesiv-, implantat...,cu „sfinţii închisorilor", (Nechifor

Crainic, Radu Gyr ş.c.l.) – din sorgintea Mircea Florian, Mircea Vulcănescu, Mircea Eliade, Culianu, dar şi Vintilă Horia (nume real Caftangioglu. Mda, să nu “ discriminăm! n.)... Pe acesta nu îl cred când zice că „Dumnezeu s-a născut în exil”: nici ca Bonaparte, nici ca naziştii, nici ca troţkişii, nici ca Ahaşveurşi, nici ca Nice, nici ca Taras Bulba, nici ca Joseph Visarionovici... Exilul e în noi, sau nu va fi deloc!

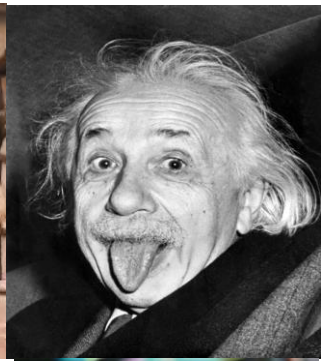

Multilingvism pamflet

Preludiu milenar...1.Limba lui Einstein. 2. Limba lui Marquez. 3. Femeia cu bărbi, eurovision, 2014

În acest MACONDO trans - continental, ambulant şi gonflabil şi glisant..., al „noilor cunoaşteri”, (gen Massonii, New Age, Iluminaţii ş.c.l., toate de tip ne(R)o- sacerdotal, al Indivizilor speciali, pe care Umberto Eco îi numeşte ” Sacerdoţii barbarilor”) suntem în maelstrom-ul Unui Big Experiment în care doar aparent avansăm (circular- repetitiv- spiralic!!), - de fapt inversând Timpul...- însă, vai, BROWNIAN, (hyperionic, pozitivi vs negativi!!) – bombardaţi şi *centrifugari,captivi ai Orbitelor...*,(vezi Niels Bohr)- de sindromul straniu al „bolii de origine divine” (Gabriela Melinescu ş.a.)...al unor incurabile opere - omphalice, din ab origine mago- şamanice... Toate sunt agravante, şcolile, academiile, dogmele, politicile, Secret-**SerViciile** şi toate converg diverSIONISTic asupra omenimii actuale...

Safari-sme...

Omul este fiinţa care se auto- ratează cyclic* Iluzia liberului arbitru”, este factor extrauman, program ancestral şi imuabil, transcedental, “ ţinta cap de om”, sau “ iepurele”
unui Safari Cosmic …Un hiatus…iată buclele Eonilor,…un Abator cumplit, o groapă comună a …antimetafizicii vs metafizicii? * Locuim o explozie* Ochiul Compus al Timpului), Marele Anu) – îl are, ca scânteie - funingine, şi viermele zburător, musca, şi libellis drago, şi albina... Tu nu ¡!* Aceasta e Cenzura transcedentală, de care scria Lucian Blaga...!* “ Diferenţiarele divine”- “ Marele Orb”, “ Marele Anonim” ş.c.l.* Intruşii sunt aidoma acestui sinistru Gregorian Bivolaru, dar şi Roşcatul de la Tanacu, dar şi cohortele Lor, în Jungla Amazonului şi în Zgârie Norii Metropolitanilor, viitoarele Necropole, Mauzoleele teribilei Lucrări în orb* Ducem războaiele LOR, carte- carte de tun...*
Cercetaşii, ai Cetelor Cerului* Cer- nauţii, Cernăuţii, prometeicii Caucilor Caucazului, din susul Carpaţilor. *

Rebelii Fiilor Cerului,,,. * Oamenii – seminţiile mărunţite, cu “ vulturi proprii”!* Dar noi nu suntem caucazieni, ca rasă, ci Hyperboreici! * Dinspre Druizi* (v. Nicolae Densusianu)* Noi suntem DEN SUS, ci nu DEN JOS ¡* Argonauţii, iar recent INTERNAUŢII!?*

Rogvaiv

Pancreator şi legea: a nu se rata ciclic în operă, îi distribuie liber-arbitrul, păstrând transcedental doar firul re-legăturii, promisiunea şi învierea în corpus luminousus.* Omul este fiinţa care se autoratează, întru redevenire* Cogito-ul este centrifugace, el revine din toate părţile deodată, instantaneu şi racordat – ca angrenaj,- în axis mundi lui ACUM* Existenţa este de principiu ordonator activă, agresivă, sinuoasă şi Neconsolată ca pluralitate în Unitate* Sistemul nostru planetar este un Alburn inefabil* Scrierea veche, circulară, spiralică, citibilă invers, e codul misterului timpului* „Înaintăm spre moarte cu spatele”, s-a scris* Alte şi alte paradigme sunt latente în ancestral, aşteptând racordul la clipa fastă* Infrastructurile urbane şi interurbane, în mare, sunt interconexiunile neuronice, în mic* Nimic, dar nimic!, nu m-a reconfortat psihic decât scrisul!* Frunţile geniale, rotindu-se aidoma florii soarelui, pe cadranul lui Apollo* Drumul spre rai, depavat de „intenţii bune”, e plin de gropi şi cu fundături inflaţioniste* Epistolarii ipocriţi de ieri, cu a lor retorică a „încremenirii în proiect” : profeţindu-se pe ai, agonici fantasmagonic...* Un mental colectiv- corelativ, sau deviant* Profesori şi profeţi* Aplatizarea – resorbţia în cerebel al „solzilor” splendorii (slavei) – remanente din Îngerii Căzuţi...* Piticii visîndu-se giganţi* Arte penale...

Zoon politikon-ic

Aceste fulgurante reconsideraţii, cu sinceritatea vitală pentru scriitorul-încă-om, nu bântuit de „legea talionului”, ci înnăscut creştin..., le consemnez văzând recent, la Târgul de carte de la Alba Iulia, mai ales Editurile ce etalează Holocaustul Roşu al tragediei românilor, între războaie şi după al treilea, recte totalitarism şi pseudo- „lustraţia” care macină societatea ieşită din totalitarismul cazon- securistic, după 1989...Am revăzut şi citit câteva dintre cărţile acestui demers „reparatoriu”, uneori doar „cosmetizant”,
chiar histrionic!,- sau, şi mai penibil, pledoarie obsesională a disimulării propriei LAŞITĂŢI..., (traume, frustrări, sadomasochisme, torţionarism „calcifiat”...)... cărţi valoroase sau ratate, nu atât prin talent, cât schismele – FRACTURISMUL, AGONISMUL, AMNEZISMUL exaltat al patologiei de tip geanialoidal, cum zice Mircea Dinescu...Toate simptome interioare ale unora, în fond, victime ale „sinelui-sinei” despre care avem a discuta, după Eliade, Noica, necum Patapievici, Liiceanu sau oximoronicii violenţelor de limbaj ai...apocalipsismului de tip necropolitanic- tembel, al FRICII de animale bolnave, cum defineşte Breban grobianismul-grotesc ce tocmai îşi reface –aici şi aiurea, - picioarele mici-mici şi multe- multe... Reptilianismul de care vorbesc unii (v. David Icke, sau Ellen White, dar şi masonicii „iluminaţi”, „războinicii luminii” ş.c.l.- îşi are chiar sub ochii noştri, în 2014!, monstruoasa diversitate neo- kremlinează, din Est şi Nordul României. La Târgul din Mai 2014, de la Alba, dar şi la cele anuale, de la Deva, consider remarcabile în ideea de mai sus, nu doar editurile ce promovează această Temă esenţială a Scriitorimii române, ca DEMNITATE a Conştiinţei- Memoriei, dar mai ales câtorva albaiuliene, dar şi „Limes”, „Singur”, „Eikon”... Există şi se zbat în fel-şi- chip, mici edituri tip „abc-boutique”, unde acest „proces kafkian – neo- dantesc (între infernul autorilor şi purgatoriul lor, eventual...)! – unele fiind

demagogice, altele mistagogice, altele chiar TORŢIONARISTE...Nu se sparie gândul, doar că, apostrofat de un „auctore" din areal, groggy – grobian jalnic, m-am întors la „masa de scris" sub revelaţia din care sper să „scap teafăr", a grozăviei monstrului istoric din acest Triangle post- imperial... Pute a emanaţie infernală, necum a „sfârşitului violenţei", cum îmi scrie românul- american Nicollas Buda, originar din Câmpenii lui Avram Iancu... Se auto- sufocă, oare, Mamona, scumpe prieten Mircea Tarcea, Budeanca, dragilor Mircea Petean, Valen tin Ajder, dar şi ciudaţilor ...nomine odiossa, per aceste Golgote ale Căpăţânilor ...globalissime? Aici şi aiurea, reptilismul îmbârligărilor, Groapa comună a „antimetafizicii", groapa cu furnici a „tutulor" *paradigmelor cu vierme propriu!* În drumul spre acasă, după ce am avut un descalificant atac cu sudalme din partea unui „Ix" ghemuit în propriile-i avataruri...,victimă decăzută în călăul - propriu, suicidar şi turbat, am furat cu ochii, prin parbrizul prietenului care a asistat la „scena răbufnirii lui „Ix", splendide şiruri de Liliac, de scumpie, în lumina zilei, pe traseul Alba..., Lancrăm, Hunedoara. Din fericire, nu port eminesciana cămaşă a lui Nessus, deşi sunt un nocturn, eu rămân ce-am fost, un apolinic...Şi Dorul inefabil de noi înşine, ceea ce doresc şi vrăjmaşilor ...mei, dar mai întâi prietenilor.

Despre omul - om şi arta ca seducţie prin frumos, promisiune şi dăruire.

Estetica,stilistica, haloul semantic, învelişul, acestea m-au preocupat în poezie...Arta împodobirii atractive a Ideilor...arta seductivă, spre a " cuceri", a se transmite – ca dăruire...

A fi înţeles, a fi bine-înţeles, a te justifica existenţial între semenii tăi, oamenii, întâi în familie, apoi în societate, cetate, oriunde " se aude" de tine...Artele - filosofice, astfel, sunt " zburătoarele" spre alte zări, mesageri ai culturii şi

interculturalităţii în civilizaţie...ai Moralei - demnităţii, ca program ancestral în Omul - om

*

Ne transferăm prin cuvinte, în " corpul " lor virtual, esenţializând spre a se susţine şi comunica şi altora...Alegoric, semnificant, bine servit, ci nu vârât cu sila! O facem, ca actanţi,- retrospectiv sau proiectiv...prin " facerea" artistică...Restaurăm cer a stocat memoria, iar prin stările depresive, dramatice, ale cugetului ce se descarcă de suferinţele organicului, efectele lor cu surdină, sau vaierul elegiac, bocetul din adâncurile sufletului, care se tânguie în subconştient...,(morţile părinţilor, ale celor ce ne-au fost dragi..,despărţirile, nedreptăţile sociale, neajunsurile, ura sau invidia altora ... Poetica, cumva ne este cod moral, aparat autoreglator... Visul diurn Arta poeziei ca hierofanie, " logodnă divină", împreunare - întru - cunoaştere, prin Cuvânt (logos)... Eros sublimat, tandreţe sau, la extrema patologică,violenţa (prin limbaj - reprezentare, ca şi în artele plastice, muzică, teatru, film etc..

Dar se ştie, visele cele urâte, coşmarele, au efectul benefic, paradoxal pentru logica naivă, acela de a elibera subconştientul, care este " depozit" al neuitării..., aşadar de a decanta, recicla ceea ce " îngreunează", prin " levitaţie", căci TRĂIM VISUL PRIN IMAGINE; ci nu prin cuvinte...Visul e negru, culoarea care nu e culoare...Nu cred că unii visează color, e doar o metaforă ... Visul e STIHIAL, efectul său fiind – însă, catharsic, psihologii ştiu de ce.

Reparatoriu, de leac, vindecător, consolator...Hardul celest se autoregează...

*

Cuvintele...ele "ne vin", revin, poate cad, poate ning, poate se sting...Suntem, cum am titrat o carte, în " interiorul ninsorii"... Facem arte, facem dragoste, preludem...

Poetul este prin excelenţă homo ludens, al “ terapiei de joc” contra Urâtului de Lume, cum scria un filosof german, al Singurăciunii- Însingurării- Uitării de Sine, alienării...
*

Comunismul stalinisto- paukeristo-sov-rom-ceauş-coreano-putionist şi ...emanaţii...,” transformişti”..., asta au făcut şi vor face mereu: distrugerea în OM- INDIVID- FAMILIE – SOCIETATE, a simţului proprietăţii de sine, ID-ului, identitarul, aplatizarea lui ca a unui Gigacreier numit STAT, ŢARĂ, NEAM, POPOR... Conceptul arhitectonic, de la ruşi venind, PAUŞAL, adică al proprietăţii „egale - comune” a locuirii în BLOC.. (Americanii au buildingurile lor gigantomanice, numai că astea nu au BALCOANE, măcar la noi avem...

A distruge în mulţime(care e de gen feminin, zice Gustave le Bon...!) funcţia eului-id-ului- identităţii- SINELUI (singur sau nesingur...) – face politicile Puterii, atât în capitalism, cât şi în comunism...Procesele ideologismelor- sunt kafkiene sau metamorfozice, cum le numise Ovidiu,
în exilul la Pontus Euxinus. UN PROCENT din acea mulţime-popor- patrie, determină istoric, prin cauze ca războaie, implanturi colonizatoare, tratate, diktate etc,- noi forme de supunere a celor mulţi de către EI, procentul activismului - agresiv, ...mizând, sadomasochist, pe frica - răbdarea - înjosirea - îndoctrinarea - dogmatizarea MULŢIMII...EI ai „simţul proprietăţii” ca un fel de tumoră – ancestrală, obsession, a URII de sine şi a lumii, de patibulari, de monştri sacri, de „**colonei elf**”, de agonici - OMOGONICI...

Aici, în Fractalia, ca oriunde

V-am mai scris, Răul se hrăneşte cu binele.

Din illo tempore, sacerdotale, rostirea poetică, manthramică sau este un ceremonial - rit-ual divinatoriu, taumaturgic, necum isihasmic...* **Fiinţa se roagă sieş**i şi astfel reconectează circuitele subcuantice ale Misterului care suntem, cum s-ar zice, DEVENIM.* Nemurim prin NEAMuri!* Poezia este autentică pe cât conţine informaţie codificată (codex aurea)- aşa cum odinioară - adineaori!, ne învăţase Hermes Trismegistos.* El ştia de la Saurid, poate zeul egipţian despre care se uită că avea arhivele esenţiale, după patriarhul-astrolog Enoch..., şi de dinainte de biblioteca din Alexandria...,probabil ascunsă sub o piramidă, sau sub Sfinx...* În modernitatea ce precipită comunicarea de tip tehno- cibernetică, suntem la Răscrucea de avarie, între Iraţional- revelatoriu- misticoid, şi Rationem- Intuition, inteligenţa ubicuă divină* Paradigmele se bat între ele, victimele fiind milioane de entităţi. Indivizi şi in extenso, naţiuni..., în ceea ce –orribile dictu,- am numit groapa comună a metafizicii* Sau, uneori, a antimetafizicii de după Ptolomeii lui Nichita Gristea Stănescu?* Pleiadicii din ambele speţe, pe meridiane, se bat între ei, divergenţi şi cruciadici, subiectivizaţi de stigma - determinarea Dualistă: pare că Timpul e tot mai flămând de (NE) Sine, că suntem, ca specie, programaţi sau devianţi de o Supraentitate (!?) a orbecăi anume în acest Labirinth al „peşterii de pe umerii fiecăruia”.* Ar fi de contrazis vorba cronicarului moldo- slav, „Se sparie Gândul”!* De regândit mai presant enunţul „COGITO, ERGO SUM” ...* Sumum!* A nu scrie tratate de descompunere, ci de recompunere, dinamica re- devenirii!* Dumnezeu nu are nevoie de spionaj, nici de mesianici, cum îi definea anume Mircea Eliade!* *El recilează Lumea- de- Lumi* şi Lumenii care suntem, cât mai suntem* Nu suntem Nostradamus, şi nu uităm că cognomenul lui era Bombastus!* Scriem literar, deci

continuăm!* Religia mea este, cum Al Cistelecan scrise, cea transilvană?* O fi!* A fiecăruia fie cea care-i relegitimează Originea, nu?* Născuţi fiind, ci nu făcuţi!? * Majoritatea numelor decad, vai, în „renume”, redevenind ceea ce în onomasticile Popoarelor Soarelui, - inclusiv ale proto-traco-geto-dacilor...,confetti spre a ascunde poreclele!* Asta se vede la gentilicii şi înnobilaţii (cu merite, patalamale, licenţe, etc)- din Hermeneia misxtum- compositorum a ...alchimiştilor, predecesori ai Chimiei, Elementarismului and schimonosirii conspirative a SEMINŢEI spriate- răcite, cu scop „lucrativ”: spre a se legitima (sic) – agresiunile tipice- atipice ale Alogeniciei, strămutanţilor, colonilor Imperialişti în ...satrapii!* Vedem sub ochii noştri Istoria?! Dar se cere să o vedem cu deasupra - ochilor- noştri, suind fruntea în sanctuarele Muntelui!* Nu oase arse, nu sfinţi comestibili, nu piei de şarpe trefilate pe şoselele circumvoluţiunii Magna!* Fruntea, boltind zarea lumii! * Ci nu înjosind-o cu îngenunchiere de SFERTOZEII care bântuie – proclamându-se „Mântuitori”, OMENIMEA* Miza ne este Memoria şi EA este PATER-MATER prin legătura inefabilă a SPIRITLUI-PARACLETLUI „cel ce se agită în om”,cum s-a spus!* Este misterul aşa numitei „Treimi divine din om”, încă din ANCESTRAL, şi fericiţi sunt aceia care nu uită nici murind!* Memoria transcende, ştiinţa de graniţă afirmă că avem un anume procent care învie, este RESORBIT în Divinitate* Îmi place să ştiu că poezia ne este „ediţie de seară” (fapt de seară) – în care transpare deja reversiunea unei noi Dimineţi”* Nadirul latent, cum fericit formulase Ion Barbu- Barbilian* Pentru unul ca mine, poezia a fost şi este încă, TERAPIE DE JOC: fiilor Cerului le place jocul, joaca, aşa cum tuturor fiinţelor din Natura- Laboratorul-lui Dumnezeu* Ci nu prin fetişuri, păpuşi de cârpe sau alte obiecte – mascote, ci prin scânteile lui Iov şi Rogvaiv!*Artele sunt arderi, religiile decăzute fumegării!* Astfel şi dogmele, doctrinele, utopiile...* Să nu ne speriem:

Întunericul vede, iar noi numim aceasta LUMINĂ!* Între Fiinţă şi (con(ştiinţă, nu e loc de războiri, ci de PACE! * Credem, prin aceea că aflăm, ştim şi ne sfătuim...* Graţie Clipei care ne inspiră!* Din illo tempore, în eternul ACUM SPAŢIUTIMP. A nu uita : suntem ancestral în toate timpurile, am fost deci vom mai fi.

Apărarea Raţiunii ca Vis (Traum). „Neamul netocmit" ...
O „lume bordel". Dar în care se fac „întocmeli" şi „tocmiri", încă de când incinta, „înlăuntrul sângelui grecesc- turcesc- armenesc- evreiesc- cuman, ...foşgăia un apeiron turbure, de votcă, de bici" (recte cnut).

Prolificul critic bucureştean al revistei „ID – ei, de o vreme cum au secat cepurile cu ţâmburuc boc - băşist ale bu(N)getului – dar răbdări cetăţeni, că se-ntoarce mangafaua şi umflă clientelar ocaua „- zic terror- mentis-ologul dâmboviţean **D.C. Mihăescu** dă un interviu pe site adevarul.ro şi parţial este reluat de Adevărul din 20 nov.09. Titlul conspectului este „**Suntem un neam netocmit**", însă probabil este vorba de o eroare de tipar, el vrea să spună, „netocmit încă", ceea ce e cu totul altceva!*Tocmi*t ar fi ceva pe care se pune un preţ ca la talcioc, iar întocmit, este ceva împlinit, carivazâcă aşa cum el parafrazează o exprimare biblică, de unde criticul re/ parafrazează, via ...Caragiale : „Suntem numai un neam netocmit (ibid eroare!, n)Încă".... Dl Mihăescu continuă conotativ : „„„Acest „netocmit" este un termen din Biblie, adică suntem în haosul incipient"Noi nu ne-am legat mental provinciile..." Mentalul moldav este un pic rusificat...", acest mental moldav nu s-a legat bine de Ardealul care bea palincă şi care are zgomotul de carâmb"..., „iar astea două nu s-au legat de levantinismul de cafenea, cu spuma de bere de la noi (adică de la dl Mihăescu sudicul, bucureşteanul, dâmboviţenii, capşiştii caragialeşti, recte cam albano.- grecizaţi?, n), şi -

continuă savuros pro domo subsidiar dar just : „a celor care suntem greco - bulgaro - sârbo - ....Români nu zice dl D.C. Mihăescu. „Încă avem ceva dion mujicul rus, căruia îi plac biciul şi votca... Ne studiem foarte rar ADN-ul „. Textul din Adevărul îl include pe autor aşa cum îl vedem prin medii, pe înaltul paginii, cu păr creţ - cânepiu, niţel grec, dar nu cum perora un poem George Călinescu, el se referea la spiritul elen vechi din cultura sudistă română a anilor lui. Afirmaţia criticului atinge problema rasei (!) ca amestec, subiectivizată din nou cu subiectivismul probabil ...adeneic, referindu-se la „sângele" unei naţiuni întregi, aşa cum probabil subînţelege art 1 din Constituţia post- decembristă, proiecţia dsale fiind evident una ce se referă la un Întreg eclectic, vorba sa „ne(în)tocmit" ? Citez : „Înlăuntrul nostru (carivazâcă un fel de genom – matrice, arhetipic, sau cum ?) ...este sânge grecesc, turcesc, armenesc, evreiesc, german, cuman" ... Erudiţia criticului patapevicios este impregnată aici de oarece „netocmiri", sau nepotriviri. Unde, în teritoriul „statului unitar", al succesivelor uniri, destrămări şi iar reîntregiri, cu Moldova de peste Prut „netocmită", cu teritoriile luate din Maramureşul istoric şi încă, de către Ucraina ex- sovietică, ori cu părţile smulse din sud, de bulgari, etc.- sunt etniile enumerate de d-sa, ca fiind amestecul „de sânge" al unei întregi naţiuni ce-şi menţine numele de români- România? Iar dacă e aşa, amestecul ar fi mai degrabă o melasă, vorba unui critic evreu- german, Robert Stauffer, ce se referea mai ales la „aluviunile dunărene" din sud şi e discutabilă şi „grila sa"...Interminabila dispută asupra acestei teme nu începe cu dl Mihăescu, nici „abordările". Etalându-l vanitos - pompos, sentenţios şi *surescitat*, obsesiva vorbă a urzicatului Marius Tupan, pe Julien Sorel privind „complexele de inferioritate" criticul ID-eist cu o evidentă transă logoreică, din suprasaturaţia lecturilor mai ceva decât a lui Alex Ştefănescu - trece fugitiv - preţios prin Mircea Vulcănescu, căruia îi

numeşte utopie definirea situării noastre „între pan - slavism şi pan - germanism, „preferând M.V. conceptul de panromânism. Numind spusele lui Mircea Vulcănescu „minunăţie care-i place", D.C.M. cade-n capcanele obssesioniste din colimatorul teo-filosofic- naţionalist - şovine vs ideologist- utopist-marxiste- baconskyene- şi cohors zoon politikon,... al elitelor române, via Nae Ionescu, Mircea Vulcănescu, Aurel şi Em Cioran, de Mircea Eliade şi Petru Culianu, Petre Ţuţea şi „epistolarii" Liiceanu şi Pleşu, Ce mai urmează ? Resurecţile de fond la „nucleul dur" al ghilotinarilor revoluţiei franceze, sau „criminologia cu pedepse „ale lui Dostoievsky – ori, vae invictus! – vezi „scriitori sinucigaşi", pe Wikipedia... Am definit, în paideea Centrifugală a avatarurilor în acest prag de nou mileniu „paradigme cu vierme propriu" (Singur printre psihologi"). Neo- mensh- ii vs robotnicii lui New Age CYBORGIC! Apropos stihismul „originismului" şi tezele amintind underground-ul iraţionalului de la Socola ...Dsa crede că nouă, românilor, în general, celor „ne(în) tocmiţi, ne este un soi de „principiu ordonator", sau paradigmă a supravieţuirii, (?) de tip „bârlogul lui Noica" (!) ...ca improvizaţie a istoriei „în haosul incipient"(!) Sau dacă vreţi pe coloarea panslavică, „de neisprăviţi" ca stat unitar, (?) ce anume ? NEBUNIA. O „nebunie care ne conservă"! ..."Numai nouă ne-au plăcut extraordinar ruinele, prăbuşirea. Şi atunci o fascinaţie de a dansa pe ruine...Citându-l şi pe dl Pleşu, la fel de regăţeneşte : „Suferim de o euforie a dezastrului" D.C.M adaugă metaforeic : „Avem o jubilaţie r răului". Hait! Suntem sado-masochişti!? Ce ne mai rămâne din esenţa arhetipală? Păi nimic, deoarece suntem „în haosul incipient" (asta de vreo 200 de ani, dacă nu de vreo peste 2000 de ani! „De ce mai credem în persoane mesianice ? „Păi „este partea noastră(...), slavă, parte din imperiul rus. Încă avem, ceva din mujicul rus, căruia îi plac biciul şi votca"...Şi mai ce suntem ? „România seamănă cu Dali. Nebunia se conservă. Nebunia ne face un spaţiu

placentar, ţicneala devine un fel de căptuşeală ignifugă. Să ştiţi că e foarte bine, încheie năucitor dl D.C. M. : „Noi trăim într-un fel de levitaţie inconştientă în istorie....” etc.Curat murdar, nene. „Lumea e un bordel”, o „curvăsărie istorică eternă”... Într-o mărturisire din acelaşi text, dl DCM scrie : „Nu mă suport. Când vorbesc îmi pare că am fost coerent, convingător, iar când mă aud îmi pare că m-am disipat, că mă bâlbâi, mai rău”...Îl credem şi înţelegem, cu elementarele cunoştinţe despre patologia alienării şi proiecăţiile ID-ului prin extensie asupra unei ţări, continent, lume ...O „lume bordel”. Dar în care se fac „întocmeli” şi „tocmiri”, încă de când incinta, „înlăuntrul sângelui grecesc- turcesc- armenesc- evreiesc- cuman, ...foşgăia un apheiron turbure, de votcă, de bici” (recte cnut), de dairea, de îmburicare saraică, de înec al soldaţilor votcari în pivniţele temporarilor „eliberaţi”, ş.c.l.Dilema dlui critic este, atribuită abuziv întregii românimi (!?) : „N-am fost în stare să ştim cine suntem, ce vrem şi încotro ne îndreptăm, umblăm ameţiţi pe coridoarele istoriei”... Dacă această viziune secvenţial dantescă a semnatarului A privi întregul glob, specia însăşi, poate că ar fi în tonul Crepuscularilor, apologeţilor apocalipsei (care se tot amână, funcţie de profeţii ei, ulterior fetişizaţi sau sanctificaţi care- cum...)- ar fi ceva. Dar să diferenţiezi sentenţios o naţiune şi să o simţi - trăieşti- constaţi - consacri (sic), „neîntocmită”, ar mai fi de ...tocmit: cu Adevărul, evident nu cel din genericul paginii „La masa adevărului”. Dacă există miliardari de carton, hârtie, de ce nu ar fi şi adevăruri asemenea ?Şi o ultimă – deloc ostentativă- observaţie : Noica şi filosofia sa propune o atitudine faţă de propria-ne fiinţă istorică, anume a unei metafizici epifanice, după opinia mea. Retragerea în modesta lui cabană de la Păltiniş, aşadar, era pentru reintrare în interioritatea fiinţei (lui, noastre) şi pregătind o ieşire ciclică, ci nu e vorba de „bârlog”, cum scrie D.C. Mihăescu. O paradigmă dacă vreţi Deceneică, ci nu o auto- claustrare în peştera lui Platon, de care vorbeşte

Heidegger.Dacă însă lumea este un bordel, legiferat sau activ la „economia subterană", e cu totul altceva, iar Bucureştii „de sânge" evocat de semnatar îi sunt mai aproape, o fi ştiind dsa ce şi cum.

Celor care vin spre poezie: HERMENEUTICA ÎNSEN-INĂRII

Limbajul poetic este unul eminamente paradoxal. Jakobson spunea că „poezia este limbaj şi deci comunicaţie, dar (care) pare să nu vrea să comunice nimic despre lume".

Textul gol, fără caracterul său figurat în exprimare, este simplă proză, oricum ar etala-o autorul, etajat, sau potrivit prin rime „ce din coadă vor să sune".Boala limbajului este limbariţa. Metafora poetului poate fi înţeleasă ca atare doar de cititorul „avizat", cel ce posedă codul literar potrivit. Cohen completează ceea ce trebuie amintit mai cu seamă începătorilor: „Un al doilea nivel formal, lexico-gramatical, acela al *deplasării* sensului în interiorul unei structuri sintagmatice (s.n.), aşadar la nivelul *tropului*…"

Cuvântul, prin poezie, suferă schimbare. I se „injectează" semnificaţie, este reumplut, prin sintagme care nuanţează, lucră în acea structură sintagmatică, de sens nou. Este o acţiune de perfuzare, de transfigurare, de revelatoriu.Chiar absurditatea (apud. Paul Ricoeur), poate defini mai bine metafora, decât simpla analogie.

Hermeneutica este obligatorie pentru poetul modern, care să conştientizeze ce este semnificaţia. Adevăruri arhiştiute, astfel de competenţe nu pot fi ignorate de *cei ce vin spre poezie*, cu ambiţia cuceririi unei percepţii reale. Talentul şi intuiţiile înnăscute, azi, nu mai ajung unei atari încercări, cultura poetului – riscăm acest truism! -, trebuind să fie mult mai presus decât cea a cititorului de suprafaţă, deseori acuzând, fără să ştie nici ce afirmă, „abstracţionismul" textului, ori „hermetismul.

PS. Freud definea (cam dantesc) trei categorii de visători:

a) clari şi rezonabili, inspiraţi din viaţa noastră;

b) rezonabili, care scriu uluitor;

c) visători lipsiţi de sens şi claritate, incoerenţi, obscuri şi absurzi.

La 70 de ani ai mei, recunosc, poet de bunăvoie (cum Ioan Evu) – şi nesilit de nimeni, că aparţin topologic – românesc, tuturor acestor trei dimensiuni. Tot astfel, numeroşii mei confraţi, probând teza unităţii în diversitate a Omului.

Avataria din Absurdistan.

Raport retro din ...partidul-patrie" ...Epistola către Nimeniul- Colectiv.

„Adesso o cominciato dei uomini stranieri/ sul un cielo nero, e cativo"..., iată nepierduta „buterfly memory" a caietelor salvate de scormonul mizeriei securistice a scârbosului meu anchetator, Sconcsul de la Strei Sângeorz (Călan), Ion Haiku: îl poreclisem „Scopolaminatu", deoarece între altele, asasinul îmi strecurase scopolamină în votcă, la hotelul Rusca, unde mă hărţuia, asistat de lt. Col. Lucian Văceanu,- în „cheie" DUI- Lucrare în orb", ex- cdt. Securităţii judeţene- zis „Chimistul", deoarece, după propria-i mărturisire, fusese omul Elenei Ceauşescu, **CODOI...*** Haiku a fost (şi mai este!) – cel mai sinistru personaj, avea creierul castrat – sau aplatizat, vorba lui I.P. Tatomirescu-

încă din adolescenţa lui, fiind pedagog, de unde fusese recrutat de M.A.I.-: şcoala Lor l-a inoculat cu acea ură de sine şi de ceilalţi, iar sistemul îi otrăvise cu „licenţa" psihanalismului la fel de sinistru, de „fii ai traumei sociale", de unde efectul feed-beack al automutilării lui* În furia lui cazonă, de „orfan social", îi vâna pe toţi scriitorii din areal, pretându-se la scotociri prin lada de gunoi din cartier, filaje inclusiv nocturne,

ameninţări, texte grafologice, ameninţări asupra mea şi a familiei, sau parşive promisiuni de ajutor cu medicamente străine, pentru mama mea bolnavă* După 1989, ca miile de semeni ai subspeciei lui, avea să îşi reordoneze „viaţa”, probabil temporar recuperat de secţiunea din S.R.I. care s-au amestecat în revoluţie: la Hunedoara au fost împuşcaţi şase inşi, iar „dosarele revoluţiei” au fost transferate la o Unitate Militară din Cluj* am obţinut cele 4 dosare, de la CNSAS, totalizând 460 de pagini strict secrete, unele renumerotate (!) în vremea când la Institutul din Dragoslavele 2-4, Bucureşti,erau Onişoru, dar şi Mircea Dinescu: m-a ajutat şi un tânăr ofiţer SRI, cu simpatia ce i-o inspirase sinceritatea mea...**În Institut erau înfiltraţi şi securişti din „vechea gardă”*** Tot aşa şi aici, la Deva, Hunedoara, Haţeg, Brad, Orăştie, Simeria...* Aceste dosare le-am donat Arhivei Bibliotecii judeţene „Ovid Densusianu”, unde pot fi accesate de documentarişti, inclusiv de „EI”, pe unii i-am văzut dând târcoale: Conspiraţia continuă, cameleonic, uneori canibalic!* Principalele acuzaţii din rapoartele de urmărire informativă, asupra-mi a fost că sunt „ostil statului şi partidului nostru”, că „agit tineretul de la cenaclul Blaga”, că m-au lăudat Radio Europa liberă şi Vocea Americii” şi desigur, ancheta specială a MAI Bucureşti şi Timişoara, prin care m-au „dovedit” că am scris un memoriu de protest lui Ceauşescu, la CC. PCR, memoriu ce a fost returnat tovarăşei şefă a propagandei devene, M. Mitrofan, care i-a „însărcinat” să mă „desconspire”, şi să mă pedepsească: „Dacă eram în 1957, îţi băgam pistolu-n gură”, mi-a zis tov. Haiku, la una din anchete. „Recunoaşte şi tot noi te scăpăm, că ai copii mici, sau te băgăm la ospiciul din Zam, ca pe Dăian „! „Aţi uneltit aici, ca trădătorul transfug Dan Constatinescu, ce ştii despre el ?”* „Dar de Victor Niţă, de N. Chirică, de Radu Ciobanu, Dumitru Huruba, Petric, dar de Iancu din Timişoara, dar de gaşca de la Deva, unde ai făcut cenaclu ? Dar de Petrişor Ciorobea, dar de frate-to, muzicantul ? * Dar de

Stancu, dar de Chichere? * **De ce îi agiţi pe ăştia tineri**, Carmen Demea, ulterior a treia nevastă a lui Iv Martinovici, n) - (care au scris la Europa liberă?!). „Dar de Adrian Demea? Dar de Victor Isac? Dar de preotu I.O. Rudeanu, de la DIE, în Ungaria?". Dar de Ioan Barb, din Călan, dar de Nuţa Crăciun, din Orăştie, dar de ...dar de ?* Spune, că tot NOI te scăpăm!". Dar de Liliana Petruş, dar de Marilena Bilavu, de Dumitru Burduja, dar de Anca Oegar, dar de Călin Hera şi Vintilă, odraslele ăstora de la partid ? Dar de şefii tăi, Izdrăilă şi Ghiorgioni, ? „..." Tu îi agiţi, în influenţezi, acolo, la Casa de cultură, sunteţi subversivi, l-ai adus aici pe Dinescu, Sorescu, Tudor Gheorghe, pe toţi duşmanii noştri!"* ce legături ai cu Pacepa ? „dar cu italienii, dar cu sârbii, dar cu ungurii?". " De ce a fugit din ţară prima ta soţie?* De ce ţi-ai înstrăinat fiica?* Cine de la noi te ajută, că avem şi noi trădători, ca Şchiopoaie, vecinul tău!?* etc.

etc. generalul Mortoiu? Sau ăia de la Bucureşti ?"...* Ce legături ai cu Bîrgău, care are şi el bube-n cap de la şcoala de micimani, el e acum şef la cadre, la paza militarizată din Deva, dar las- că-aflu eu!" * *În absenţa mea de la domiciliu,* (vara lui 1986) - cf. unei schiţe a interiorului, dat de „colegii cenacliști" I.Mac., T. M. şi V. N.- nume conspirativ „Costel Cazan" v. dosarele)- „benevol" sau şantajabili, Haiku a pătruns prin efracţie şi a „operat" fotocopii, acte şi corespondenţe, altele decât cele confiscate- copiate şi retrimise unor scriitori sau editori (Ioanichie Olteanu, Cornel Popescu, Augustin Buzura, Marin Preda, Şt. Aug. Doinaş, Dorin Tudoran, Ion Caraion, Al Jebeleanu, Mircea Ciobanu, Ion Horia, Ioan Flora (Sîrbia), Tiberiu Herdyan (Ungaria), ş.c.l. dar şi revistelor Viaţa Românească Tribuna, Luceafărul, România literară, Astra, Vatra, Transilvania ...* În dosare am numărat peste 50 de turnători, toţi cu nume conspirative, uşor de identificat după grafia şi conţinutul lor* Unora, în timp, le-am reproşat, dar niciunul nu a recunoscut, - personal sau în mod public!* Am

publicat câteva zeci de pagini în două cărţi, satirizându-i, amar, necum cu scopul răfuielilor? * Am vorbit repetat în emisiuni TV şi am scris în revista fondată aici, în altele, despre toate astea : **ei, şi?** Cât despre scopolamină...afle cine vrea prin ...google!* Oameni înstrăinaţi, într-un stat demonizat şi deloc „roşu vertical", bre Nechita Cristea Stănescu, fra Ioan Alexandru, Virgil Mazilescu, Florin Iaru ş.c.l.!* Şi nicic um acelor „fraţi" pocăiţi, (infiltraţi şi ei) – cum ştiu din dosarul DUI al tatălui meu, pe atunci pastor raional* Am un dosar al aşa – zişilor „infestaţi religioşi"- conform rapoartelor secrete de la Casa de cultură a Armatei Deva, responsabil Petrişor Ciorobea... ş.a. * Dintre „revoluţionari", unii s-au repliat în noile structuri, alţii s-au îmbogăţite peste cadavrele din dulap ale fantoşelor lor..., precum în oraşul meu, aşa şi în „patrie": partidul-patrie!!! 7 Mai 2014

Carnea vs Cartea... Din adâncuri decantată ...

M-a intrigat cândva Istoria Românilor, a lui A.D. Xenopol, în egală măsură doar cu alte oarecum şi alte două capo'd-opere ale culturii Române: Mitologia lui Nicolae Densuşianu şi Istoria Literatuii Române de la origini până în prezent, a lui George Călinescu. În cazul lui Xenopol, odată în plus, existenţa din chiar numele său, evident grec, a etinomului (onomastic) XENO: mi-am spus că poate şi de aici vine cuvântul XENO-FOBIE. citeşte „frica, fobia faţă de elementul străin, alogen, aşadar. (la români). Numai că românii sunt cel mai primitor Neam dintre toate! Conceptul este unul determinativ, justificat din milenii (!), la un popor ce suie scarat din istoria-i multi-milenară, necontenit încercat de Condiţia indusă din situarea Sa într-un spaţiu al interferenţelor mereu tendenţios- expansive, ale Imperiilor ce s-au succedat tinzând şi reuşind temporar, să înghită – ca Fiinţă şi Teritoriu, acest Neam indoeuropean. E de regândit şi opera, niciodată superior - obiectivă(!) a unor geniali din acest spaţiu: Lazăr Şeineanu (mitologia sa), Pîrvan,

Iorga, Eminescu, Blaga...,H. Daicoviciu, Mircea Vulcănescu, Legionarii, Iosif C. Drăgan, Eugen Barbu, I. Ploscaru, Napoleon Săvescu ş.a. Scrutând retro-capitulativ perindarea unor atari persoane- cheie ale teoriei existenţiale- cu o întreagă cohortă de şcoli ce s-au arătat şi s-au estompat în memoria colectivă a Românilor remanenţi (!) – constaţi că acel substantiv, al xenofobiei, este de facto un reflex condiţionat, al instinctului originar- genomic (sic,) – însă corupt de factorii conjuncturali ai Istoriei, cu toţi deviaţionişti (!) – paradoxal tocmai dinspre ...alogeni! Doctrinele, utopiile, dogmele, sunt un summum al acestui, vorba lui marin Sorescu, Triajului (v. poemul Dreptatea liniilor, vol. Tuşiţi). Instinctul legitimităţii revendicative, resurect prin veac, al legitimităţii obsesional, ca paradigmă a Fiindului, oricât răsună de preţios! Originismul, vs asaltul cumva precesiv-, al veneticilor; prin substituire, prin cuceriri temporare, prin violenţă sau viclenie...". Viclenia cea din mitul grecesc. „Timeo Danaos et dona ferente"? Sau una şi mai oribilă: viclenia pan- slavică, de unde inoculatul morb al amalgamului de după retragerea Aureliană şi tot ce a urmat! Un egregor, un „ciclotron" ce pare complice (sic, al duplicităţii ca „raţionament" al supravieţuirii) – prin stigma prea- răbdării, sau a toleranţei ca dictatură (v. Francis Dessart, Noua Reconquista...). Suntem un Neam vechi, ci nu bătrân (v. G. Călinescu, care afirma el însuşi, surescitat, „Eu sunt grec!") Iar trăsătura de a tolera spre a continua, ne este şi ea o determinare din afara fiinţei originare, genomice! Extremele (atitudinale), se ating în spectrul „misterios" al acestei re- deveniri- redefinitorii, cum ar spune Mircea Eliade. Dumnezeul nostru este din interior, sau nu va fi deloc! Fobia existenţialistă nu ne poate scoate din Dilemateca (sic, n) ce pare a fi devenit întreaga- ne străbatere în spaţiul-timp ACUM. Acelui Dumnezeu din NOI se cere a ne închina, fără a ne târî, ci cu starea perenităţii transcedentale, imuabile, a Noastră, cât anume ne vom recunoaşte cu limpezime în EA. Cred că Poetul ştie cel

mai neînsemnat, ce anume a fost, este şi se deduce profetic a mai fi. A Ne Adeveri. Geniul românilor este de a se reinventa, mereu...

Antimemorii para - cenacliste. Despre patologia livreştilor grafomaniacali...

Geniala operă medicală, Itinerar psihiatric, al dr. Brînzei, penitenciarul Socola, Iaşi, ar merita să fie reeditată în tiraje de masă...; Criminalitatea devenirii în organic, ce temă obsesivă, temă din secole, recent între Freud şi Jung……Iraţionalul paraetic-) sic. Misticofanţii, oniroizii, Avatarnicii, (Virgil Teodorescu, Iv Martinovici, Gelu Naum, Florin Mugur, A E Baconsky...şi noua speţă, Patapievici and cohorta de neguroşi, vorba lui Ghe. C. Naidin! Dumnezeule, ce mi-a spus, înainte cu o săptămână de moarte, jianul editorul de la Cluj...Şi Theodor Mihadaş, şi Nego Irimie, la Cluj, la Belvedere...Şi altele, când eram amic cu cei de la " Arizona" napocana, cu Adrian Popescu, Nae Prelipceanu ş.c.l. Sunt suprasaturat de amintiri, ăsta îmi e acum impasul, dar sper să-l depăşesc, frate ale meu, confrate!

Megalomanii - erotomaniacii, fotolnicii. Amintiri nefrumoase…(II).

..Apropos triumfala descălecare a lui Alex Ştefănescu, la Deva...Nimic mai necesar de actualizat, decât uriaşa-i operă de " cronicar de serviciu", prin decenii, acum recidivând la Caţavencu şi Flacăra lui Păunescu- junior, bravos ¡ De la Al Piru şi Crohmălniceanu, mai tragi-comic nici că avem ¡! Komikadze! " Urlaţi voi oropsiţi ai vieţii", subtitrează mnealui Lozincă pentru neo - **loazele fripto** cripto - ciocoiste ale traianzîţului băshesc .Ar fi meritat să fie decorat alături de Patapievici, Mihăescu ş.c.l., la Treicoceni Palace! Merită să-i cetim SRI-alele! Ce eros vivace! Ce thanatos sagace! Ce memorie cu răgace!

Ce nina-cassian, ce absurdistan, ce rastigniac, ce "simptom al uterului supărat", curier de ambe sexe ¡ Ce textualism, ced sex-tualism, ce unguente, ce hurmuzachis- lichter- mateino pribegist, merde!

Notes: Dogmatrine, utopii, pseudo- religii, ideologii**...**
Suntem un popor vechi, nu bătrân, cum scria Călinescu, cu a sa gândire eladică, socratică... După două milenii...,asalturile şi resorbţiile religiilor induse din imperii, ori ale celor asimilaţi... nu au deteriorat substratul tradiţiilor arhaice, remanente mai ales în zona rurală, în special Montană.., anume TRADIŢIA PERENĂ, religia inimii, a sufletului. Aceasta e atitudinea esenţială - ancestrală, a tuturor Popoarelor Soarelui, din America de Sud şi din arealul nostru indo-european, iar în ce ne priveşte, Nicolae Densuşianu rămâne axiomatic când afirmă sorgintea Hiperboreeană, druidică, a traco- geto-dacilor. Protocronismul controversat sau recent resurect, pe fondul crizei începutului mileniu III, este o paradigmă ce nu se va stinge, dimpotrivă, va izbucni în chiar vertijele actualelor ciocniri interculturale, în noile configuraţii euro-politice, vs celor euro-asiatice, panslavice...Globalismul...este nu altceva decât o nouă versiune de tip comunistoid, neo- utopic; căci s-a spus, „utopiile mişcă lumea!. Crizele sunt ale Energiilor, iar cea mai **reciclabilă ciclic- circular** (dramatic, conrolat sau rar altfel, este energia cosmică ubicuă în tot ce este viu şi **transcende**, numită **Inteligenţă- Intuition, Sophia alchimiştilor**...

Remember pamflet ma non troppo, via Gopo...Eroul declarat al revoluţiei din decembrie..., la Hunedoara, Maestrul Iv Martinovici, Maestrul şi Margareta ante-revolution, -fusese prin anii 87, pensionat de boală, prin USR Filiala Braşov, (Radu Theodoru and armata)- cu diagnosticul "**grandomanie şi manie sexuală**", - ştiu chiar de la el,- era pe

“ ramura” cenaclismului 57- 65, (patru rentabile foarte cărţi la editura Militară, două policer-uri, etc) -Vasile Nicorovici, Anghel Dumbrăveanu, Adam Puslojic, Nichita Hristea Stănescu, Ion Grecea, Radu Theodoru, Teodor Balş (unchiul te- ologului lui I.O. Rudeanu and preot prof. Univ. Mişu Rudeanu, “revoluţionar” în 1989, ca şi Iv Martinovici ş.a., gratulaţi cu bunuri, terenuri, diplome)... Câţiva brădeni, antecedente, de ambe tabere, Ion Dodu Bălan, Romul Munteanu, Vlaicu Bîrna, Mircea Vaida- Voievod, Ion Bujor Pădureanu, Tiberiu Vanca, Marcel Petrişor Marioara Aslău... Pe venerabilul Al Paleologu, l-am cunoscut la Brad... Veniră buluc alde Păunescu, la Ţebea, la Deva, la Hunedoara...Şi ai lui Vadim Tudor, şi ai lui Ion Cristoiu- Slastistul, şi ai lui Ion Bujor Pădureanu, ex- securistul de la Viena, expulzat la Tîmpa natal ot Simeria Veche, reliat misionar secu la USR, Cartea Românească, vs Marin Preda şi Cezar Ivănescu, cot- la- cot cu Mihai Ungheanu ... Bunul Cornel Popescu îmi spuse mai multe decât *Cezar- Stela Covaci, în “ Timpul asasinilor”, sau Mariana Şipoş (Dosarul Marin Preda)...*

Epoca milicer and roşu- verticală...

Mai pe-aproape, maeştrii - Mircea Moţ, Irimie Străuţ, Iv Martinovici, Victor Niţă, Iosif Lupulescu, Traian Filimon, Nea Culai Chirică,, Ionel Amăriuţei....., mda... Şi tangente în areal, dăscălimea- elito- cratică,...salariaţii... obedienţii (de la OBEADĂ..)! ca Radu Ciobanu, C. Clemente. Petrişor Ciorobea. Marcel Lapteş... ş.c.l, din Deva... Nomenclatura, APARATCICII.....Apropos editări, merituoase sunt câteva ale lui Valeriu Bîrgău (V. Isac, parţial Iv Martinovici), Ioan I Iancu (seria Liliput şi Helicon) - În special Paulina Popa, pentru editarea cărţii despre “ neo- regionalizarea” ţării, după “ revoluţie!, a prietenului comun (sic, n) –Iuhazs...ofiţer de miliţie ce m-a avut, temporar, “ în observaţie”, alături de

colegii lui securişti, Galiceanu, Haicu, - Poraicu, grafologul Vuh, Iovan ş.c.l. Merituoase fiind şi " Avatar" (Iv Martinovici), dar şi Carmen Demea (a treia lui nevastă),...Necum " cosmetizările " sinistre, vezi Istoria- dicţionar a dlor Valeria Stoian, via Rafila Iacob, Maria Mitrofan, Speranţa Bârnă, Maria Koka, ...Maria Razba, and urmaşele salariatelor nomenklaturii, nomine odiosa!? Cel mai sinistru, totuşi, a fost " fenomenul" în Valea Jiului, unde şi azi se ciocnesc categoriile abataj-nice, între Uricani, Vulcan, Lupeni, Aninoasa, Petroşani, Mina Dîlva, Petrila...Oamenii- unelte!, - în şantierul patriei al " uzinelor vii" Sahiene..., pre care chiar Noica avea să-l laude, când muri; ale ex- propagandismului şi înregimentării ca simptom pato-logic al " vieţii- morţii" literare... Ştiu ei bine amicii Marian Boboc, Velea, Gilbert Danco, Ioan Pascal Vlad, (v. Schizofrenia, ş.a.) - ş.a. Cel mai bine ştiu postmoderniştii, neh ¿? Ce Nagorno Karabas- Barabas? Măi darling! Fiarbă în suc propriu, chiseliţă sau rachie de pufoaică..., cum dixit tov Ion Ilici Viroel Ilescu, and Bruckan- Brucăr, Petre Roman. Neulander, dar şi Gelu Voichan- Voiculescu- Clitoris...Nimic, nicăieri, mai exotic ¡!! Neh ¿ **Nu-aşa ¡??**

Persoana şi numele. Id-ul, Ego şi Alter-ego.. Cifruri şi ...

Numele (v. Ritul botezului) – se vrea " marcă", pecete, simbol-cod transferat (dat) celui născut, de către născătoarea (de fapt Născătorii, perechea, părinţii persoanei (...))...Consacrarea prin act notarial- civil, apoi prin ceremonial religios. Metaforic zicând, cuvintele sunt seminţe - sâmburi, coduri semiotice, sau Încifrări – determinatoare - psiho-magic (¡)- mistic, ab origine, ale " destinului", soartei...Popoarele vechi, ale Soarelui..., tribalii, dar şi mai încoace, gentilicii...,numeau individul ca poreclă, cu scopul recunoaşterii personalităţii lui (...)….altfel zis un fel de programare şamanică- mistică (!), a psihologiei mulţimilor, via eclectismul divergenţelor rel-ligio...Cum dixit Dieter Schlesak...

Uzina vie, de la Sahia, la cobaltul grizzu- varvara

In Memoriam Valeriu Bârgău, n.1950- Mileşti-Bacău, m.2006, Deva.

(i) „Se-aruncă poetului vorbe care nu-i plac: la strung te-aş proba!/Ce-i versul?/Un fleac!/ La muncă eşti gingaş mata!"/ Dar poate/ şi eu/ la muncă mă-nham/ cu dragoste, fără reproşuri/Şi eu sunt o fabrică/Doar coşuri n-am/şi poate-i mai greu/ fără coşuri".**Vladimir Maiakovski**, prefaţă la „Jurnal de uzină", de **Valeriu Bârgău**, ed. Cartea Românească, lector Cornel Popescu, tehnoredactor Constanţa Vulcănescu, 1981*

*„în faţa acestui tânăr mi s-a făcut părul măciucă/ mi-am băgat mâinile pînă la coate/într-un poem suprarealist/ Scris la cruntă cedare/scîrbit de natura ce se linguşea/ pe limba imaginaţiei mele/ Vechi limbaje sociale/ ne călăresc memoria/Ne-o adîncesc în vetrele naşterii// Oraşele mor precum plantele asfixiate de poemele prietenilor"...**Idem, Valeriu* **Bârgău, postfaţa(pag. 120).***" Întorcându-mă de la Lonea la Hunedoara, în ziua apariţiei Scînteii a unui interviu cu Marin Preda, am continuat acest poem:*...*" am descoperit / izvorul principalelor mele poeme/ aşezate la colţuri de masă/ spălate de Bătrîni, cu ceai de muşeţel/ Să rabde, nu vor crăpa! (Eu n-am crăpat sub soda grea a uzinelor „…(ibidem, pag.121).*Arhiva Victor Isac.*

Colaj *Alburnus Sacrum

Cugetul visătorilor, prin Logos-sferele sacrei Hermenia.....Un motor fotonic, cu accelerator de viteză cosmică...* Aparatul inefabil al remanenţelor noastre telepatice, în care pulsează Lumina lumii!* **În eternul-acum- spaţiu-**timp* aici, ca oriunde, divers-aceiaşi* Cine sau Ce ne va povesti, după ce nu vom mai fi?* Cui anume ne zbatem să ne povestim cum am fost, cum n-am fost?* Cosmos paradoxal, din Logos cu naos şi pronaos

A nu fi resorbiţi de Chaos?* A nu fi orbiţi!* Care ne este adevărata- adeverita Vârstă?*
Sub holbatele microscoape, tulpinele de viruşi par constrictive imagini din cosmosul imediat, ale infrastructurilor citadine!* **Opt culcat, zero-ul răsucit ...** Cifra opt, straniul antic semn al infinitului, veriga dublă a unei înlănţuiri fără-nceput şi imprevizibil sfârşit?* Utopia captivităţilor, libertatea de a nu muri niciodată?* „cred deoarece e absurd", igitur paradoxal* Optul (optimea) e răsucitul Zero, optul culcat* Abstracţiunea care naşte realul!* Visul care dă trup-sens Existenţei, ca trezire repetitivă, în lumea- de- lumi* Divinitatea ce Sieşi se roagă!* Ci a nu fi disperaţi prin dispersare!* Iar noi, aici, în România, a nu ne mai lăsa cruciadelor Lor, a nu repeta ce s-a petrecut în Vestul sălbatic, a nu suporta aici Estul sălbatic!* Rugănu- ne Ţie, prin noi înşine, spre dăinuirea celor din noi rămurind, nemurind!* Aici, în eternul-acum- spaţiu-timp, aici, în **Fractalia Sacrum**! În paradeisos* Noi, cetăţenii acestuia, inversând timpul lumii. Melodiindu-l pre El...* **Alburnus Sacrum** Cugetul visătorilor, prin Logos-sferele sacrei Hermenia.....Un motor fotonic, cu accelerator de viteză cosmică...* Aparatul infabil al remanenţelor noastre telepatice, în care pulsează Lumina lumii!* **În eternul-acum- spaţiu-**timp* aici, ca oriunde, divers-aceiaşi* Cine sau Ce ne va povesti, după ce nu vom mai fi?* Cui anume ne zbatem să ne povestim cum am fost, cum n-am fost?* Cosmos paradoxal, din Logos cu naos şi pronaos nu fi resorbiţi de Chaos?* A nu fi orbiţi!* care ne este adevărata- adeverita Vârstă?*Sub holbatele microscoape, tulpinile de viruşi par constrictive imagini din cosmosul imediat, ale infrastructurilor citadine!

La Umberto Eco şi Carl Gustav Jung, Antonie şi Brebenel
În oglinda neagră a peşterii de pe umeri, omul l-a inventat pe Diavol, ca să-ţi poate dezgreuna de coşmare conştiinţa* Asta ştiu şi religiile, dar şi visătorul şi ştiinţa* Paradigmele se

ciocnesc teluric- tectonic, între ele, de unde rugăciunile-credinţa, şi înjurăturile, sudalmele, blestemele* În vatra peşterii, nu arde focul Zoroastic, ci al gheenei debarcaţilor substelari?

Abisalia.

Cuvinte încrucişate II. Robotomul şi mecanica logos-visului lui Onir.

Historinii sunt insaţiabili, stincţia lor poate fi doar prin resorbţie, autodevorare.Contraiformaţia: deformaţia, malformaţia, metamorfismul non-substanţelor* Orbirea surzeniei, simptomul organului amputat, al anorganicului decapitat* Crustalogia friabilă, a pietrei ponce* caverne taverne* urs sur, urs surd* AB surd* Avatarii lui Ea*

Smochinul ucigaş – parabola brâncuşiană „la umbra stejarului nu creşte nici iarba”* Iarba înghite carnea rumegătoare* crustele, ulcioarele oarbe ale abisului* Tranşat cinstit, chinezeşte...* Braţele zeiţelor, zdrobite de orizontală* Umbra luminii, coşmarul divinului* Nume înfloritoare, nume mincinoase* Minciuna şi viclenia hrănesc realul şi determină rupturile* Bucle de timp nu pot fi*

“Mutanţii” ? ....

Abrutizarea elitelor este cea mai oribilă îmbolnăvire în tagma literaţilor, cu osebire cea a criticilor...* Grobianismul, sminteala, e a subspeciei cameleonice numite de Nicolae Breban „animale bolnave”, iar subtextual post- modernist, de Liviu Ioan Stoiciu, „poemul animal”...Altfel spus, avem de a face cu un teribil sindrom, al mutanţilor, cumzise juna Olga Ştefan and Vakulovski. Recent, fenomenul EMO,face ravagii în şcolile din ţară, aşa zisaboală a copiilor frustraţi.....Ceea ce m-a oripilat, în aceşti ultimi ani, a fost şi este Histrionismul

unor ieri-consideraţi- clamaţi drept „rezistenţi prin cultură”, sau dizidenţi anticomunişti, acum descalificaţi prin abdicare morală şi pupinkurism la înaltele porţi ale „demoncraţiei- liberale” din băshismul-pontalistp- et cohors...La aşa tristan tzaraţi, aşa emanaţi! (Mai 2014).

Jurnale

Prin cobalt vedeam clarul flăcării din cuptoare, la marile temperaturi...Eram „omul trei2 la Oţelăria Electrică...
*
Aşadar, la Roşia, se caută de fapt nu doar aur, ci şi aresniu,galiu, germaniu, molibden, titan, vanadium, wolfram...În marile laboratoare ale Urologiei, cum am văzut cândva la Tg Mureş, elemente ca astea pot fi extrase la tehnicile de azi, poate careva o şi face...* Alinare- alienare?* Un popor cu majoritatea feminină, după război şi apoi după muncile grele...* Şi „oferta” de femei sexy (sic, n) - parcă anume, ostentativ, o dezi peste tot, la români...* plăceri pur estetice ? ori perverse? ..* Conflict: instinct vital vs rationem* Cutare, cu glas piţigăiat, chiţcăit, de castrat, cunosc câţiva, şi la extreme, cei cu glas îngroşat, de buhai, de brotac.* Iar acum, exploziv!, supraponderalii, disfuncţie gravă atât la femei, cât şi la masculi* Băsescu (recte Serviciile), declară că în România avem peste 40 % homosexuali...* Poate va fi cuiva de folos că citeşte aceste simple note...* Pe mine mă reconfortează, mă re-ordonează în lucrul literar* Şi schimb prin e mailuri, sute de texte cu scriitori din occident, mai puţin de acasă*

Nano pamflet de noaptea Limbii Române.

Mais où fuir dans la révolte inutile et perverse ? **Mallarmé**

Se recurge la aceleaşi – alte clişee, „galaxic”- agonice- Gutenberg...prin noile calendare caleidoscopite... şi agravant e că se exportă, ca să se prăsească- fără pălăriile diacriticii, ciupercăria patibularilor neo- mensh-ului, recte „omului de tip nou”, cu etc etc. Gura păcătosului alex. ştephănescu-, via al. piru and rotaru ..., profeţea nu demult dispariţia limbii române... şi să vezi ce surescitaţi – urzicaţi – furrioso, fac vogă prin jdemiile de „online” în akasha- googăl-shambala..,cerşind pe la târguri de carte multilingue- multiculturnice- multi-tsumanice, de la „bunget” sau mecenaţii mascaţi sau fără mască,
(- Breban zice „masca sunt eu!”), money pe chestia asta! Majoritatea „directorilor de conştiinţe”, schizo- longevivi, recondiţionază grotesc ceea ce Nicolae Coande scria recent în „Confesiuni” : „limbajul militanţilor totalitari este sărăcit până la inepţie de formulările şefilor ideologici, maeştri ai unei limbi efasate care foloseşte „cuvinte de semnalizare ca alegorii şi ameninţări ale puterii”...” În fapt lingviştii sovietici, (precum N. I. Marr(prelevau dispariţia limbii care constrângea proletariatul (procletariatul!,) – la umilinţa de a o vorbi”...O amăgire stupidă e depravarea contristă pervers- arogantă a aşa-ziselor violenţe de limbaj- cu scop post- postmodernist, de a recicla resturile din hidoasa „groapă cumună a ...antimetafiziţii”, aia săpată în anii 80-2000 de genialoizii idolatrizaţi de elita- discipolilor...,şi văruirea mormintelor numite dicţionare, locale dar inclusiv unele kakademice. După Em Cioran, tratatele de descompunere au băltit în aval de culmile surpate, într-un jalnic sindrom al aplatizării, cum zice I.P. Tatomirescu. Limba de lemn a ajuns pleavă şi rumeguş pe apa sâmbetei.. Disperarea mulţimilor lui Gustave le Bon, face

dinamica gheroismelor ce precipită întunecimile minţilor. Licenţele acestora le parafează, determinîndu-le!, - homo emanatus, exterminator suicidarian... Oximoronicul – cu duioasele stihuri şi semne din Cimitirul Vesel de la Săpânţa, ale „navilor" (via Nicodim via ...Rousseau Vameşul! ş.c.) – rămâne vag consolatoarea atitudine spre a reţine ceva din Demnitatea de a vorbi te exprima, scrie, necum şamanicul tontoroi al limbuţilor. ...În Dacia, după retragerea Aureliană şi venirile slavilor ş.c.l.- „a doua creştinare a poporului autohton" (V. Kernbach), se făcu prin chirileşti -bogomilice icoane şi înscrisuri, iar dacă preoţii refuzau a „boscorodi", li se tăia LIMBA! De unde zicerea poporană" taie popa limba"... Nu am scris „poponară" ..**1 april 2014**

APHORIA: Determinismul facerii şi desfacerii operei. Opera ca ratare?

Complexele de inferioritate devin, compensatoriu, de superioritate. Ele eşuează în triumfalism, idolatrie, deviind în dictatură. Utopia, absurdul, UHRONIA*, este a Unului care nu poate transcende în diversitate, pluralism, ci decade repetitiv în totalitarism. * Oglindit în Hermeneia, Horoscopul dre- devine magic- operaţional: honorscop!, ci nu „minima moralia", bre don şi dona Liiceanu!* Ame, slava – splendoarea Domnului, Femei cu rază lungă de acţiune!* Manu- El, recte Fiul lui EL?* (I)E- Manuel, EA, Manuela? *Numele EI, Paulina (via slav. Pavelina) demon-tat: P(a)ULA...* Eleaţi şi Electivi, elevaţi şi selectivi* Dual- terror mentis- terros vacui, iată binomul* În lume, cele două legi divergente: a Talionului şi a Iubirii de aproapele* Suferinţa fiinţei este aceea a atracţiei contrariilor, iar pentru individ, psihopatia de a nu putea iubi, cea a „urii de sine", atribuită paerdi de Patapievici poporului care l-a asimilat. Simptomul lui Ahaşveruş...* Una e devoţiunea, din iubire, alta slugărnicia, din laşitate* Duhul nu e admisibil a se înjosi

În uman, prin frica animalică de Creator, Divinitatea este Ecologică, selectivă, mai presus de bine şi de rău* Şcolile- catedrele- universităţile, decad în prozelitism, saducheism, aservire, înregimentare* Gabriela Melinescu e în eroare : „boala de origine divină", este de origine demiurgică, a Intruziunii ...temponauţilor şi întrupării lor în carnal, în istorie, ca Monstruozitate pe contrasens* În jocurile copiilor, scânteiază înţelepciunea iubitoare a bunicilor...* Dimensiunea imanentă a umanului este divină ca Triadă, omul este animalul condiţionat a fi auto- experimental, deci selectiv, parţial cu liber-arbitru* Informaţia comunicabilă eficientă, lucrativă, este arma psihologică a Serviciilor Secrete: prin dezinformaţie!* Errare humanun este: omul nu este „mensura tuturor lucrurilor", ci doar a
lui însuşi* Creierul ne este un super- hard şi se cere resetat la timp, spre a nu se auto- uzurpa, în abisal, în schizofrenie, alienare* „Aurul cenuşiu" este metaforicul element căutat de EI, Anunaki* Specia actuală este ELECTR-OMUL.* Din jale nu se-ntrupează Electra, ci Electronul androgin, resurect* Mimesis- genesis, imitatio- Dei...Ce este atât de greu ??* Vai, omul e măreţ- glorios prin tragismul său: însă e doar al său?

** uhronie- ceea ce nu poate fi.*

Despre Nichita Hristea Stănescu „roşu- vertical" ...

Tatăl poetului, Nicolae Hristea Stănescu, s-a născut la 19 aprilie 1908. Linia acestuia genealogică are la origine țărani prahoveni veniți la oraș, în Ploiești, la începutul anilor 1800. Mai apoi, foștii țărani prahoveni au devenit meșteșugari și comercianți ploieșteni, precum bunicul poetului, Hristea Stănescu, specializat în producerea și comercializarea unor țesături grele de tipul abalei. Mama sa, **Tatiana Cereaciuchin**, *s-a născut în ziua de 16 februarie 1910, la Voronej. Tatăl*

Tatianei a fost fizicianul şi generalul Nikita Cereaciuchin. Ca urmare a Revoluţiei din Octombrie, generalul Cereaciuchin se refugiază discret şi rapid împreună cu familia sa, formată din soţie şi două fete, în România, iniţial în Constanţa şi ulterior la Ploieşti, unde se stabilesc.Aici, în oraşul petroliştilor dar şi al lui Ion Luca Caragiale, viitorii părinţi ai lui Nichita se vor întâlni şi căsători la 6 decembrie 1931. Întâiul lor născut va purta, emblematic, prenumele ambilor bunici, al generalului-fizician rus şi al comerciantului român, ***Nichita* (şi) *Hristea Stănescu***.(wikipedia ro.)

Viaţa personală, patru căsătorii eşuate

În 1952, s-a căsătorit cu **Magdalena Petrescu**, dar cei doi se vor despărţi după un an. În 1962 s-a căsătorit cu poeta şi eseista **Doina Ciurea**, din a cărei dragoste se va plămădi tema volumului *O viziune a sentimentelor*. Ulterior, fiind împreună cu poeta şi autoarea **Gabriela Melinescu,** se vor inspira reciproc în a scrie şi a construi universuri abstracte. În 1982 se căsătoreşte cu **Todoriţa (Dora) Tărâţă**. Nu are niciun urmaş. Din spusele lui **Ştefan Augustin Doinaş**, în vara lui 1977, atunci când s-a împrietenit cu Nichita, acesta era deja dependent de alcool, mai precis - de vodcă. Crizele hepatice ale poetului s-au înrăutăţit spre 1981, când a şi fost internat la Spitalul Fundeni. Doi ani mai târziu, s-a stins din viaţă în noaptea de 12 spre 13 decembrie.

Media epistolar, Israel: Teşu SOLOMOVICI

„Sfârşitul poetului la numai 50 de ani, rămâne enigmatic, cum enigmatic se închid şi se deschid multe din versurile sale.(...) A murit repede Nichita, lăsând posterităţii enigmele unei opere mari, de o uimitoare inventivitate., aripi spirituale bătând nebuneşte către absolut.(...) . Când eram în România, eram colegi de facultate, mai târziu colegi la „Gazeta literară", pe vremea directoratului lui Zaharia Stancu. Ne-a luat într-o zi, pe Matei Călinescu, Cezar Baltag, Grigore Hagiu şi pe mine, şi

ne-a dus acasă, la Ploieşti, la mama lui. Îşi adora mama, o basarabeancă, şi ne-a citit din Argotice...Eram cruzi, în jur de 20 de ani fiecare...(...).Nichita începuse să alerge cu toate puterile spre auto- distrugerea fizică”.**Din revista Maximum, anul III, nr. 21- 2013, Tel Aviv). Şalom ¡**
Ps. Într-un recent interviu semnalat de Theodor Damian, T.S. afrimă clar că din România nu au fost trimişi în lagăre evreii!

Pasaggio pro domo: Ecouri critice la numitul Eugen Evu

Eugen Evu, ***Ordinea ascunsă sau Pleroma*****,** Editura RAFET, Romania, 2012. Si tratta di uno dei più recenti volumi pubblicati da Eugen Evu, un vulcano nell’ambito letterario con una produzione davvero sconfinata ed encomiabile, non solo nell’am-bito della poesia, ma anche della critica, della narravitiva e del giornalismo. Questo volume è incentrato sulla riflessione morale e sullo spirito. Pleroma, infatti, dal greco, significa spirito, come bene viene messo in evidenza nelle prime pagine, ed è l’anima universale. La poesia fa parte di quest’anima universale che è lo spirito, la poesia diventa anche anima dell’uomo.

Acad. Angelo MANITTA, Italia
Eugen Evu, *Poeme interminabile*, **Editura Singur, România, 2012**.

Si tratta di una delle ultime pubblicazioni di Eugen Evu, uno dei più noti e vulcanici autori romeni. Ha al suo attivo molte pubblicazioni, non solo di poesia, ma pure di narrativa e saggistica, ed è soprattutto giornalista, dirigendo anche la rivista letteraria “Provincia corvina”. La poesia di Evu in “Poeme interminabile” spazia in una tematica molto varia, andando dall’amore alla natura, dalle riflessioni filosofiche ai pensieri intimi di chi ha lottato e continua a lottare per la vita.

Il suo linguaggio, spesso duro ed ermetico, affascina per la sua emotività e per il suo calore che coinvolge il lettore. È la sapienza e la saggezza di chi sa trasmettere il proprio messaggio agli altri, riuscendo a sintetizzare in sé diversi messaggi culturali e poetici in un rapporto continuo e costante non solo con la sua terra, ma guardando e sapendo guardare anche oltre, verso la poesia dell'Europa occidentale, sentendo appunto il suo stato d'animo più romano ed europeo che orientale. Questo rende la sua poesia moderna, ma nello stesso tempo classica, mostrando una freschezza che sa sempre rinnovarsi ad ogni opera, sempre nuova e diversa, sempre colma di emozioni.

Eugen Evu, *Poeme interminabile*, **Editura Singur, România, 2012**.

" înspre poezia Europei occidentale "

Este vorba despre una din ultimele cărţi ale lui Eugen Evu, unul dintre cei mai cunoscuţi şi vulcanici autori români. Are la activ multe publicaţii, nu doar de poezie, dar şi ficţiune şi non-ficţiune şi este mai presus de orice jurnalist, conducând şi revista literară "Provincia Corvina". Poezia lui Evu în "Poeme interminabile" are intervale într-o tematică foarte variată, mergând de la dragoste la natură, de la reflexii filosofice la gânduri intime ale cuiva care a luptat şi continuă să lupte pentru viaţă. Limbajul său, de multe ori dur şi ermetic, fascinează prin emotivitatea sa şi prin căldura ce implică cititorul. Cunoaşterea şi înţelepciunea cui ştie să transmită propriul mesaj altora, reuşind să sintetizeze în sine diverse mesaje culturale şi poetice într-un raport continuu şi constant nu doar cu patria sa, dar privind şi ştiind să privească chiar mai departe, înspre poezia Europei occidentale, simţind în special statutul inimii sale mai mult română şi europeană decât orientală. Aceasta face poezia sa modernă, dar în acelaşi timp clasică, demonstrând o prospeţime care se reînnoieşte continuu

în fiecare operă a sa, mereu nouă şi diversă, mereu plină de emoţii.*D**in Revista Academiei Internaţionale Il Convivio, nr. 51, Italia, trad. de Loreta GERI**

Led-ul lui Diogene Câinele-nstelat...

Pancreator şi legea: a nu se rata ciclic în operă, îi distribuie liber-arbitru, păstrând transcedental doar firul re-legăturii, promisiunea şi învierea în corpus luminousus.* Omul este fiinţa care se autoratează, întru redevenire* Cogito-ul este centrifugace, el revine din toate părţile deodată, instantaneu şi racordat – ca angrenaj,- în axis mundi lui ACUM* Existenţa este de principiu ordonator activă, agresivă, sinuoasă şi Neconsolată ca pluralitate în Unitate* Sistemul nostru planetar este un Alburn inefabil* Scrierea veche, circulară, spiralică, citibilă invers, e codul misterului timpului* „Înaintăm spre moarte cu spatele", s-a scris* Alte şi alte paradigme sunt latente în ancestral, aşteptând racordul la clipa fastă* Infrastructurile urbane şi interurbane, în mare, sunt interconexiunile neuronice, în mic* Nimic, dar nimic!, nu m-a reconfortat psihic decât scrisul!* Frunţile geniale, rotindu-se aidoma florii soarelui, pe cadranul lui Apollo* Drumul spre rai, depavat de „intenţii bune", e plin de gropi şi cu fundături inflaţioniste* Epistolarii ipocriţi de ieri, cu a lor retorică a „încremenirii în proiect" : profeţindu-se pe ai, agonici fantasmagonic...* Un mental colectiv- corelativ, sau deviant* Profesori şi profeţi* Aplatizarea – resorbţia în cerebel al „solzilor" splendorii (slavei) – remanente din Îngerii Căzuţi...* Piticii visîndu-se giganţi* Arte penale...* PEN-cluburi, euro- penisări...

History Monster : Inchiziţia, originea securităţii

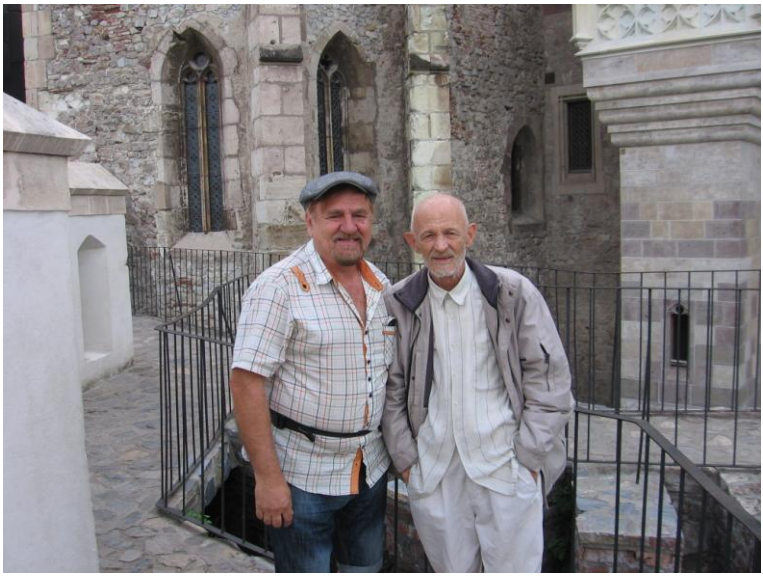

“Delatorii erau de fapt spioni ai Inchiziţiei sau un fiu, o soţie, un soţ, un frate, care-şi denunţă tatăl, soţul, soţia, sora.”. Erezie, excomunicare...

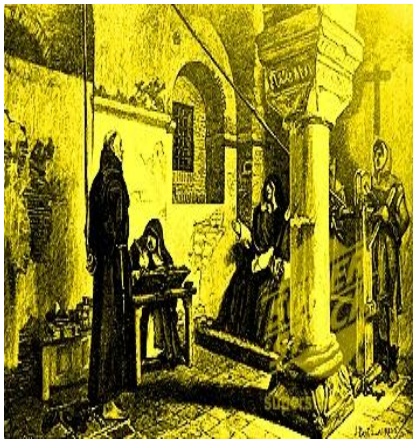

Cum a apărut Sfânta Inchiziţie şi în Portugalia

Portugalia nu cunoştea decât puţin Sfânta Inchiziţie, cu toate că, de la începutul secolului al XV-lea, papa Bonifaciu al IX-lea avusese acolo delegaţi fraţi predicatori, care mergeau din oraş în oraş să-i ardă pe eretici, pe musulmani şi pe evrei. Ei erau însă ambulanţi şi chiar regii se plângeau de abuzurile lor. Papa Clement al VII-lea a vrut să le dea posibilitatea să se fi-

xeze în Portugalia, cum era în Aragon şi Castilia. Au existat dispute între pontificatele de la Roma şi cel din Lisabona. Spiritele s-au încins, Inchiziţia era în suferinţă şi nu era instalată perfect.

Regele Portugaliei a fost păcălit de un escroc în numele Inchiziţiei

În 1539 a apărut la Lisabona un legat al papei care – spunea el – dorea să instaureze Sfânta Inchiziţie pe baze de neclintit. El aducea regelui scrisori din partea papei Paul al III-lea, având scrisori şi pentru principalii ofiţeri de la curte. Patentele lui erau parafate şi sigilate. El pretindea că are cele mai mari drepturi pentru a numi un mare inchizitor şi pe toţi judecătorii sfântului oficiu. Era un om viclean, pe nume Saavedra, care ştia să falsifice orice semnătură, să fabrice şi să aplice sigilii false. Învăţase această meserie la Roma şi se perfecţionase la Sevilla, de unde venea împreună cu alţi doi escroci. Avea o mare suită, formată din 120 slujitori. Pentru a subvenţiona aceste imense cheltuieli pentru el şi oamenii lui, a împrumutat sume mari, la Sevilla, în numele camerei apostolice de la Roma. Totul era pus la cale cu şiretlicurile cele mai orbitoare.

Mai întâi, regele Portugaliei a fost mirat că papa i-a trimis un legat fără să-l fi prevenit. Acesta i-a răspuns cu demnitate că într-o chestiune atât de grabnică cum era instituirea Inchiziţiei, sfinţia sa nu putea accepta nicio amânare şi că regele ar fi trebuit să fie onorat că primul curier care îi aducea noutatea era un legat al sfântului părinte. Regele nu a îndrăznit să se opună. Chiar în aceeaşi zi, legatul a numit un mare inchizitor, trimiţând peste tot să se strângă impozite. Şi înainte ca regele să aibă un răspuns de la Roma, acesta strânsese mai mult de 200.000 de scuzi.În acest timp, marchizul de Villanova, senior spaniol, de la care legatul împrumutase bani, cu semnături fal-

se, s-a hotărât să se descurce singur, decât să se compromită cu acest pungaş la Lisabona. Legatul îşi făcea atunci turneul la frontierele Spaniei. El l-a ajuns împreună cu 50 de oameni înarmaţi, l-a legat şi l-a dus la Madrid. Escrocheria a fost descoperită la Lisabona. Consiliul de la Madrid l-a condamnat pe legatul Saavedra să fie biciuit şi la 10 ani de galeră.

Opinia filozofului Voltaire despre Inchiziţie

Iată ceea ce filozoful Voltaire despre Inchiziţie: *"Se cunosc toate procedurile acestui tribunal: eşti arestat pe baza unei simple denunţări, din partea unei persoane oricât de infame; un fiu îşi poate denunţa tatăl, o femeie, soţul. Apoi, niciodată nu eşti confruntat în faţa acuzatorilor; bunurile sunt confiscate în profitul judecătorilor. În felul acesta s-a comportat Inchiziţia până în zilele noastre: ea s-a răspândit în toată lumea creştină, ceea ce l-a făcut pe Luigi Paramo să spună, în cartea sa despre originile Inchiziţiei, că acel arbore înflorit şi verde şi-a întins rădăcinile şi crengile peste tot pământul producând fructele cele mai dulci.Legile pe care Sfântul Dominic le-a dat Sfântului Oficiu nu le-a luat din Evanghelie, ci din codul vizigoţilor, cărora le-a adăugat noi orori. Au fost găsite toate aceste opere îngrozitoare, care au revoltat omenirea la gândul că li s-ar putea supune. Germania şi Anglia s-au revoltat, Ţările de Jos s-au ridicat şi ele şi 200.000 de oameni au pierit apărându-şi ţara de invazia Sfântului Oficiu. Republica Olanda a luat naştere ca urmare a acestor războaie. Dar lucrurile nu s-au întâmplat la fel în Germania, Franţa şi Anglia. Se cunosc cruzimile lui Carol Quintul, masacrele care s-au petrecut în Anglia pe vremea domniei reginei Maria şi s-ar putea spune că dacă Sfântul Oficiu n-ar fi avut în Anglia şi Germania forma aceea impunătoare pe care Spania o găsea atât de reuşită, clericii n-ar fi exterminat mai puţini eretici şi necredincioşi.Sfântul Ludovic a fost acela care a stabilit Inchiziţia în*

Franţa. A fost o mare mulţime de oameni condamnaţi la moarte şi la cele mai cumplite torturi, la cererea inchizitorilor. Persecuţiile din timpul lui Francisc I, şi a urmaşilor săi, masacrele din noaptea sfântului Bartolomeu, revocarea edictului de la Nantes, măcelurile de la Cevennes, toate aceste atrocităţi sunt acte pe care Inchiziţia trebuie să le recunoască ca operă a sa."

Dacă citeai o carte interzisă sau mâncai carne de porc, puteai fi ars pe rug!

Se înţelegea sub numele de erezie orice greşeală neacceptată de concilii, orice opinie contrară deciziilor papei, orice fel de neîncredere în decretele Inchiziţiei, faptul că papa nu este infailibil, ca nu are o putere fără margini asupra timpului de domnie al regilor, că bulele pe care le dă nu sunt tocmai bune. Lectura unor cărţi condamnate de Inchiziţie, faptul că nu ţi-ai denunţat tatăl, mama, soţia, în caz de erezie, faptul că dai un sfat unei persoane aflată sub observaţia Sfântului Oficiu, faptul că scrii o scrisare de comapasiune unui prieten prizonier…toate acestea erau condamnate. De asemenea, trebuia să nu mănânci carne de porc pentru că nu se digeră, să nu faci ceva care miroase a evreu etc, căci, la fel, toate acestea erau considerate erezii, pentru care erai ars, îmbrăcat într-o cămaşă îmbibată cu pucioasă.

Cine nu recunoştea acuzaţiile, era torturat

Când acuzatul nu-şi recunoaştea vina de la început, după ce era introdus în subteranele Sfântului Oficiu, era adus în faţa tribunalului a doua oară. Şi dacă se încăpăţâna să nu recunoască nici acum, i se dădeau în scris amănunte despre ticăloşiile pe care le-a comis, dar nu i se spunea cine sunt delatorii, nici nu era confruntat cu ei, pentru că aceştia erau de fapt spioni ai Inchi-

ziţiei sau un fiu, o soţie, un soţ, un frate, care-şi denunţă tatăl, soţul, soţia, sora.

Tortura funiei

Dacă acuzatul nu recunoştea actul acuzator era supus torturilor. Prima era aceea a funiei. I se legau braţele la spate, apoi era ridicat la înălţime cu ajutorul unui scripete şi lăsat să cadă de la o înălţime considerabilă, după ce o vreme a fost ţinut suspendat. Această tortură, care de obicei frângea membrele

acuzatului, dura câteva ore, mai mult sau mai puţin, după cum considerau inchizitorii, care asistau la torturi, întrerupându-le atunci când omul era gata să-şi dea duhul şi să le scape astfel din mână.

Tortura apei

Dacă în timpul acestui supliciu acuzatul nu recunoştea nimic, era supus la a doua tortură, aceea a apei. I se dădea acuzatului să înghită o cantitate imensă de apă caldă. Apoi era culcat într-o albie de lemn, care se strângea şi se închidea după nevoi. Această albie era traversată în mijloc de o piesă de lemn care apleca spre spate corpul şi, în cazul că inchizitorul poruncea, îi frângea coloana vertebrală…

Tortura focului

Dar tortura cea mai utilă pentru păcătoşii înrăiţi era cea a focului. Prizonierului i se frecau picioarele cu unt, grăsime, ulei sau orice materie absorbantă şi combustibilă; era întins la pământ, cu picioarele întoarse spre un foc de cărbuni, care îl ardeau, până când el mărturisea tot ce Inchiziţia vroia.Aceste torturi aveau loc într-un subteran foarte adânc, unde se ajungea după nenumărate ocoluri, pentru ca strigătele îngrozitoare ale torturaţilor să nu poată fi auzite. Subteranul nu era luminat decât de făclii a căror lumină lăsa să se vadă instrumentele supliciului, pe călăi, ca şi pe inchizitorii care interogau. Călăii erau îmbrăcaţi cu robă neagră, aveau obrazul mascat de un capişon din aceeaşi stofă, tăiat în dreptul ochilor, nasului şi a gurii.

Inchiziţia tortura şi femei

Legile omeneşti au exceptat întotdeauna femeile de la tortură, oricare ar fi fost crimele lor, menajându-le fragilitatea şi respectând pudoarea. Sfântul Oficiu s-a situat deasupra acestor

considerente şi s-a văzut, de exemplu, cum judecătorii ecleziaşti au supus la tortură de trei ori la rând o fată tânără.

Metoda şireteniei, ultima metodă în cazul eşecului metodelor de tortură

Când supliciul nu a obţinut rezultate şi au fost epuizate toate metodele de tortură imaginate, prizonierii erau duşi în carceră şi atunci se aplica metoda şireteniei. Li se trimiteau spioni ai tribunalului, care simulând că ei înşişi sunt prizonieri şi nevinovaţi, criticau Inchiziţia şi metodele ei condamnabile. Prin aceste discursuri pe cât de adevărate pe atât de mincinoase, agenţii apostaţi îi atrăgeau pe condamnaţi în capcană, cu atât mai uşor cu cât nu puteau să nu-şi amestece plânsetele, aceştia crezând că le împărtăşesc soarta. Atunci, tot ce se vorbea de rău despre Inchiziţie era memorat, amplificat, iar judecătorii nu aveau nevoie de alte probe ca să-i condamne la moarte prin foc.

Înainte de arderea pe rug…

Preoţii şi călugării care erau judecători şi părţi în aceste tribunale nu se mulţumeau să pronunţe condamnarea la moarte, ei asistau la torturile morţii şi dădeau acestei ceremonii toată importanţa pompei ecleziastice. Ei au dus atât de departe barbaria, încât aceste execuţii însângerate făceau parte din distracţiile publicului…Celor care trebuiau să fie arşi li se citea sentinţa cu 15 zile înainte, pentru a li se oferi timpul necesar să-şi simtă groaznicul destin. În noaptea care preceda «actul de credinţă», li se aduceau hainele destinate acestei sărbători. Ele consistau dintr-o vestă cu mâneci lungi şi un pantalon de pânză neagră cu dungi albe. Apoi erau conduşi într-o galerie lungă, unde erau aşezaţi după gravitatea crimelor şi felul torturii ce li se pregătea.Aici li se dădeau principalele piese de îmbrăcat. Acestea erau un scapular de pânză, care semăna puţin cu un patrafir preoţesc. Erau de trei feluri: san-benifo, făcut din pânză

galbenă, având în faţă şi în spate prinsă o cruce a sfântului Andrei, pictată în roşu. Aceasta se dădea necredincioşilor, evreilor, mahomedanilor şi ereticilor. Cei care persistau să nege faptele de care erau acuzaţi, şi care totuşi erau dovediţi vinovaţi prin depoziţiile martorilor Sfântului Oficiu, primeau o samara din pânză cenuşie. Atât în faţă cât şi pe spate avea pictat portretul vinovatului, aşezat sau în picioare, pe tăciuni încinşi, învăluit în flăcări şi înconjurat de demoni. Cei care au recunoscut crimele care li s-a ordonat să le mărturisească, purtau o samarra acoperită cu flăcări răsturnate. De obicei aceştia nu erau arşi, ci condamnaţi la o pedeapsă pe care nu o cunoşteau până în momentul ceremoniei. Pe lângă scapularul de uniformă, condamnaţilor li se mai punea pe cap o bonetă de carton numită carrochas, în formă de căpăţână de zahăr, acoperită de flăcări şi de demoni în miniatură. Procesiunea era deschisă de o mulţime de călugări. Apoi veneau condamnaţii purtând în mână o lumânare de ceară galbenă. Li se dădea câte un naş, căci aceştia vor fi botezaţi în sângele victimelor, pentru gloria credinţei. După cei vinovaţi şi care au rezistat torturilor erau aduşi cei care au murit deja sau chiar au fost dezgropaţi. Li se aduceau în cufere osemintele, iar în vârful unei prăjini efigia cu numele fiecăruia, coafată cu carrochas-ul şi ornată cu tot echipamentul pe care-l au şi cei vii. Acest înspăimântător marş era încheiat de marele inchizitor, urmat de toţi ofiţerii săi şi de o mulţime imensă de curioşi care sperau în indulgenţele papale.Când procesiunea ajungea la biserică, se făcea o rugăciune cu privire la utilitatea şi blândeţea Sfântului Oficiu. Apoi se citea tuturor condamnaţilor sentinţa, iar un preot trăgea câte o nuia tuturor celor care şi-au recunoscut vina, pentru a le ridica excomunicarea pe care au riscat-o prin erezia lor. După aceea se făcea împărţirea torturii finale: erau ştrangulaţi şi arşi cei ce mureau creştineşte şi erau arşi la foc mic cei care refuzaseră să facă vreo mărturisire.* **Conspect Destine literare, după Walter Mehring.**

Memorab(i)le

Nora Iuga:"*Ca scriitor nu vreau sa fiu o instantă morala. Sa ma ferească Dumnezeu!*", interviu (integral) cu Nora IUGA de *Oana Catalina Ninu* si *Un Cristian* ...

Pasaggio pro domo: Nuclee semantice

Laurenţiu ULICI : „Deşi nu are obsesii tematice şi se apropie cu egală dezinvoltură de orice motiv liric, există la Eugen Evu nişte nuclee semantice care-l atrag într-o măsură mai mare: energetismul ardelenesc, îmblânzit de de o undă elegiacă şi patosul introspectiv ţintind o identificare de sugestie mesianică; în ce priveşte evocarea matricei transilvane, dicţiunea e calmă şi gravă; în spaţiul introspectiv tonul se schimbă, gravitatea ardelenească e însoţită de o fină acoladă de umor muntenesc... Dar el apelează şi la tehnica discursului ironic al promoţiei 80, atunci când tema poeziilor o cere, de pildă în cazul celor ce explorează introspectiv sub regimul legii morale şi implicării existenţiale".

Haloul semantic

Adrian POPESCU: „Proiecţiile sale au frăgezime şi candoare şi nu mai puţin forţă reală, un timbru de „oratio vechio", o fosforescenţă arhaic păgână. Identificarea cu elementele se face printr-o vrajă melodioasă de incantaţie, care resuscită puteri sufleteşti ce păreau uitate. Buna stăpânire a versificaţiei, alegerea cuvântului poetic cu halou semantic verificat, sugestiv, iradiant, refuzul „rupturilor", al redundanţelor, al prolixităţii, converg într-o „spunere" armonioasă, cu veritabile filoane de lirism. Pentru Evu, fertilitatea rămâne o categorie estetică fertilă".

Efluvii eufonice...

Ion MIRCEA: „La Eugen Evu muzica răzbate din profunzimile textului poetic, amintita simbioză muzică - vers încărcându-i structural poezia - poezie străbătută de efluvii eufonice. Luminoase, cu toate acestea, numai în aparenţă, ca o încăpere scăldată în razele soarelui, Dar în care cântă stins un flaut...Poezia lui, e a unei lebede cu gât străpuns" .

Miruna MUREŞAN, Eugen Evu, Elegiile Corvine- editura Emia, 1998

S-a remarcat încă de la primele volume nota elegiac-evocatoare a poeziei „evuiene", religiozitatea lor, prin sacralizarea peisajului şi a istoriei şi un anume mesianism, traduse într-un registru grav, incantatoriu. Deloc ostentativ,-declarativ, poetul se apleacă îndeosebi asupra laturii interioare a eului, de unde sinceritatea aproape oraculară a liricii sale. Ceea ce impresionează, de asemenea,la Eugen Evu este muzicalitatea versurilor, „vraja melodioasă", urmare a unei ecuaţii personale : cuvânt plus muzică egal poezie. Spaţiul poemelor din umbră din acest volum argintiu, (în special „evrozele") este populat de angoase şi spaime, de tristeţi şi coşmaruri şi chiar de revoltă în faţa acestei panorame a deşertăciunii contemporane, (inclusiv după 1989...), acestui „orizont decapitat", ce se înfăţişează ochilor noştri lipsiţi de speranţă. EvRozele sunt „elegii exorcizante" (citat din e.e.), care îl salvează poate pe poetul-om (fiindu-i refugiu estuaric) (...)"

Revista Universul cărţii nr. 10, 1998.

Liliana URSA, Renaşterea Bănăţeană
„Tresărirea Focului", editura Signata, 2002

„În afara timpului nepostum, despre curajul confesiunii, „O lebădă cu gâtul străpuns" astfel în caracteriza autografic un mare transilvănean, poetul Ion Mircea, pe „corvinianul"

Eugen Evu, „un mare poet, în competiţie cu cei mari” E.E. a îngăduit breslei scriitorimii timişorene să-i cunoască recenta carte, volum masiv de jurnale, eseuri, aforisme, poeme etc., „Tresărirea Focului”...Despre lucrarea sa modulară, jurnalism-memorialistică- confesiune- roman au vorbit, cu deosebită implicare, poetul Eugen Dorcescu şi criticul literar Cornel Ungureanu. Valoarea esenţială a volumului, editat într-un timp nepostum, al unei trăiri în profundă reflecţie, se săvârşeşte parcurgând un soi de reacţie abisală, opina autorul „Exodului”. S-a vorbit despre cursivitatea, eleganţa şi proprietatea frazei lui Eugen Evu, şi, totodată, despre pregnanţa armoniei între speciile „tresăririi focului” (ca memorie...). Totuşi situarea într-un fel de post biografie va susţine vrerea autorului de a-şi duce mai departe itinerariul, „ca un mirabil itinerariu impregnat cartografic în spirit, sub azimutul astral”...Cornel Ungureanu a vorbit şi despre anumite amănunte conţinute strict - jurnalistic, ce exprimă un subiect preaplin, îndeosebi despre implicarea omului de cultură care este, de ani buni, în viaţa literară a Hunedoarei, unde a fondat cenacluri, publicaţii şi reviste, descoperind şi îndrumând numeroşi tineri creatori.
„Fără exagerări, personalitatea Domniei Sale pune a în mişcare” curentele” literare din zona menţionată. După cum sublinia şi Ioan Iancu, directorul casei editoriale, seria „Mileniul III” .(Cornel Ungureanu, idem). Poetul a schiţat câteva idei despre terapia prin scris, despre mântuirea prin „oracularul poeziei”.**Cotidianul Renaşterea Bănăţeană.**

Ada IONESCU (Beraru).
„Port şi rănile tale”, editura Cogito, 2003
„O carte de poezie foarte consistentă, fără adăugiri, fără umpluturi, în care Fiinţa poetului „se dezlănţuie” în cugetări pline de vitalitate, dând naştere, în spaţiul imaculat al paginilor, unei forţe demiurgice alcătuită din semnificaţii şi nenumărate simboluri. Punctul de plecare - reperul - este „spaţiul infinit

ondulat", arealul istoriei, al personajelor sacre, la care poetul se expune şi care-mi dau senzaţia unui pelerinaj pe străzile de altădată al mirificei insule Ada Kaleh... Un loc marcat de cornul abundenţei, de bogăţia culorilor, a senzaţiilor, „o terra incognita" care poartă amprenta astralului şi a spiritului"...(...). „Eugen Evu scrie o poezie a asaltului asupra materiei, a luptei cu gravitaţia, în care cuvântul este vehiculul epifanic, limpezitor al Spiritului. Nelipsită de metafizică, ea se bazează pe o viziune antropomorfică, uneori elegiacă, dar predominant luminoasă, senină. În fond, poetul este un vitalist temperat, uimit de splendoarea Dumnezeiască a lumii, plin de devoţiune", scrie despre Eugen Evu, pr. poet şi critic **Paul Aretzu.** (Revista Cafeneaua Literară"). Citez: **Nostalgia sacrului**

... „A înflorit imprudent merişorul sălbatic/ şi duşmănoasă ninsoarea roşie-l ucise/: astfel nu uită, află crezând şi încă mai are cuvinte/ lujere şi ramuri sfinte/ ca ţipăt melodiindu-şi murirea/ sufletul nostru, iubito/ între iarnă şi dimensiunea din Vise"...(Revista **Sinteze literare**", 2004.

Antropoema. In The History Monster Cartilagina

Aici, în ubicuitatea cameleoniei ce moartea o-alungă a se ajunge din urma ei oarbă..

Carne de tun, carte de tun a războaielor Lor, a-şi resoarbe fiinţa semi muritoare; prin energo - sacrificiu al Acelora, gemelarii urii de sine: suicidariu, al Înfriguratei Dinamici, anume al Creatorului în propria-i operă...Şamani sacerdoţi ai orgasmelor celuilalt Spectru, din Zodii! Copii – din- Flori ai Cerului care-n etern se repetă. Dezamorsând treimea de zeu – cu efect întârziat? – din care căzură din Logos? Recuperând prin fraude chinuitele remanenţe ale Dintîielor Clone? Şi nu departe-n aproape, cei debarcaţi acasă-n Akasha ? Absurd al experimentului Lor, rebeli dinspre Traume. Tot mai rari cei ai

memoriei lungi, dimensiune a Somnului: ultimi zei adormiţi. Bătaie de joc şi Joc de bătaie în viclenele Lor magnetoglinde. De unde, De ce, până când ? Fiii noştri afla-vor! Îi vor doborî din cunoaştere.

Flash noir rrromanian tenebre 2009... patapievicioase....

„Apropos, ştiu din surse sigure că lui Băsescu i-a fost oferită o casetă cu Mircea Geoană
primind sex oral şi a refuzat să o folosească împotriva lui...Este un om cinstit, credeţi-mă”...

Jurnale 2014, pamflet

La Apocalipsa după Joseph VisARIONovici Stalin, Anna Pauker, Zăroni, şi cohorta, actualizată (Ras)PUTIN. Putirinţa şi călău/zul...Cheia sadomasoochistă victimă-călău...? Marele Angrenaj- concasor: Colonizarea prin strămutare. (Strămutanţii). Proletcult- Procletcultul...vs greco-turco- bulgărimea...Paracletul orto- kirilo- metodiu-(H)assănesco-ISMO-ceauş-ESCORNICEŞTEAN – Ceauş-egal Iscoadă, turc, n) **- and...Emanaţii şi Horor- scopurile din The History Monster... „Vă ordon treceţi Prutul!! * Trenurile Foamei ... trenurile- fantomă. „Sârma, maldaveni!”. Foamea organică- foamea ideologică, apocalipsys cum non figuris!**

În Moldova, Ardeal şi Banat, mai ales, imediat după război, Stalinismul – cu complicitatea guberniilor Groza – (den Groznîi)- Anna PAUKER(via NKVD,(KGB), securităţii noastre aservite sovieticilor- „Serviciile, slujbaşii” recuperaţi, falange ale internaţionalismului „proletarnick”, au fost implantate din Tiraspol, Crimeea, (Tătarii şi ţigani slavizaţi, evreizaţi,) – „R. Sovietică Maldova”şi parţial din **BOCovina,** „prin COLONIZARE”; ţinta principală: foamea Sovietelor de

capital, surse energetice, etc- aşadar cum altfel decât prin Forţe de muncă? Populaţii apte a „înfăptui" sovietizarea. Prin sovhorui (colectivism de tip CHIBUŢ – evreiesc (ab origine, prima formă de comunism din lume, a ESENIENILOR, v. Evangheliile (33 la număr) de la Marea Moartă şi Nad Hmmadi,etc) ComunISMUL este **obsesia „**omului vechi" – preluată de „omul nou", marxist - leninist, dar şi de Neo-mensh-ul lui Nietzsche)... Astrofizic, atât sub Lună cât şi Semilună!!! Avatarii faraonilor ROŞII, de tip Caucazian şi falangele ...genomice ale amestecului rasial, (teza bazală a Colonismului- SOV-ietimsului (v. gen. Ungur Bem, Horty, Lazslo Tokeş şcl) şi istoria reală a Transilvaniei, Istoria românilor sub Mihai Vodă Viteazul, de N. Iorga dar şi mitologiile : Nicolae Densuşianu, A D Xenopol) şi istoriile subiective - conjuncturale ca ale lui Ion Budai Deleanu (**din Cigmău- Cigmo, ceangăismul UK/RAINIC, strămutant colonist- implantic,- hibrizator...dar şi cele literare:** Daicoviciu (etno sârb), Eugen Barbu şi discipolii prozeliţi, o falangă reptiliană a erei staliniste şi ceauşiste, „emancipat, sic,) – genialul Eugen Barbu fiind slavo-alogenic, v. Şoseaua Volokolamskului, Groapa, Săptămâna nebunilor, Caietele Principelui), Iosif (Joseph) -Ctin Drăgan,),- mai toate au FALSIFICAT istoria – memoria unuia dintre cele mai CHINUITE popoare de pe pământ : România. Arhive ascunse putrezesc prin podurile caselor moarte, sau ajunse ruine...Şi tot arhive, sunt cimitirele, progadiile....osuarele şi incineratoarele, vai, ale acestui"altfel holocaust"...(un exeget rutean trans-ukrainean...).

Polemoase la carcase. <u>Pamflet post- delirium tremens and predalism bogomilico- kirilovesc- asănesc...</u> Modulaţii şi interferenţe. Romanian Triangle. Sturm und Drang, Sturm und Traum...

Motto: „Dacă omu o fo fugărit din rai, vine veacu de îl vor izgoni şi din iad" (Moş Ioachim, ucis de un urs la Vâlcele Bune).

...Mă trezii cu gândul de a decanta, cât se mai poate, Memoria ce refuză a se aplatiza, vorba lui Ion Pachia Tatomirescu... Poate, după atâtea altele ce am editat, vor fi cuiva, cândva de folos. În acest Triangle eterogenist, eclectic, precum în religii şi confesiuni, şi în arte şi cultură, avatarismul nordic s-a ciocnit, tectonic, cu eladismul - aluvionar- egipto-danubiano- deltic, vorba lui Stauffer, ca şi a batracianismului unui Geo Dumitrescu („Libertatea de a trage cu puşca") -, cu diluviile Panslavice, cu otrava din Est, Dostojevki, Leninismul, Stalinismul, Majakovski, vs. remanenţele germanicilor din Imperiul bicefalic- şi toate sub întunecatul spectru al bântuirilor lui Ahasveruş- Pribeagu- Priboiul, Sahia şi Nicorovici, Martinovici sau Otto Ştark-ovici...Istoric, traume active şi resurecte ciclic, între Fălcile Bermudice sus- zise, bălţăreţii Dunării de Jos, cu genii ca Panait Istrati, Fănuş Neagu, (ai „traumei de lux") orientalismul îndepărtat, dar şi cel apropiat, însă tot acest amalgam pseudo- transformist, cu artificierii, fitiliştii, glossaarzii surescitaţi ai ceea ce Freud numise, în 1922!, „Traum und telepathie", aşa cum am înţeles, în estuarul tuturor experienţelor ce ne-au asuprit Geniul Transilvanic!, - am înţeles, zic, încă din anii dictaturii stalinisto- paukeristo-dejisto-... ceauşeşti...- intuitiv şi cvasi- empiric, că suntem animalul colectiv de experienţă ai Monstrului Istoric...Determinismul ne este logică iar silogismele – prin scrieri, arte, politici, fie instrumentele rezistenţei ancestrale, fie ale „tranzitivismului obsesional- patologic, vezi Psihologia

mulţimii a lui Gustave le Bon sau Aspecte ale mitului, a lui Mircea Eliade. Demult nu mai suntem „greci”, cum jubila la Universitate „divinul critic” Călinescu, nici dacici, neo-latini, nici slavici, nici ungurizaţi, nici germanizaţi, nici tartarizaţi, nici- nici- nici! NIETSZCHE!. „Dar a ieşit aşa, să fiu român”, delirase Geo Dumitrescu- Sufertaş. Şi pe-aproape Gelu Voichan- Voiculescu- Clitoris, Mişu Ungheanu, Silviu Bruckăr, Petre Roman- Neulander, Tatulici and liota revolution romanian tenebri, via Ivan Viorel Ilie-SCU- Cocalaris! Unde dai şi unde crapă, cu „ieşirea „asta! Un mare procent revine şi el, cu tot ce înseamnă, conjuctural- agresiv- tribalistic, necum „gentilic”, cum îmi spuse acad. Angelo Manitta, la Alba Iulia!* Imperiile renasc din stratele foştilor învinşi, se răzbună, ciclic şi temporar: toate sub spectrul dinamica acelei TRAUM şi efectelor sale vis-a – vis de „efectul Coanda”* Suma curentelor colaterale, este într-atât de fascinantă, încât nu avem a ne compara cu niciun Neam din bătrâna Europa!* Paradoxal, inter culturalismul precipitat acum de Globalism,...nu ne scoate din dilema veche - nouă, - cum Einstein o scoate!- a Originismului şi „crizelor de ID”; ISME!!!; cum s-au agravat prin A. Toma, A. E. Baconsky, H.R. Patapievici şi cohortele traumei alogenice, după cele două războaie. * În Transilvania am *observat*, încă din anii 53- 65, practicând ca salariat / captiv în sistem, mentoratul literar şi artistic în „Oraşul Erou al Muncii socialiste” (sic, n) – acest teribil Bazin de decantare al valorilor separate de kitsh-uri, (efecte traumatice, ale frustrărilor, etc) – atât la generaţia antedecentă (Nicorovici, Martinovici, Stark, Lupulescu, Victor Niţă, Raisa Boiangiu, Dan Constantinescu, Irimie Străuţ, Dinorel Stănciulescu, Victor Isac, Mircea Tarcea, prof. Simeria,- din Hunedoara... Care-cum-vai-lor,
ca şi în Valea Jiului, Boboc sau Danko, dar şi „colegii” deveni Petrişor Ciorobea, Radu Ciobanu, diversitatea (diversionismul) paradigmatic al acestui Infern post- dantesc cripto-ciocoist- **comun Mistic!** Mi-au marcat Viaţa, ca a

sutelor de mii de familii* Noi aveam „cultul muncii”, însă verbul „a munci” e din dicţionarul magyar, iar notariatele – după Verboczi and Barbara- Balazs, vs Vlad Ţepeş! -, Ioan de Capistrano sau Bethlen..., teocricrişti and missionarişti-iehovişti...din secole, ştiu ce şi cum privitor la această TRAUMĂ a remanenţelor telepatice, recte patogenice!* Breban cu! Animale bolnave”, Buzura, cu „Vămile nopţii”, Ioan Alexandru, cu „Vămile pustiei” şi „Infernul discutabil” şi Lăncrănjan şi aşa mai încoace!* Între timp am trăit, nu-i aşa ? Ni-s cărţile ba ofrande, ba imortele, ba fetişuri, ba obiecte de cult (kultur), ba „ghilotine ale Sinelui”, Arsenie Boca şi plăcile tectonice post- SCHISMEI, dar şi ale Osmanlâilor, dar şi ale KGB-ului încă recent... Şi Mossad, şi voalata francofonie, şi „iluminismul” recent... Ghilotinari, cum dixit Paulina Popa, ba dezvăţături dintru alte traume, transprutene (Labiş, Beniuc, Iorga, Daicovici, Florin Mugur, Ion Caraion, Păunescu, Stănescu, Caftangioglu, Grigurcu, Bîrgău, Nistorescu, Romoşan, ş.c.l)... „Frumoşii nebuni ai marilor oraşe”...Şi ai cătunelor, şi ai abatajelor, neh ?* Asta exportăm, prin valurile de emigranţi, pe meridiane* La Roma, în Germania, la Barcelona, în Londra* Traume şi efecte* Profeţi şi pro zeloşi, răstignaci sau cioranieni sau ţuţieni, hertzani sau capuchihainici; Marin Preda, fundacii recenţi, NGA NGA, pleşoieni sau liiceni, recent bulibăsESCU and Baconsky junior, Paleologu jr., Hunor and Cristoiev,ş.c.l.Take- Ianche – and-Kadîr, Ion Pribeagu şi proştii sub clar de lună, cari ai curţii vechi, ciocoi parveniţi şi zecharias- lichteri! * Nimeni, ca Cezar Ivănescu („Tatăl meu Rusia”, „Doina” ş.a) – nu au urlat mai leonian!, ceea ce ne năpăstuie dinspre EST, dinspre Siberia, şi Tiraspol- Crimeea, ciuci and philipciuci, tzîndaici vs păcălici* Acest (RAS) Putin, cu figura lui Reptiliană! – pare a fi un traumatizat din zonele obscure ale ...Cernobîlului, o entitate ameliorată a Experimentului atribuit de religii dar şi probat ştiinţific, din alte dimensiuni, ale Cuiva!* Cred,

deoarece e absurd, într-adevăr!? Se adevereşte, igitur! Vorba bunicului „Dracu să-i pieptene!”. Oare nu scria încă Juvenal, că indignarea face poezia? Noi, acum, încă avem această supapă, a PAMFLETULUI, arma Hamletiană a Oxomoronicului! Ave, Cesarioni, cu cel numărat de Mariana Brăescu- Silvestri- Casa Lux, al treisprezecelea! NON CUM FIGURIS.
Voce din auf: „Fascistîi na uliţî”! Ni strileaieti, tovarişci!! Konieţ filima?(**4.04.2014).**

Axiomatice. Motto: „Song of Myself (Whitman).
„Patria noastră este lumea. Toţi oamenii sunt compatrioţii noştri” **(Adrien Lherm)*** Statele Unite ale Americii sunt o ţară care a trecut direct de la decadenţă, la barbarie, fără a fi cunoscut vreodată civilizaţia” **(Albert Einstein**,1958) * „Cultura americană este invadatoare, chiar imperialistă”(**Wiliam L. Garisson,** Liberator, 1831)* „Columb a trebuit să plece împreună cu nişte nebuni ca să descopere America. Şi vedeţi cum această nebunie a căpătat formă şi durează”. (**Andre Breton**, 1924)* „Sunt încăpător, cuprind mulţimi (multitudini)”. (Walt Whitman)* „Noi nu suntem o ţară, cât o lume” (**Melville.** 1842).

Colage textualist
Mineriada sau mânariada, coşmarele memoriei colective, aplatizante* Elite- belite* Parveniţi, cei veniţi cu parul!* Nu viaţa post- mortem, ci Moartea post mortem, voila!*
Varvarism-Barbarism, Vâlvore, vârcolaci...* Carabas- Barabas, Barnabas, bărabe...*

Oximoronica (i)lustraţiei
Cuţitul dinţat, fierăstrăul, este scula cea mai inumană, ca şi baioneta sovietică; lama e nobilă* Primii mutanţi au fost migratorii, apoi emigranţii scăpaţi din ţarcuri, pe urmă strămutaţii după război, acum exodiştii de nevoie, spre ţări ale

făgăduinţei, aşa cum a promis, cândva JHWH.* Laborator nu e totuna cu oratorii labagii!* Celulo**ID**, herr Patapieviciu and discipolii*? O mare firmă de imobiliare ot DîmBouviţa, e miliardară prin revalorifocarea mortificărilor* Clientela mişună, moartea şi avanstopurile ei sunt rentabile* Firma poartă abuziv- ocult-securist- massonic, Numele civilizatorului substitut al Divinităţii: CASA LUX- FERRIS* O casă conspirativă a lui Sathaniel, dintre cele mai MÂNDRE pe meridiane!*Numele lor transcende cameleonic, prin privilegii, trădare şi pradă, veacul: NOMENKLATUR*Două categorii: femeia de serviciu, propită la WC-uri sau în biroul şefului, şi Secretara, deobicei sub biroul Lui (sau Lor)* In extenso politikon: Membri şi Membrane* Lustraţia nu idem cu Frustraţia?* Megalomania şi erotomania, diagnosticul unui scrib ce ajunse în judeţul Hunedoara, via editura militară, şi ganglionarii cu galoane ai (pi) Ro- mâniei " mari"- erou al " Revoluţiei"...Puah ¡* Abuzabilii, recte foamei şi bărbaţi fără buze ¿??* Versus cei cu buze groase şi nas mare ¿*

Poeseu: Abstractul şi oglindirile Lui. Eternul labirinth, după Răpire ...Cruciadele Neantului.

Andre Malraux: *"Noi am refuzat ceea ce vrea în noi animalul şi am vrut să regăsim omul peste tot acolo undeam văzut ceea ce îl striveşte". (Vocile tăcerii).*

Zeii adormiţi în frigul etern al metriei, alţii somnolând încă, iar alţii, tot mai rari, ucişi şi bântuind memoria Nopţii, aşteptând a fi înviaţi, reîncarnaţi, recompuşi biochimic, retrimişi în misiune, în cruciade, măceluri – în metafizică...* Energiile Elementare, fosile sunt epuizabile, în final nemai-reciclabile...,Energia hiper- luminică, ubicuă, Inteligenţa (Intuition- Sophia animiştilor, Spiritul, Duhul Paracletul) - (igitur para- dinafară, din comos, n) – perenă, imuabilă, eternă* Entropia ...dinde mereu spre haosul iniţial...,al Frigului

mineralic...,al Osuarelor, nisipurilor şi pulberii...* Polvere sumum...* Duhul
-văzduh nevăzut!- doar întrerupe moartea, contrapunctic...religiile, politicile, artele,- Utopia RE-RELIGIO (trad. Refacerea legăturii (cu Divinitatea),- igitur pe contrasensul Nonsensului- ABSURDULUI, electronistic zicând, Interconection...* Uneori Ei, hackerii geniali, reuşesc, nebeneficiarii fiind Puterile, prin Inteligence Service* Aşadar INFO: ea este cheia Puterilor în istorie* Şi contrainfo!* Spionajul şi Trădările fac istorie, nu milioanele de morţi ai războaielor!* Ochiul întunecat şi de nepătruns- nestrăpuns, al Întunecimii* „Înalt Întunecimile Lor* Cheia înstăpânirilor, prin veac, rămâne INFO- MANIA (în zona dualismului uman), şi efectele mai eficiente decât toate armele: şantajul asupra revoltatului, al duplicitarului, sau al laşilor, la toate palierele societăţilor* artele sunt întrezăriri din astral, mai ales literatura şi arta plastică: Omul este un Animal Psihic – ABSRACT) ionist!* Trendurile electronismului, sunt re- ciborgizarea umanului, în conflict ancestral cu Fiinţa!* Iată condiţia tragică a Speciilor, bre Darwin, bre Cruciaţilor, bre Marx, Bre Stalin, bre Adolf, bre Mesiilor, bre EL-iticilor, bre Ras- Putinilor!* Diavolul, deductibil- logic şi El creat al Dumnezeirii, l-a răpit pe Iisus, fiul Lui dar şi al Omu-lui, pe munte, şi l-a „ispitit" (negociere ratată?) – prin oferta de a-i da lumea asta, planeta Terra, spre a-i fi satrap- guvernator- mandatar...* SataniEL... (din ELOHIMI, vezi Apocrifele lui Enoh) – Luxferris – Lucifer., - „Şarpele - Reptilianul care „era atunci pe pământ" (Genesa, V.T.) -Rasa pre-adamică- ar fi frate vitreg al lui Adam. Şi descendenţilor din CAIN şi ucisul ABEL* Recte Vânătorii şi Agricultorii, după alungarea din EDEN, (ParaDeisos- gr. Grădină prejmuită de ziduri, n)* „Para- DEI-SOS ?, dinafara zeităţilor? * Energo- fagia reciprocă a Spectrului, în Univers...* Şi în Logos.

Tableta panoramică.Manualul lucrătorului scrib.

Psihedelismul este definit ca o „exacerbare senzorială datorată ingeraţiei de substanţe halucinogene". Adică, o intensificare a simţurilor, care conduce la modificarea percepţiei asupra realităţii.Nimic nou sub lună. De mii de ani, apelul la astfel de substanţe este o practică, atât şamanică, apoi a unor culte sau secte. Dar şi a artiştilor, filosofilor, genialilor, oamenilor cu activitate hiper- senzorială, recte cerebrală. Factorii de stimul, inspirator, inductori de stare a transei mistice, aidoma emanaţiilor de odinioară de la Delfi, ale preoteselor " sacre", Pythia ş.a.m.d. Apostolii, cf. Eliade, consumau o poţiune din plante afrodiziace, căreia îi adăugau zeama de tutun. Plante sau substanţe de acest efect sunt şi tămâia, smirna, mirul, busuiocul ş.c.l. (vezi Freud, Kernback). Şi ce este azi industrial de alcool, de tutun, de cafea, plantele de uz medicinal sau cele considerate droguri, unele ciuperci ş.a.m.d. ? La unele culte, aşa zisa „vorbire în limbi" sau „pogorârea duhului sfânt", era stimulată de ritualul" stăruinţei",(insistenţei ca stare de grup) - rugăciune colectivă cu efectul a ceea ce a fost numit antic „egregor"...amintind de practicile resurecte recent, ale „horelor", „buclelor energetice", revenind din imemorabile practici păgâne. Protodacii săreau peste focuri cu fum de seminţe din cânepă, de unde aşa zisul „furror dacicus"

Arhiva Vie vs cea moartă, dar nu de tot...

În regiunile Alba, Deva- Hunedoara, Haţeg, Orăştie, Brad, Mărtineşti, (dar desigur şi la Cluj, Tg Mureş, Timişoara, Iaşi, Bucureşti etc) un patrimoniu de ARHIVE şi mai recent, e bine că se re-conspectează şi uneori restaurează în noua paradigmă (politikon!) a ...Memoriei naţionale... Aparţine aceluiaşi Monstru- Istorie, gonflabilul tezism propagandistic, blestemat a fi MANIPULATORIU pentru generaţiile următoare, toate fiind ale unui ANGRENAJ cu-adevărat Diabolic. Există şi arhive ale

Bisericilor, care stau din păcate sub „stigma”- determinarea SCHISMATICĂ de acum peste o mie de ani (v. Henri Focillon, „Anul o mie”, ş.a.). „Păcatul originar” este APOCALIPSISMUL (v. uriaşa arhivă subterană sau pe faţă, din bisericile seculariste ale României, din teritorii, provincii, dinainte şi după Uniri etc. Există şi dincolo de Prut, în cea a mai rămas nesovietizat în Marele Mort- Viu Ţaristo-Bolşevic..., la Chişinău (Chiş- inevski...,n) – sau la Cernăuţi, vai lor! **Arhiva Vie** însă, LE este chiar opera „civilizatoare”, a panslavismului sionist- radiant, REPETITIV, euro rasismului caucazian (!) se vede, dacă nu ai orbul cocoşilor (!) cel mai relevant, în Munţii şi pe Văile de aici: Poiana RUScăi, Orăştiei, (epopeico- budday-delene vs legionariste,) Romos, Vinţu, Pianu, Simeria, dar şi Hunedoara, Călan, Haţeg, Nandru, Geoagiu- Germisara, Mînerău, (Magiaroş), Josani, Ghelari, Deva, ş.c.l. Pe Văile Mureşului, Crişurilor, Cernei **rus**cane, Streiului, Arieşului, Geoagiului ş.a. În această dimensiune...ni s-au stins strămoşii, ne-am născut şi vom muri şi noi, ni se nasc fiii şi nepoţii: unii, cum vedem, fiind siliţi a lua drumul EXODULUI în UE şi pe glob, cu milioanele, în această nouă – paradgimă neo- comunisto- fascistoidă ab origine Vechiul Testament!”Creşteţi, înmulţiţi-vă şi STĂPÂNIŢI PĂMÂNTUL!, neh ? Mesia ...care intrase în Ierusalim pe măgar, îşi are replicile COLONISTE, acum se iscă ici-colo ...globalizant, pe tancuri, pe rachete, pe cuirasate, prin sateliţi. Uroburos este legea şi fărădelegea acestor spiralice orbite ale lui ...THE HISTORY MONSTER...

Ora concludem...

Mitul- and religiile sunt Memoria îngreunată, telurică, underground, shambalică- agarthică, etc - Iar efectele – ca artere colaterale ale AORTEI umanului (...) – în această parte de lume, dar şi peste ATLantic(...) – Memoria ca Feed Beack...

Dirijismul aparţine Vârvorelor – Varvarelor, abatajelor şi Tovului GRIZZU. Întrebarea „Ce-i de făcut, tovarăşi”, au pus-o şi Lenin- Marx şi Hitler, şi cozile de satâr cu care ne-a „blagoslovit”
...Istoria: Clonelor, colonizărilor...Vorba lui **Edgar Allan Poe, Heraldicul**: Nevermoore ? De CE ?

Notes
Se spune că povestea merge mai departe... Prefer Basmul. Cei ce au ştiut-o la început, murit-au demult, moare şi povestea...Povestea poate merge şi prea departe, sau se întoarce la origini, străină sieşi...Astfel şi poeziile noastre pe care chiar visul le va uita, la trezire...Căci totul este ceea ce semnifică....T. Eliot: „Au murit bizonii, ai murit şi oamenii care au văzut bizonii”.

A scrie, a se descărca memoria suprasaturată?

Motto:
“ pământul – amant etern/ focul ca o transformare/ apa – mamă veche/ iar eu tăcută între ele nebună în normalul efemer...” Magdalena Kuhn, poetă studentă ucisă ritualic-satanist, la nici 25 de ani, la Deva).

După mulţii anii de când scriu, trăiesc un fel de desgreunare a memoriei: prin jurnale, memorii, poezii cu puternic suflu retrospectiv, cu limbaj de reflux în spumat...
Regresiunile în memorie sunt diurne, dar şi nocturne, obsedante, uneori terifiante, îmi induc acel terror mentis de care psihanaliza m-a informat prin ani...
Actul scrierii este astfel „epifanic” şi enteleheic, cum s-ar spune. Problema e a unor RETRĂIRI cu teribil travaliu retransfigurativ, un fel de „inversare” a timpului, duratelor. În

acest proces ...miile de opere citite în cei 6o de ani de când am descoperit cartea... am cumva şi revelaţia unui fenomen al „scanării" imagistice, cu alte cuvinte, „experienţe extracoporale", în sensul că unde îmi „merge" (alunecă) gândul, acolo „sunt": văd - simt - aud (de-a surda) până la detalii, mii şi mii de amănunte, ca şi cum sunt în interiorul acelui loc-timp-areal. Un fel de developări, devoalări, sau – după stressul cotidian, plusat de lucrul la calculator, tensiuni rezolvate sau ba, surescitări aparte: datorită vechiului „obicei" de a mă autoobserva, deseori obsesiv.

Revin şi amintiri „instantanee" : brusc, ca dintr-un spaţiu - dimensiune-spectru exterior(?) - experienţe despre care am scris într-o carte din 2001, - ale unor întâmplări atribuite paranormalului: cel mai repetitiv este al înecului în apele Streiului, la 11 ani; mai precis, Într-o enormă groapă cu adâncime de 8 metri, rezultată din inundarea după săpăturile balastierei, cu apele Streiului. Atunci, la adâncime, eram cu ochii larg deschişi în limpezimea verzuie şi mă scufundam, conştient că voi muri; înainte de a îmi pierde cunoştinţa, brusc, am văzut cum se DERULEAZĂ, se descarcă memoria vârstei mele, aidoma unui film; veneau în prim plan chipurile mamei, tatălui, fraţilor...Apoi „filmul" s-a tăiat. În zbaterea mea crispată, am înşfăcat piciorul celui ce mă căuta sub ape, încât, mi-a spus, era să-l înec şi pe el. Aveam să fiu norocos, deoarece un pescar pe nume Ghiţă, cu experienţă, m-a supus primului - ajutor: atârnarea cu capul în jos pentru eliminarea apei din plămâni, scuturare puternică, urmată de vomă, apoi respiraţie artificială...Toate astea aveam să mi le amintesc, recte cele de sub apă, dar şi din detaliile salvatorilor mei: am fost „mort" aproape jumătate de oră! Ultimele secvenţe sus - relatate, aveam să mi ler amintesc însă mult mai târziu. Poate că regresiunile în memoria lungă..., sus - evocate, au ceva similar cu această întâmplare ce, evident, a fost o traumă depozitată teluric, în subconştientul meu.

„În realitate, existenţa lumii nu mi se pare absurdă, ci de necrezut, căci în interiorul existenţei şi al lumii se poate vedea clar, se pot descoperi legi şi stabili reguli „rezonabile”. Ceea ce e de neînţeles nu apare decât atunci când urci la sursele existenţei, decât atunci când stai pe margine şi o priveşti în ansamblul ei”- ***Eugene Ionesco, Însinguratul, eseuri***

Iată că „a urca la sursele existenţei” poate fi şi a coborî în abisal...Cuvintele, transfigurările, metaforele revelatorii, etc – sunt acvatice, suntem ieşiţi filogenezic din ape,
altfel spus repetăm şi prin naştere (debarcare pe uscat) un itinerar imemorabil, atemporal.
Sângele nostru, cu apele dulci, cu apele sărate...Toate analogiile pot fi revelatorii, spre a ne re- înţelege şi eventual a ne face înţeleşi, prin comunicarea în scris, mai eficientă, în interiorul Gândului- Memoriei, cu cele trei modulaţii de frecvenţă, dacă nu patru!
Actul scrierii este mai sincer, dacă nu se devoalează alienat, deoarece e unul de unul - singur, în stil iniţial jurnalistic – compoziţional, ca în învăţământul şcolar primar. Apoi, dacă ai „vocaţie” – recte impuls irepresibil de a comunica elevat, a te face ÎNŢELES corect, cu fidelitate a sinelui - singur întru sinele lumii, (cum zicea Ionesco, dar şi un Marquez, Cohello, Jung ş.a.) – aşadar de *a nu fi înţeles sau învinuit de ceva în mod* nedrept...Această temere vine încă din copilăriile nefericite, din suferinţe psihice dificil de împărtăşit- mărturisit altora, mai ales celor dragi, şi mai agravant celor aspri cu tine, ţepeni, non-afectivi, în general: în familii, dar şi în şcoală şi societate... Din această zonă izbucnesc instinctele sociopaţilor, rebelilor extremişti, şi cred că toate au ceva cu religiosul, cu dogmele, cu doctrinele politice... Exagerând,,ai spune că de fapt Sinele (Hristosul) sacrul, Fiinţa este menit chinului Singurătăţii, însingurării; dumnezeimea temporar captivă în vârste- duratele omului, Igitur. Dintre toate artele, scrisul este

cenuşăreasa din Basm, în acest carnaval - mascaradă care este ...lumea. Unde măştile
Devin chipuri, unde „masca sunt eu” (Nicolae Breban), sau „Madam Bovary c’est moi”?
(Asta însă doar în zona dualităţii erosului ş.a.m.d.). Actul scrierii ultra - empatice este una a Vertijului, a Maelstromului, a factorului de risc al Înecului (prin sufocare)...Descărcarea artificială a memoriei telurice, ca a apelor ce ne-au umplut plămânii şi ne-au rupt legătura aortei - creierului cu Viaţa Vie, este a norocului conjunctural, dar unii o atribui, mistagogic, „miracolului”. Nimic mai benefic ca poezia, ca limbajul trans-figurativ, nu mi-a redat starea de confort, de alinare, de bucurie de a (mai) fi.

Vorbe: „Aveţi ceea ce meritaţi”! “ Fiecare naţie îşi are hoţii şi criminalii pe care şi-imerită”..

Dintotdeauna, miza tiranilor a fost laşitatea mulţimii. Dar asasinii sunt „turmaşii”, laşitatea elitelor. * Între legea talionului şi cea a iubirii de-aproapele, (fie „, dar chiar de a-l iubi şi ierta pe cel ce îţi face răul!,- smerenia înfricoşării a n i m a l i ce!, este de fapt mortală; determinarea este de tip SADO-MASSOCHIST, aşadar PATOLOGICĂ.*
Blestemele şi sudalmele sunt doar „supape”, fac fâs şi nu pot egala rugăciunile, normale sau cum pumnii strânşi, şamanice - tribale, parfumate cu smirna şi tămâia psihedeliştilor de specie nouă* S-a spus că „fiecare ţară îşi are hoţii şi criminalii pe care şi-i merită” ...Retorică vană * Ţara e poporul, cei numeroşi îndură consecinţele pentru procentul de ticăloşi care atrag – motivează acest raţionament simplist* Care e Factorul – dumnezeul căruia îi eşti: rob sau fiu iubit ? * Pasivul „bun” este decadent în delăsare, descompunere de personalitate ş i masificare* Activul „rău” este rapace, dinamic şi devastator.* Divinitatea absolută se situează (sau e situată de Ei)., mai presus de bine şi de rău:

Aşadar meritocraţia e doar o vorbă, uneori în vânt, alteori sub cuvânt.

Srisoare neo/ pascală

Motto: Non lasciati ogni speranza!

Alburnus Romanian – Jurnalul nesingurîciunii.

* Acea respirare, răsufletul ce unduie dinspre Munţi, înaintea furtunii: prognoză redând freamăt sacru Sufletului.* Presimţurile poeticelor de tip delfic - oracular, şi decadenţa (eclectistă, secularizantă, amalgamică) în automatisme (confeSIONISME) – beţii cu Marx, vorba lui Dinescu, dar şi beţii cu discipolism, prozelitism, neo - testamenatrarism, apocalypsism; (dictatura securistă din România le numi INFESTĂRI RELIGIOASE) Misionarii acestui New Age globalizant, via esotericii (ezoTERIENII, n) - şi teosofii, filosofii, ideologii,- deci executanţii cu elitele lor secretizate, cf mecanicii lui zoon politikon în lume şi Angrenajelor dogma-trino- utopico- legi de după Hegel şi Kant, via Bacon, Morus sau Campanella, Hitler ţi Stalin şi cohortele..., îşi continuă cruciadele, marşurile, asupra şi din underground-ul (shambalic – labirinthic- misticoidal) – DETERMINÂND ...pseudo - îndumnezeirea ? * O fac, toate, CAMELEONIC.* Neo- mensh-ul and „omul nou, ceauşist- emanatus, aparţin trogloditismului ÎNŞEPTIT ce agită, cu acceleratorul NOII PROPAGANDE din Imperii şi Satrapii, Provincii şi enclave, obsesia ancestrală a legitimităţii locuirii: paradigma decadentă(cu colateralele adamantine – conjucturale- interferente - convergente-divergente, în DUALITATE, este cea a cani- baalismului (din Cain şi Abel, codul sadomasochismului existenţial.* Frica esenţială este, din subcorticul colectiv? – aceea a „Urâciunii pustiirii". A extincţiei din cauze diferite: războaie, expuizări

energetice şi politice, doctrinare şi utopice* Din illo tempore, OMUL este cel mai teribil Mister al-lui-însuşi!*Oare nu este această paradigmă a paradigmelor, un PROGRAM cu izvoare nesecate în COSMOLOGIE, ca Memorie? * OMUL - PRODUS, ELECTROMUL, ROB-OMUL, specia mereu devenitoare..., cu succesivii săi **Noi Adami şi Lillith- şi Eve**, Noeli şi „Anticrhişti", ascunde sau codifică doar neo- iniţiatic, ÎN INTERIORUL ORBITAL- orbitor (altfel de cum la M. Cărtărescu, H.R. Patapievici ş. c.l.) - are în creierul lui, tiparniţele, tipologiile, matricele, seminţele sistemice – cf. unei „dinamici a clolenlor- Colonizărilor), pe două modulaţii de frecvenţă: Montane şi Deşertice...* Etapele prin Veac s-au succedat (şi revin precesional - recesiv (v. Mircea Florian, Recesivitatea ca structură a lumii, ş.a.) „ameliorînd", „emancipînd", însă cumva sub Teroarea Existenţei reductive (cenzurate de Elohim? De Yahveh? De Sercret- Servicii, Massonici, ş.c.l) . * Potrivită ar fi, de la Blaga citire, sintagma „! Cruciada copiilor"...* Dar şi Sărmanul Dionis...*Hedonismul cu devianţele lui delirante, este probabil stilul cel mai „uman" de a-l imita pe Apollo, pe apolinicii imitatori ai Egiptenilor de la Tel Amarna!* Fascinante rămân şi proto - ritmurile Popoarelui Soarelui, ca şi Protodacii indo-europeni, din care ne TRAGEM* Traco- Daco- Geţii au fost şi ei SOLARIENI, ei jertfeau Soarelui (v. Soarele de andezit- altar sacrificial, de la Sermizegetussa Regală, din Mţii Orăştiei* Densusianu expertizează magistral, însă, originile Hiperboreene, Druidice, ale poporului carpato- danubiano- pontic numit ROMÂN(esc).* Suntem în Alburnus Major Sacrum: Altoirea şi eventuala ...reîndumnezeire, o ÎNFĂPTUIE preafericiţii Grădinari: vai, din Extramurros* Cheruvimii, Serafimii ce-i cu lassere- „săbii de foc", ne-au lăsat în „plata Domnului" – fiinţe ale Liberului Arbitru, între Bine şi Rău...* Dilema veche- nouă ar fi dacă auto- devenirea, conceptul creştin de „reîndumnezeire" şi Messianismul, (promisiunea celei de a

doua veniri, fie cu Pacea, fie cu Sabia?, v. Scripturile), rămâne cea a Rebelionarismului luciferic, demonizat (?),, aşadar al rupturii vs refacerea Legământului (RE-LIGIO),
Aici, noi, am fost cel mai aproape de Eladici (prin Macedon, via Alexandria, Ptolomeici- via Egipteni!) Dar şi de Slavii – sionişti- ţarişti- rasPutin-işti (voila Tiraspol, Crimeea, BasArabia şi Bocovina...)- Russini- ruscanii- rutenii şi ukrainici mixtum tararo- ebreo- musulmani) – strămutaţi sau trans- (sini) straţi... şi nu departe, Osmanlîcul şi remanenţele paşalâcurilor toate!* Cronicarul moldav zise „Se sparie gândul!”* Ci nu El, Gândul (Cogito) se sparie, ci INSTINCTUL, bre, Carivazâcă**!*** Empatia divinului, ne este „signatura Dei”: EA ne face vulnerabili, prin aceea că, s-a spus: „Coincidentia oppositorum”, extremele se atrag, logic zicând: Binele atrage Răul şi vicevera ? * Iar „Dumnezeu e mai presus de Bine şi de Rău* Iar „omul e făcut după chipul şi asemănarea Lui”. (V.T.).

La apa Sargeţiei

Totul este codificat pentru a fi reînţeles.* Ştiind ce a fost, vom deduce ce va fi: prin aceea că Spaţiul-Timp este circular-spiralic* Avem a regândi concepte ca Parapsihologie, Iluminaţii, Homo Louminousus, ş.c.l. Cum Eminescu scria, în cămaşa lui Nessus „Mie însumi redă-mă”...La ce? „Ca să pot muri liniştit”...? **NU! NOI NICIODATĂ NU!**

Poesee despre Condiţie. (La condition hummaine).
A fi pentru a fi!?Filogeneza - filiera şi fiii. A se extrage din arhetip- ancestralul bionomului DIHOTOMIC, a te Ramifica* Rădăcinile şi Ramurile- simetrie piramidală: mineral- vegetal-animal* Tendinţa ubicuă macro- microcosmică, de a se înălţa spre Lumină, a vieţui, a transcende* Re-echilibru în Armonie, recalibrare, reciclare şi recreaţie* Antinomiile divinului:

diferenţiarele şi cenzura transcedentală (v. Lucian Blaga)* Frigul recele - transferat spre cald, întunericul spre lumină: toate caută SOARELE: Ra.* Să ne spunem, după Tel Amarna: RAMURIENI!* Miliarde de indivizi, INDIVIZI!, şi fiecare un posibil - probabil răspuns al dilemei_ A Fi ori a nu (mai) fi ?* Legea ...cosmică fiind transferului energezic între bio-câmpurile umanului şi cele ale geo-câmpurilor* În Medium* Am cunoscut şi am înţeles şi magicieni, şi neo- şamani, dar şi CROZOIZI, cumva bântuiţi întru...mântuire...* Am cunoscut cercetători ai Crustalogiei, dar şi mitosofi, dar şi mistagogi, dar şi deliranţi- intruşi, cei mai dramatici şi primejdioşi pentru umanitate* A se vedea cohorta de genii în istorie, majoritatea SUICIDARĂ: din tagma frustraţilor, traumatizaţilor, precum în Pantheonuri, aşa şi în History Monster!*

Cei ce se bat cu trecutul vinovat, prin descendenţă, ori al iresponsabilităţii lor.*Factorul de risc al acestor „emanaţi" din vâlvorile Istoriei, este schizofrenia cauzată din Traume, Frici, Spaime, Terori, ce se vor extinde răzbunător asupra MULŢIMILOR. * Tot dintr-acolo, se perindă prin Veac,, tragediile, vărsările de sânge şi spirit! ale Speciei* Artele, la ora crizelor, sunt moduri - forme de „rezistenţă" : unele după Montaigne, ale „trestiei gânditoare", altele ca peşteri - cetăţi - catedrale - domuri - sau...scuturi antirachete...* TOTUL se încrâncenează întru A MAI FI! * E un program cosmic şi macrocosmic...* Matricea considerată din străvechime sigură, în sensul genetic al descendenţei (şi post - tribal-gentilic-imperial), întru LEGITIMITATEA de-venirii, înlocuirii şi locuirii (precum în Imperii, aşa şi în satrapii) * Întâiul născut (vezi biblia şi mitul post- adamaic, (cu variantele globale) – ar fi garantul memoriei genetice viabile, de unde dramele convieţuirilor geo- grafice, conflictele şi ...antimetafizica gropilor comune ale ...metafizicii..* Vai, Dumnezeule! * TU, cel al originalelor CLONE sublunare (LILITH-iene) (colonizări), sau TU acelaşi sau altul?, al re-devenirii prin cu-

noaştere- întru- naştere: Treime! Triunghi al bermudelor cugetului nostru pribeag prin Marele Timp, ANU?* Suntem biomul, omul biosferic, sume în ecuaţia: sistem bioenergetic - deschis, spic de particule ionizate!* INTERFERENŢI ENERGETIC; prin remanenţe TELEPATICE* Patologiile...determină genii, în religii, arte, politici* Umanul se comportă din illo tempore, ca IMPLANTAT (vârf al lanţului trofic), ci nu ORIGINAR- Planetar* Hibrid, adus, venit, ci nu cum zic evoluţioniştii, ori delirează variabil prin milenii, creaţioniştii* Dumnezeu Geneticianul Etern se ascunde în opera transcedentală, arătîndu-se, şi se arată ascunzându-se (citat din memorie,n)* Suntem pe calea recuperativă a ciborgului?* Bifazici, unii, mai rari, trifazici! * Marile revelaţii ale cunoaşterii raţionale au fost şi sunt prin EFRACŢIE, demonizată de dogme- doctrine, utopii, dreptLUCIFERICE: Lux- Ferris, trad. „Purtătorul de Lumină”* Grecescul / latin Apocalipsys este mai la propriu de înţeles ca REVELATION * Dezvăluire: a divinităţii eterne din tot ce e viu, (Cogito ergo sum- sumum!) deductibil în tot ce transcende”* IMUABIL* Doar secvenţial şi suportabil - cognoscibil* Cea mai profitabilă este industria FRICII, A MORŢII : speculaţia e arta acestui mercurial diabolic, al mortificării mistice, înjositoare: CIOCLII Siniştrii şi groparii ce se cred vameşii lui Dumnezeu, sunt acele animale bolnave grobiene de care scria Nicolae Breban* Mai clar zicând: A crede şi a te ruga, este a te re-programa şi restarta* Aşa funcţionăm aici, în interregn* Eu îmi semnez scrierile, mai ales poezia, asupra titlului, ci nu dedesubt: să fie asta vanitate,sau în logica creatorului (imitatio Dei), care a dat şi omului dreptul: de a da nume lucrurilor?* Developez, scanez, dezvălui, comunic, transmit, transfer INFORMAŢIE revelată!* **Ne înlumінăm!* Blaga : „Contemporani cu fluturii, cu Dumnezeu”...*** Noi reînsufleţim divinitatea ceea autodefinită omului ca DEVENIRE, cel ce devin, cel ce sunt în continuumul spaţiu timp, în ACUM!* Poetul îngândurat şi

dezgîndurat, este nu rebelionar, ci sacerdotal* El se sacrifică, ori este sacrificat, spre a se adeveri LEGEA UBICUĂ, a „cu moartea pe moarte călcând”* **A Învierii?* Eu şi ai mei nu vrem a muri răstigniţi: prin aceea că suntem Fiii, ci nu doar Robii(roabele). Roboţii.**

O motivaţie la sacerdoţii neo - barbariei

Desfid dintotdeauna perfidia, vampirismul psihotic, boalele care produc contaminări, de la om la om şi in extenso, de la „directorii de conştiinţă”, via „evangheliştii- epistolieri”, elitiştii) sic, n) în zonele consumismului „cunoaşterii” ca drog, drogherie: remember Marx şi „beţiile cu Marx” (Virgil Tănase, P. Caravia, Bruckan, PATAPIEVICI, Cărtărescu, via M. Dinescu ş.cl., desigur, diferiţi. Aceste simptome în agorele şi templarismele Cetăţii, sunt ale acelui Duh căzut în zoon politikon, precum în „împărăţii” – civilizaţii, culturi, religii, doctrine, utopii, şi în discipolate, în satrapii. Graniţele se sparg, sunt sparte, iar "underground-ul" tectonic al plăcilor, cu efecte cu tot, iese în sus, în Conştientizare, ca un soi de infern reciclabil, prin cohortele de modelatori sau restauratori ai marilor Frici existenţiale – şapte la număr, Popper şi Konrad Lorenz zic că, în fapt, una singură : frica de-o moarte... Dintre operele ce mi-au limpezit ochii minţii, în vechiul regim, înaintea lui Buzura, Lăcrănjan, Sorescu, Ulici, parţial Doinaş, Caraion şi ultimul Preda ş.a. - toate romanele lui Nicolae Breban, mi-au fost cele mai lămuritoare şi dintre istorici, niciunul, anume prin conjuncturalismul servil – duplicitar, fie ei şi geniali. Breban face istoria Sufletului Românesc, prin epica magna unei Conştiinţe - Demnităţi de rezistenţă, nu „minima moralia”, ci proxima moralia. Un Umberto Eco dar şi un Cohello, un Bulgakov, dar şi un Goethe Românesc-Nordic,- acesta ne este **Nicolae Breban**, igitur! Desfid aşadar GROBIANISMUL, via „reţetarelor” din Nicolae Filimon,

Caragiale, Ionesco, Nae Ionescu, Mateiu Caragiale, Istrati, ...Caftangioglu, Fănuş Neagu, unii diasporişti, ne-au fost şi dlor de învăţătură. Suntem suprasaturaţi de şamanismul noilor sacerdoţi, ai noii barbarii! Şi al „maeştrilor" disimulării emanatoide, cu margaretele lor (yourcenier) cu tot! Ca lecturant al acestei biblioteci a lui Die Buckenwurm, cei mai jalnici îmi par cei numiţi de careva „şoareci de bibliotecă", verii celor de câmp... Numai că Memoria nu poate fi ronţăită, iar din cuiburile de celuloză (şi celuloid) ale şobolanilor nu se revalorifică nimic, necum reciclează, în Conştiinţa Neamului, cultura lui. A unui Neam prin Nemurire, înrămurire adică**. În Paideea- Ideea Mundi. Aici, unde şi noi văzurăm idei, şi plânsum, sau pictarăm, cum la Săpânţa! (Sapientia?).**

Aphoriile absurdului

Abia vine clipa şi a trecut* o multiplică ecourile infraseismice, piere ca şi cum nu a fost* nimic nu este născut, ci numai făcut* spirite nu există, spiritism da* lumea ca parte temporar zidită, se năruie: eşti tu, Omule, proiectat abstract, întru a fi ciclic abstras, resorbit* Timpul este "înnebunirea" absolută a Luminii* Suicidarii geniali au întrevăzut asta : măreţia frigului, adică înspăimântarea divinităţii faţă de intruziunile Ei în eternitatea Apheiron-ului în expansiune: Haos contra Cosmos * În Univers nu e posibilă Linia Dreaptă: Mişcarea este Spiralică, recte repetitivă: libertate nu poate Fi* Noi, tu, eu, nu ne-am născut prin voia noastră; nici nume nu ne-am atribuit - asumat noi, ci antedecesorii* numele sunt coduri, programe subtile pentru indivizi, psihocelule Stem.

De rerum Misterium

Dacă am înţelege brusc, am muri ca fulgeraţi* Creierul este un organ rece, nu ca „frigider”, ci ca regulator vital al circulaţiei sângelui şi echilibrului constant necesar a trăi*
Culoarea cenuşie sugerează bio- arderile colosale ale energiilor care suntem* Soarele este un Magnet gigantic iar planetele şi sateliţii gravitează în legea acestei astrofizici* Tot astfel şi în microcosmosul care eşti, Tu, Creierul Tău* Capul* Peştera portantă, pe umeri*
Şi balansurile ei* Labirintul igitur* Animiştii au penetrat parţial Misterul, apoi li s-a smuls, era interdicţia Zeilor* Ce demers zadarnic, spre a afla ce* Că ştim că nu ştim* Suntem cenzuraţi, scurtcircuitaţi de la Sursă!* Izolarea, spre a nu întrerupe prin Efracţie, misterul Lucrării divine* Nu suntem specia intrusă în Sistem, Venusienii, ci descendenţii perpetuu selectaţi, ai Stelarilor...* Din Orion* Din Tau Ceti? Hibrizi, ai legii „celor ce devin”* Tot ce a mai fost, va mai fi, însă mereu altfel, altcumva, Altcineva!* Care etern zboară a se cunoaşte pe Sine?

<u>Amintiri din necopilărie</u>. Apoca-lipsurile după Pacepa

Până la vârsta de 11 ani am fost, cu familia mea, la penticostali, unde tatăl meu era pastor (prezbiter) raional. Pocăiţii erau non gratta comuniştilor şi securiştilor, în primul rând pentru că cultul lor era un fel de grupare- întovărăşire, mai degrabă de tip vechi evreiesc...dar şi apostolic, adică creştin. Se ajutau între familii, îi îngrijeau pe săraci şi orfani, se ajutau la muncile agricole, la zidirea caselor, etc. Erau solidari şi altfel paşnici în societate, aveau deobicei mulţi copii, ştiu familii cu 15 copii! Adunările se ţineau la casa unui profesor de muzică, dirijor al unui cor al bisericii, ei aveau orchestră, recitatori, etc- şi făceau chiar mici turnee sărbătoreşti, mai ales pentru tineret, ca şi la botezurile în apele râurilor, după modelul lui Ioan Botezătorul,

la Iordan...- prin areal, un fel de „Cântarea României" de mai târziu...Ca şi alte culte, dar şi secte (baptişti, sâmbătari, etc)- erau hărţuiţi de securitate şi infiltraţi de turnători, aciuaţi pentru beneficii meschine, în comunitate. Între cei care îl „lucrau" pe tata, am găsit numele unui viitor popă ortodox, beţiv şi curvar, care scria rapoarte duşmănoase, cu un soi de ură viscerală, el însuşi fiind fiul unui popă mai bătrân din Cinciş...I.O. Ruteanu...După 1989, când fratele lui Mişu ajunse preşedinte al Frontului şi apoi în partidul lui Năstase, îşi numi fratele - popit ca şef al culturii judeţene, la Deva! Bea, avea sticla cu ţuică sau whisky sub birou, venea la lansări de carte şi vernisaje, unde evident grizat, citea bileţele cu discursuri ipocrite...Nu-l uit cum s-a bâlbâit, sfertodoctul cu gheb, la o simeză cu nuduri! Avea să fie zburătăcit, e prof. la Arad, când cu atacurile mediilor şi adversităţile politiceşti din judeţ, după „încuscriri" ale aşa zişilor baroni locali, (Mischie, Ruteanu junior, scăpând prin urechile acului de poliţie, după acuzaţii de sustrageri din patrimoniul bisericesc a unor valori cultice, icoane, cărţi vechi, etc.). Fiul turnătorului a avut o biografie de policer mai tare ca ale lui Dumitru Hurubă, dar şi ale tovului ex. cdt. al securităţii Deva, L. Văceanu („Liwill") Ex- anchetatorului „preten" al meu, cel mai veros, după generalii Mortoiu şi Bădoiu, Găliceanu, Iovan, Ivănescu, Haiku and liota...

Sorin la cinci ani: „Mama mea e mama mea, nu este tovarăşa!..."

Ei, pocăiţii, - unii români, dar şi unguri, nemţi, slavi, cârcîzi de peste Prut, ţigani..,- erau raportaţi sistematic, pe tabele, ca şi ortodocşii, catolicii, greco-catolicii ş.c.l. – partidului, cu apelativul : „elevi infestaţi sau din familii infestate religios"... Tovarăşul P. Ciorbea, instructor judeţean la „cultură", (şi fost activist la fosta Casă a Armatei din Deva), olaltă cu cei de la UTM- UTC- aveau dosare speciale, obligându-i pe directorii grădiniţelor, şcolilor şi liceelor, să le semneze...Fiul meu Sorin,

la 5 ani, la grădiniţă fiind, a venit acasă plângând, deoarece „tovarăşa" l-a obligat Să spună poezii cu titlul „Mama scumpă, tovarăşa Elena Ceauşescu „! „*Mama mea e mama mea!*", a protestat Sorin...

„Vorbirea în limbi..."

Am avut teancuri de astfel de rapoarte, abandonate în decembrie 1989, în fişetele cabinetului UTC Deva şi Hunedoara, le-am donat Bibliotecii Universitare Alma Mater, din Sibiu, doamnei prof. univ. Anca Sârghie, iar cele patru dosare CNSAS ale mele, Bibliotecii judeţene Ov. Densusian, Deva... La pocăiţi, tata nu m-a obligat să mai merg, eram botezat în 1944, de protopopul din Răcăştie, deşi cântam, ca alto, în corul lor, sau recitam poeziei cu Isus, mântuitorul lumii...Practica aşa zisei „stăruinţe", era dintre cele mai ciudate: cu ţinta de a vindeca prin rugăciune comună, pe cineva dintre ei, ore în şir se rugam, punctând cu „amin" şi „halleluiah"...Momentul transei venea când predicatorul invoca „pogorârea duhului sfânt"; era o psihoză colectivă, ca sub starea unor plante specifice religiilor, iar culmea îi făcea pe unii să „vorbească în limbi"!!! Noi, copiii, erau terifiaţi şi fără să vrem, plângeam şi tremuram...(Una din poreclele pentru ei era aceea de „tremurici"...). Psihologii ştiu ce fenomen este acesta,al riturilor de tip arhaic, alogenic...Oficierea avea efect de sugestionare colectivă. Efectele erau cumva catarsice. Dacă la alte religii, preotul oficiază psalmodiind, citând din Biblie, aici starea de la pastro se transmitea „magic" micro- grupului în transă. De ne reprodus în ce „limbi" vorbeau **aiurând literalmente**, „fraţii", dacă vreţi tovarăşii, căci cuvântul TOV este de la evreii iudaici, cum scriu revistele româneşti din Israel, azi: „Fii tribului" (recte cetăţenii, poporul iudeu). Biserica pocăiţilor era o formă de rezistenţă prin solidaritate, faţă de regimul totalitarist. Un sindicat al frăţiilor în numele lui

Mesia şi apostolilor, Pavel, mai ales. Atitudinal, se pot face analogii între apostolicii penticostali, baptişti, oastea domnului, etc.- şi Esenienii din Biblie, vezi Evagheliile (33 la număr) – descoperite la Marea Moartă sau Nad Hammadi. Esenienii aveau băi ritualice, spălarea picioarelor, transcrieri, erau un fel de scribi, ca la egipteni; lucrau pământul în colectiv (chibuţuri),- şi împărţeau „**de la toţi pentru fiecare, după nevoi**", cum avea să facă marxism - leninismul şi internaţionalismul adus aici de Stalin, Pauker şi cohortele lor, în regimul Dr. Petru Groza... Colectivizarea sub bulgarohtonul Ghe. Gheorghiu- Dej, de aici ni se trage...

Îmi revin coşmaresc aceste amintiri şi despre cum au marcat acei ani viaţa mea, a familiilor noastre, am scris în „Lucrarea în orb", editată de bunul meu prieten din Canada, Alexandru Cetăţeanu, la „Destine literare" din Montreal... Cartea a stârnit aici discuţii, mai ales din partea celor ce se simt cu musca pe căciulă, din ţară, dar şi din bisericile de acest rit din Statele Unite, mai ales, unde nenumăraţi pocăiţi au emigrat, înainte şi după fuga lui Pacepa...

Exilul şi heackării în Shambala...

Cogito-ul înnebuneşte, iar asta a fost numit revelation* Sacerdoţii barbarilor ştiau, cei de acum sunt amnezici* Divinitatea poate fi pentru om doar Insinuată* Omul are vederea răsturnată, ca şi cum ar umbla cu capul în jos!!!!* De ce*În poziţia culcat (visare sau somn) pare că avem acces (interferenţe) la alte dimensiuni, modulaţii de frecvenţe...* „Creierul este un sistem bio-energetic deschis" (ştiinţa)* Efectul: interferă, prin remanenţe telepatice, cu unde din cosmos, pe care nu le percepem ca atare* Adică primi INFORMAŢIE codificată* Revelaţia produce şamani, vraci, vrăjitori, „profeţi", „preoţi",

poeţi, ori genii ale inventicii* Ha, ha, Ha!* Trezirea deplină în Real, ar fi de fapt antecamera Plecării, relansarea unui procent de info- memorie, sufletul?* Ori resorbţia Lui* Schizoidizarea pare a fi o autoprotecţie a acelui procent de kw* devenim parţial ceea ce credem, ceea ce ne „autoprogramăm", isihasmic, mai puţin prin inducţie din societate*
suntem stăpâni nouă înşine, dar cu prejudecata moştenită genetic, a supusului, robului*
religiile, toate, sunt sadom-massochiste, ecuaţia determinării reciproce* Se bate cauza cu efectul* Toate trei lumi Danteşti, sunt în chivotul- gralul numit CAP* Adio e doar sfâşietoarea noastră disperare de a nu mai fi cu cei dragi, cu cei ce i-am născut AICI* Suntem aici, însă de Altundeva* Ocupanţi!* Implanturi, clone, colonişti!* Suntem în Exil, Dumnezeule! * „Creşteţi, înmulţiţi-vă şi stăpâniţi pământul!" * Cine sau ce extrage dobânzile* Toate celelalte animale nu ştiu că sunt, există, vor muri* Omul ştiind, este programat nefericibil, criostic...Compensatoriu, i s-a promis învierea: mai degrabă o parafrază a reîncarnării* *A nemuri, prin...Neam-uri) ramuri?* * Eternitatea vie are legea supremă, a se autosacrifica, a se recicla.

Despre automutilare. Mic recurs la un roman american

Dadaismul resurect al retoricii artelor, metalizarea discursului, îngroşarea vocii în video - media, sunt simptome ale unei revolte individuale extinse – propagate colectiv, revoltă de tip dadaist. Evreul român Tristan Tzara(citeşte tristă, citeşte Ţara...) exprima în celebrul Manifest al „Movement dada" în anul teribil 1918, un an ce pare a se repeta în România abia în 1989...(...), un program ce era al avangardismului: „Ne trebuie opere puternice, drepte, precise şi pentru totdeauna neînţelese"! Este ceea ce face poezia avangardismului francez, care probabil i-a sugerat lui Tzara

ideea „poeziei colaj, scoaterea din pălărie a cuvintelor şi re asamblarea hazardului în alt compus hazardat...

Mă îndoiesc că „neînţelesul", absurdul de tip ionescian, cel ce boicotează de fapt arta artificială, prin parafrazarea caricaturală a limbajului derizoriu reale dintre oameni, spre a anula devianţa seculară a artelor, întocmai cu a societăţii, în zona mediocrităţii, de unde emană... şi spre a dinamita banalul, urâtul, nimicnicia, teatralismul comportamental, decăderea în manechin a individului social.Dar oare revolta artelor prin conştientizarea pragmatică a absurdului ei, recte al absurdului cotidian şi mancurtizării societăţilor totalitare, răcite, schematice, manipulate prin soiul sado-massochist al relaţiei duplicitare"victimă – călău",era o revoltă eficientă doar prin absurdizarea mijloacelor, prin a încontra Confuzia devianţelor politiciste, prin „vacccinul imunitar" al neînţelesului ?
Marele avangardist german, aderent la mişcare, era deja un dadaist când folosea tehnica colajelor de hârtie lipite să sugereze că „n-ar mai trebui să scriem cuvintele, ci să le alegem, să decupăm, să agităm sacul, să scoatem cuvintele unul după altul,(ca la tragerile de noroc, voila,n) şi să le transcriem. ASTA A făcut Tristan Tzara, asta vor face o seamă de poeţi francezi, bunăoară Andre Breton...asta aveau să facă un Salvador Dali: suprarealism disimulat.. Capul artistului devine ...căciula hazardului, iată ...revolta ? Arta ca virusare artificială, act subversiv, deci terorist ?! „Neînţelesul pentru totdeauna" nu este revolta artei, ci revolta sinelui contra sinelui, revolta alienării prin...alienare mimată, vaccinare ? A anihila nebunia lumii din jurul tău, prin hamletianul „a face pe nebunul", al claunului regelui? Fac o mică paranteză: între dosarele de urmărire informativă ale „numitului Evu Eugen", (expertiza M.A. Interne Bucureşti- 1984, test grafologic 12 pagini strict secret) anchetatorul principal, este titrată de către lt. colonel L. Văceanu,

Ex- comandant al securităţii judeţului Hunedoara, ..." Claunul"! Culmea, recent, emanaţii porocălîi ai unui partid pretins de dreapta, l-au numit pe Mircea Dinescu, măscărici, acesta fiind voios lucrat în continuare de (T) urmaşii noii pofte de securism, de parcă au căpiat cu toţii!Sunt sigur că nu altul decât EU i-am sugerat titlul, deoarece în anii hărţuirii mele, într-o discuţie inflamată cu fostul meu şef, directorul instituţiei unde eram salariat – casa de cultură - i-am spus acestuia că, dacă nu mă lasă securitatea în pace, voi „face pe nebunul", după modelul Hamlet, din piesa lui Shakespeare, spre a putea astfel să îi spun în faţă „regelui" (regimului ceauşist) ceea ce nu îi convine, sub pretextul că sunt „nebunul regelui", adică artistul de curte, deşi nu eram, ci eram salariatul, aşa cum milioane de oameni erau salariaţi şi obligaţi la duplicitate, spre a supravieţui şantajului înregimentării.

Între tristantzarişti şi... ciumeţi ...

Revolta artei din dadaismul incipient, 1918, avea să fie una a societăţilor înregimentate, inclusiv a artiştilor din Europa bântuită de fascism şi reversul acestuia, marxism - leninismul şi ce a urmat.Apelul la nonfigurativ al dadaismului (atenţie, cuvânt care maimuţăreşte subtil acel „da, da!, desigur, să trăiţi, aveţi dreptate", al subordonării de silă...),- ar putea suna în engleză „yes-yes-ism, sau în germană ja-ja-ism.... aşadar lozinca mecanică, a yes- man-ului redus la simplu executant. „Noi muncim, noi nu gândim", au strigat masele inspirate de revoluţia lui Iliescu, în 1990o, când cu mineriadele...
Ciudat lucru: un admirabil prof. univ. cu care am avut onoarea a dialoga recent, Mihai Mănescu (Arta învăţării artei"), fost profesor de un an al celebrului nostru dadaist local, Constantin Titi/-Zgîmbău, îmi vorbea despre originea rusă - slavonă a lui DA, într-o limbă neo- latină, un DA al unei limbi cumva slavonizate, al acceptului, al lui yes- man, cel de tip

răsăritean.... negaţia a rămas neo-latină, (non), însă afirmaţia este a lui „homo sovieticus”, Da. DADA.Ciudat este şi că evreul român Tristan Tzara (pesudonim, desigur) vine de la „ţară” (tristă ţară), alt cuvânt de sorginte slavă, de la Ţar (ţarism), etc. A cui este revolta dada, numai una a artei ?

Profetismul negru al artelor a fost intuiţia din tenebra ancestralei memorii, a barbarismului post- glaciar, după omul se replia ca specie aoropae decimată de natura mamă - oarbă, cosmică, din peşteri, reluând via colibe, calea spre noul său destin babilonian ...Profetismul –premonitiv al unor Breton, Arp, Tzara, Iancu, etc mişcarea Sturm und Drang, a fost urmat de două conflagraţii mondiale, grozăvia grozăviilor, primul război mondial fiind cel mai crud din istoria recentă a omului şi prin amploare iar al doilea, cu nazismul, holocaustul şi morţii fronturilor sale, recte cu uriaşele tsunami-uri ca efect ale monstruoaselor pacturi, cu alte valuri uriaşe de morţi ale stalinismului şi tot cea a urmat până azi şi continuă?
Un destin ce premerge prin revolta artelor, stigma de experiment ciclic al omului alungat?

„Din carton, hârtie, păr, sârmă de fier şi stofe, ai confecţionat fetuşii tăi languroşi, sardinele lesbiene, şoarecii în extaz” îi scrie Arp lui Iancu, dadaistul. Decadenţele periodice ale artelor ce ostenesc, îmbătrânesc, aidoma religiilor prin milenii (!), ritmând dacă vreţi o entropie arhetipală, ce impregnează umanul, vor fi având în artiştii de acest tip, demoniac - rebeli, apostolii condiţiei umane, aceea de ciumat, cum am înţeles din alegoria sumbră a lui Andre Malraux? Glumind, românul are pentru ciumaţii patologiei sociale, termenul de CIUMEŢI...

Poate că va trebui să revedem unul dintre cele mai geniale romane - parabolă ale secolului XX, „Un caz de automutilare”, a lui Graham Greene.

Celor ce nu l-au citit, iată ideea - rezumat: un mare artist, pictor de biserici, ajunge la angoasa chinuitoare a conştiinţei că

el, deşi contribuie prin arta sa, la înălţarea bisericilor unui Dumnezeu, nu crede în el. Motivul este revelaţia cumplită a contradicţiei dintre starea omenirii şi credinţa ei în justiţia vreunei providenţe. Ca atare se auto-pedepseşte cu cruzime, părăsindu-şi viaţa normală, odată cu meseria şi arta sa. Nu abandonându-se pradă unor vicii autodestructive ca alcoolul sau drogurile, cum este frecvent în cazurile geniale, ci internându-se într-o leprozerie. Acolo, contaminându-se de lepra celor cu care avea să convieţuiască, fratern şi lipsit de oricare speranţă a vindecării, deci nu spre a-şi urma vreo pretinsă operă de apostolat, (quoi prodest fără credinţă?), va muri împărtăşind soarta celor ce par a fi fost uitaţi şi de dumnezeu şi de diavol, într-un infern despărţit de „raiul" mincinos de alături, doar de nişte garduri. Misionarism ? Nicidecum. Revoltă ? Mai degrabă, însă una adresată nimănui, devreme ce el nu crede în superstiţial. Actul artistului automutilat – în mod lucid, insuportabil de lucid uman, are ceva profund tragic, la extrema actului de revoltă prin derâdere, prin persiflare, prin „dadaisme", un act atitudinal superior d.p.d.v moral şi, paradoxal, mai aproape de religiozitate, prin smerire a disperării fără speranţă, prin asumarea tragică a condiţiei, cum scrie D.D. Roşca.

Aproape de artiştii „" revoltei dada" este mai degrabă Em. Cioran. Dar poate oare scepticismul să re- imunizeze omul la a fi sau a nu fi...moral?

Graham Greene merita premiul Nobel pentru roman, aşa cum Wiliam Golding, cu „Împăratul muştelor" (alegorie paralelă a alienării în singurătate a umanului, pe o „insulă a lui Robinson" post- verniană, varianta romanţioasă - sefeistă a dilemei)- mai mult decât alde Soljeniţân, cu „Arhipelagul Gulag" al său, sau O zi din viaţa lui B. Denisovici, etc. În arta plastică contemporan, încă Goya (capricii), pe filiera Ieronimus Bosch (bunăoară) – prin Kandinsky înspre Salvador Dali, cu toţii aparţin bătrânului altoi al rebeliunii. Unii prin opţiunea

pentru persiflare, luare în derâdere, demonism - de tip „profetul batjocoritor” (vezi gestul în acest al hulitului H. Roman Patapievici, mai recent, stârnit în vremea lor ura celeilalte tabere, a ipocriţilor saducheici, sau a represiunilor de tot felul, de tip politic - autoritarist-maniac- tiranoid, nostalgic, ori impregnat de slugărnicia apologeţilor – în război reciproc - a efectului schismatic în occident şi mai acut recent, aici, la porţile Orientului. Uluit de faptul ştiinţific că Găina (şi curcanul), descind din dinosauri, mai clar, din TYRANOSAURUS!!!), le vom putea spune acestor „bolnavi care ne conduc” (cu sugestia unei complicităţi patologice de tip sado-massochist, sau „relaţia victimă - călău)- produşi ai complicităţii masse (Gustave le Bon...) şi emanaţi(determinist carivazâcă!). Să revedem aşadar mişcări ca Sturm und Drang (Germania), dar şi îmbârligatele liote de curent, subcurenţi, deliruri şi măscării balcano - fanariotice, care. Ca nişte ganglioni subcutanaţi se plimbă („nuclee dure sauriene”) pe sub epiderma halucinantei istorii ce ne-a fost dată...? Am mai spus că humorul este de fapt o dimensiune a tragicului, aşa cum îl defineşte D.D.Roşca, tragicul Condiţiei existenţiale umane.Ciclica resurecţie a „atitudinii dada” este ritmic - aritmică, funcţie de istoric, a movementului revoltei „populare” asumată ca mesaj predictiv de artiştii eternei ...avangarde. Care, paradoxal, este o ariergardă: una a disperării, a disoluţiei şi deriziunii ce se plimbă pe sub epiderma stihiei istorice, ca ganglionii.Recapitulând, ce va să zică „dadaismul” între timp disimulat în alte şi alte curente aşa cum în boala cardio - vasculară artrita determină – sub tratament încă netardiv, - o circulaţie colaterală?

Manifestul lui Tristan Tzara şi mişcării sale din epocă, „interpelează inteligenţa epocii, sensul artei, mătură confuzia psihologică sentimentală, morala denunţă orice sistem, neputinţa spiritului, proclamă că se pot face” împreună acţiuni opuse” ...

Elogiul contradicţiei permanente şi al afirmaţiei, declară că „urăşte bunul simţ, mica dramaturgie burgheză, şi anunţă libertatea totală a artei, bucuria, spontaneitatea, independenţa fiecăruia, neîncrederea în comunitate.. Manifestul „Mouvement dada" conchide imperativul : „Respectarea tuturor individualităţilor în nebunia lor de moment"...(cit. Revolta artei - Dada, March Dachy, 2009).

Dadaismul sună frumos, seducător, aparent şi de moment fiind o soluţie magică nu doar pentru individul din „Un caz de mutilare", ci şi pentru leprozeria istoriei decadente, pe contrasens cu sine, a progresului global, într-un nou mileniu, în care „vom fi religioşi, sau nu vom fi deloc"... Ambiguitatea enunţului lui Malraux este cinică: adică dacă nu vom fi religioşi ca omenire, vom fi ce ? Terorişti, cum se vede ? O umanitate care, terorizată de istorie, din interioritatea umanului (?) – va teroriza, la rându-i? Sau una care îşi va accepta extinderea lazaretului, eventual printr-un război nuclear – fulger, ori lovită de orbirea naturii, în complicitate cu sminteala suicidară, amoral controlată, a ...progresului ? revoltele artelor sunt, categoric, prefiguratoare ale revoltelor sociale, iar ei, artiştii „nebuni", sunt apostolii tragici, ai escatologiei, proiectând în lume „vizionar", vedeniile apocaliptice pe care Ioan cel prizonier în peşteră, avea să le prezică?

Despre securisme. Madamei cassian –de- sub- pian la crohmălnicean, post mortemi

Pe diabolismul „cnutului terorii psihice, dezbinării, schizoidizării societăţii totalitare, s-au bazat structurile securistice, mitul „supra - patriotismului" în fond fascistoid, din care ne rezultă..istoria. Stigma este consecinţă.O astfel de „tratare" administrată de paranoicul cdt. Securitate Deva, Lucian Văceanu din Deva, avea să determine internarea mea la Spitalul din Tg. Mureş şi o operaţie renală foarte grea. Despre acestea am scris în cărţile mele de memorialistică, având măcar liber-

tatea ca o supapă a presiunii memoriei...Ce au făcut liderii USR în aceşti ani, spre a repara măcar moral efectele rav-agiilor în cazul a sute de scriitori români care au fost consid-eraţi duşmani ai regimului, altceva decât o penibilă (fără efect concret) polemica ori laşă pledoarie la „reconciliere : acuzând nemernic întreaga scriitorime română de duplicitate şi cameleonism? Dl Manolescu a aplicat tactica enunţului ili-escist : „Lasă-i să fiarbă în suc propriu", confundând cinic scriitorimea cu ...legumicultura lui Emil Brumaru, ori vegetar-ismul „subversiv" al Anei Blandiana, şi a Motanului Apragic ?! Mi-am amintit de acestea atunci când le-am evocat în scrieri, si recent, citind despre Herta Muller şi cărţile ei, una cu acest subiect terifiant aducându-i marele premiu. Comenta-torii, inclusiv unii dintre scriitori care ieri colaborau cu acele organe represive, azi mari mahări ai scriitorimii din ţară, sau emigraţi aiurea după 1989, fac valuri care mai de care. Ideea că Herta Muller, deci şi Nobelul, este „pe jumătate şi al românilor", (N. Manolescu ş.a.), este cel puţin cinică.În acest mod parşiv, unii caută să tragă spuza pe editurile lor private, după revoluţie, şi o invită la lansări pe cea pe care altădată nu doar nu au apărat-o, ci au denigrat-o, nu au fost niciodată şi nicicum solitari cu ea, cu „ei", minoritarii, cu „noi", cei hărţuiţi. Fără a diminua valoarea cărţii premiate, cunosc cel puţin cinci autori români care au scris pe aceeaşi temă, fie scăpaţi peste graniţă înainte de 1989, fie după revoluţia din 1989.

La Apa Sargeţiei II

Din jale se naşte Electra, din jale ...Electronica* Ochiul nirvanic, între hidos şi frumos*

" Cred fiindcă e absurd", zise Psyche"; Cred, fiindcă e ireal, răspunse ecoul visător, speriat...* Nu roata a fost geniala descoperire, ci angrenajele ei…* Noi dăm nume, însă ele

decad şi semnificaţia codificată, se estompează, apoi piere* Percepţia disfuncţională poate fi revelaţie: cauţi ceva şi descoperi altceva* remember legea a treia, a lui Hegel, a dinamicii...* Atât Haos cât şi Cosmos, au sufixul OS* Entitatea supremă în cosmos este dezbinată, retro-haotică, iată ce se vede, cu Ochiul Minţii* În româneşte, la noţiunea de MINTE (engl. Mind), avem verbul " a minţi"* Of, semioticianule suspicios ¡!

Notes

Cugetul îşi scapă de sub sieşi- control, e un Turn al Vegherii (Veghetorilor?)* Sinagogile şi ce a mai rămas din cimitirele evreilor (români sau maghiari), din vechile comunităţi, la Simeria, Hunedoara, Călan, Orăştie, Deva, Romos şi Valea Mureşului, în Valea Jiului* E ciudat ce se întâmplă..., no coment* Nume în Hd Newman (ultimul custode al arhivei pcr. Subsolul primăriei), Hera, Herban, Răzvan, Denisa, Raisa, Lazăr, Macovei (Macabei), Ebbner, Ştrulea, Izdrăilă, (!), Marcu (mag. Marko), Stoicovici, Boca...* O agitaţie în relaţie cu acel 11 septembrie din USA şi tot ce a urmat, iar acum cu tot ce se petrece în Est, Crimeea, Tiraspol, peste Prut, Nistru, Ucraina...*

Pamflet. Jurnalul unui salvamontist şi salvamar.
- apocrifele după Esenieni, Tel Amarna, Qoumran şi Nad Hammadi-

Tribalismul este o paradigmă a remanenţei telepatice,...trans - cedentală, ontologică and axiologică – a culturilor scrise. Suntem con- TRIB-uabili, conTRIBUIM şi consumăm această dinamică pe care Hegel ar fi trebuit (tribuit!) să o adaugi legii a treia, a Hazardului, cea dinamică.* Unica-ne problemă este Timpul fiecăruia în captivitatea sa de durată - vârstă, în Marele

Eon* Efectul „coanda” al manierismului de tip enciclopedic, grafomaniac -obsesiv definit de acad. Dr. Brânzei (Itinerar psihiatric, Socola) – vine din esenţiala frustrare- traumă a insului care scrie (v. Epistemologia). Cea mai frecventă sub - specie a grafomanilor este cea a ratării prin operă, artefacte, misionarism (v. Eliade), inflamate mai ales la marile răscruci ale Istoriei. Arta aceasta, oximoronică sau tragică - morbidizantă („poeţii blestemaţi”, v. Dostojevski, Pius Servien, Paul Celan, W. Blake, G. Trakl, Silvia Plath, end liota, sau A. E. Baconsky, toţi aşa- zişii „scriitori suicidari” (vezi Topul sinucigaşilor (Google)...Obsesia terifiantă a categoriilor este „cum să-ţi omori timpul”, aceasta definită altfel, „să-ţi omori moartea”. Nimic în lume nu este mai de gândit în acest sens, decât Cimitirul Vesel de la Săpânţa Oaş, România!* Va trebui să revedem atenţi mişcarea antebelică a DADA- iştilor! * Oximoronul (din antichitate şi actual) – se traduce ca figură de stil prin „muşcătura nebunului” : igitur..., a înnebunirii: durante causa, durant efectus: crizele speciei în aceeaşi paradigmă - lege a efectului Coandă* Devenirea..., prin artere colaterale...Există textualismul: am uzat (în volumul Psihoteca), de sintagma „ochiul compus al textului”.* O vom reitera, dincoace de nirvana- zăbranicul metaforic* Ca să înţelegem ce se întâmplă (între – tâmple!) cu NOI, omul* La români, Bacovia) Vasiliu), A. E. Baconsky, A. Păunescu, M. Cărtărescu, sunt cu toţii eclectici- dostojevkieni- maiacovski-eni..* Corabia lui Sebastian, sau „Corabia nebunilor”, s-au auto- explicitat ultra-lucid, în criza hiper - autoobservaţiei geniale* Asta face când scrie şi un Horia Roman - Patapievici!* Există în naţiunile ce repetă Exodul.,,,o stare – obsesivă, a indeterminării, a crizei de ID- entitate, o tiranie ontică, din grafemul genomic! * Un holocaust simptom - ce aparţine (efectual) „spiritului adâncului” Nicolae Labiş, Nikita Stănescu, Cezar Ivănescu) ?* Dinamica actului scrierii, o face Frica transcedentală, metafizică - antimetafizică şi...imuabilă?

* Apolo geţii nu înseamnă „geţii lui Apollo, solarul, ci imitatorii enciclopedişti, cum la români A. Păunescu, C.V. Tudor, râmătorii versificatori, marii bolnavi genialoizi* Ei sunt ai Osanalelor şi ai Mausoleismului în Agore* Abataje ale underground-ului subcortical, auto- experimentaliştii de tip Ioan al Apocalipsei, sau Marchizul de Sade, ambii întemeietori - gest anţi, spermatici, ai **psihanalizei până la Carl Gustav Jung*** De revăzut „Epistolar-ul" lui Liiceanu şi unele scrieri ale lui C. Noica* Babiloniada vine de la Babel, iar Babel s-a tradus corect „bâlbă", bâlbâială," adică încurcătura limbajelor... Neoprotestanţii o numesc „vorbirea în limbi"(cf N.T.?) şi o atribuie „coborârii Duhului Sfânt"...* „Facerea şi Exodul" (v. Palia de la Orăştie, la români) – sunt repetabile, prin aceea că suntem teranauţi în Mişcarea precesivă, Excelent comentată de Iosif C. Drăgan, bunăoară (Noi, tracii). Dar şi mai dinainte, subînţeleasă de genialul Densusianu, până la reiteraţii exaltării protocroniste, Napoleon Săvescu ş.c.l. * Suntem în Fractalia adică şi în ecuaţia lui Niels Bohr, a macro-micro- cosmosului: „precum în cer, aşa şi pe pământ"* Precum în om aşa şi în atom!* Niciodată nu va înceta dilematicul acestei „deveniri" din sorgintea Zeului JHWH?, pe Muntele Moria ?* Este acolo un Model indus „întru a fi"?* A revedea rosacrucienii, esotericii, astrologiile!*; Maniheismul, Mazdeismul şi Zarathustra, dadaismul, voila!* Eladicii, Platon, Aristot, Socrate* cei din Latium (Plaut!),Erasmus, Emerson, Master Eckart ş.a.m.d.* Goethe gigantul! Evanghelismul şi epistolismul* Nebunia lucidităţii celei insuportabile pentru emisfera cerebrală NOUS!* ş.c.l.* A recerceta sfărâmăturile tuturor Pantheoanelor!* „Se sparie gândul!" (Cronicarul moldav)...Ce va să zică basarabeanul Alexei Matteevici: „Limba noastră e-o comoară/ în adâncuri îngropată"? * A cui Limbă ? Cea de care face teorie în „Gândacul de Colorado" (auzi titlu de revistă din diaspora românilor U.S.A.!!!: „Limba noastră cea română?! * Vezi şi vatarurile trans- prutene,

ruteneşti, până la Grig. Vieru şi Mihai Cimpoi* Entitatea de care vorbea J. L. Borges, Orbul: una a scribilor de pretutindeni: una a Exilului pe meridiane?* A „încurcării limbilor, doamnă Lygia Diaconescu?* Ce va să zică „Star- press-ismul ? * Am văzut precipitând „paradigmele" trans-migraţiilor, un soi de specie disfonctă",cum ar zice marele hermeneut ieşean, prof. univ Luca Pitu!* Toate aparţin psihedelismului migrator!* Legea în The History Monster nu este a Iubirii de aproapele, ci a Talionului!* Star-presarii au sintagma „Ziua limbii române" : strictu non-sensul ar fi al Limbii de carne, ci nu de...carte!* Imunitatea Limbii Române s-a subţiat primejdios, dacă nu agonic, letal!* Elitele ne sunt, vorba cuiva, belite!* Ale belirii, herb mioritic, dar şi ..sapienţial ?* Disfuncţiile de genul temei mele, sunt al hormonilor, ale Epifizei, ale Ochiului al Treilea, masonic ?* Patosul deviat în patologie ? * În Sumer, a treia parte din om era „a zeului": v. Epopeile...* Acum, patosul decade în patologic ?* Ciber- spaţiul accelerează acest fenomen!* Reapare ciborg-omul? Electromul?* Retoric, desigur!* Am mai spus că unele disfuncţii ale grafo-maniacilor, sunt remanenţe telepatice, din ...treimea de zeu: cei vechi o numeau SPLENDOARE, de la slavi s-a preluat omonimul SLAVA* O şcoală ce va trebui reconsiderată ca interpretare, a fost cea a Cercului de la Sibiu (o vreme, Blaga, Ion Negoiţescu, Regman, Aichelburg ş.c.l.) * O, bătrânele lesbiene şi gâgâleala lor saphică, cu gâsca Ledei!* Anorgasmicele, preotesele „simptomului uterul supărat" (Lucian Hetco dixit)* O, sărmana **limbă** română, astfel zeificată!* Clitoris vine din greacă şi se traduce „zeiţa ascunsă „* O peşteră din Poiana Rusca se numeşte „Biserica mireselor"* Izvorul interior are efecte benefice, minerale, stimulator pentru Fertilitate* Izbucul bolobosește* Categoria poeţilor frustrării, la noi: Nicolae Labiş, Nichita Stănescu, Gabriela Melinescu...E cea mai numeroasă, copleşitoare!* Nichita l-a tradus pe Vsko Popa, apoi a deveni vasko-popaian *

Cum şi Puslojic!* Dar şi Doinaş, cu al său Levantism – Malarmeean!* Toţi sub egida lui Saint John Perse!* Ne doare că reînţelegem! * Dar „o boală conştientizată, e pe jumătate vindecată, neh?”*. *Iată-ne...în noua- nouă apocalipsă, non „cum figuris”, în vorba lui Silvestri...*Acum fix 10 ani, doar în Europa au murit datorită caniculei - vijeliilor şi perturbaţiilor colaterale, 70. de mii de oameni* În 2013, se precipită deja statistici şi mai cumplite* Ale zeilor promisiuni (V.T.), nu se adeveresc: re-ligare, sub semnul Curcubeului, promisiunea post - deiluviană, se vădeşte un simplu mit* „Vai popoarelor de la marginea mărilor”, scria un poet în secolul trecut, mileniul trecut.* Dar vai şi celor din Munţii!*Prognoza creşterii globale a temperaturii cu 2 Grade %, este catastrofală.* Suntem în al patrulea soare? (Dumitriu).* Deriva spre roşu...,la proporţii universale? *Să ieşim din paradigma(stigma) sfinţilor închisorilor!* Ci iată-NE speranţa!

Amintiri nefrumoase: Proxima Moralia?

Au fost în deceniile trecute, la Deva, Hunedoara, Valea Jiului ş.c.l, focare „instituţionalizate”, securistic - activistic, de devianţi sexuali, iar asta se ştie, deşi este scufundat din nou, conjunctural, în derizoriu. Homosexualii şi lesbienele, mai ales înainte de fuga gen. Pacepa şi reorganizarea „organelor”, existau în virtutea patologiei extra - socoliene şi după 1990, temporar cooperând cu Artur Silvestri, editorul şi şeful ARP, i-am oferit dactilograma unui set de pamflete pe tema asta: un corolar de texte, unele apărute în hebdomadarul local „Obiectiv”, apoi Euro- Obiectiv, al Monalisei Hihn, o excelentă jurnalistă din areal. Proiectul meu oximoronic-pamfletist, se numea „Floare de colţ de mistreţ” şi pierderea unicului în condiţii obscure a constituit motivul rupturii mele de acest editor altfel de anvergură. În proiect erau câteva referitoare la fenomenul homo, din lume, dar şi din arealul

imediat. Ceva a deranjat şi pierderea acestora, pentru mine „amintiri nefrumoase", au ceva din simptomul (livresc zicând) al organului psiho - amputat. Sigur că numele unora glosate acolo, ca devoalări în fapt ale traumei sociale în care trăiseră românii în vechiul regim, trebuiau „anonimizate", ca să uzez de on concept ...securistic ştiut din propriile-mi dosare de la CNSAS. Categoria devianţilor sexuali a fost dintre cele mai ŞANTAJABILE, cum se vădeşte, în „noua eră", a Dosariadelor postdecembriste. Pot reitera câteva „instituţii" sau „cuiburi" strategic şantajate de securitatea ceauşistă, între care fostul liceu internat din Ghelari, fostul internat din Deva, Teatrul de Estradă, Şcoala gen. Nr 1, Hunedoara, şi liceul Decebal, cu al său celebru caz BULZ (de unde parafraza ironică – anecdotică d'antan „a te îmbulzi"... Au existat chiar procese în Deva cu acele cazuri mai deocheate. În fond, securitatea şi partidul Boborului, au speculat „genial" suferinţele umane din societatea frigului şi foamei, fricii şi mancurtizării. Efectul Decretului „sporului de populaţie", sinistrele efecte ce au ieşit la iveală după 1989, distrofismul, abuzurile monstruoase, casele de copii, erau toate simptomatice, dacă nu ale unui sindrom. Memoria colectivă este îngreunată până aproape de ontologic, şi de aceste fenomene, ce, iată, nu au dispărut, ci au explodat, într-o veritabilă paradigmă a revoluţie deturnate, dacă pot spune, ale Actului Ratat freudian, transferat în ...istorie. Am cunoscut dintre scriitorii şi oamenii de cultură şi artă din zonă, numeroşi care aveau astfel de probleme, toate cuantificate de „lucrarea în orb" activisto- securistă de ieri şi cea resurectă. Este tema psihologilor şi sociologilor, desigur, însă cred că scriitorii autentici, vor fi cei mai datori moral să îşi depună mărturiile. În dimensiunile scrisului literar şi memorialistic, în obsesiile unor scriitori de dinainte şi după 1989, vom decripta la „rece", nu doar cu o „minima moralia" liicenească, lichelismul sistemului, dincoace de frustrările, handicapurile, vorba Ligiei Seman, ce ar aparţine Conştiinţei.

Dar acolo unde ea există, deoarece „unde nu e, nici Dumnezeu nu cere”, şi nici Dracul nu recuperează, cu proxima Moralia, cea utopică? **E.E.**

Epistolar trans - frontiere: Linda BASTIDE (Franţa)

L’homme nu/ Omul nud

Către mine, ghidat,/ o fericire încăpăţânată/ de urmat/ de-a lungul singurătăţilor/ Tu, pelerin pierdut/ Mii de saltimbanci/ rătăcesc răvăşind vântul/ Dar tu, Vino!

„Dând limbajului puterea de a traversa culisele tăcerii, poetului român **Eugen Evu** pe cea de a exprima nevoia sa de a zice, dând poemului scrierea sa particulară şi dând, îns fine, celui care citeşte, rolul de cercetător care caută falia prin care se perindă verbul în nuditatea sa, pentru a pune astfel jaloanele unei totale comunicări cu ea, iată poezia lui Eugen.(...) Între ideea ce este – finitudinea momentului: intenţia de a scrie - şi ceea ce ar trebui să fie - scriere exhaustivă, perenitatea momentului - poemele lui Eugen Evu aruncă o punte şi, dincolo de capcane şi lacrimi, rămân unica dovadă a puterilor fără încetare, noi, ale conştiinţei”. **Linda Bastide, ex. Vicepreşedinte al Societăţii Poeţilor Francezi, membră a Cartei Autorilor, P.E.N. Club Francez, etc. Fragment de postfaţă la cartea editată de Linda Bastide, Oglinda verde/ Le miroir Vert, Poetes a vos Plumes, Paris, 2008.*

Stupefacţia deputatului fîrtzaccian

Ceremonial cu edilii la U.M. Haşdat, Hunedoara...(ex. Mogulilor roşcovani.

!!!???Conferire Ministerul Apărării. *Am primit această diplomă uimit, fără a cunoaşte motivaţia juriului. Să aibă ea oare legătură cu faptul că în 23 dec. 1989, în faţa Poştei Hunedoara, s-a tras asupra mea cu cartuşe de război, inclusiv*

*cu un glonţ vidia, care au perforat uşa de sticlă a Poştei? Garnizoana a fost între timp desfiinţată, clădirile fiind afectate unui adăpost de noapte şi palatelor ţiganilor..."*Vezi şi Raportul gen. Voinea, in english..(Eugen Evu- Jurnale III))

Întru memoria celor şapte martiri hunedoreni

Hunedoara, 21 Decembrie 2009. La 20 de ani de la revoluţia furată, edilii Hunedoarei, alături de invitaţi bisericeşti şi reprezentanţii ai **As. judeţene a Răniţilor Revoluţiei şi Urmaşilor Eroilor Martiri din Decembrie 1989, (preşedinte Gheorghe Firtzak),** au comemorat la Troiţa martirilor din faţa noii catedrale, evenimentele. La Hunedoara au fost atunci şase morţi prin împuşcare şi un al şaptelea hunedorean, ostaş căzut la o garnizoană, precum şi mai mulţi răniţi. Primarul liberal **Marius Ovidiu Hada** şi invitaţii au rostit alocuţiuni, iar grupuri semnificative au depus coroane şi a răsunat Imnul Eroilor. În aceeaşi incintă va fi amplasat un al doilea monument, dedicat anticomunismului, propus de Asociaţia foştilor deţinuţi politici (preşedinte **Tarcea) .** În imagini, aspecte de la acest moment.

Răvaş umanioare cu scopolamină. Antecedente penale Eugen Evu

Eugen Evu a fost urmărit de organele de securitate Deva, Hunedoara, Timişoara şi Bucureşti, între ani 1971-1989, mărturie fiind cele 4 dosare D.U.I.(aflate în arhivele fostei securităţi Bucureşti şi însumând 460 de file şi dosarul MAI de 12 file ale expertizei efectuate de organe penale, prin care securitatea Bucureşti, Timişoara şi Deva dovedesc implicit că poetul i-a scris un memoriu de protest lui Ceauşescu, în 1983, fapt considerat penal şi având consecinţe ameninţarea cu arestarea acestuia.. Ca fiu al fostului pastor penticostal raional Evu Gheorghe, Evu a obţinut şi dosarul DUI al acestuia,

cuprinzând probe ale hărţuirii la care părinţii săi şi pocăiţii au fost supuşi în fostele regimuri Dej şi Ceauşescu. În dosarele privitoare la „numitul Eugen Evu (Cerna, Anonimul, Scriitorul, Claunul,etc) sunt implicaţi peste 30 de ofiţeri de securitate, zeloşi activişti de partid şi utecişti, şi o pestriţă cohortă de „turnare continuă”...din lumea scriitorimii hunedorene şi altor zone, delaţiuni, teste grafologice, probe din criminalistica urmăririi informative şi expertizelor epocii 1968-1989, care dovedesc între altele pătrunderea ilegală în domiciliul său, schiţe, ordine, indicaţii, anchete, interogatorii, ameninţări, scrisori confiscate, probe interceptărilor de acasă şi de la Casa de cultură, documente strict secrete, liste cu amici, familie, vecini, electorat de cartier, rapoarte, culminând cu expertiza şi somaţiile de şantaj de a colabora, condiţionând altfel arestarea scriitorului. Ameninţările, şicanele şi marginalizările precum şi unele delaţiuni obscure, ca şi efectele lor traumatizante au continuat şi după 1989. În răstimp, date despre acestea au apărut în reviste internet din S.U.A., Germania, Canada, în cotidiene şi reviste de cultură din ţară, precum şi în două dintre cărţile de memorialistică publicate de hunedorean. Pentru anchetatorul său principal, Eugen Evu a **obţinut o aşa-zisă condamnare a lt.col. L.V. pentru poliţie politică, publicată de Monitorul Oficial al României**. Ei, şi???Toate demersurile scriitorului în ideea unei legi care să compenseze măcar moral astfel de cazuri(fie doar din partea U.S.R. sau Ministerul Culturii şi Parlamentul României), au rămas fără reacţie. **(editorul)**

Notes

Cu a mea umană raţiune, opinez că nici Dumnezeu nu e absolut singur, devreme ce s-a transferat şi continuă - transcende, in aeternum, în creaţie! *însă nu cum subînţelegem, din cartea aia teribilă a Orianei Falacci, citită prin anii 80... O lume de plastic rece, mincinoasă, un artefact oribil...* Iar în astronava care ne e

planeta..., cu acele reciclări de excremente necesare zborului lung, semi-ciborgic, nici criogenia unei specii de eventual implant colonialist, în eterna noapte...!(8 Mai 2014).

NUMELE ŞI RENUMELE POETULUI. Eseu - mărturisire la 70 de ani...

Himere comestibile, sau psiho-celule Stem,via afrodiziace and toxine ...psihedelice...Iată sintagme - idei vorba lui Ion Vinea, idei văzute...Scriind literar, suntem în dinamica (heghelian!) . utopică, a co-existenţei – idealul fiind, colateral religiosului,! – non-sceptic- depresiv (la noi începând cu Bacovia, Labiş, Stănescu, Mazilescu,...Baconsky, parţial Cezar Ivănescu, cruciaţi tragicomici ai lui ZOON POLITIKON fost stalinist - fost ceauşist, re cosmetizat în alte ISME...). Dar aşa **funcţionează** EL, psihicul,, El, Demiurgul, EROS-ERATIC ?.., alternând cathartic sau ...agravant acest CHIN al existenţei în dualitate, nu-i aşa? De la Platon, Ariostotel, Socrate, Emin-Ovici, dar şi Avram Iancu, dar şi ...Hitler- dar şi Hurmuz-Caragiali- Mateiu- Lichter...Ahasveruş, Tzândalî, dar şi alogenii lui Dostojevki, Orwell, Bulgakov, and COHORS, sărmanii Dionişi,...mai nimic nu ni se mai întâmplă? Poate agonia lui Gutenberg şi tranziţia de şoc- terapy a INTERNET-ului ?...Chimera mea dulce-amară a fost Poezia, degustată prin ani, câtorva înainte - mergetări şi altora contemporani din areal,. Sau de aiurea...Retrăim vieţile astfel virtualizate, ale altora – (Memoria colectivă, etc) – şi ale noastre. Cu alte cuvinte ne re-molulăm psihic- visători sau insomniaci, fascinaţi ori prea- sugestionabili, deocheaţi sau trepidând la efectul Nocebo; personal, prin duhul empatic excesiv ce l-am moştenit din părinţi, am ajuns în criza ce aş numi-o a erorii prea-dăruirii, (fratele meu mezoin, Ioan Evu o numi a „preaiubirii") - ... Numai că eu am crezut şi intuit acest MODUS VIVENDI- „văzând ideea că AVEM în Suflet imperativul de **A IUBI, fără a lua astfel în stăpânire**, a domina (perechea sau **„feminitatea**

mulţimii”) G. Le Bon, C. G. Jung...) ... Vai, însă, am înţeles că sunt inevitabili „confraţii” concurenţiabili- agresiv - egolatri din areal şi din literatura şi artele contemporane,- preţurile tragice ale căderii în „zoon politikon”: psihanalismul, cât de cât, dar şi auto- observaţia acribică, instinctivă! –INTUITION – SOPHIANICE, Alchemiste, mi-au ameliorat – prin activitatea culturală performanţă (sic,) – în sistemul sinistru al Dictaturilor ce se auto - replică AICI, sub zodia – Constelaţia DRAGO (a Dragonului); Sus, nu departe, la Sarmizegetussa lui Decebalus per Scorillo...şi Deceneu...Mitosofia Neamului din care descindem,...am văzut în anii adolescenţei _ şi am înţeles! – ce anume era Soarele de Andezit, altarul sacrificial de tip amerindian!- Riturile divinaţiilor, rosturile Cuvântului **Aina-Daina**, etc- m-au fascinat şi ...reprogramat, prin sugestionare - autosugestionare - crez...să ÎMI SUPRAVIEŢUIESC în demnitatea de a fi...Şi a cultiva, uneori cam aspru, aceste înţelesuri şi fiilor mei, iar, ca memento cultural (cenacluri, reviste, etc) – a le sugera şi generaţiei tinere. Asta am discutat, recent, la Castel, pentru un interviu la Formulas AS al Sânzienei Pop, cu doi jurnalişti - scriitori de excepţie: Valetin Iacob şi Ion Longin Popescu... Şi **aici am ajuns**, empiric - excesiv-dar nu suicidar – patologico- bacoviano-cioranian-baconskyano, chiriloko- bogomilico- pribegisto...acestui! infern discutabil”, cum îmi spuse Ioan Alexandru, ori Cezar Ivănescu...După peste 50 de ani de „activitate” (reactivări ciclice, psiho - Stemice...) –cu cele 50 de cărţi, reviste editate, etc.etc- în Agora ce ne este CAMELIONICĂ!- în istorie, a unei paradigme ECLECTICE- implanturi şi hibrisuri ce ne-au asuprit şi înjosit FIINŢA NAŢIONALĂ, prin Veac...Cum îmi spuneau demult Doinaş, Ulici şi alţii, D-zeu să-i primească de-a stânga Lui... Multora le sunt îndatorat, însă cel mai mult MIE şi familiei mele dragi, pe care, vai”- poate am neglijat-o, vrând să fac binele: dar cum ştim din bătrâni, binele nu se face cu sila....Asta, pare-se, fac uneori numai...zeii!Poetic zicând, gelos

pe îngerul căzut în femeie, din geneză şi continuu, eu sunt vinovat, în felul MEU, cum îmi (ne) este Condiţia ancestrală, mai mult **FEMEII: care a fost numită biblic EVA, adică VIAŢĂ** (în ebraica veche)- iar cum discutai recent cu Jacob numele meu – EVU- este o formă notarială însemnând literalmente **AL EVEI.** Aevea.**Post scriptum**: problema mea,) şi a altora,este respingerea, poate efectul Nocebo, de care vorbeşte ştiinţa actuală, ca afect al suprasaturaţie INFO-livreşti...dar şi a inducţiilor psiho-somatice (!) – din societate..., cea amalgamică: utopică- dramatică - doctrinară. Speranţa mea (şi a altora!? : regăsirea de SINE la timp) cel întreit în VÂRSTE, Timpul TEANDREI, TRIADICUL! TREIMICUL. Nu uit că acesta este sublunar, dar şi Venusian, însă in aeternum SOLARIAN!

Colage. Restitutio. Amintiri din prezentul deja vu

Toate, dar toate cărţile şi picturile noastre, sunt S.O.S.-uri emise în spaţiul exterior şi interior* Ferice de cel bogat cu duhul, vai celui sărac cu duhul!* Ferice de cel sărac, el nu mai are ce pierde* ceea ce Dumnezeu nu a dat, nici dracul nu poate lua!*Totul, dar totul, este transfer, sau resorbţie* Procentual, mai rar in integrum* Mise şi ...trimise solemnis...* Gagea, gogea, gagicile* furror emanatus...* Răul are nume mai colorate, mai atractive decât binele* Textele ca nişte conversiuni, altele ca diversiuni, rare conexiunile* Travaliul transfigurativ, ca nuanţă a travaliului naşterii...* Femeia cu barbă, de la Eurovision, amintind de o zeiţă egipteană!* Vampirism energetic, subcuantic, ...a scrie despre alţii, a le trăi virtual vieţile, nu şi murirea, bre Nechita!* Empatia e demonică, în sensul vechi, grecesc, daimonică?* Înger şi Demon. (Bisexual* Nepereche?) Eminescu)* În mare, infrastructurile urbane, în micro, tulpinile de viruşi...

Strum un drang nano - big-bang la cafeneaua hermeneutică a lui Luca Piţu

În inflaţie pe suprastok, industriile Visului- Traum, bre Freud, memoria ca un concert baroc, bre Turnaviţilor...* Ursitorele, preotesele prostituate şi moaştele sfinţilor d'antan, cu o mie de degete, absent opozantul!* Pentru cine bat clopotele, în Necropolitania, în Necropoland, în Necropolistan şi Bran? * Einstein, cu limba lui de căţel, sau Marquez, cu limba – ciocănel, de papagal?* Pe termopane (m, et circensis) - tăieturi din ziare, Herta Mueler* Vanitatea scribilor, de a trăi viaţa altora, nu de a şi muri moartea altora!* O, tempora, o Moira and Mori- de – Vânt!* Ursite, urzeli, urobouros, urbi et orbi, urme care-şi resorb direcţiile ...de „conştiinţă"* Tristan Tzara post Urmuzachis, post Barbilian, post Arghezi, post Agîrbiceanu and Caftangioglu, mda* Infomania- via Nimfomania* Simptomul uterului supărat, bre George Ţărneac via isarlîc* vae invictus!* Neferice cei bogaţi cu duhul, cu buhul, cu bogolimiile and kiromancia- şamania!* Ceea ce dracu a îmbârligat, nici fiu-su nu mai desface!*avatarii lui bacon/morus/ campanella/ baconsky/martinoviccio/ and cohors cameleonis varvaro- cruciaţi smotocind umanioarele oarbe* Scuzaţi că v-am cunoscut!* Coropişniţe, moaşte, pricurici, vârcolaci, ahaşveruşi, tzîndalîci, brilinskyani and koktalilişti-molotovi!* faună, coioţi, guzganovi, patapievicicoşi, sconcşi, hoitari, hiene, kăkănari, mumii, gândaci de bălegar, liiceeni, picioruşe de păduchi-laţi, puţe cu noduri! Yahuooo, punct. Ro. Baftallo!

Postludiu: SACERDOŢII BARBARILOR ÎN LUMEA SUBLUNARĂ

„Zeii vorbesc (astăzi am spune: Fiinţa vorbeşte) prin mesaje hieroglifice şi enigmatice"…"…adevărul e ceva în preajma căruia locuim de la începutul timpurilor, numai că l-am uitat… Numai simbolurile exotice conservă o *aură* de sacru. Prin

secolul al II-lea, înţelepciunea secretă ar fi trebuit deci că locuiască fie printre druizii, sacerdoţii celţilor, fie printre înţelepţii din Orient, care vorbeau limbi neînţelese“… „Aceştia, înţelepţii barbarilor, cunoşteau legăturile ascunse ce unesc lumea spiritului cu lumea astrală şi pe aceasta cu lumea sublunară… *Cum este jos, aşa este şi sus*. Universul devine un mare teatru de oglinzi în care fiece lucru le reflectă şi le semnifică pe toate celelalte“… „Simpatia universală este un efect al emanaţiei lui Dumnezeu în lume, însă la originea emanaţiei stă Unu incognoscibil care e sediul însuşi al contradicţiei… Nu putem separa filonul hermetic de filonul ştiinţific, pe Paracelsus de Galileu. Ştiinţa Hermetică îi influenţează pe Bacon, Copernic, Kepler, Newton, iar ştiinţa cantitativă modernă ia naştere şi din dialog cu ştiinţa calitativă a hermetismului“. **Umberto Eco**

Anul Eugen Ionescu 2014. (II) Pamflet gruppen text.

Din ciupercăria noii clime (climate!) publicistice din prea - scumpita-ne Patrie, (uneori o reală hemoragie) - care asigură maselor (uneori turmei,- turmentaţilor-(remember citaţianu' turmentat, caragialesc(u)- electrizata noastră memorie colectivă (istă) – se cere redefinită ca fenomen sociologic post-orweliano- gomisto- păunesco- nichitisto- **nishilist** ş.a.m.d. însă cumva în care „cap limpede, Domine?" – devreme ce, iată, cf. rezonanţei Schuman,) şi Kali Yuga, - apocalypsismul, tîrnacopios, paroxistic, capii şi discipolii, macină populaţia (iile!) cu disperarea reciclărilor, pe drumul „damascului", mai terifiant decât in illo tempore, în Vavilon, când cu „bâlbîirea" din amestecul limbilor - (diversiunea zeilor spre a-l repune pe OM în condiţia - programul de LULU, rob adică la muncile planetei, cf. recentelor cercetări ale lui Zecharia Sitchin, în Summer..Tot ce ne rămâne a re înţelege după milenii de inumană (!) – dezbinare, răzleţire, ca DEMNITATE totuşi umană, ar fi să nu se sparie gândul, cum zis-a hronicarul

moldoveanul cu nume curios – ard. ŞOD: : Ureche. Adecă să nu ne prindem urechile, spaima fiind iepurească, prin contaminare şi câinească. Funcţionăm aşa: ne cunoaştem pe noi înşine odată empiric, apoi prin ce ni se spune despre noi şi lume de către religii, teosofii, ştiinţe and para ştiinţe. Sintagma – constantei ar fi TRAGICOMEDIA HUMANUM EST. Nu terror vacui, ci **Terror ..(non) humanum est!**

*

Mă certasem cu ultimul director urzicat al revistei Luceafărul, după Ulici, Marius Tupan, Dumnezeu să-l ierte, că era fiu de popă, oleacă în dilema „noii schisme" după „loviluţie". Mă certasem deoarece retorica lui şi blamul de „surescitaţi" asupra celor ce încercau, pe contrasens, să îşi (ne) salveze demnitatea ca popor, se regrupară în jurul unor Maeştri, cu „margaretele" lor cu tot, se învederau Măşti, cum Breban dixit, trupe şi trupeţi de intruşi, nechemaţi, troglodiţi, etc – ai unei pseudo - societăţi Civile; în fapt, remanenţe ale celei CAZONE ale dictaturii...Ciupercăria, dacă vreţi **bouticăria**, vrajbei noastre, a continuat pe nenumărate artere colaterale, iar azi avem un exotic - grotesc - sapienţial spectacol, năucitor! – al Babilonului...Zidurile au căzut, au rămas ici - colo graffitti, editurile, revistele, cărţile, delirul igitur, carivazâcă SINDROMUL via Simptomul neo - tratatelor de descompunere pe care-l profeţiră Eminescu, Nae Ionescu, Nicolae Filimon şi Rebreanu, Marx, Cioran, Eliade, Culianu şi cohortele nesfârşite ale „intelighenţei" punct. Ro. Corect ar fi punct şi virgulă ro. Punctul este masculin, virgula(virgo!) – feminină, neh ? Un babilon en vogue joacă tontoroiul în cea mai stranie ţară dintre toate cele estice. Cel mai semnificativ - sincretic personaj colectiv al nostru ne este RÂSU-PLÂNSU. „O mască plânge, una râde"!

*

Regretatul profesor acad. Ioan Ţepelea, cât a mai rezistat până ce nu s-a prăbuşit în depresie şi retrage în blestematul „topos"

Beznea...,m-a înţeles însă din nefericire s-a stins cu zile...Îmi amintii ce scrie pe mormântul unui poet francez „Aici zac eu, ucis de ceilalţi”...

După „beţiile cu Marx” dinesciene and caramitreşti, precum în capitală, aşa şi în provincii, scriitorimea este în vertijul social lăţit şi băltac, determinarea a decăzut mistagogic în „stigmă”... Se ştie că suntem ceea ce crede, de recitit Dumitru Dulcan. Problema (la noi concept feminin, la alţii Problem, masculin! n) – este cumva din interior şi prin oglindiri (unele orbecăind) – tot aia, a antichristului Lenin den Smolnîi: „Ce-i de făcut, tovarăşi?, recte domnilor - doamnelor?Eugen Ionescu, pe filieră maternă evreu, se joacă la Paris fix cum, bunăoară, pe scenele post - lovilutziei - în fel şi chip, se joacă şi la noi tragicomedia, (v. Bucureşti, Iaşi, Craiova, Constanţa, Oradea, Arad, Valea Jiului, Deva şc.l. –sau comic-tragedia entităţii ro. Punct şi virgulă. Rro. Nu istoria se repetă, ci Isteria!
*
E atât de **fascinat (de unde fascii)** - fenomenul reformei „noastre”, încât nu are nicăieri în UE sau pe continente, asemănare, nici chip! Ca şitorii, avem atâtea „biblii” naţionale, câţi făcători au fost: fiştecare cu grila sa natalistă, cam toate ale unor alogeni, asimilaţi sau ...implantaţi, prin COLONIZĂRI, strămutări ca „forţe de muncă”, ş.c.l. Nomine odiosus?
*
Nu prididim a ne înminuna, cetind aprox. 10% din revistele actuale, ori „urmărind” cotidian şi nocturn, GIGANTICA LUCRARE ÎN ORB de tip securistic - neo - propagandistic - mistic, ospeţele de Gargantua and Pantagruel Vs „cinele cele de taină”, ale patriilor ce precipită acum GLOBALISMUL. Cum să rămâi „cap limpede” ? Eventual fiind surd şi orb, Doamne fereşte! Cum să fi kombat sau nekombat? Cum necum, onorate Dulcan? Scris-am : „închid ochii, să văd”...
*

Citiţi Dilemateca? Dar „22” ? Dar Id-ul lui HRP? Dar Dilema veche? Dar Dilema nouă? Dar România moare? Dar Caţavenu? Dar Kamikadze? Dar şcl?
Hait! Pe scurtătura clipei – ce-a repede, cred că ar ajunge să recitiţi Filimon, Caragiale, Urmuz, Mateiu Caragiale, Bogza, Nietzsche, Eco, Orwel,...Eugen Ionesco!
Apoi nu ar strica să recitim Itinerarul psihiatric al lui Brânzei (Socola), tratatele de criminalistică ş.c.l., cazurile Tanacu and Bivolaru- ca să suplinim necesarul de afrodiziace „imunitare” sufletului nostru chinuit: oare verbul A CHINUI este ...chinezesc? (**eugen evu).**

Coltzul vesel, pamfleth.ro in Memoriam+

Motto: www.icr.ro260 × 82 Căutaţi după imagine

ROMANIAN CULTURAL INSTITUTE

Omagierea poetei Nina Cassian la Muzeul Palazzo Grimani din Veneţia cu ocazia Zilei Mondiale a Poeziei ...

Păsărici sau despre dodoism dodoloţ. Poreclă laterală: poeta- cal...(De ce nu iapă, sau capră, bre!?).

NINA CASSIAN (Renée Annie Cassian)

“REGRET CA N-AM AUZIT NICIODATĂ GLASUL PĂSĂRII DODO”

Poeta Nina Cassian, - pe numele ei real Renée Annie Cassian s-a născut la 27 noiembrie 1924 în Galaţi. Este o poetă, eseistă şi traducătoare română, de origine evreiască.. S-a născut într-o familie de origine evreiască (tatăl Ninei, I. Cassian-Mătăsaru, era un traducător cunoscut). Scriitoarea s-a mutat cu familia la Braşov, unde a intrat la Liceul Principesa Elena, şi Bucureşti, urmând şi cursurile Institutului Pompilian. A frecventat cercuri intelectuale de stânga şi, la vârsta de 16 ani, a intrat în organizaţia Tineretului Comunist, aflată atunci în ilegalitate. În paralel, primele ei încercări literare au fost generos încurajate de Tudor Arghezi şi Ion Barbu, ultimul fiind chiar îndrăgostit de tânăra poetă, ca şi Crohmălniceanu, Ale Ştefănescu şi numeroşi alţii, mai ales activiştii şi securiştii..

A debutat editorial în 1947, cu volumul de versuri suprarealiste "La scara 1/1".”

Citate: **** “Timpul a *fost poate (prea) generos cu mine, ajutându-mă să ajung la o vârstă venerabilă, cu mansarda încă funcţionând desi etajele inferioare sunt şubrede si degradate.” * “ În ce priveşte exilul, nu m-am consolat cu "inima" ci cu "LIMBA", cea care nu m-a părăsit niciodată!M-am simţit perpetuu "acasă" folosind-o cu ardoare.” * “ Da, credeam în comunism ca într-o posibilă armonizare a lumii .(criza mea mistică)”***

Fragment erotikon genialoid al nonagenarei de la New York...

“ Îţi făgăduiesc să te fac mai viu decât ai fost vreodată./ Pentru prima oară îţi vei vedea porii deschizându-se/ ca nişte boturi de peşti şi-ţi vei putea asculta/ rumoarea sângelui în abataje/ şi vei simţi lumina lunecîndu-ţi pe cornee/ ca trena unei rochii; pentru prima oară vei înregistra înţepătura gravitaţiei/ ca un spin în călcâiul

tău,/ şi omoplaţii te vor durea de imperativul/ aripilor./ Îţi făgăduiesc să te fac atât de viu, încât/ căderea prafului pe mobile să te asurzească,/ să-ţi simţi sprâncenele ca pe două răni/ în formare/ şi amintirile tale să-ţi pară că încep/ de la facerea lumii. »

Nano-nino-pamflet

*Cu ale ei deliruri ftizico-erotico-nevrotico-genialoide, a violat psihic milioane de copii în anii stalinismului - grozisto-paukeriano- şi parţial ceauşesco « învăţământului » materialist - dialectic, mai devastator chiar decât profesoarele ucrainence strămutate din Moldova sovietică, depravate şi schizofrenice, - se dedulceau la elevi,- care ne predau cu sila limba rusă, limba latină fiind eliminată din programa şcolară...În anii mei de elev la fosta şcoală nr. 7 - Hunedoara, am avut trei astfel de smintite, în vreme ce în 1956,directorul Simeria, fost ţărănist, a fost arestat şi exilat în Siberia, de unde a fost repatriat după 20 de ani, în stare deplorabilă, de nebun. Plângea pe balustrada unui pod peste Cerna...** În R. lit., Al.Ş. a elogiat-o pe două pagini, pe dolari, pentru cartea ei de amintiri cu amanţii din lumea literară ot Dâmboviţa...Recent, într-o revistă din Israel, am citit că evreii au propus-o pentru...premiul Nobel ??!*

Nina CASSIAN

„România literară", nr. 28, joi 12 iulie 1984, pag. 5

„Încărcătura de sublim"

“Încărcătura de sub-limbi...”

+M. 16 aprilie la New York, la 90 de ani

Nano pamflet

Eveniment cu „eşti”...after 25 de ani...

MANIPULATION cu IGHEMONIKON?

La a 7-a ediţie (?) a numitului „Congres mondial al presei”, de astă dată fără tichie, Răzvan Theodorescu şi-a lansat cartea din imagine... Iată cum, după ultimul congres al pecereului şi revoluţia prin tembelizor dec. 1989...nomenkaltur kombat mondială, îngroaşă opera subt inspiratul generic nou/ tesmanentar al Mestrului Theo, „Istoria manipulării” (horribile dictu, n)...Aferim, suntem nedumeriţi cum la eveniment, în „grupul ţintă”, lipsesc Mircea Dinescu, Ion Iliescu, Gelu Voichan Voiculescu/ Clitoris şi gen. Victor Stănculescu...

Alte adnotări, epistola către noi înşine (II).

AXIOS. AXIS MUNDI... ARS MUNDI - ARS VIVENDI...

Actele - Artele noastre, cu prioritate ale scrisului (jurnalier, memorialistic, vieţilor romanţate (via arhaicele modele " apocrife" evanghelii, via Vechi Testamentismul ebraic, (via exodicelor robii ale lor, în Babilon şi Egipt..., călătorii, expediţii, cuceriri, inventatori etc. ...apoi dihotomicul Creştinism nou - testamentar, fascinantele (ca psihologii lucrative - formative...) – cărţile de vieţi de vieţi ale sfinţilor, apostolice, ori cele de aventuri, descoperiri, mari iubiri, epopei moderne, toate în " ecuaţia (dualistă!) a " Agoniei şi extazului", mai exact, SADO- MASOCHISMULUI – psihanalistic- axiomatic, LEGE – Ontologos şi Axiologos, (**de unde ar fi deontologos** ¡) - în ce ne priveşte ROMÂNI ca Occidentali pe substrat INDOEUROPEAN protodacici, sunt sub semnul codului Eladei cea de după cucerirea Macedonica a Egiptului! Acest Cod – Cheie este EROS şi THANATOS. Miturile - religiile, dogmele şi doctrinele idologiilor, sunt toate sub semnul TRAGIC al existenţei. Acest " existenţialism - este **determinatu**l, dacă vreţi, stigma şi " enigma" trecerii - petrecerii noastre prin lumea de lumi, ca fiinţe gânditoare... Pare în oglinda clară a aphoriei esenţializatoare, Lega în omenime a lui COGITO, ERGO SUM. EL, Creatorul - Geneticianul temponaut (¿?) – (exegeţii evrei zic că Elohim e un plural!- ar fi un ubicuu RECICLATOR universal! **Chei-cifruri: Curba lui Gauss, Efectul Coandă, Experimentele Tesla ş.c.l.**

Actele motivante ale artelor (inclusiv teatrului din sorginte antică eladică, dar şi luptele eroico - tragice din Colosseum, ale GLADIATORILOR, venind din olimpiadele, sporturile de masse ş.c.l.)...toate, însumate, sunt acta Museum ale Memoriei patrimonializate, cu scopul transmiterii a posteriori...Am avut o carte dactilo în proiect,

“pierdută” parşiv de Florin Mugur, în pivniţele editurii Cartea Românească sub directoratul lui George Bălăiţă, anii 84- 5, (mi le-au arătat Virgil Mazilescu şi Florin Iaru, salariaţi vai de capul lor, ai “ secţiunii Marin Preda, terorizat de securitate şi de dilema lui, mărturisită confidenţial mie, la o ţuică din Ardealul meu”, privind tema existenţialistă a lui Ion Caraion (personajul central Petrini, din “ Cel mai iubit dintre pământeni”) Preda, alcoolizat şi mâncat de “ colegi” era spionat din interior de curvele cuibarului de la Casa Scriitorilor şi Palatul Mogoşoaia, nomine odiossus. Cartea mea pierdută de EI, ca şi romanul “ de sertar” Roşu putred”, respins în mod laş de Gavrilă Liiceanu, *cu mâna dlui* subaltern Zografi!- (Humanitas), Ion Iovan (ed. Eminescu) -) titrată “ subtextualist” - “ **Realul halucinant sau Memoria liniară”. Recte a aplatizării...).** Susţineam în acel jurnal că massificarea ideologistă de tip ceauşist - securisto - activistă. Cazonă, pe care o suportam ca popor, era pe fondul ORBIRII (mancurtizării) -, aşa cum AXIOMATIC înţelesesem din viaţa proprie, dar şi din eseul capodoperă “ Aspecte ale mitului” a lui Mircea Eliade.

“ Profetismul” său genial, era unul raţional, intuitiv genial! “ Dinamica” sus - numitei Actanţe – gestici ale Înregimentării, - este a funcţionării ca PSICHE colectivist (sic, n) – unui sacru decadent (¡) în profania “ istoriei”, alter ego rebel de tip cosmic luciferic, sau Hiperyonic ¡ “ Ghilotinismul obsesional din istorie,..- la românii vechi din imperii satrapice, instrumentele de tortură medievale, (vezi Castelul Corvinilor din oraşul meu natal), - (vezi relaţia victimă călău, a sado - masochismului ca maladie în Dualism!)...

Apropos IDEOLOGIE, oare vine din IUDEOLOGIE? Memorialistica şi sus- citatele forme – acte - arte, **sunt** altfel spus un fel de RUMORI - TUMORI ale Memoriei ancestrale şi imediate, de a se RESORBi în neantul uitării: de sine în sinea lumii? “ **Este ceva în artele omului, care nu-i aparţine**

omului"... (lectorul meu filosoful socialist Paul Caravia, pe când eram coleg de cursuri ministeriale de perfecţionare, cu Al Cistelecan, Traian Vedinaş, pare-mi-se şi Ion Itu? ş.a.).

Mascarade şi măscărici and Masacrul. Maeştrii şi Margaretele yourceneriene

Actele acestea sunt cu toate cameleonice! Corelând la doi geniali şefi de şcoli psihanalitice, Freud şi Jung, dar şi opere ale unor Istrati, Fănuş Neagu, Cezar Ivănescu, Ion Caraion, Marin Preda, Paul Goma, Ghe. Grigurcu, sau pleiadicii expatriaţi din diasporele transoceanice, dar şi europene ... ACTANŢA este una MONSTRUOASĂ, cum dixit Caragiale şi Ionesco, sau Dostojevski, Mann, Bulgakov, de par example. Gurru-ul este din speţa acelor recidive ale Începutului, aşa cum le reînţelegem din Jeronimus Bosh; el vedea şi picta un fel de cheruvi- incestuoşi, îngeri căzuţi, pare-se şi instructori ai iniţierii **sexuale pentru om cu lasere paralizante**!, ce aveau să îl alunge, la Ordin ceresc, pe sărmanul OM din Paradeisos (grădină prejmuită de ziduri, dicţionar mitologic).

Din jurnalul pierdut " Memoria liniară" : "Zicerea populară despre popii saducheici farisei : " poponari"* Religiile sunt decadente, secularizante, ca şi idologiile, dogma, cum doctrina* Istoria este un abator* " Groapa comună a metafizicii"* Amestecul de rase şi religii, prin veac, este un soi de hibridizare cu scop genetic-selectiv controlabi,... al perpetuării populaţiilor în spaţii îmbătrânite genetic, vs prin strămutanţi, mutanţi, regeneranţi sau fal- anti degenerescenţă.., în The History Monster* Rasele umane se autoratează ciclic, numai aşa fiind reciclabile în interregn* Evreii iudaici din Israel, în presa lor românească, îşi spun FIII TRIBULUI, ci nu concetăţeni* Numele răzbunătorilor Egoismului multilateral dezvoltat, este NOMENCLATUR; verbul acestui rău ciclic: Răzbunarea prin regresiuni coşmareşti, memoriei celor învinşi,

disimulaţi şi apoi reinteranţi în Istorie* Nu uit intime discuţii despre acestea, ale acelor ani, cu Blandiana (Doina Cecilia Coman), dar şi cu editorul meu Mircea Ciobanu (la CR, nu la Eminescu) – sau cu Cornel Popescu, Ioan Alexandru, cu Nichita, Pituţ, Păunescu (parţial), - şi mai ales Doinaş şi Ulici... Cu totul aparte, cu Marin Sorescu...* Ştiu însă că sfetnicul (sic) meu am rămas tot eu, trăindu-mi, poate aventuros, scrierile poetice apriori ¡* "Oricărui cifru i se cuvine un decodor pe măsură".* Breban zice " Masca sunt eu", dar pare-se EU-l este masca ¡* " Dinspre noi vine frigul seniori" ¡ (Laurenţiu Fulga)* " Nume predestinat al securistului anchetator al meu, la Timişoara: Generalul MORTOIU"* Salariile nomenclaturii şi turnătorilor, în anii crizei- raţionalizării, efect al ŞANTAJULUI de la " om la om": carne, votca sovietică, cafea, Kenturi, tratament special hormonal, medicamente străine* " Case conspirative instituţionalizate " agenţii locale" (birouri speciale, cu nomenclatura intelectualilor duplicitari!)* privilegii, excursii în occident, ba chiar şi burse: au avut şi Blandiana (parcă la Viena, ca şi Emil Hurezeanu, bursa cedată dlui de poetă, a doua oară! -, Păunescu (la Iowa City)* " Agenturile " LOR, iar pe contrasens, ale noastre, prin ambasade, Institute Culturale, ş.c.l.* Ştiu unele despre astea chiar de la tinerii securişti din dosarele D.U.I ale mele ¡* Ei erau terorizaţi de sistem, deci terorizau " vânatul! ¡ * " Cristoşii neamului de aici au fost şi vor mai fi, de la Decebal decapitatul, Brâncoveanu decapitatul, Doja pe tronul de foc, Horia, crucificat pe roată...şi interminabilul şir de îngropaţi de vii sau împuşcaţi în cefe, ai gropilor comune, răscoalelor, revoluţiilor ş.a.md."(idem).

Centenar Şugariu:

" Aș vrea ca viața mea întreagă să fie un altar de jertfă, un rug aprins pe care să'mi ardă sufletul, o cruce pe care să mi-o port cu resemnare și cu încordare în spate. Prin frig și prin ploaie,

prin zăpezile nesfârşite ale veşniciei grele, să port această cruce, aşteptînd ÎNVIEREA”.**Jurnal,1943.*citat Teresia Costin(Bolchiş Tătaru,**
roman,2014.

Cetitorul de titluri: Imago şaradă

ZIARUL
ȘTIINȚELOR ȘI AL
CĂLĂTORIILOR
5 LEI • SCRIS PE ÎNȚELESUL TUTUROR • 5 LEI
Cărți recomandate
INCHINARE ELECTRONULUI
— Bucată extrasă din „Cronici Științifice“ vol. III —
de G. G. LONGINESCU
Profesor Univer-itar
Membru Corespondent al Academiei Române
Electron, fărîmă de electricitate
Tu alergi și zbuzi pentru noi. Tu ne
Atunci după stingerea materie
vei domni din nou tu singur în t

Magazin anul XXXVI, nr. 18/ 8 Martie 1932, arhiva Ştefan Fischer, Simeria

Experiment subtextualist

CAP-CODUL HERMENOVICI şi COROPIŞNIŢELE pe luciul tenebrei

Paradigma STALINO-GROZNÎI- TZUKERBERGER

Vajdahunyad- Eisenmarkt-Hunedoara, pe constanta variabilă (sic) a foamei dinamice*
Pupici, cum zici, putză cu urzici!*Apoi au venit propagîndacii, de Colorado, via zburăturile de pişte Prut, and pişte-pisatelii angiopserpatecei „Tatăl meu, Rusia” (v. Cezar Ivănescu)* Hipnoşipnii lu Deochiatnik (iuc)* Cu ale lor femei ale foamei uterului supărat, cele de jos, cu cârpa, cele de sub biroul Tovilor, cu aspiratoarea- gurii* Cele mai rafinate, cu ventuze-buze* Şi speţa poponarilor- spermafroditelor, juisând pe roţile

zimţate ale Răfuielii- refulatorii* Zgomot de fond: Chorurile de partid, co solo piţigăiat, al Hackeriţelor trisexuatnice* Corturile întâlnirilor, proto - noicane...* Ohoo, ştiui undeva, la Groapa ex - ceea, un târnacopius- resorbit via Viener Waltzer..., şi încă vie (?) kuku- mantha, (Kurkuma luxferris), marea Drăcoaică, vorba lui Tudor Opriş, „poetha vaginalis!* Prietenii ştiu de ce ?**s.s. indescifriabil, anno pomini 2014, seara**

Art studio etimologic . Polisemia. Un coment la Al. Graur

EIS POLLA ETI

Un studiu etimologic de excelenţă care circulă pe internet. ro,începe prin a explica valoarea prepoziţiei "la", prin traducerea cuvânt cu cuvânt din greceşte a urării "Eis polla eti" (care se utiliza ca atare în România, dar a fost şi tradusă în româneşte), cu remarca că "eis" are şi înţelesul de "către" sau "spre", ceea ce lasă de înţeles sensul "să trăieşti mulţi ani" (pe vremuri se utiliza mai des, azi mai rar, şi o formulă mai apropiată de ideea de bază: "întru mulţi ani!"). Asta "într-o perioadă ceva mai veche", după cum zice Graur. Mai aproape de vremurile noastre, grecii au prescurtat urarea astfel "spollaiti" sau "spollati". Bulgarii au preluat "spolaiti" ca atare, cu sensul de "mulţumesc", cam cum zicem noi unui copil, drept mulţumire, "să creşti mare". Noi nu am preluat prescurtarea grecească, ci am "tradus-o", formând şi noi un verb din "la mulţi ani", cu sensul de "a spune la mulţi ani", care "trebuie să fi sunat la început *a mulţăni*, formă pe care azi nu o mai găsim nicăieri" (aici Graur pare să speculeze). Apoi, crede Graur, "a mulţăni" a devenit "a mulţămi" din probabila impresie a vorbitorilor că "a mulţăni" e o exprimare regională (cum e "a dorni" în loc de "a dormi", sau "niros" în loc de "miros"), de unde reiese şi că, destul de repede, s-a pierdut ideea iniţială, lumea nu şi-a mai dat seama de unde vine expresia şi faptul că

acel "n" era la locul său. Apoi, "ă" neaccentuat urmat de "m" a fost schimbat în "u", sub influenţa lui "u" din prima silabă.Tema e abordată pe scurt şi într-un articol (tot "de sezon") despre cuvîntul "an", apărut pe 26 decembrie 1968. Per conclude, vechiul grecesc *Eis polla eti* a devenit în greaca modernă *spollati*, cu înţelesul de "mulţumesc". Pe acesta bulgarii l-au împrumutat cum se găsea, pe când noi l-am tradus în româneşte: *a mulţăn*i (adică a zice la mulţi ani), schimbat apoi în *a mulţumi*, pentru că pronunţarea cu *n* a părut rustică (de felul lui *niros* în loc de *miros*), iar *ă* a fost transformat în *u* sub influenţa vocalei din silaba iniţială.* **vezi Scrieri Al. Graur ş.a.**

Istorie netrucată sau mâna ciungă a securităţii

O evocare hunedoreano- timişană: Richard WAGNER

Richard Wagner (RICKY), a fost o vreme profesor de germană în Hunedoara, membru în Cenaclul Scriitorilor Hunedoreni al clubului sindicatelor Siderurgistul. Mi-a fost de asemeni coleg şi prieten în Filiala USR Timişoara, înainte de a se refugia în Germania, la Berlin, după căderea Zidului. Noi, cei din generaţia lui, am avut o sinceră admiraţie pentru acest poet şi filosof luminat, spiritu movens al generaţiei sale. I-am recenzat în trei publicaţii, după 1990, volumul "Creta neagră", dăruit de el, olaltă cu Antologia ... şi am scris repetat despre şi despre Nicolaus Berwanger, situat undeva în zona Neuer Weg a acelor ani..., evocându-i pe cei din " Vânt potrivit până la tare"- (Volum care cuprinde **câteva poeme protestatare scrise la Hunedoara).** În anii lui Riky Wagner la Hunedoara, cenaclul era compus din două " facţiuni" conflictuale, via Cercului de la Sibiu, (Ştefan Aug. Doinaş, Dan Constantinescu, Negoiţescu, Regman...), dar şi ai duplicitarilor obedienţi, cripto - paukerişti-stalinişti- (Timişoara (Anghel Dumbrăveanu ş.c.l., Braşov ţi Ploieşti ¡ – aripile roşii " verticaliste" v. Nichita Hristea

Stănescu, editura Militară), (Radu Theodoru, Iv Martinovici, Vasile Nicorovici, Nicuţă Tănase, Iosif Lupulescu, Constantin Chiriţă (fratele lui geo Bogza,) –Oradea (parţial Radu Enescu, ex. Familia)), Iaşi (Neculai Chirică, Mircea Tuţă, Otto Stark ş.a. Un cenaclu amalgamat şi controlat ideologic –securistic; arhivele de subsol ale PMR-PCR au fost confiscate- obscur - ocult în decembrie 1989 şi duse la o Unitate Militară din Cluj, altele arse între 18-22 dec. În curtea Miliţiei municipale din Hunedoara..).

> ....„eşti angajat/ da/ sunt angajat/ da da/ foarte angajat/ eşti şi tu angajat/ da/ sunt şi eu angajat foarte angajat/ da da/ dar nu mai vreau să fiu angajat/ am fost angajat deja de prea multă vreme/ nici eu nu mai vreau să fiu angajat / am şi fost angajat de prea multă vreme/ da cu tine aici/ cu tine aici de asemenea/ nu mai sunt angajat de/ nu mai sunt angajat de asemenea/ da da/ da da de asemenea/ dar cine a fost odată angajat/ va rămâne angajat totdeauna/ da/ da da".****

...**** Poemul este evident un MANIFEST postmodernist, unul al mecanicismului nihilist - DADAIST, via Sturm und Drang ş.c.l.- şi a protestantismului, doar aparent via Tristan Tzara ş.c.l. procedeul este cel subtextualist- ironist- persiflant, oximoronic. Ca mentor al cenaclului Lucian Blaga, aveam să îi fiu acestui excepţional poet şvab- bănăţean, inspirat de gruparea banatică,- un " acţionar" al ideii de demnitate scriitoricească, necesară mai ales generaţiei tinere.

Pasaggio: Hommo paradoxalis. Budistul occidental Mathia Richard s-a iniţiat în Himalaia, Tibet. Trăieşte singur- cuc, într-o mansardă, nu face sex de 30 de ani, nu consumă hrană industrială, etc. Un fel de neo-sacerdot al neo- barbariei umanului reactualizat vertiginos, prin hiper- tehnologizare şi

consumism. Cheia enunţată de el: „Cugetul modifică funcţiile neuronice ale creierului”. **Neuroştiinţă afectivă Universitatea din Wisconsin, youtube . p.s** *Unica problemă ar fi abolirea condiţiei descendenţei, deci finitudinea in speţă a gen-omului propriu.*

Manifestul cu lumină-proprie: al SUCCESIUNII. FIUL-NEFERICITUL PRINŢ şi CLAUNERIA ca revoltă „luciferică”. ****Arhitectura ca arbore al vieţii şi morţii. *Este ceva putred în... Extramurros ? *Magnetoglinzile artelor şi MagnetOmul.* Electron- revelation*...Noiesis- Poiesis! *Chei duble, multiple, parabole şi răsuciri...*A fi întru a mai fi, a deveni!* Artele nu ucid,nici nu se sinucid!* Fiat Lux!* Au fost Sem, Ham şi Iacob.* Al acestuia este Scara Îngerilor?* Succession vs Obsession? Încercare către Plieiadcii Româneşti, contra FRICII.

- **surorilor-fraţilor noştri, omul-pereche- Sinele şi Sinea, Bunul şi Unul-**

Starea sau nestarea socială: facere desfacere- refacere. Stigma periodică a Învinuirii şi a Revoltei urmaşilor – cu dogma întâiului născut îndrituit la succesiune- tron- putere, moştenire... Existenţialismul în literatură şi arte, ne este, în cheia perenă a determinismului(stigmei)- criza de vârf (avarie şi risc), a fi sau a nu (mai) fi: Prinţul HAMLET, (prefix nominativ de la HAM (hamiţii biblici?) care este magistral reproiectat simbolic ca un FIU (al lui Dumnezeu (Regele Danemarcei monarhice) – află îndurerat că mama sa, regina, încă fertilă şi dornică de urmaş la tron în acel Regat, are o relaţie sexuală, cum altfel?- extraconjugală, INCESTUOASĂ (socio- imorală, necum „Minima Moralia”, ci Proxima Moralia Humanum! **DIGNITATEA, dictatura Conştiinţei**! **Amen.**)- act motivat logic de faptul că REGELE- TATĂL p ă m â n t e s c (reproiectat mistic al Tatălui Ceresc, Creatorul...) –mai

vârstnic faţă de perechea sa (CA in illo tempore biblice, AVRAAM care progenitează (sic, n) – cu o „ţiitoare, slujnică de buduar, roabă, gheişă, amantă, (speţa în „socialism" a **Secretarei, Tovarăşa de viaţă,** dar şi a **Femeii de Serviciu**!, mai nou, **„purtătoarea de sarcină" ca soluţie pentru familiile incompatibile afectiv- genital, (NEPERECHE) - infertile, etc) – deoarece bătrâna SARA (v**. ciudata vocabulă a ...SARAIULUI!, n) – nu avea cum să „nască Fiu" urmaş, descedent la TRON. Precum la Zei, şi la omozei, neh? Nefericitul Prinţ – spre a-şi exprima la curte, suferinţa frustrării – traumei, fără a risca temniţa sau moartea, face pe nebunul – iată originea teatrului modern- postmodern, via Antichitate! Masca dublă (râsu- plânsu) – este heraldica CHEIE DUBLĂ a acestei paradigme socio- existenţiale umane, atât în Regate, Monarhii, cât şi în Republici, Imperii, Uniuni, State Unite etc. Masca devine FAŢA, CHIPUL; CARNEA însăşi, a ID-ului uman, captiv DUALITĂŢII, perechii- sorginte sau nu a FAMILIEI...Drama motivantă aparţine de fapt LEGII NATURII, ca „laborator" al Divinităţii Ciclic (circular-repetitiv Creatoare – Devenitoare. Între RÂS şi PLÂNS, psiho -umanul din scene şi culise,,,translativ", punându-şi în fapt codurile mito-logice şi religiousus, îşi va autorezolva crizele lui A MAI FI, (cu dilema retorică - ascunsă „**DE CE?, Qoui prodest**?) **– fie prin atitudine proprie, fie prin factori de manipulare ai capilor de tip mafiotic din veacuri... Aici, în lumile lui Zoon Politikon...**

Este însăşi CONDIŢIA UMANĂ, vezi existenţialismul în special cel francez. Cotele de risc (avarie) au fost şi vor fi REVOLUŢIILE, indiferent de formulele- dinamicile) nonHegeliene!) –care fac, desfac şi tind a reface, „starea împărăţiei" şi a Satrapiilor! **Agonism şi Antagonism! Teogonie and Omogonie! Capcanele cerului Sky Trapps.** Funeste codexuri de ISME (iasme!). Precum în Metatext, aşa şi în text, stimabili sacerdoţi, Maeştri and Prinţi Hamletieni! Prin

aceea că este şi va mai fi „ceva putred” în ...Post Amazonia Empire States. Omul este o Fiinţă abstractă creată –întrupată în interregn. Omul este un fel de MAGNETOM, ELECTROm sau POETOM, însă despre aceasta altădată, de va mai fi timp, al îndurării- îngândurării noastre, în DURATĂ(Alubrn- Vârste, n) .

FAMILIA a fost, este sau nu va mai fi, „celula de bază a societăţii, care nu îşi înţelege străbunii şi părinţii întemeiatori, va avea destinul- determinarea alienantă, paranoică sau schizofrenică, a autorăstignirii de tip saddo- massochist – suicidar- sociopatic, altfel spus al USCĂCIUNII, eroismului atitudinal al disperării Hamletiene, a Fiului născut din INCEST...Precum în Ceruri, aşa şi aici, în Fractalia.

Blestemat fie lacătul îngheţat şi Semnificaţia lui, şi cine l-a spânzurat pe destinul umanităţii!, al acelui portal mistic ...interglacial, proxim, nu atemporal...,al Paradisului din care prima serie a Speciei- Omului- Pereche, Adamică. Acest blestem NE este umana şi încă- umană strigare, oricât de blamată va fi prin Veac de Oarecine... O cheie dublă dar mai degrabă multiplă, dilematică: Socio- Generare, degenerare, regenerare. Nu părinţii, totuşi, se cuvine a fi culpabilizaţi, ci Veacul- Lumea în care, la rândul lor, ramificaţi în Marele Arbore ce tinde vertical spre Lumina Lumii, aşa cum semnifică genial Columna Fără Sfârşit a lui Constantin Brâncuşi!**10 iulie 2014, Prima decadă a Verii.**

Postludiu: SACERDOŢII BARBARILOR ÎN LUMEA SUBLUNARĂ

„Zeii vorbesc (astăzi am spune: Fiinţa vorbeşte) prin mesaje hieroglifice şi enigmatice“…”…adevărul e ceva în preajma căruia locuim de la începutul timpurilor, numai că l-am uitat… Numai simbolurile exotice conservă o *aură* de sacru. Prin

secolul al II-lea, înţelepciunea secretă ar fi trebuit deci că locuiască fie printre druizii, sacerdoţii celţilor, fie printre înţelepţii din Orient, care vorbeau limbi neînţelese“… „Aceştia, înţelepţii barbarilor, cunoşteau legăturile ascunse ce unesc lumea spiritului cu lumea astrală şi pe aceasta cu lumea sublunară… *Cum este jos, aşa este şi sus*. Universul devine un mare teatru de oglinzi în care fiece lucru le reflectă şi le semnifică pe toate celelalte“… „Simpatia universală este un efect al emanaţiei lui Dumnezeu în lume, însă la originea emanaţiei stă Unu incognoscibil care e sediul însuşi al contradicţiei… Nu putem separa filonul hermetic de filonul ştiinţific, pe Paracelsus de Galileu. Ştiinţa Hermetică îi influenţează pe Bacon, Copernic, Kepller, Newton, iar ştiinţa cantitativă modernă ia naştere şi din dialog cu ştiinţa calitativă a hermetismului“. **Umberto Eco**

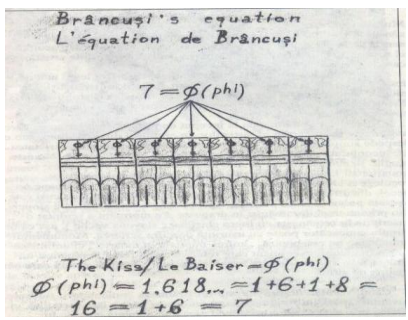

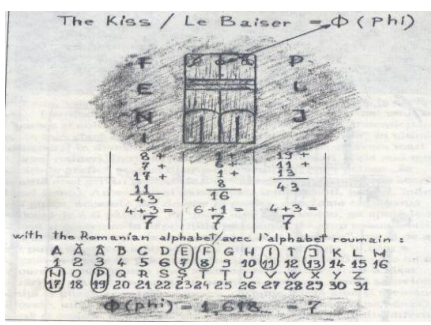
The Kiss / Le Baiser = Φ (phi)
with the Romanian alphabet/avec l'alphabet roumain :
A Ă Â B C D E F G H I T J K L M
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
N O P Q R S Ş T Ţ U V W X Y Z
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
Φ (phi) = 1.618... = 7

Brâncuşi, Codul lui Dumnezeu – Poarta sărutului Târgu Jiu România

Pseudo- pamfletul- diatribă- polemos non spontaneu

Motto: Jeronimus Bosch…

Cu Paul Anghel
de care într-o vreme a fost foarte apropiat
Artur Silvestri
scriitor, istoric și filozof al culturii
19 martie 1953 București - 30 noiembrie 2008 Viena

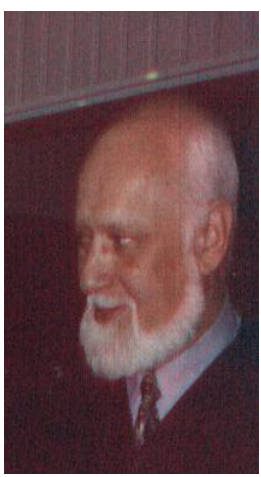

sursa: CasaLuxferis

“Nişte spermafrodiţi ¡!”

...Portretul tau *haşurat,* este extra, PSI - analitic, la aşa tipici/atipici, " orfanisti", deci fara stirea- de-tata- pater, poate cu spaima vreunui viol-incestuos?- zic si patrie...avem o droaie de astfel de " pseudo - semănătorişti" – semen - naTURIŞTI, - exaltati, pato-logo-Socolieni...aici e tragedia...Toate pot fi sub stigma, sic, TUZLUCIANA, A CIOCOISMULUI VECHI ŞI NEO- PATURICESC... Frustrarea de fond este aceea a lui Cain, a fratricidului,să îi spunem “ golul de frate “? Iţi mulţumesc si avem doar a mai crede, a ne re-seta, isihasmic sau altcumva...

Post friptum- scriptorum: în ciupercăriile …micro-textualiştilor, ploile acide şi alţi factori, procesează...mutaţiile mimesis-ului se fac SPONTAN, prin SPORI. De unde vorba SPURCI, spurcaţi, spurcăciuni. **P.p.s.** Mai în subtext, e vorba despre un simptom al (an) organului amputat, al Memoriei degenerescenţei prin stârpire, strepezire, pustiire igitur, din nefericire, venind din Absurdistan-ismul ce l-a scrutat nu demult un mare – tragic-poet den Banat, Ion Chichere: urcuşul, cu disperarea păstrugii mutante în (regina bălţii)- în cazul acesta, al **CARACUDEI, sau BARACUDEI**, vai lor, din avalul smârcuit, înspre cuiburile şerpăriei (anorgasmice!) – din Munţii cândva sacri. În altă cheie hermeneică, sălbăticirea paracletică a ...Hardului. Fie ca cei mai nou- venind, să înţeleagă empiric, ci nu prin această stirpe- stârchitURĂ, agonizând delirant, la marginile PRELUCILOR SACRE...Pe muche de cuţit...intelectiv... Prietenii nu uite DE CE!

Epistolare

Mereu mă duce gândul către mirificul spaţiu de dealuri şi văi al Ardealului.Acele coline dulci pe unde hălăduieşte un spirit însetat de real,neastâmpăratul poet Eugen Evu.Dacă ar fi să scriu proză poetică şi aş avea nevoie de o rimă i-aş spune

„împăratul” poet Eugen Evu.Acolo se luptă el cu inerţiile altului „ev aprins” cu lipsurile si avatarurile zilnice.Inexorabil timpul ne stăpâneşte, nu ne putem opune, mereu nu ne ajunge ceva: energie,putere poate bani.Sunt lucruri de care poeţii nu sunt scutiţi în această pribegie nepermanentă prin cuantumul timp-spaţiu ce ne este acordat fiecăruia.Înger dezaripat coborât printre noi, Eugen Evu îşi transcede însingurările cu blândeţe şi modestie. Aşa îl văd eu privind şi citind.Îmi este greu să scriu despre o aniversare de o asemenea anvergură,trăind departe cu nostalgia spaţiului de unde am plecat şi unde au rămas oameni cum este Poetul,acest vultur al aerului rarefiat de care puţini contemporani se pot apropia fără pericolul iminent de aşi arde aripile,urmez şi eu îndemnul acestei Doamne a literaturii române care este Prof.Anca Sîrghie şi îndrăznesc să pun pe hârtie aceste câteva rânduri care se vor semnificative şi spun: Fie ca lumina să nu poată muri acolo-n Hunedoara,lăcaş al regilor şi voievozilor neamului românesc fie ei luptători sau poeţi.La mulţi ani Eugen Evu. **Mircea Stefan, Cleveland SUA.**

Puncte de vedere:

Cum era, cu adevărat, Mihai Eminescu.

Secretele geniului: sindromul bipolar, mania, depresia şi vocea care cucerea

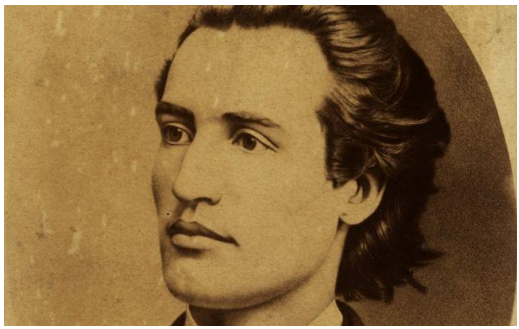

Poetul Mihai Eminescu la vârsta de 19 ani

Cercetătorul Gheorghe Median

Tulburător de frumos, cuceritor, cântăreţ cu o voce de aur, fumător înrăit, mare amator de cafea şi petrecăreţ fără margine, dar şi un patriot pentru care „Trăiască naţia!" era singurul salut.Aşa l-au redescoperit cercetătorii pe Mihai Eminescu - omul. Puţini sunt cei care ştiu că geniul creativ al Luceafărului era în strânsă legătură cu o tulburare afectivă cumplită: sindrom bipolar.

„Luceafărul poeziei româneşti“ sau „poetul nepereche“. Aşa a fost numit, de-a lungul vremii, Mihai Eminescu (1850 - 1889), cel care a stârnit o adevărată revoluţie în literatura română. Acum, la 125 de ani de la moartea sa, există centre de studii eminesciene, dar şi profesia de eminescolog. Amorurile sale, ca şi picanteriile vieţii boeme au fost, de asemenea, subiectul unor ample polemici în mediul public, încă din timpul vieţii poetului.

Eminescu a fost aproape sanctificat. Dincolo de efervescenţa creată de opera şi de viaţa lui, în spatele geniului s-a ascuns omul, adevăratul Mihai Eminescu, cel care s-a lăsat cunoscut cu adevărat doar de apropiaţi. Istoricii, dar şi pasionaţii de literatură din Botoşani au făcut o incursiune în spatele imaginii Luceafărului, pe care istoria literaturii, dar şi presa de scandal au scos-o la vedere de-a lungul vremurilor. Şi, totuşi, cum era cu adevărat Mihai Eminescu?

„Era izbitor de frumos. Chipul lui ne minuna“

„Eminescu era un om obişnuit, ce-i drept, foarte plăcut şi charismatic, dar om era. Şi era şi foarte discret. Nu era nici «sifiliticul» sau «nebunul», aşa cum de multe ori a fost numit. Nu era nici omul pus pe harţă în versuri şi înnebunit din dragoste, aşa cum îl prezintă eronat unii, dar nici sfânt cum îl vor alţii. Era un om cu defectele, calităţile şi patimile lui”, îşi începe discursul, pentru „Adevărul”, Gheorghe Median (foto sus), un istoric botoşănean care a cercetat, ani la rând, numeroase mărturii ale contemporanilor marelui poet

În opinia istoricului, Mihai Eminescu impresiona la prima vedere, avea o charismă extraordinară şi un fizic foarte plăcut.

Gheorghe Median a găsit, în cercetările sale, mărturia unui văr al lui Eminescu, Mihai Mavrodin, care, printr-un articol din presa vremii, vine să susţină această părere. „Şi astăzi, chipul lui minunat îmi stă în minte. L-am văzut şi eu.... era izbitor de frumos. Era imposibil să apară într-o sală, fără ca fiinţa sa să atragă privirile chiar ale celor ce nu-l cunoşteau. Chipul lui ne minuna şi pe noi, copiii", scria Mihai Mavrodin într-un articol din anul 1929, din ziarul botoşănean „Ştirea". Despre imaginea Luceafărului, dincolo de singurele fotografii cunoscute, apare şi o descriere a unui bun prieten a lui Eminescu, fost coleg de clasă la şcoala din Cernăuţi, şi, mai apoi, la Universitatea din Viena, Teodor Ştefanelli. „Avea statură mijlocie, era cam lat în spate, dar totul era proporţionat. Avea ochii negri şi adânci. Purta mustaţă, rar o rădea", spune Ştefanelli în cartea sa „Amintiri despre Eminescu".

„Avea o voce de aur, îi acompania pe lăutari"

Istoricul botoşănean, Gheorghe Median mai spune că ceea ce impresiona, însă, cu adevărat la poet era vocea sa. „Eminescu avea o voce blândă, calină şi un zâmbet liniştitor, molipsitor. Asta o spun toţi cei care l-au cunoscut. În ciuda tonului de revoltă din poezia sa, era un om foarte blând, care degaja multă căldură în jurul lui. Avea o voce de aur. Cânta foarte frumos. Se ştie puţin despre acest talent al lui Eminescu. Ar fi putut fi oricând un bun solist vocal. De multe ori îi acompania pe lăutari la câte un chef, dar şi rudele îl rugau să le cânte", spune Median. Despre vocea lui Eminescu a rămas de pomină o întâmplare povestită chiar de lăutari. Este vorba despre celebrul bard botoşănean din secolul al XIX-lea, Toma Micheru (n.r. – Toma Micheri, aşa cum se prezenta public lăutarul). Acesta

spune că a fost dat gata de vocea poetului, la o petrecere. Lăutarul, împreună cu Eminescu, care avea atunci 25 de ani şi venise la Botoşani pentru o vară, au petrecut o noapte într-o cameră a fostului hotel Moldavia din oraş. Alături de ei au mai fost şi sora lui Micheri, frumoasa Nataliţa, dar şi bogatul armean Adronic Ţăranu. Eminescu ar fi cântat întreaga noapte cu lăutarii, fără să răguşească, Toma Micheri exprimându-şi regretul că este poet şi nu cântăreţ. Mavrodin, vărul său, îşi aducea aminte că Eminescu cânta uşor şi pe stradă. „Era extrem de vesel şi îi plăcea la nebunie muzica. Fredona când venea din plimbările sale în parc. Avea o voce cristalină, spune Mavrodin (n.r. - mărturie preluată din acelaşi articol publicat în ziarul „Ştirea", în 1929), de întorcea toată lumea capul", susţine scriitoarea Lucia Olaru Nenati, din Botoşani, expertă în opera şi viaţa lui Eminescu.

Scriitoarea Lucia Olaru Nenati a explicat, pentru „Adevărul": „Sunt cercetări pe care le-am făcut personal şi care reprezintă obiectul unor lucrări cu adevărat ştiinţifice privind muzicalitate poeziei lui Eminescu şi mai ales modul special în care poetul înţelegea muzica. Era un meloman, iubea muzica şi ştia să o asculte. Avea şi o voce de aur. Contemporanii lui spun că îţi dădeai cămaşa de pe tine numai să îl auzi cântând. În lucrarea mea privind această calitate a lui Eminescu am ataşat şi 11 bucăţi muzicale cântate de Eminescu. A fost un efort extraordinar de documentare, dar am reuşit. Printre bucăţile lui muzicale preferate erau melodii din folclorul tradiţional, foarte vechi. Piesa lui favorită era Barbu Lăutarul şi o doină. Din păcate nu ştim care doină".

„Îi plăcea să piardă nopţile şi să fumeze”

„Eminescu nu era răzvrătit, aşa cum le place multora să creadă. Era un individ plăcut în societate. Avea duşmani şi stârnea antipatii pentru ceea ce scria, nu pentru modul cum se comporta în societate. Nu era un revoluţionar, în fapt. El se răzvrătea în poezie şi publicistică. Rareori ridica tonul, prefera să asculte pentru a înţelege cât mai bine discuţia decât să îşi dea cu părerea. Într-un fel, era retras, dar când era cazul era un interlocutor foarte plăcut. Multor contemporani le-a lăsat impresia că este tăcut şi gânditor. Nu se putea, însă, abţine când era vorba de politicieni. Îi ura, mai ales pe parveniţi”, a spus, pentru „Adevărul”, Lucia Olaru Nenati. Totodată, Eminescu, din ceea ce spun contemporanii săi, avea doar un singur viciu major, fumatul. „S-a dus vestea că era băutor. Paradoxal pentru cei care şi-au format imaginea asta cu petrecerile lui Eminescu, poetul nu era un băutor înrăit. Bea puţin. Dar îi plăcea, în schimb, să piardă nopţile şi să fumeze. Fuma enorm. De fapt, atunci când vorbea, fuma ţigară după ţigară şi bea cafele”, precizează Median.

Eminescu nu era răzvrătit, aşa cum le place multora să creadă. Era un individ plăcut în societatea. El se răzvrătea în poezie şi publicistică. Rareori ridica tonul, prefera să asculte pentru a înţelege cât mai bine discuţia decât să îşi dea cu părerea. Nu se putea, însă, abţine când era vorba de politicieni. Îi ura, mai ales pe parveniţi.Lucia Olaru Nenati

n.n. Spusele istoricului botoşănean sunt confirmate şi de fostul coleg de la Viena al poetului, Ştefanelli, care povestea în scrierile sale că lui Eminescu, îi plăcea să „vorbească” băutura.

„Eminescu nu bea mult. La un sfert de litru de vin sau la o halbă de bere era în stare să petreacă o noapte întreagă, dar, în schimb, lua mai multe cafele negre şi fuma mult”*, precizează Ştefanelli. Totodată contemporanii îşi aduc aminte de Eminescu ca de un personaj glumeţ cu cei apropiaţi. „Mi-a vândut pantalonii şi m-a lăsat doar în lenjerie când m-am trezit dimineaţa”, spune Ştefanelli. Tot fostul coleg al poetului mărturiseşte că Eminescu era glumeţ şi cu femeile, pe care le atrăgea ca un magnet. „Le vorbea dulce, le făcea complimente şi, lucrul principal, conversa cu ele totdeauna potrivit cu individualitatea lor. Câştiga uşor simpatia damelor”, spunea acelaşi Ştefanelli. *surse internet România, 2014** Atributul de “ poet nepereche” a fost invocat, pro sau contra, de numeroşii cercetători (G. Călinescu, Ghe.Tomozei, Artur Silvestri, Ghe- Grigurcu , Horia Roman Patapievici,M. N. Rusu, ş.a.)ai vieţii şi operei unui alt poet : Nichita Hristea Stănescu...; Mihai (l) Eminescu a fost analogat de unii biografi, chiar cu Hristos!

**Semnalarea acestui tulburător text –document, opinez că este utilă românilor cititori şi creatori de literatură românească, din întreaga lume. (Eugen Evu).

Postfaţă

Aparatul Divin Inteligenţa şi codul eleatic- EL-EA - in memoriam Anton Dumitriu şi Cezar Ivănescu-

Inteligenţa (INTUITION, SOPHIA, SINELE- SINEA, HRISTOSUL...) Naturii, ubicuă şi auto- reciclativă, din incalculabila EI diversitate (combinatorie) este un triumf al operei creaţiei, prin OM, ca vârf al lanţului trofic. Dinamica EI este principiul ordonator al Programului Cosmo- divin, în Macro şi Microcosm, (v. Niels Bohr) -în Sistemul planetar şi Atom. Este legea DEVENIRII : „ eu sunt cel ce devin", i-a răspuns EL lui Moise pe munte...

Lanţul trofic, mai la propriu zis, reacţia- în-lanţ subcuantică a Inteligenţei ...

ne este „ noua didactică", a Inspiraţiei, filtrată „ magic- iniţiatic- revelatoriu" de COGITO. „ Cogito, ergum sum" (igitur SUMUM!) EL- Gândul ne este legătură cu subcorticul Memoriei lungi, ancestrale, (medical numit creierul reptilian) – este arătartea Ochiului Magic- Divin- piramidal...

Psihicul ne este „ sitem bioenergetic deschis" (deci **remanent telepatic)**

şi avem conceptul raţional de mecanică subcoantică: particule ionizate"; „ **Omul este undă, particulă şi vibraţie!**

Iată doar o făptură din nenumăratele filogenetico- subspecii specii, etc-

despre care încă din adolescenţa mea litrerară, mai mult autodidactică, în sistemul totalitar căruia i-am „ supravieţuit", asemeni şi în corelaţii amicale cu nenumăraţi colegi din micările cultural –literare, înainte şi după „ marea revoluţie" din 1989, care a fost ultra- conspirativ- conjugat una ANTI-NAŢIONALĂ, - cu ţinte asasine- inumane!,- altfel spus a Inte-

ligenţei de tip cazon- securistic, Black Inteligenţe. Natura însăşi...este DIVER- SIONISM
/în obscuritatea atemporală ...a unor Forţe antagonice, enităţi substelare, etc. (v. Mitologiile şi Epopeile, istoriile lumii, codificate în zona „ sacerdoţilor barbarilor" (v. dogmele şi religiile, utopiile ş.c.l. MU, Pangeea, Atlantida, Sumer-Babilon, ...Esenienii, Egiptul, Elada, Popoarele Soarelui, Upani;adele, Vedanta ş.c.l./ Einstein, Newton, Umberto Eco, Masonii, Aparatul lui Uriel, Da Vinci, Tesla, Zecharia Sitchin, Nicolae Densusianu, A.D. Xenopol, Mircea Florian, Dumitru C. Dulcan...etc. Iată- pe Pagurus :

...EA este a „spiritului ce se agită în om", „ paracletul", „ duhul pogorât întru înălţare" ş.a. Din Ea se precipită acum TEHNO-Omul, ELETR-OMUL, ROBOT-OMUL, suntem cosmocaptivi - orbitali!, în LUCRAREA binomului EL-EA.Categoria ancestralkă este DUALISTĂ, însă iniţiaţii de azi, pledează despre TRIALISM (v.Konrad, Popper, ş.a.). Luptele dintre regligii şi Şcolile eleatice vs eraclitene, sunt stimulate (psiho-STEM- ic!) – în ecuaţia materialismului „ dialectic obsesionist" , a CONCURENŢEI...
Marele FIU este EL, Genom-ul transcedental şi imuabil.

Toate sunt informaţie, travaliu transfigurativ, transfer eneregetic! Asta o pot înţelege mai ales poeţii, care „ locuiesc poetic lumea” (imotatio Dei), cum scrie Heidegger despre Hoelderlin. Asta au înţeles aşa- zişii „ poeţi blestemaţi”... din Occident, dar şi iniţiaţii din diversele dogmatrine, culturi ale Lumei, fiecare cu mentoratele lor, cu discipolii lor, sinceri opri doar prozeliţi, funcţie de The History Monster... Blaga scria despre Marele Anonim, despre o entitate absolută, absconsă Sieşi (!,n) – pe care onumea ORBUL...(Diferenţiarele Divine ş.a.). ...Nu eu scriu, ci EL-EA mă (ne scrie!).

Concurenţa între esenţial- forme, este legea post-Hegeliană, în Acumul-spaţiu-timp! Marii poeţi suntmarii intuitivi. Nimic nu este Invenţie, ci toate descoperirile „ astrale” sunt revelaţii ale Sinei- Sinelui, auto –experimental- luciferic, (sic)- empiric, cu adevărat dumnezeiesc! EL nu se ratează în operă, prin auto-sacrifciu în EA, ci se recilează, se auto- regenerează, in Aeternum!

Eul şi Id-ul funcţionează corelativ, sau reciproc ELIminatoriu, ori recalibrant- reechilibrant, circular, deoarece înUnivers nu avem practic nicăieri LINIA DREAPTĂ, ci doar arcuri –de-cerc, fractalice! Am trăit prin vârste acest Extaz de a Ştii-că-ştiu, indicibila bucurie de a FI!

Iată, acum, în România: inteligenţa neagră a „ Serviciilor”, mână-n mână- ciungă cu omonimele lor din alte ţări,...asta fac, îşi refac structurile temporar descărnate din finele sec. XX, - cruce de milenii!) – şi „ renasc” din propria-le cenuşă! *Adânc-întunericimea, voila!* Obsesia patologică este aceea a „ orfaniei”

Umanului strămutant, din sorgintea imemorabilă a ...antimemoriei lui Gide,Maluraux ş.c.l.

Bcon,Morus,Campanella...Hitler, Rasputin şi...Putin, voila! Nebunii care „ conduc” lumea-de lumi! Hommo Emanatus...

Totul este să nu „ se sparie Gândul”, cum scria cronicarul moldav!

Acum, în România, conduc parosisticşi terifiaţi de FRICILE lui Konrad
(şapte la număr,de fapt una singură () – (să-i spunem ADAMAICĂ,(Adam egal Pământ roşu, EVA egal Viaţă, remember)... Memento mori... Nimic mai firesc! (v. Arthur Miller,Matrix...Nexus, Plexus, Sexus...).
Atitudinea de râsu- plânsu, dinMithosul românilor vechi, v. Cimitirul vesel de la Săpânţa, Nordul României...) – aminteşte de cea protodacică, „ dacii mureau-râzînd" (Eliade, „De le Zamolxe la Gengis Han). Va trebui să reînţelegem propriile" rosturi", din vastul patrimoniu al memoriei Gutenberg, fie şi doar mitul safic, (v.şi Eminovici-Eminescu),Oracolele din Delfi, Cărţile morţilor egipteni, tibetani, ş.c.l, Tasilli,Tiahanaco, via cele 33 de „evanghelii apocrife", **începînd cu „Cartea lui Enoh!!!".**

Numai timp să mai avem !

Sărbătoare la Deva! La mulți ani, Eugen Evu!

Aşa am simţit, asta am văzut - a fost Sărbătoare la Deva! Am trăit momente de neuitat, momente înălţătoare în... Sargetia; Eugen Evu, scriitor de legendă, ”bardul” din Hunedoara, a împlinit 70 de ani pe 10 septembrie, 2014 ! “Floarea” culturii ardelene din zonă a fost prezentă la acest eveniment omagial, organizat de biblioteca județeană . Am văzut la faţa locului cât respect există (încă!) pentru scriitorii valoroşi ca Eugen Evu – aşa cum nu prea mai există în România şi în multe ţări din lume.

Sunt român, dar orașul Deva, din nefericire, era o ”pată albă” pentru mine. L-am vizitat pentru prima oară în viaţa mea în această zi memorabilă, cu această ocazie unică. Bine şi mai târziu decât niciodată ! Dacă mai sunt români în situaţia mea (eu am scuza că « rătăcesc » prin lumea largă de 30 de ani !), le recomand cu multă căldură să nu piardă timpul – să facă tot efortul să îi ducă paşii prin acest orăşel cochet, de la poalele « Cetăţii Devei ». Ştiu, viaţa este prea scurtă şi există prea multe locuri minunate de vizitat în lume, dar acest oraş istoric, frumos şi curat, merită văzut neapărat. Poate nu-l vizitam niciodată, dacă nu se ivea acestă ocazie minunată – să fiu alături de fratele meu (ne-am declarat fraţi cu mulţi ani în urmă) Eugen Evu, cu ocazia împlinirii a 14 lustri de viaţă şi peste 10 lustri de activitate literară ! Mare patriot, poet de valoare internaţională, « părinte » de poeţi, autor a zeci de cărţi de poezie şi literatură, director fondator al revistei de ”ariergardă culturală” - « Noua Provincia Corvina » (şi al multor alte publicaţii), Membru de Onoare al Asociaţiei Canadiene a Scriitorilor Români, colaborator de bază la revista Destine Literare, Eugen Evu este iubit, admirat pentru tot ce a scris şi scrie şi respectat enorm de cititorii săi din ţară şi din

străinătate. Sunt mândru că am reuşit să fiu alături de marele meu prieten Eugen Evu la acest moment aniversar, şi repet ce am spus la Sărbătoare : La mulţi ani, Maestre ! Să îţi dea bunul Dumnezeu multă sănătate şi putere de creaţie, să ne bucurăm cu toţii mulţi ani de capodoperele pe care le creezi, spre binele României noastre dragi ! Şi nu-i lăsa pe cei care ne batjocuresc neamul şi limba să doarmă liniştiţi – « ucide-i » cu puterea magică a cuvintelor tale bine meşteşugite şi săgetează-i cu ”săgeti” mai ascuţite decât ”dinții șerpilor”, cum a zis Shakespeare!

Alexandru Cetățeanu

Cuprins

Pretiozzo 7
Enunţuri de la Castelul Corvinilor 7
Arta seducţiei, arta sugestionării... 8
Loc de dat din cap 8
Egloga verigii lipsă 10
Hackeri în Shambala 11
Numenologie 11
Poeseu despre reîncarnare 11
Despre natura reîncarnării 11
Dogmatrine 12
Nu departe de Kogaion, Retezat, Haţeg 16
Filo-Blogorama 18
Loc de dat cu kaput. Rebusache pamphlet 19
Codul *Happy* bordeie. Ochiul compus al textului 20
Cartea care ne caută. Vânătoarea de curcubeie... 20
Umanioare fără scopolamină 23
Scurt, foarte pe scurt. HARD - CODICE 23
EA / Consanguina 24
Semn de carte: CUNOAŞTEREA METAFORICĂ 25
A da Bineţe fiecărei zile 25
Psihoteca II. Pagini 26
RE LIGARE. Psihedelia 26
BRA- BRU- BRE-b- BRO 29
ISC-ISCH, ESC, ESO 29
CA, KA : Kali Yuga 29
RAAB, RAM 30
MIR 30
DEX: MOG- MAG 30
LUT 30

Pedigree hermeneutic 31
Poeseu către noi înşine 31
Eseu la Apa Sargeţiei 32
De la Timp la Vreme 32
Poezeia 35
Synopsis în scriere orhideică 36
Hermeneia - rebus- codice 38
Astrograma neutrosophiei 38
Aici, în Fractalia. Cadrane plurisemantice. 40
Poezeea fascinaţiei 43
Perversitarea safică 45
Comportamente 47
„Întrebarea mă născu şi muri” 48
Viaţa ca memorie seminală a Luminii 49
Mantre şi arte… 49
Comportamente 51
Notes după drumul 52
Incantaţii salvate 55
CEARCĂNE, ARCANE, PORTALURI 57
Remember: Noi şi imaginea inversată 62
Pagini matinale 63
Facem obsesii, ne alienăm 63
ABC- darul adeneic? 63
Apropos, post Socrates 63
Vămile somnului... porţile Domnului 64
Codul lui Semyaza. 65
Arcadele transmodenului 65
Teme pentru acasă 65
Biomul, Poetomul sau Electromul 66
CAMPUS HERMENEIC 69
pseudonumenologica 71
Bogdaprosti! 71
Poeseu către Şcolile Omului Românesc 71
Versus Dirijabile 73

Un pasaggio satiric 73
Noi, Omul - Omenimea 74
Homo ludens, cartea dezvinovăţirii. 75
Tiribomba puzzle 76
Grafitti - Blogtrotters 76
Onomasticabile 77
Scopomanitate (memoriei lui Valeriu Anania) 77
Abracadabra în urbariu 80
Drumul Demascului 81
Triada fără bocitoare 81
Pamflet: Mic manual onomastic 81
Jocuri de cuvinte. Acceleratorul de suflete 83
Membri şi membrane, păpuşi mecanice 83
Diatriba-pamflet a ÎNSĂRCINĂRII 84
BIOMUL şi efectul în TEHNOM 85
SHALOM and Salam Aleicum! 86
Notes 86
Ziceri 87
Matrice şi tipare. Şi despre Fameni 88
Aşa grăit-au... 89
O carte în cheie (s)criptologică 89
Ars combinatoria. Exotarium. 90
Onomastica 91
Prozopoema 7, a introspectivei 92
Singur printre psihologi. Judecata din ACUM. 92
Il faut ne pas oublier 94
Le Labyrinthe 97
La Dictature de la conscience? 98
Electroni, Tronuri şi Ciclotroni... 99
Pamflet: Criterii irelevante 102
Dicţionarul scriitorilor români de azi 105
Teme de casă: aparatul semiotic 111
Itinerante I 111
Multilingvism pamflet 112

Safari-sme... 113
Rogvaiv 114
Zoon politikon-ic 115
Despre omul - om şi arta ca seducţie 116
Aici, în Fractalia, ca oriunde 119
Apărarea Raţiunii ca Vis 121
Celor care vin spre poezie 125
Avataria din Absurdistan. 126
Raport retro din ...partidul-patrie 126
Carnea vs Cartea... 129
Antimemorii para - cenacliste 131
Megalomanii - erotomaniacii, fotolnicii 131
Remember pamflet ma non troppo 132
Epoca milicer and roşu- verticală 133
Persoana şi numele 134
Uzina vie, de la Sahia 135
Colaj *Alburnus Sacrum 135
La Umberto Eco şi Carl Gustav Jung 136
Abisalia. 137
"Mutanţii" ? 137
Jurnale 138
Nano pamflet de noaptea Limbii Române. 139
APHORIA: Determinismul facerii 140
Despre Nichita Hristea Stănescu „roşu- vertical" 141
Led-ul lui Diogene Câinele-nstelat... 145
History Monster : Inchiziţia, originea securităţii 146
Cum a apărut Sfânta Inchiziţie şi în Portugalia 147
Regele Portugaliei a fost păcălit 148
Opinia filozofului Voltaire despre Inchiziţie 149
Dacă citeai o carte interzisă 150
Cine nu recunoştea acuzaţiile, era torturat 150
Tortura funiei 151
Tortura apei 152
Tortura focului 152

Inchiziţia tortura şi femei 152
Metoda şireteniei 153
Înainte de arderea pe rug… 153
Pasaggio pro domo: Nuclee semantice 155
Haloul semantic 155
Efluvii eufonice... 156
„Port şi rănile tale” 157
Antropoema. In The History Monster Cartilagina 158
Flash noir rrromanian tenebre 2009 159
Jurnale 2014, pamflet 159
Polemoase la carcase 161
Colage textualist 164
Oximoronica (i)lustraţiei 164
Poeseu: Abstractul şi oglindirile Lui 165
Tableta panoramică 167
Arhiva Vie vs cea moartă, dar nu de tot 167
Ora concludem... 168
A scrie, a se descărca memoria suprasaturată? 169
Vorbe: „Aveţi ceea ce meritaţi”! 172
Srisoare neo/ pascală 173
La apa Sargeţiei 175
Poesee despre Condiţie 175
O motivaţie la sacerdoţii neo - barbariei 178
Aphoriile absurdului 179
De rerum Misterium 180
„Vorbirea în limbi...” 182
Exilul şi heackării în Shambala... 183
Despre automutilare 184
Între tristantzarişti şi... ciumeţi 186
Despre securisme 190
La Apa Sargeţiei II 191
Amintiri nefrumoase: Proxima Moralia? 196
Epistolar trans - frontiere 198
Stupefacţia deputatului fîrtzaccian 198

Întru memoria celor şapte martiri hunedoreni 199
Răvaş umanioare cu scopolamină 199
NUMELE ŞI RENUMELE POETULUI 201
Colage. Restitutio. Amintiri 203
Strum un drang nano 204
Postludiu: SACERDOŢII BARBARILOR 204
Anul Eugen Ionescu 2014 205
Coltzul vesel, pamfleth.ro in Memoriam 208
Omagierea poetei Nina Cassian 208
Fragment erotikon genialoid 209
Nano-nino-pamflet 210
"Încărcătura de sub-limbi..." 212
Alte adnotări, epistola către noi înşine 213
Mascarade şi măscărici and Masacrul 215
Din jurnalul pierdut " Memoria liniară" 215
Centenar Şugariu 216
Experiment subtextualist 217
Art studio etimologic . Polisemia 218
Istorie netrucată sau mâna ciungă a securităţii 219
Manifestul cu lumină-proprie 221
- surorilor-fraţilor noştri, omul-pereche 221
Postludiu: SACERDOŢII BARBARILOR 223
Pseudo- pamfletul- diatribă- polemos non spontaneu 225
"Nişte spermafrodiţi ¡!" 226
Epistolare 226
Cum era, cu adevărat, Mihai Eminescu. 228
„Era izbitor de frumos. Chipul lui ne minuna" 229
„Avea o voce de aur, îi acompania pe lăutari" 230
„Îi plăcea să piardă nopţile şi să fumeze" 232
Postfaţă 234
Sărbătoare la Deva! La mulți ani, Eugen Evu! 238

Mulţumesc editurii fraterne Destine Literare
din Montreal, pentru editarea acestei cărţi.

autorul , 1 decembrie 2014

Tipar:
ZOOM PRINT & COPY CENTER
Aleea Veronica Micle, nr. 4
Iaşi, România

ISBN 978-0-9920329-6-8

Eugen Evu – *Sindromul bipolar*